



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1939

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 24

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ λιμενικῶν Ταμείων
κειμένων διατάξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Α. Ν. 1157 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1936 Ἀν. Νόμου «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Μηχανημάτων Λιμενικῶν Ἔργων κλπ.» (Ἐφ. Κυβ. 124)30-3-1938).

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν.

Κωδικοποιοῦνται εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου αἱ ἐν ἰσχύϊ διατάξεις τῶν κατωτέρω ἀνυπερομένων Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

- 1) Τοῦ Νόμου ΧΞΕ' «Περὶ διαθίσεως τοῦ ἡμίσεως φόρου τοῦ εἰσπραττομένου πρὸς κατασκευὴν λιμένος Αἰγίου ὑπὲρ τοῦ ἐκεί Γυμνασίου» (Ε. Κ. 1)3 Ἰανουαρίου 1878).
- 2) Τοῦ ἐδαφίου δευτέρου τοῦ ἀρθρ. 1 Νόμου ΑΡΕ «Περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν ὑπὸ τῶν λιμεν. ἔργων καταλαμβανομένων γαιῶν καὶ κτημάτων». (Ε. Κ. 127)4 Ἀπριλίου 1883).
- 3) Τοῦ Νόμου ἈΤΑΒ' «Περὶ συντηρήσεως Γυμνασίου ἐν Γυθείῳ». (Ε. Κ. 130)28 Δεβρίου 1885).
- 4) Τοῦ ἀρθρ. 4 τῆς διὰ τοῦ Ν. ΒΥΕΑ' κυρωθείσης συμβάσεως μετὰ τὸν Δημοσίου καὶ ἘΘν. Τραπεζῆς. (Ε. Κ. 6)1897).
- 5) Τοῦ ἀρθρ. 3 τοῦ Νόμου ΒΨΠΒ' «Περὶ ἐπιβολῆς ἐπὶ τῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων τῶν ἐπιβιβαζομένων καὶ ἀποβιβαζομένων διὰ τοῦ Ὑποτελωνίου Ἀγριάς τοῦ αὐτοῦ λιμεν. φόρου κλπ.» (Ε. Κ. 7)11 Ἰανουαρίου 1901).
- 6) Τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν. ΒΩΠ' «Περὶ κανονισμοῦ τῶν διαπλεόντων τὴν διώρυγα Λευκάδος πλοίων κλπ.» (Ε. Κ. 72)19 Ἀπριλίου 1903).
- 7) Τοῦ ἀρθρ. 1 Νόμου ΓΡΚΟ' «Περὶ χορηγίσεως ἀδείας εἰς τὴν Λιμ. Ἐπιτροπὴν Γυθείου πρὸς συνομολόγησιν δανείου ὑπὸ τοῦ Δήμου πρὸς ὕδρευσιν τῆς πόλεως». (Ε. Κ. 149)21 Ἰουνίου 1906).
- 8) Τοῦ Νόμου ΓΡΝΓ' «Περὶ χορηγίας πρὸς τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Νάξου πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς προκυμαίας τοῦ λιμένος Νάξου». (Ε. Κ. 166)13 Ἰουλίου 1906).
- 9) Τοῦ Νόμου ΓΤΙΑ' «Περὶ προσθήκης ἀρθροῦ 3 εἰς τὸν Νόμον ΓΡΝΓ' κλπ.» (Ε. Κ. 133)28 Μαρτίου 1908).
- 10) Τῶν ἀρθρ. 1 καὶ 2 τοῦ Ν. ΓΤΑΖ' «Περὶ φορολογίας τῆς θηρακτικῆς γῆς». (Ε. Κ. 77)3 Ἀπριλίου 1909).
- 11) Τοῦ ἀρθρ. 1 τοῦ Ν. ΓΩΒ' «Περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν Νόμον ΓΡΚΘ' κλπ.» (Ε. Κ. 154)23 Ἰουνίου 1911).
- 12) Τοῦ ἐδαφ. γ' ἀρθρ. 3 καὶ ἀρθρ. 9 Νομ. 276 «Περὶ ἰδρύσεως Ὑπουργείου Συγκοινωνίας». (Ε. Κ. 156)11 Ἰουνίου 1914).
- 13) Τοῦ Νόμου 457 «Περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Κοινότητα Θηρακίας Δρχ. 5.000 ἐτησίως ἐκ τῶν εἰσπραττεμένων ἐκ τῆς ἐξαγομῆς θηρακτικῆς γῆς». (Ε. Κ. 370)10 Δεκεμβρίου 1914).
- 14) Τοῦ Νόμου 565 «Περὶ χορηγίας εἰς τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Νάξου Δρχ. 15.000 ἐτησίως πρὸς συμπλήρωσιν τῶν λιμεν. ἔργων Νάξου» (Ε. Κ. 14)10 Ἰαν. 1915).
- 15) Τοῦ Νόμου 2315 «Περὶ ἀντιναυαγίας τῶν ἀφορώντων τὸν Πορθμὸν Εὐδρίπου νόμων» (Ε. Κ. 20)27 Σεπτεμβρίου 1920).
- 16) Τοῦ Νόμου 2817 «Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἔργων ἐν Αἰγίνῃ» (Ε. Κ. 104)1 Ἰουλίου 1922).
- 17) Τοῦ Νόμου 2818 «Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φορολογίας διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ λιμένος Κατακόλου». (Ε. Κ. 104)1 Ἰουλίου 1922).
- 18) Τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἀρθρ. 4 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 8 Νόμου 2845 «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν νόμων 2353 καὶ 2435 «περὶ τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς φορολογίας τῶν ἐν Πελοποννήσῳ παραγομένων σταφίδας καὶ σύκων» (Ε. Κ. 111)12 Ἰουλίου 1922).
- 19) Τῆς παραγρ. 22 τοῦ ἀρθρ. 2 κωδικοποιημένου Νόμου 2873 (Β. Δ. 22 Ὀκτωβρίου 1922 (Ε. Κ. 249)29 Νοεμβρίου 1922).
- 20) Τῆς περιόδου 2ας περ. 5 ἀρθρ. 17 Ν. 3030 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 2439 καὶ 2657 ὡς καὶ ἄλλων τινῶν νόμων». (Ε. Κ. 156)24 Αὐγούστου 1922).
- 21) Τοῦ Ν. Δ. 4 Ἀπριλίου 1923 «Περὶ ἀδείσεως τῆς φορολογίας τῆς θηρακτικῆς γῆς» (Ε. Κ. 89)4 Ἀπριλίου 1923).
- 22) Τοῦ ἀρθρ. 3ου Ν. Δ. 8 Μαΐου 1923 «Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου ἐξυγιάνσεως τῆς πόλεως Μεσολογγίου καὶ ἀποξηράνσεως τῶν πορ' αὐτὴν ἐλῶν» (Ε. Κ. 120)10 Μαΐου 1923).
- 23) Τοῦ Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923 «Περὶ λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων» (Ε. Κ. 181)4 Ἰουλίου 1923).
- 24) Τοῦ ἀρθρ. 20 τοῦ Ν. Δ. 6 Αὐγούστου 1923 «Περὶ θέσεως διατάξεων τινῶν ἀπορροσῶν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας» (Ε. Κ. 220)8 Αὐγούστου 1923).
- 25) Τοῦ ἀρθρ. 10 Ν. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1923 «Περὶ κυρικῆς σημάσεως τοῦ Στενοῦ Πρεβέζης καὶ τοῦ Ἀρβρηνικοῦ Κόλπου» (Ε. Κ. 253)8 Σεπτεμβρίου 1923).
- 26) Τοῦ Ν. Δ. 20 Σεπτεμβρίου 1923 «Περὶ τροποποιήσεως τῆς παραγρ. 6 τοῦ ἀρθρ. 18 τοῦ ἀπὸ 28 Ἰουνίου, ἐ. ἔ. Ν. Δ. περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμείων» (Ε. Κ. 278)1 Ὀκτωβρίου 1923).
- 30) Τοῦ Ν. Δ. 15 Ὀκτωβρίου 1923 «Περὶ προσθήκης

- δικτάζοντων τινων εις τας περι λιμένων και λιμεν. Ταμείων κειμένων διατάξεις» (Ε. Κ. 305)25 'Οκτωβρίου 1923).
- 31) Τοῦ Ν. Δ. 3 Δεκεμβρίου 1923 «Περὶ προσωρινῆς ἰαποσπάσεως τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῆς ὑπηρεσίας Δημοσίων Ἔργων παρὰ ταῖς λιμεν. Ἐπιτροπᾶς» (Ε. Κ. 354)7 Δεκεμβρίου 1923).
- 32) Τοῦ Νόμου 3163 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1923 Ν. Δ. «περὶ λιμένων καὶ λιμεν. Ταμείων» (Ε. Κ. 181)5 Αὐγούστου 1924).
- 33) Τῆς παραγρ. 2 ἄρθρ. 3 Ν. 3221 «Περὶ Κτηματικῶν Τραπεζῶν» (Ε. Κ. 210)30 Αὐγούστου 1924).
- 34) Τοῦ Ν. Δ. 14 Ἰουλίου 1925 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 8 Μαΐου 1923 Ν. Δ. περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐξυγιάνσεως τῆς πόλεως Μεσολογγίου καὶ ἀποξηράνσεως τῶν παρ' αὐτῇ ἐλῶν». (Ε. Κ. 180)17 Ἰουλίου 1925).
- 35) Τῶν ἄρθρ. 1 καὶ 3 τοῦ Ν. Δ. 24 Αὐγούστου 1925 «Περὶ συστάσεως Εἰδ. Ταμείου Ἐξυγιάνσεως τῆς πόλεως Αἰτωλικοῦ» (Ε. Κ. 226)28 Αὐγούστου 1925).
- 36) Τῶν ἄρθρ. 1 καὶ 3 Ν. Δ. 6 Αὐγούστου 1925 «Περὶ εἰσφορᾶς τοῦ ἐν Τήνῳ Ἴερού Ἐυαγγελιστρίας ὑπὲρ συμπληρώσεως τῶν λιμεν. ἔργων κλπ.» (Ε. Κ. 251)15 Σεπτεμβρίου 1925).
- 37) Τοῦ ἄρθρ. 57 Ν. Δ. 27 Αὐγούστου 1925 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας» (Ε. Κ. 227)29 Αὐγούστου 1925).
- 38) Τοῦ Ν. Δ. 11 Σεπτεμβρίου 1925 «Περὶ σημάσεως, συντηρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Διώρυγος Λευκάδος Ἀλεξάνδρου» (Ε. Κ. 261)21 Σεβρίου 1925).
- 39) Τοῦ Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925 «Περὶ ναυτικοῦ φωτισμοῦ λιμένων, ἐπιτεινῶν καὶ ἀγκυροβολείων καταφυγῆς καὶ τῶν συναφῶν ὑποχρεώσεων τῶν λιμεν. Ταμείων» (Ε. Κ. 421)28 Διβρίου 1925).
- 40) Τοῦ Ν. Δ. 23 Σεβρίου 1925 «Περὶ θέσεως διατάξεων τινων εἰς τοὺς περὶ λιμένων καὶ Πορθμοῦ Εὐρίπου Νόμους» (Ε. Κ. 277)30 Σεβρίου 1925).
- 41) Τοῦ ἄρθρ. 5 Ν. Δ. 25 Σεπτεμβρίου 1925 «Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανώσεως εἰδικῆς ὑπηρεσίας Δημοσίων Ναυτικῶν ἔργων κειμένων διατάξεων» (Ε. Κ. 277)30 Σεβρίου 1925).
- 42) Τοῦ Ν. Δ. 4 Διβρίου 1925 «Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων ΓΦΑ' 3501), 389 καὶ 2918 περὶ τοῦ λιμεν. Ταμείου Πειραιῶς ὡς καὶ τῶν περὶ λιμένων» (Ε. Κ. 398)12 Διβρίου 1925).
- 43) Τῶν ἄρθρ. 1 καὶ 3 τοῦ Ν. Δ. 14 Διβρίου 1925 «Περὶ κατανομῆς τοῦ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἔργων κοινῆς ὠφελείας φόρου κλπ.» (Ε. Κ. 401)15-12-1925).
- 44) Τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 1 Ν. Δ. 24 Δεκεμβρίου 1925 «Περὶ ἀντικαταστάσεως δι' ἐνιαίου φόρου τῶν φόρων τσῶν ἢ εἰσφορῶν ἐπὶ τοῦ καπνικοῦ εἰς φύλλα κλπ.» (Ε. Κ. 128)31 Δεκεμβρίου 1925).
- 45) Τοῦ ἔδαφ. 2 στοιχ. γ' τοῦ ἄρθρ. 1 Ν. Δ. 24 Φεβρουαρίου 1926 «Περὶ ἀποδόσεως εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινοτήτας κλπ. ἐξ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἐνιαίου ἐγγεῖου φόρου τοῦ καπνοῦ» (Ε. Κ. 72)26 Φεβρουαρίου 1926).
- 46) Τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 3 Ν. Δ. 4 Μαρτίου 1926 «Περὶ ἰδρύσεως ἐν Κερκύρα Σινοῦ πωνικοῦ Μουσείου Γο. Μάνου» (Ε. Κ. 82)6 Μαρτίου 1926).
- 47) Τοῦ Ν. Δ. 21 Ἀπριλίου 1926 «Περὶ λιμενικῆς φορολογίας Θήρας» (Ε. Κ. 136)23 Ἀπριλίου 1926).
- 48) Τοῦ Δ)τος 26 Ἀπριλίου 1926 «Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν λιμεν. Ταμείων τοῦ Κράτους» (Ε. Κ. 169)26 Μαΐου 1926).
- 49) Τοῦ Ν. Δ. 11 Μαΐου 1926 «Περὶ ἐλώσεως τοῦ λιμεν. Ταμείου Γυθείου καὶ τοῦ Εἰδικοῦ τοιοῦτου Ὑδρεύσεως τῆς πόλεως Γυθείου» (Ε. Κ. 152)13 Μαΐου 1926).
- 50) Τοῦ ἔδαφ. α2 τοῦ ἄρθρ. 1 καὶ ἄρθρ. 2 Ν. Δ. 25 Μαΐου 1926 «Περὶ τοῦ τρόπου ἀποδόσεως ἐκ τοῦ ἐγγεῖου φόρου καπνοῦ τῶν εἰς τρίτα νομικὰ πρόσωπα καὶ ὑπηρεσίας ἀνηκόντων ποσοστῶν» (Ε. Κ. 180)3 Ἰουνίου 1926).
- 51) Τῶν ἄρθρ. 2, 4 καὶ 5 Ν. Δ. 14 Ἰουνίου 1926 «Περὶ ἐπιβολῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ λιμεν. Ταμείου Κιάτου» (Ε. Κ. 214)26 Ἰουνίου 1926).
- 52) Τοῦ ἄρθρ. 6 Ν. Δ. 16ης Ἰουνίου 1926 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τῶν νόμων περὶ Ὑδραυλικῶν Ταμείων» (Ε. Κ. 214)26 Ἰουνίου 1926).
- 53) Τῶν παραγρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρ. 9 Ν. Δ. 2 Σεβρίου 1926 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας» (Ε. Κ. 310)16 Σεπτεμβρίου 1926) κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 2895 (Ε. Κ. 48)12 Φεβρουαρίου 1929).
- 54) Τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 18 Δ)τος 27 Μαΐου 1927 «Περὶ διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ» (Ε. Κ. 104)1 Ἰουνίου 1927).
- 55) Τοῦ Ν. Δ. 13 Ν)βρίου 1927 «Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 17)21 Σεβρίου 1926 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων ἀφορωσῶν τοὺς λιμενικοὺς φόρους καὶ τοὺς περὶ λιμένων νόμους» (Ε. Κ. 262)13 Νοεμβρίου 1927).
- 56) Τοῦ Ν. Δ. 13 Νοεμβρίου 1927 «Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. 15-2-1926 περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς φορολογίας ὑπὲρ τῆς Κοινοτήτος καὶ λιμένος Ἐλευσίνος» (Ε. Κ. 289)13 Ν)βρίου 1927) (κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 3932).
- 57) Τῆς παραγρ. 3 Παραρτήματος VI, Πρωτοκόλλου Γενεῦς κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 3423 (Ε. Κ. 298)7 Δεκεμβρίου 1927).
- 58) Τοῦ ἄρθρ. 6 τῆς διὰ τοῦ Ν. 3483 κυρωθείσης συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐθν. Τραπεζῆς (Ε. Κ. 58)12 Ἀπριλίου 1928).
- 59) Τοῦ Νόμου 3685 «Περὶ παραβολῆς ἀτμοπλοίων εἰς τὰς προκυμαίας τῶν λιμένων καὶ περὶ χορηγίας βοήθηματος ἀνεργίας εἰς τοὺς λεμβούχους» (Ε. Κ. 260)11 Δεκεμβρίου 1928).
- 60) Τοῦ Νόμου 3734 «Περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους μέχρι ποσοῦ Λιρῶν Ἀγγλίας 350.000 διὰ τὸ συναφθησόμενον ὑπὸ τοῦ λιμεν. Ταμείου Ἡρακλείου δάνειον κλπ.» (Ε. Κ. 1)3 Ἰανουαρίου 1929).
- 61) Τῆς παραγρ. 3 ἄρθρ. 5 Νόμου 3769 «Περὶ ἀποζημιώσεως μικρῶν ἀρτοποιείων» (Ε. Κ. 30)28 Ἰανουαρίου 1929).
- 62) Τῆς Παραγρ. 1 ἄρθρ. 8 καὶ ἄρθρ. 10 καὶ 33 τοῦ Νόμου 3775 «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Σεβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ διοικήσεως τοῦ ἐν Τήνῳ Ἴερού Ναοῦ Ἐυαγγελιστρίας κλπ. (Ε. Κ. 10)14 Ἰανουαρίου 1929).
- 63) Τοῦ Νόμου 3807 «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. 13)13-Νοεμβρίου 1927 περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων ἀφορωσῶν τοὺς λιμενικοὺς φόρους καὶ τοὺς περὶ λιμένων νόμους» (Ε. Κ. 23)23 Ἰανουαρίου 1929).
- 64) Τοῦ Νόμου 3920 «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. 21 Ἀπριλίου 1926 περὶ τῆς λιμεν. φορολογίας Θήρας» (Ε. Κ. 58)18 Φεβρουαρίου 1929).
- 65) Τοῦ Νόμου 3968 «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. 23)30 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ θέσεως διατάξεων τινων εἰς τοὺς περὶ λιμένων καὶ Πορθμοῦ Εὐρίπου Νόμους» (Ε. Κ. 67)23 Φεβρουαρίου 1929).
- 66) Τοῦ ἔδαφ. 3 τῆς παραγρ. 1, τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἄρθρ. 6 καὶ τῶν παραγρ. 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ Νόμου 3970 «Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου γε-

- φωρώσεως 'Αγελώου» (Ε. Κ. 67)23 Φεβρουαρ. 1929).
- 67) Τοῦ Νόμου 3977 «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ) τῆς 4)12 Δ)βρίου 1925 περὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων ΓΦΑ' (3501), 389. καὶ 2918 περὶ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Πειραιῶς ὡς καὶ τῶν περὶ λιμένων» (Ε. Κ. 70)26 Φεβρουαρ. 1929).
- 68) Τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρ. 158 Νόμου 4173 «Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν. Δ. «περὶ δασικοῦ Κώδικος» (Ε. Κ. 205)19 Ἰουνίου 1929).
- 69) Τοῦ Νόμου 4319 «Περὶ ἐνιαίου συντελεστοῦ τῶν προσθέτων εἰσχωγικῶν τελῶν» (Ε. Κ. 272)13 Αὐγούστου 1929).
- 70) Τοῦ Νόμου 4348 «Περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως τοῦ Δημοσίου πρὸς ἀσφάλειαν δανείων τοῦ Λιμεν. Ταμείου Λεωνιδίου» (Ε. Κ. 295)19 Σεπτεμβρίου 1929).
- 71) Τοῦ Νόμου 4350 «Περὶ παροχῆς ἀδείας εἰς τὴν Λιμεν. Ἐπιτροπὴν Εὐδήλου Ἰκαρίας πρὸς σύναψιν καὶ ἐκδοσιν ὁμολογιακοῦ δανείου 35.000 μέχρι 40.000 δολλαρίων» (Ε. Κ. 295)19 Σεπτεμβρίου 1929).
- 72) Τοῦ ἄρθρ. 7 Ν. 4356 «Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1929 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος» (Ε. Κ. 281)17 Αὐγούστου 1929).
- 73) Τοῦ ἄρθρου τρίτου τοῦ Νόμου 4365 «Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Μαρτίου 1926 περὶ ἰδρύσεως ἐν Κερκύρα Σινοῦλοπονικοῦ Μουσείου Γρ. Μάνου» (Ε. Κ. 291)17 Αὐγούστου 1929).
- 74) Τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4393 «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Νόμου 3265 περὶ καθορισμοῦ δικαιοδοσίας τῶν Γεν. Διοικητῶν καὶ τῶν Νομαρχῶν» (Ε. Κ. 297)20 Αὐγούστου 1929).
- 75) Τοῦ Νόμου 4408 «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 3685 περὶ τῆς παραβολῆς (πλευρίσματος) τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὰς προκυμαίας τῶν λιμένων καὶ περὶ χορηγίας βοηθήματος ἀνεργίας εἰς τοὺς λεμβούχους» (Ε. Κ. 315)28 Αὐγούστου 1929).
- 76) Τοῦ ἄρθρου 12 Ν. Δ. 13 Νοεμβρίου 1929 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ὑπ' ἀρ. 3769 καὶ 3770 Νόμων περὶ ἀρτοποιίας» (Ε. Κ. 403)14 Νοεμβρίου 1929) κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 4573 (Ε. Κ. 127)28 Ἀπριλίου 1930).
- 77) Τοῦ ἄρθρ. 9 Διατάγματος 27 Νοεμβρίου 1929 «Περὶ καθορισμοῦ ἀρμοδιότητος τῶν Γεν. Διοικητῶν» (Ε. Κ. 419)27 Νοεμβρίου 1929).
- 78) Τοῦ Νόμου 4426 «Περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 3731 περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους μέχρι ποσοῦ λιρῶν ἑξακτῶν 350.000 διὰ τὸ συναφθῆσόμενον ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἑρακλείου δάνειον πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν λιμενικῶν ἔργων Ἑρακλείου» (Ε. Κ. 322)31 Αὐγούστου 1929).
- 79) Τοῦ Νόμου 4463 «Περὶ συστάσεως ἐν Θεσσαλονίκῃ Λιμενικοῦ Ταμείου» (Ε. Κ. 25)25 Ἰανουαρ. 1930).
- 80) Τοῦ Νόμου 4499 «Περὶ τροποποιήσεως τῶν κειμένων διατάξεων περὶ Λιμεν. Ταμείων» (Ε. Κ. 91)28 Μαρτίου 1930).
- 81) Τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 2 Νόμου 4524 «Περὶ συμπληρώσεως τῆς διοικήσεως νομικῶν τινῶν προσώπων καὶ ἀποτελῶν ὑπηρεσιῶν» (Ε. Κ. 107)10 Ἀπριλίου 1930).
- 82) Τῆς παραγρ. 3 ἄρθρου μόνου Νόμου 4750 «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου 2825 «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Σελινοῦντος» (Ε. Κ. 167)16 Μαΐου 1930).
- 83) Τῶν ἄρθρων 2, 4 καὶ 7 Δ)τος 3 Ἰουνίου 1930 «Περὶ ἀρμοδιότητος τοῦ Ἑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων κλπ.» (Ε. Κ. 193)4 Ἰουνίου 1930).
- 84) Τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ Δ)τος 8 Ἰουλίου 1930 «Περὶ τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Νομάρχου ὑπαγομένων ἀποφάσεων τῶν Λιμεν. Ἐπιτροπῶν» (Ε. Κ. 240)14 Ἰουλίου 1930).
- 85) Τοῦ Νόμου 4833 «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 3685» (Ε. Κ. 256)29 Ἰουλίου 1930).
- 86) Τοῦ Δ)τος 30 Σεπτεμβρίου 1930 «Περὶ ἀυξήσεως τοῦ τέλους πλευρίσματος ἀτμοπλοίων» (Ε. Κ. 350)14 Ὀκτωβρίου 1930).
- 87) Τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Διατάγματος 14 Ἀπριλίου 1931 «Περὶ μερικῆς ἐπεκτάσεως τοῦ Νόμου 3769 περὶ ἀποζημιώσεως μικρῶν ἀρτοποιείων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ τέως Δήμου Κορινθίων» (Ε. Κ. 107)21 Ἀπριλίου 1931).
- 88) Τοῦ Νόμου 5062 «Περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους διὰ δάνειον τοῦ Λιμεν. Ταμείου Κατοκώλου» (Ε. Κ. 183)6 Ἰουλίου 1931).
- 89) Τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν. 5063 «Περὶ Τομείου Ἐπαρχιακῆς Ὀδοποιίας Βόλου» (Ε. Κ. 182)4 Ἰουλίου 1931).
- 90) Τοῦ Διατάγματος 31 Ὀκτωβρίου 1931 «Περὶ μειώσεως εἰδικῆς φορολογίας ὑπὲρ Κοινότητος καὶ Λιμένος Ἐλευσίνος» (Ε. Κ. 377)2 Νοεμβρίου 1931).
- 91) Τοῦ ἐδαφ. γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 5179 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῶν νόμων 2806 καὶ 3304 περὶ Ἰδρυματικοῦ Κερκύρας» (Ε. Κ. 225)23 Ἰουλίου 1931).
- 92) Τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Νόμου 5208 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων 3456, 3457 καὶ 3458 περὶ Αὐτονόμου Ὄργανισμοῦ τῆς Σταφίδος» (Ε. Κ. 237)28 Ἰουλίου 1931).
- 93) Τοῦ Νόμου 5322 «Περὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ Λιμένος Ἑρακλείου» (Ε. Κ. 62)7 Μαρτίου 1932).
- 94) Τοῦ Νόμου 5344 «Περὶ τῶν ἐν λιμένι Θεσσαλονίκης φορτηγίδων» (Ε. Κ. 89)26 Μαρτίου 1932).
- 95) Τῆς παραγρ. 1 ἄρθρ. 7 Νόμου 5367 «Περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων» (Ε. Κ. 119)18 Ἀπριλίου 1932).
- 96) Τοῦ Νόμου 5375 «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 3685 περὶ καταβολῆς τῶν ἀτμοπλοίων κλπ. καὶ περὶ καταργήσεως τοῦ Νόμου 5242 τῆς 30 Ἰουλίου 1931» (Ε. Κ. 106)6 Ἀπριλίου 1932).
- 97) Τοῦ Νόμου 5658 «Περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ διαύλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου» (Ε. Κ. 309)7 Σεπτεμβρίου 1932).
- 98) Τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Νόμου 5689 «περὶ εἰσπράξεως τῶν λιμενικῶν φόρων» (Ε. Κ. 319)13 Σεπτεμβρίου 1932).
- 99) Τοῦ Διατάγματος 3 Ἀπριλίου 1933 «Περὶ τοῦ διατιθεμένου διὰ τοὺς ἐνεργοῦντας θεώρησιν ἐπιταγῶν Λιμενικῶν Ταμείων ὑπαλλήλους ποσοστοῦ κλπ.» (Ε. Κ. 85)4 Ἀπριλίου 1933).
- 100) Τοῦ Διατάγματος 14 Ἰουνίου 1933 «Περὶ προεδρίας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παραγρ. 1 τοῦ Νόμου 3685 Ἐπιτροπῆς» (Ε. Κ. 159)21 Ἰουνίου 1933).
- 101) Τοῦ Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ Λιμενικῶν Ταμείων» (Ε. Κ. 214)22 Ἰουλίου 1933).
- 102) Τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Δ)τος 29 Σεπτεμβρίου 1933 «Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Νομάρχου Κυκλάδων ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν Λιμεν. Ἐπιτροπῶν τῆς περιφέρειας του.» (Ε. Κ. 294)5 Ὀκτωβρίου 1933).
- 103) Τῶν ἄρθρων 1-3 τοῦ Δ)τος 7 Νοεμβρίου 1933 «Περὶ τῶν διοδίων καὶ πορθμείων Εὐρίπου» (Ε. Κ. 353)16 Νοεμβρίου 1933).
- 104) Τοῦ Δ)τος 20 Δεκεμβρίου 1933 «περὶ συμπληρώσεως

- τοῦ ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου 1933 Διατάγματος κλπ.» (Ε. Κ. 2)3 Ἰανουαρίου 1934).
- 105) Τοῦ Νόμου 5988 «Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ Λιμεν. Ταμείων» (Ε. Κ. 14)15 Ἰανουαρ. 1934).
- 106) Τῶν παραγρ. 1, 2 καὶ 3 ἄρθρ. 31 Νόμου 6028 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ Ἀύτων. Σταφιδ. Ὄργανισμοῦ» (Ε. Κ. 154)6 Φεβρουαρίου 1934).
- 107) Τῆς παραγρ. 3 ἄρθρ. 4 τοῦ Ν. 6066 «Περὶ περιορισμοῦ τῶν δασμολογικῶν ἀπαλλαγῶν» (Ε. Κ. 74)21 Φεβρουαρ. 1934).
- 108) Τοῦ Διατάγματος 4 Ἀπριλίου 1934 «Περὶ συγκροτήσεως τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν» (Ε. Κ. 128)13 Ἀπριλίου 1934).
- 109) Τῆς παραγρ. 5 ἄρθρ. 6 Ν. 6178 «Περὶ τῆς Ὑπηρεσίας Μηχανημάτων Λιμεν. ἔργων» (Ε. Κ. 214)10 Ἰουλίου 1934).
- 110) Τοῦ Διατάγματος 22 Ἰουνίου 1934 «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου 1933 Δ)τος περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Νομάρχου Κυκλάδων κλπ.» (Ε. Κ. 218)12 Ἰουλίου 1934).
- 111) Τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 12 Ν. 6236 «Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου 6094 περὶ ὀργανώσεως τῆς Γραμματείας τῶν Δικαστηρίων κλπ.» (Ε. Κ. 261)11 Ἀυγούστου 1934).
- 112) Τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ Ν. 6253 «Περὶ τρόπου λογοδοσίας ἐπὶ διαχειρίσεως Ταμείου Ἐποικισμοῦ κλπ.» (Ε. Κ. 280)30 Ἀυγούστου 1934).
- 113) Τοῦ Νόμου 6260 «Περὶ παροχῆς ἀρωγῆς τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Κορίνθου, δι' ἐκτελέσειν λιμεν. ἔργων» (Ε. Κ. 279)29 Ἀυγούστου 1934).
- 114) Τοῦ Δ)τος 28 Σεπτεμβρίου 1934 «Περὶ ἀπαλλαγῶν ἀπὸ λιμεν. φόρου» (Ε. Κ. 337)6 Ὀκτωβρίου 1934).
- 115) Τῆς παραγρ. 6 ἄρθρ. 11 Νέμου 6302 «Περὶ ὀργανώσεως τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων Ζ κύνθου» (Ε. Κ. 338)6 Ὀκτωβρίου 1934).
- 116) Τοῦ Νόμου 6404 «Περὶ τρόπου ὑπολογισμοῦ λιμενικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν διὰ ξηρὰς μεταφερομένων» (Ε. Κ. 400)19 Νοεμβρίου 1934).
- 117) Τοῦ ἄρθρου 29 Διατάγματος 28 Δεκεμβρίου 1934 «περὶ τρόπου ἐκπληρώσεως τῶν σκοπῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων Ζ κύνθου» (Ε. Κ. 455)31 Δεκεμβρίου 1934).
- 118) Τοῦ Νόμου 6456 «Περὶ παροχῆς βηθήματος εἰς τὸς ἀχρηστευθέντας νηπηγοξυλουργίους» (Ε. Κ. 32)2 Φεβρουαρ. 1935).
- 119) Τοῦ ἔδχρ. ε' ἄρθρ. 4 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1935 «Περὶ Ἑλληνικῆς Θαλασσίας Ἐώσεως» (Ε. Κ. 428)27 Σεπτεμβρίου 1935).
- 120) Τοῦ Α. Ν. 28 Ὀκτωβρίου 1935 «Περὶ παροχῆς ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Θεσσαλονίκης δανείου πρὸς τοὺς ὑπὸ ἀλλήλους κητόν» (Ε. Κ. 493)28 Ὀκτωβρίου 1935).
- 121) Τοῦ ἄρθρ. 5 Α. Ν. 28 Ὀκτωβρίου 1935 «Περὶ τελωνειακῶν τινῶν διατάξεων» (Ε. Κ. 532)6 Νοεμβρίου 1935).
- 122) Τῆς παραγρ. 2 ἄρθρ. 3 καὶ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ Α. Ν. 19 Νοεμβρίου 1935 «Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ὑδρεύσεως καὶ Ἐξυγιάνσεως Ζ κύνθου» (Ε. Κ. 589)21 Νοεμβρίου 1935).
- 123) Τοῦ Α. Ν. 20 Νοεμβρίου 1935 «Περὶ ἐνώσεως τοῦ Λιμεν. Ταμείου Αἰτωλικοῦ καὶ τοῦ Ταμείου Ἐξυγιάνσεως Αἰτωλικοῦ» (Ε. Κ. 597)22 Νοεμβρίου 1935).
- 124) Τοῦ Α. Ν. 21 Νοεμβρίου 1935 «Περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Λιμενικῶν Ταμείων καὶ Ὄργανισμοῦ Λιμεν. Πειραιῶς διατάξεων» (Ε. Κ. 597)22 Νοεμβρίου 1935).
- 125) Τοῦ Α. Ν. 22 Ἰανουαρίου 1936 «Περὶ κητοργήσεως τοῦ Ν. Δ. 30 Ὀκτωβρίου 1935 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 3685 (περὶ παροχῆς τῶν ἀτμοπλοίων κλπ.)» (Ε. Κ. 50)25 Ἰανουαρ. 1936).
- 126) Τῆς παραγρ. σ' τοῦ ἄρθρ. 5 καὶ παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρ. 11 Α. Ν. 25 Ἰανουαρίου 1936 «Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Μηχανημάτων Λιμενικῶν Ἐργων» (Ε. Κ. 68)25 Ἰανουαρ. 1936).
- 127) Τοῦ Ν. Δ. 15 Ἰουλίου 1936 «Περὶ παροχῆς δανείων ὑπὸ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Πατρῶν πρὸς τοὺς ἐν Πάτρας κυλινδρομύλους» (Ε. Κ. 294)18 Ἰουλίου 1936).
- 128) Τοῦ Ν. Δ. 15 Ἰουλίου 1936 «Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐξ ἀγορᾶς οἰκοπέδων ὀφειλῶν πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Καστελλίου Κισσάμου» (Ε. Κ. 294)18 Ἰουλίου 1936).
- 129) Τῆς παραγρ. 1 καὶ 2 ἄρθρου 1 καὶ παραγρ. 3 καὶ 4 ἄρθρου 2 Α. Ν. 27)1936. «Περὶ συμπληρώσεως τῆς διοικήσεως νομικῶν προσώπων, αὐτοτελῶν ὑπηρεσιῶν κλπ.» (Ε. Κ. 358)19 Ἀυγούστου 1936).
- 130) Τοῦ Ἄν. Νόμου 154)1936 «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων Ν. Δ. 18 Σ)βρίου 1925 (περὶ ναυτικοῦ φωτισμοῦ λιμένων, ἐπινεύων κλπ.)» (Ε. Κ. 432)30 Σεπτεμβρίου 1936).
- 131) Τοῦ Ἄν. Νόμου 163)1936 «Περὶ φωτεινῆς ἐπισημάνσεως τοῦ διαρύνκτου ὑφαλαύλακος Πρεβέζης» (Ε. Κ. 432)30 Σεπτεμβρίου 1936).
- 132) Τοῦ ἄρθρ. 3 Ἄν. Ν. 164)1936 «Περὶ καταθέσεως παρὰ τῶν Ταμείων Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τελωνειακῶν ἐγγυήσεων ὑπὲρ Δημοσίου κλπ.» (Ε. Κ. 428)30 Σεπτεμβρίου 1936).
- 133) Τοῦ Ἄν. Νόμου 256)1936 «Περὶ ὀργανώσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ἐκ τῶν ἰχθυοτροφείων Μεσολογγίου προσόδων» (Ε. Κ. 464)21 Ὀκτωβρίου 1936).
- 134) Τῶν ἄρθρων 2, 3, 4 τοῦ Ἄν. Ν. 281)1936 «Περὶ συγχωνεύσεως τῶν παρὰ τοῖς Πολιτικοῖς Ὑπουργείοις καὶ ταῖς Γεν. Διοικήσεσιν Ὑπηρεσιῶν Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως Δαπανῶν καὶ τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων» (Ε. Κ. 473)27 Ὀκτωβρίου 1936).
- 135) Τῶν παραγρ. 1, 2, 3, 4 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ἄν. Ν. 575)1937 «Περὶ ἐκτελέσεως σειρᾶς ἔργων Ὀδοποιίας καὶ Ὑδραυλικῶν» (Ε. Κ. 116)1 Ἀπριλίου 1937).
- 136) Τῆς παραγρ. 2 ἄρθρ. 3 καὶ τῆς παραγρ. 4 ἄρθρ. 4 Α. Ν. 577)1937 «Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ὑδρεύσεως καὶ Ἐξυγιάνσεως Κορίνθου» (Ε. Κ. 423)3 Ἀπριλίου 1937).
- 137) Τοῦ Ἄν. Νόμου 685)1937 «Περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ Λιμενικῶν Ταμείων» (Ε. Κ. 190)19 Μαΐου 1937).
- 138) Τῶν ἄρθρ. 1, 2, 3 Ἄν. Νόμου 711)1937 «Περὶ τρόπου ἐκτελέσεως τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 575 τοῦ ἔτους 1937 Ἄν. Νόμου περιλαμβανομένων ἔργων» (Ε. Κ. 218)9 Ἰουνίου 1937).
- 139) Τῆς παραγρ. 1 ἄρθρου μόνου Ἄν. Ν. 732)1937 «Περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὴν περὶ λιμένας κλπ. νομοθεσίαν» (Ε. Κ. 222)12 Ἰουνίου 1937).
- 140) Τοῦ Ἄν. Νόμου 772)1937 «Περὶ ἀποζημιώσεως λεμβούλων Χίου» (Ε. Κ. 261)9 Ἰουλίου 1937).
- 141) Τῆς παραγρ. 1 ἄρθρου μόνου Ἄν. Ν. 838)1937 «Περὶ τοῦ τρόπου τοῦ διορισμοῦ τῶν δικαστικῶν εἰς Συμβούλια ἡ Κροτικὰς Ἐπιτελεστικῆς κλπ.» (Ε. Κ. 357) 10 Σεπτεμβρίου 1937).
- 142) Τῆς παραγρ. 2 ἄρθρ. 5 Ἄν. Ν. 937)1937 «Περὶ

- ρυθμίσεως δισκομορμικών τινων ζητημάτων» (Ε. Κ. 460)12 Νοεμβρίου 1937).
- 143) Τοῦ Ἀν. Νόμου 972)1937 «Περὶ ὑποχρεωτικῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἄλλων ἄφοροσῶν τὸ προσωπικὸν τῶν Νομικῶν Πρωσῶπων Δημοσίου Δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων ἢ Ὑπηρεσιῶν καὶ Αὐτονομῶν Ὄργανισμῶν» (Ε. Κ. 479)26 Νοεμβρίου 1937).
- 144) Τοῦ Α. Ν. 1022)1938 «Περὶ νηυτικῆς φωτοσημάνσεως τοῦ διωρῦκτου ὑφθλαύλακος Μεσολαγγίτου» (Ε. Κ. 5)8 Ἰανουαρίου 1938).
- 145) Τοῦ ἔδαφ. 1 ἄρθρ. 6 καὶ τοῦ ἄρθρ. 7 Α. Ν. 1044)1938 «Περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων κλπ. τοῦ χειμάρρου Γλαύκου» (Ε. Κ. 20)24 Ἰανουαρίου 1938).
- 146) Τοῦ Α. Ν. 1065)1938 «Περὶ τῆς λιμεν. φορολογίας Κιάτου» (Ε. Κ. 41)9 Φεβρουαρίου 1938).
- 147) Τοῦ Α. Ν. 1066)1938 «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1926 Ν. Δ. περὶ ἐνώσεως τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Γυθείου καὶ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ὑδρεύσεως τῆς πόλεως Γυθείου» (Ε. Κ. 41)9 Φεβρουαρίου 1938).
- 148) Τοῦ Α. Ν. 1067)1938 «Περὶ ἐνισχύσεως τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἀνδρου» (Ε. Κ. 41)9 Φεβρουαρίου 1938).
- 149) Τοῦ Α. Ν. 1096)1938 «Περὶ ὀργανισμοῦ Δεξομετῆς Σύρου» (Ε. Κ. 70)24 Φεβρουαρίου 1938).
- 150) Τοῦ Δ)τος. 26 Φεβρουαρίου 1938 «Περὶ οὐξήσεως τῆς ὑπὲρ διωρῦκος Λευκάδος φορολογίας» (Ε. Κ. 97)10 Μαρτίου 1938).
- 151) Τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Α. Ν. 1099)1938 «Περὶ τροποποιήσεως ἐνίων τῶν διεπουσῶν τὸ ἐν Τήνῳ Πανελλήνιον ἱερὸν Ἰδρυμα τῆς Εὐαγγελιστρίας διατάξεων» (Ε. Κ. 70)24 Φεβρουαρίου 1938).
- 152) Τοῦ Δ)τος 29 Μαρτίου 1938 «Περὶ ἐπεκτάσεως ἐν τῇ ἔρηρ τῆς εἰδικῆς λιμενικῆς φορολογίας Κιάτου» (Ε. Κ. 132)4 Ἀπριλίου 1938).
- 153) Τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Α. Ν. 1156)1938 «περὶ ἐνισχύσεως τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὀδοποιίας πρὸς ἀποπεράτωσιν ἐνίων ὁδῶν» (Ε. Κ. 125)31 Μαρτίου 1838).
- 154) Τοῦ ἔδαφ. 2 τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 3 καὶ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 10 τοῦ Ἀν. Νόμου 1157 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1936 Ἀν. Νόμου περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Μηχανημάτων Λιμενικῶν ἔργων κλπ.» (Ε. Κ. 124)30 Μαρτίου 1938).
- 155) Τῶν ἄρθρων 34, 56, 78, 79, 80 Ἀν. Ν. 1179)1938 «Περὶ τῶν Νομισμῶν» (Ε. Κ. 154)14 Ἀπριλίου 1938).
- 156) Τοῦ Ἀν. Ν. 1180)1938 «Περὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων πόλεως Κερκίρας» (Ε. Κ. 158)18 Ἀπριλίου 1938 καὶ
- 157) Τοῦ Ἀν. Ν. 1205)1938 «Περὶ διαθέσεως ὑπὲρ τῶν ἀντιπλοίων ἐπιχειρήσεων τῶν ἐκ τῶν τελῶν πλευρισματος τῶν πλοίων εἰς τοὺς λιμένας πλεονοσμάτων» (Ε. Κ. 173)28 Ἀπριλίου 1938).
- 158) Τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 1409)1938 «περὶ ἐγκρίσεως δαπανῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὁδοποιίας» (Ε. Κ. 376) 15 Ὀκτωβρίου 1938).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ
ΤΑΜΕΙΩΝ.—ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΕΠ' ΑΥΤΩΝ.

Ἄρθρον 1.

Σύστασις Λιμενικοῦ Ταμείου.—Ἐδρα αὐτοῦ.

(α) Παραγρ. 16 ἄρθρ. 15 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923.

(β) Παραγρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1ου Νόμου 3163)

1. Ἡ διὰ Διατάγματος ἐπιβολὴ λιμενικῆς φορολογίας

συμφώνως πρὸς τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα συνεπάγεται αὐτοδικαίως τὴν σύστασιν Λιμενικοῦ Ταμείου.

2. Ἐκαστον Λιμενικὸν Ταμεῖον ἀποτελεῖ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον διοικεῖται δὲ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος μελῶν.

3. Προκειμένου περὶ ἔργων λιμενικῶν ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων δὲν ὑφίσταται Λιμενικὸν Ταμεῖον, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ ἰδρῦσῃ τοιοῦτον κατὰ τὸ ἄρθρον 25 παραγρ. 1 τοῦ παρόντος.

4. Ἡ ἔδρα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ὀρίζεται διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 2.

Σύνθεσις Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

α) Παραγρ. 3, 4, 8, 19 καὶ 20 ἄρθρου 1 Ν. 3163'

β) Παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 14 Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, γ) Παραγρ. 2 ἄρθρου 8 Νόμου 4499, δ)

Παραγρ. 2 ἄρθρου 1 Νόμου 4524, ε) Παραγρ. 1 ἄρθρου 2ου Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933, παραγρ. 2 ἄρθρου δευτέρου,

παραγρ. 2 ἄρθρου τετάρτου καὶ παραγρ. 1 ἄρθρου πέμπτου

τοῦ Νόμου 5988, στ) Παραγρ. 1 καὶ 2 ἄρθρου 1ου τοῦ

Διατάγματος 4 Ἀπριλίου 1934, ζ) Παραγρ. 1 ἄρθρου 1

Α.Ν. 27]1936, η) Παραγρ. 11 ἄρθρου 2 Α.Ν. 281]1936,

θ) Παραγρ. 1 ἄρθρου μόνου Α.Ν. 838]1937, ι) Παραγρ.

3 ἄρθρου 56 Α.Ν. 1179]1938).

1. Ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς μελῶν :

α) Ἐξ ἑνὸς Πρωτοδικου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐὰν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ὑπάρχῃ Πρωτοδικεῖον, ἄλλως ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφέρειας ἐν ἣ καίται ἢ ἔδρα τοῦ Ταμείου τούτου.

β) Ἐκ δύο μελῶν, διοριζομένων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, προτιμωμένων κατὰ τὸν διορισμὸν τῶν πλοιαρχῶν ἐκ τῶν ἀπομάχων ναυτικῶν καὶ τῶν ἐχόντων ναυτικὰς γνώσεις ἐν γένει σχετιζομένας μετὰ τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν.

γ) Ἐξ ἑνὸς μέλους, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

δ) Ἐξ ἑνὸς μέλους ἀντιπροσωπεύοντος τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκειται τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον. Εἰς οὓς Νομοὺς δὲν ὑφίστανται Γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια, οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀντιπρόσωποι τῶν ἀγροτῶν παρὰ ταῖς Λιμενικαῖς Ἐπιτροπαις ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος, ἣτις ἀπετέλει ἄλλοτε τὴν ἔδραν τοῦ Δήμου.

ε) Ἐκ τοῦ Λιμενάρχου, ἐφόσον ὑπάρχει τοιοῦτος ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου. Αἱ Τελωνιακαὶ ἀρχαί, αἱ ἐκπληροῦσαι τὰ λιμενικά, δὲν μετέχουσι τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν.

στ) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου.

Ὁ εἰς τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια ἢ Διοικούσας Ἐπιτροπὰς νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου (πλὴν τῶν Ἐμπορικῶν, Βιομηχανικῶν, Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων) καὶ Αὐτοτελῶν Ὑπηρεσιῶν μετέχων Διευθυντῆς Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀντικαθίσταται ἐφεξῆς διὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐφόσον λειτουργεῖ ἐν τῇ πόλει Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς ταύτης.

ζ) Ἐξ ἑνὸς μέλους, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὡς καὶ ἑνὸς τοιοῦτου ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐπιμελητηρίου

τούτου παρά τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ ἀντικαθίσταται ὑπὸ ἀντιπροσώπου ἐκλεγμένου ὑπὸ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Τμήματος τοῦ Ἐμπορικοῦ, Βιομηχανικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς ἑδρας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου.

η) Ἐξ ἐνὸς μέλους ἐκλεγμένου ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ἀρχαιότερου Ἐμπορικοῦ Συλλόγου. Ἐμπορικοὶ Σύλλογοι νοοῦνται οἱ περιλαμβάνοντες πάσης εἰδικότητος καὶ κατηγορίας ἐμπόρους καὶ οὐχὶ οἱ περιλαμβάνοντες τοιοῦτους ὀρισμένης εἰδικότητος ἢ κλάδου ἐμπορίου.

θ) Ἐξ ἐνὸς μέλους ἐκλεγμένου ὑπὸ τοῦ τυχόν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Γραφείου Προστασίας Καπνοῦ.

2. Εἰς τὰς Διοικούσας Ἐπιτροπὰς καὶ Συμβούλια τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 281 [1936] ὑπαγομένων Νομικῶν Προσώπων μετέχουσιν ὡς μέλη μετὰ ψήφου ὑπάλληλοι τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὀριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προτάσει τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Οὗτοι, ἀντιπροσωπεύοντες τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, υποβάλλουσιν αὐτῷ σχετικὰς ἐκθέσεις καὶ ὑποδεικνύουσι τὰ τυχόν πρὸς τὸ συμφέρον τῶν Νομικῶν Προσώπων ληπτέα μέτρα, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθησόμενα.

3. Προτάσει τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀντιπρόσωπος τῆς Τραπεζῆς ταύτης ὡς πρόσθετον μέλος μετὰ ψήφου παρά τοῖς Διοικητικοῖς Συμβουλίαις ἢ ταῖς Διοικούσαις Ἐπιτροπαῖς Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, αὐτοτελῶν ὀργανισμῶν καὶ Ὑπηρεσιῶν ἢ Εἰδικῶν Ταμείων.

4. Εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεία, τὰ ἔχοντα τὴν ἐκμετάλλευσιν ἠλεκτροφωτισμοῦ πόλεων, προστίθεται εἰς εἰσέτι ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκείου Δήμου.

5. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. 838 [1937] ἡ συμμετοχὴ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν ἰσοβίων καὶ μονίμων δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Πρωτοδίκου καὶ Ἀντεισαγγελέως Πρωτοδικῶν καὶ ἄνω εἰς Συμβούλια ἢ Ἐπιτροπὰς Κρατικῆς ὡς καὶ εἰς Συμβούλια ἢ Ἐπιτροπὰς Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Νόμου ἢ ἄλλως πως μετεχόντων εἰς ταῦτα, ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διὰ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου δικαστηρίου διὰ τοὺς δικαστὰς αὐτοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως διὰ τοὺς παρ' αὐτῷ Ἀντεισαγγελεῖς.

6. Ὁ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Νομομηχανικός ἢ Μηχανικός καλεῖται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως παράσχη ἀναγκαιούσας τυχόν πληροφορίας ἄνευ ψήφου.

7. Τὰ ἀπουσιάζοντα ἢ καλυόμενα μόνιμα μέλη τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἀναπληροῦνται ἐν τῇ ιδιότητι τοῦ μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν.

*Ἄρθρον 3.

Ἀντιπροσώπουσι παρά Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ Κοινοτήτων, ἐφ' ὧν ἐπεξετάθη ἡ λιμενικὴ φορολογία.

(α) Ἄρθρ. 2 τοῦ Διατάγματος 4 Ἀπριλίου 1934, β) παραγρ. 3 ἄρθρ. 56 Α. Ν. 1179 [1938].

1. Εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεία ἡ λιμενικὴ φορολογία ἔχει ἐπιβληθῆ ἐπὶ πλείονων Κοινοτήτων, τότε, πλὴν τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος τῆς ἑδρας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, ἐκλέγοντος πάντοτε ἓνα ἀντιπρόσωπον, ἐκλέγουσι διὰ τῶν

Κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ αἱ λοιπαὶ Κοινότητες, ἐφόσον δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς δύο, ἀλλὰ ἓνα ἀντιπρόσωπον παρά τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ.

2. Ἐὰν αἱ Κοινότητες αὗται εἰσὶ πλείονες τῶν δύο, ὁ Νομάρχης καλεῖ εἰς ὀρισμένην ἡμέραν καὶ τόπον τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοτήτων τούτων, οἵτινες ἐκλέγουσι κατὰ πλειοψηφίαν δύο ἀντιπροσώπους. Τὴν ἐκλογὴν διευθύνει ἄνευ ψήφου ὁ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ὀριζόμενος δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις συντάσσει τὸ σχετικὸν πρακτικόν, ὑπογράφόμενον ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν παρόντων ἐκλεκτόρων. Ἐπιτρέπεται λόγῳ κωλύματος Προέδρου τινὸς ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ δι' ἄλλου προσώπου κατόπιν ἐγγράφου ἐντολῆς, παραδιδομένης εἰς τὸν διευθύνοντα τὴν ἐκλογὴν. Πρὸς σχηματισμὸν ἀπαρτίας ἀρκεῖ οἱ παρόντες αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου νὰ ὦσι πλείονες τῶν ἀπόντων. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται ἐντὸς δεκαήμερου καὶ εἰς χρόνον καὶ τόπον ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, ὅποτε ὁσοῖδήποτε καὶ ἂν ὦσι παρόντες ἀποτελοῦσιν ἀπαρτίαν. Ἡ ἐκλογὴ ἐνεργεῖται μυστικῇ διὰ ψηφοδελτίων. Ἐπιτυχόντες θεωροῦνται οἱ συγκεντρώσαντες τὴν σχετικὴν πλειοψηφίαν τῶν παρόντων. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὀρίζει ὁ Νομάρχης τὸν ἀντιπρόσωπον μεταξύ τῶν ἰσοψηφισάντων.

3. Καθ' ἃς περιπτώσεις εἰς τὴν Κοινότητα ἢ Δήμον τῆς ἑδρας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου δὲν ἔχει ἐπιβληθῆ λιμενικὴ φορολογία, τότε τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν αὐτῆς Συμβούλιον ἐκλέγει πάντοτε ἓνα ἀντιπρόσωπον παρά τῇ οἰκείᾳ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ, αἱ δὲ λοιπαὶ Κοινότητες, ἐφ' ὧν εἶναι ἐπιβεβλημένη λιμενικὴ φορολογία, ἀντιπροσωπεύονται κατὰ τὸν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ τρόπον.

4. Ὅσακις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιοῦνται εἰς ἐκπροσώπησιν παρά τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ, ἐκτὸς τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος τῆς ἑδρας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, καὶ ἕτεροι Κοινότητες, καὶ ἐφ' ὅσον αὗται εἰσὶ τοῦλάχιστον δύο, τὰ δὲ ἔσοδα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ὑπερβαίνουσι τὰς δραχμὰς τρία ἑκατομμύρια (3.000.000) ἐτησίως, δύναται ὁ Νομάρχης νὰ διορίσῃ ὡς τρίτον ἀντιπρόσωπον τῶν Κοινοτήτων τούτων παρά τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ ἓνα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τῆς ἑδρας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, ὅστις, μετέχων τῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ ψήφου, μεριμνᾷ ἰδίως περὶ τῆς προστασίας τῶν συμφερόντων τῶν Κοινοτήτων τούτων. Ἐφόσον ὁ Νομάρχης δὲν ποιήσεται χρῆσιν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος παρεχομένου αὐτῷ δικαιώματος διορισμοῦ τρίτου ἀντιπροσώπου Κοινοτήτων, ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖται πλήρως συγκροτημένη διὰ τῶν ὑπολοίπων μελῶν.

*Ἄρθρον 4.

Τρόπος ἐκλογῆς μελῶν Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.—Προσόντα.—Ἀσυμβίβαστον.—Κατοικία.

(α) Παραγρ. 1 ἄρθρου 3 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β) Παραγρ. 8 καὶ 9 ἄρθρου 2 Ν. Δ. 11 Μαΐου 1926, γ) Παραγρ. 9 καὶ 15 ἄρθρου 5 Ν. Δ. 13 Νοεμβρίου 1927, δ) Παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4499, ε) Παραγρ. 3 ἄρθρου 2 Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933, στ) Παραγρ. 2 ἀριθμὸς 5 καὶ παραγρ. 1η τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ Ν. 5988, ζ) Παραγρ. 3 ἄρθρου 1 Διατάγμ. 4 Ἀπριλίου 1934).

1. Οἱ παρά τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, β) τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου, γ) τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, δ) τοῦ Γραφείου Προστασίας Καπνοῦ, ε) τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Τμήματος Ἐπιμελητηρίου ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ ἐκάστου τούτων Συμβουλίου μεταξύ τῶν

έκλογίμων τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου. Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς μεταξύ τῶν αὐτῶν.

Ὅπου δὲν ὑπάρχουσι μέλη Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων ἐν τῇ ἔδρᾳ τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν, αἱ Διοικούσαι Ἐπιτροπᾶι τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων ἐκλέγουσι κατὰ πλειψηφίαν ἐκπρόσωπον αὐτῶν διαμένοντα ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου. Οἱ μὴ κατὰκοῦντες ἐν τῇ ἔδρᾳ δὲν δικαιούνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων.

Τὰ μέλη τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Τμήματος δὲν μετέχουσι τῆς ἐκλογῆς ἀντιπροσώπου τοῦ ὅλου Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ.

2. Τὰ μέλη τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν δέου νὰ ὄσιν ἐγγράμματα καὶ νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν.

3) Τὰ αἰρετὰ καὶ διοριζόμενα μέλη τῶν ἐπὶ τῶν λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι ἔμμισθον δημοσίαν τινὰ ὑπηρεσίαν ἢ βουλευτικὸν ἀξίωμα.

4. Τὰ καθήκοντα τοῦ μέλους τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ καθήκοντα τοῦ Δημάρχου καὶ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβούλου ἢ ὑπαλλήλου.

5. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συνυπηρετήσωσι παρὰ τῇ αὐτῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ ὡς μέλη ἢ ὡς μέλη καὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως λιμενικῶν φόρων κατιόντες καὶ ἀνιόντες, ἀδελφοί, πενθεροὶ καὶ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβρὸς ἢ γυναικἀδελφος καὶ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸς. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ἀντικαθίσταται ὁ τελευταῖος ἐκλεγείς ἢ διορισθείς.

6. Δὲν δύνανται νὰ ὄσιν αἰρετὰ ἢ διοριζόμενα μέλη τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ὀφειλέται τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου καὶ ἐν γένει διατελοῦντες εἰς παντὸς εἶδους σύμβασιν μετ' αὐτοῦ ἢ ὑπάλληλοι ἰδιωτῶν διατελούντων εἰς τοιαύτην μετὰ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου σχέσιν.

7. Τὰ αἰρετὰ καὶ διοριζόμενα μέλη Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν πρέπει νὰ εἶναι κάτοικοι τῆς ἔδρας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου. Ἐπιτρέπεται ἐξαίρεσις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης εἰς τὰς διὰ Διατάγματος καθορισθησομένας περιπτώσεις, ἀλλ' ἄνευ δικαίωματος ὁδοιπορικῶν ἐξόδων.

Ἄρθρον 5.

Ἀπώλεια δικαίωματος ἐκλογῆς ἀντιπροσώπων ὑπὸ Νομικῶν Προσώπων.

(α) Παραγρ. 5 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Διατάγματος 4[4]1934. β) Παραγρ. 3 ἄρθρου 56 Α. Ν. 1179[1938].

1. Ἐμπορικὸς Σύλλογος, ὅστις, κατὰ πιστοποίησιν τῆς ἀρμοδίας ἐποπτικῆς ἀρχῆς, ἔπαυσεν ἀπὸ ἔτους λειτουργῶν, ἀπόλλυσι τὸ δικαίωμα ἀντιπροσωπεύσεως παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ.

2. Ἐν ἡ περιπτώσει νομικὸν τι πρόσωπον ἐκ τῶν δικαιουμένων ν' ἀντιπροσωπεύωνται παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ δὲν ἐκλέξῃ τὸν παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς προσκλήσεώς του ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ Ὑπουργείου, δύναται ὁ Νομάρχης νὰ προβῇ εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ κατὰ τὴν κρίσιν του καταλλήλου προσώπου, μὴ δεσμευόμενος ὑπὸ τῶν ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος περιορισμῶν καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἰδιότητα τοῦ διορισθησομένου.

Ἐπὶ πλειόνων Κοινοτήτων δικαιουμένων κατὰ τὸν ἄρθρον 3ον εἰς κοινὴν ἐκπροσώπησιν, συντρέχει περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου 2 ἐὰν καὶ μετὰ δευτέραν πρόσκλησιν τοῦ Νομάρχου οὐδεὶς τῶν ἐκλεκτῶν προσήλθε ἢ προσήλθον μὲν οὗτοι, ἀλλ' οὐδένα ἐπρότεινον.

Ἄρθρον 6.

Θητεία.—Περιπτώσεις ἀπολύσεως καὶ ἀντικαταστάσεως. —Παραίτησις.

(α) Παραγρ. 6 καὶ 7 ἄρθρ. 3 τοῦ Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β) ἄρθρ. 2 Ν. 3163, γ) ἄρθρ. 3, καὶ 4 Διατάγματος

4 Ἀπριλίου 1934, δ) παραγρ. 5 καὶ 10 ἄρθρ. 56 Α. Ν. 1179[1938].

1. Τὰ μέλη τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν ἐκλέγονται ἢ διορίζονται διὰ τριετῆ περιόδου, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας δὲν ἐπιτρέπεται ἀντικατάστασις αὐτῶν εἰμὴ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενας περιπτώσεις. Ἡ πρώτη τριετὴς περίοδος θεωρεῖται ἀρξαμένη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1934 λήγει δὲ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1936.

2. Τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν περιόδου τινὸς ἐκλεγομένων ἢ διοριζομένων μελῶν ἢ Θητεία λήγει κατὰ τὴν λήξιν τῆς περιόδου καθ' ἣν ἐξελέγησαν ἢ διορίσθησαν.

3. Ἐκαστον τῶν μελῶν Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξακολουθεῖ ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντά του ὡς τοιοῦτου καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς περιόδου καὶ μέχρις ἀντικαταστάσεώς του. Ἐὰν τὸ οὗτω συνεχίζον τὴν ὑπηρεσίαν του μέλος ἐτύγχανε κατὰ τὴν προηγουμένην περίοδον αἰρετὸς Πρόεδρος ἢ Ἀντιπρόεδρος διατηρεῖ καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦτο μέχρι διορισμοῦ Ἀντιπροέδρου διὰ τὴν νέαν Θητεῖαν.

4. Τὰ αἰρετὰ μέλη ὡς καὶ τὰ πρὸς τοῦ Νομάρχου διοριζόμενα τοιαῦτα ἀντικαθίστανται καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετοῦς περιόδου, ἐὰν ὑποπέσωσιν εἰς ἐγκλημα προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν ἄρθρ. 21, 22, καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἢ ἐὰν ἐστερήθησαν τοῦ δικαίωματος τῆς διαχειρίσεως τῆς ἰδίας περιουσίας ἢ ἐὰν, κατόπιν δύο ἐγγράφων προσκλήσεως τοῦ Προέδρου, δὲν προσήλθον εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Λιμενικῆς ἢ Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ἐὰν ἀποδημῶσιν ἄνευ ἀδείας τοῦ Νομάρχου πλέον τοῦ μηνός, ὅποτε ἀπολύονται ἀποφάσει αὐτοῦ.

5. Ἐν περιπτώσει ἀπολύσεως μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς, αὕτη λειτουργεῖ μὲ τὰ λοιπὰ μέλη, προσκαλεῖται δὲ διὰ τοῦ Νομάρχου τὸ ἐκλέξαι αὐτὸ Σῶμα ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἀντικατάστασίν του, μὴ δυνάμενον νὰ ἐκλέξῃ καὶ πάλιν τὸ ἀπολυθὲν μέλος ἐπὶ μίαν διετίαν.

6. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν Συμβούλιον ἢ Ἐπιτροπὴ Νομικοῦ τινὸς Προσώπου ἐκ τῶν ἀντιπροσωπευομένων παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ μεταβληθῇ ἐν τῇ συνθέσει του, ἀντικατασταθῶσι δὲ πλείονα τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, ἅτινα ἀπῆρτιζον τὸ Συμβούλιον ἢ τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκλογῆς τοῦ παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ ἀντιπροσώπου των, ἐπιτρέπεται ἀντικατάστασις τοῦτου διαρκούσης τῆς περιόδου ὑπὸ τοῦ νέου Συμβουλίου ἢ Ἐπιτροπῆς.

7. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3ον κοινῶν αἰρετῶν ἀντιπροσώπων πλειόνων Κοινοτήτων ἐφαρμόζεται ἡ ἀνωτέρω παράγραφος 6 κατ' ἀναλογίαν, ὡς Συμβουλίου ἢ Ἐπιτροπῆς θεωρουμένου τοῦ συνόλου τῶν ἐκλεκτῶν Προέδρων Κοινοτήτων.

8. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἀντικατάστασις τῶν παρὰ Λιμενικαῖς Ἐπιτροπαῖς αἰρετῶν ἀντιπροσώπων πλειόνων Κοινοτήτων, ὡσάκις διαρκούσης τῆς περιόδου γεννηθῶσι δικαίωματα κοινῆς ἀντιπροσωπεύσεως παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ καὶ ὑπὲρ ἑτέρας Κοινοτήτος καὶ ὡσάκις διαρκούσης τῆς περιόδου Κοινοτήτος τις, ἐκ τῶν μετασφουσῶν εἰς ἐκλογὴν κοινῶν ἀντιπροσώπου, ἀπολέσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀντιπροσωπεύσεως.

9. Ἡ κατὰ τὰς παραγράφους 6, 7 καὶ 8 ἀντικατάστασις μέλους Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνεργεῖται μόνον ἐφόσον ζητηθῇ ὑπὸ τινος τῶν ἐκλεκτῶν.

10. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 6, 7 καὶ 8 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ Νομάρχης ἔχει διορίσει τὸν ἀντιπρόσωπον ἢ ἀντιπροσώπου κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος λόγῳ ἀμελείας τῶν δικαιουμένων νομικῶν προσώπων, ὅποτε ὡς χρόνος ἐκλογῆς νοεῖται ὁ τοῦ διορισμοῦ.

11. Πᾶν μέλος Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς δικαιούται εἰς παραίτησιν ἥτις ὑποβάλλεται ἐγγράφως πρὸς τὸν Πρόεδρον αὐτῆς, οὗτος δὲ διαβιβάζει ταύτην πρὸς τὴν ἐκλέξασαν ἢ διορίσασαν τὸν παραιτούμενον Ἀρχὴν ἢ Νομικὸν Πρόσωπον,

προκειμένου δὲ περὶ κοινοῦ ἀντιπροσώπου κατὰ τὸ ἄρθρον 3 πρὸς τὸν Νομάρχην. Ἀνάκλησις παρατηρήσεως δὲν εἶναι δυνατὴ μετὰ πάροδον δεκαήμερου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκτὸς ἐὰν συναινέσῃ πρὸς τοῦτο ἡ ἀρμόδια Ἀρχὴ ἢ Νομικὸν πρόσωπον ἢ ὁ Νομάρχης κατὰ τὰς ἀνωτέρως διακρίσεις καὶ ἐφόσον πάντοτε δὲν ἔχει ἐγκατασταθῆ ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ παραιτηθέντος.

12. Τὰ παραιτούμενα μέλη ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκτελῶσι τὰ καθήκοντά των μέχρις ἐγκαταστάσεως τοῦ ἀντικαταστάτου αὐτῶν. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη δὲν παρατείνεται πέραν τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς παρατηρήσεως.

13. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2, 3, 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ μετέχοντος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Πρωτοδικίου ἐπὶ τῶν αὐτοδικαίως ἐκ τοῦ Νόμου μελῶν καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐδάφ. 4 ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τρίτου ἀντιπροσώπου τῶν Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 7.

Πρόεδρος καὶ Ἀντιπρόεδρος Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

(α') Παράγρ. 15 καὶ 18 Ἄρθρον 1 Ν. 3163, β') Ἄρθρον 7 Νόμου 4499, γ') Ἄρθρον 5 τοῦ Διατάγματος 4 Ἀπριλίου 1934, δ') Παράγρ. 3 Ἄρθρου 56 Α.Ν. 1179) 1938).

1. Τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ μετέχων αὐτῆς Πρωτοδικῆς ἢ Εἰρηνοδικῆς, φυλαττόμενης τῆς ἐξαιρέσεως τῆς παραγρ. 2 τοῦ παρόντος. Ἐὰν ὅμως τὰ ἐτήσια τακτικά ἔσοδα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ὑπερβαίνωσι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας τὰς 300.000 δραχμάς, ὁ Πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγεται ὑπ' αὐτῆς μετὰ τῶν μελῶν αὐτῆς.

2. Εἰς Λιμενικὰ Ταμεῖα ἔχοντα πρόσδοτον κάτω τῶν 300.000 δραχμῶν Πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ εἶναι τῆ ἐγκρίσει τοῦ Νοάρχου καὶ ἕτερον μέλος ἐκτὸς τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐκλεγόμενον κατὰ τὰς διὰ τὰ λοιπὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα, ἰσχυρῶς διατάξεις.

3. Ὃπου ὁ Πρόεδρος τυγχάνει αἰρετός, ἡ ἐκλογή αὐτοῦ ἐνεργεῖται ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκάστης περιόδου ἀλλὰ μόνον μετὰ τὴν πλήρη ἀνασυγκρότησιν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Ἀντικατάστασις αἰρετοῦ Προέδρου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τριετοῦς περιόδου δὲν ἐπιτρέπεται ἐκτὸς ἐὰν ψηφίσωσιν ὑπὲρ αὐτῆς τὰ 2)3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατὰ Νόμον μελῶν.

5. Εἰς πάντα τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα διορίζεται ὑπὸ τοῦ Νοάρχου δι' ἀποφάσεώς του καὶ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν Ἀντιπρόεδρος.

6. Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ καλύματι τοῦ Προέδρου ὡς καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἐγένετο ἐκλογή τοιοῦτου, προεδρεύει τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Ἀντιπρόεδρος, καὶ τούτου κωλυμένου ἢ ἀπόντος ἢ μὴ διορισθέντος τὸ πρῶτον τῶν μελῶν.

7. Ἐὰν τι τῶν αὐτοδικαίως μετεχόντων τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς μελῶν τυγχάνῃ Πρόεδρος ἢ Ἀντιπρόεδρος αὐτῆς, ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἐν τῇ κυρίᾳ του θέσει ἀναπληρωτῆς ἀναπληροῦ τοῦτον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀλλὰ μόνον ὑπὸ ιδιότητά τοῦ μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς.

8. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἀρχῆς.

Ἄρθρον 8.

Συνεδριάσεις Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

(Ἄρθρον 6ον Δ)τος 4)4)1934).

1. Τὰ μέλη τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καλοῦνται εἰς συνεδρίασιν δι' ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ Προέδρου, ὀριζούσης τὰ συζητητέα θέματα καὶ ἐπιδιδομένης ἐπὶ ἀποδείξει εἰσεσι τέσσαρας τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως.

Ἐὰν οὐδὲν μέλος ἀπουσιάσῃ καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀντιρρησις, δύναται νὰ συζητηθῶσι καὶ θέματα μὴ ἀναγραφόμενα ἐν τῇ προσκλήσει.

2. Πλὴν τῶν ῥητῶν Νόμου τῆς Διατάγματος ἐξαιρέσεων, ἢ Λιμενικῆ Ἐπιτροπῆ λογίζεται ἐν ἀπαρτία ὅταν τὰ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν κατὰ νόμον μελῶν παρόντα εἰσὶ πλείονα τῶν ἀπόντων, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας, ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχυοῦσης τῆς γνώμης ὑπὲρ ἧς ἡ ψήφος τοῦ προεδρεύοντος. Ἐπὶ προσωπικῶν ζητημάτων ἢ ψηφοφορία γίνεται μυστικῇ, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ ἐνεργεῖται κλήρωσις.

3. Πρὸς σχηματισμὸν ἀπαρτίας ἀρκεῖ ἡ παρουσία τοῦ τρίτου τῶν μελῶν εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις: α') Ἐὰν ὑπάρχῃ κενὴ θέσις ἐνός τοῦλάχιστον μέλους, β') Μετὰ δευτέραν προσκλήσιν καὶ ἐφόσον κατὰ τὴν πρώτην δὲν ἐπετεύχθη ἀπαρτία, συμφώνως τῇ παραγράφῳ 2.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐδεμία ἀπόφασις εἶναι ἔγκυρος ἂν μὴ συγκεντρώσῃ δύο τοῦλάχιστον ψήφους.

4. Ὁ Πρόεδρος ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτῆσει τοῦ τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατὰ Νόμον μελῶν, ὑποχρεοῦται νὰ συγκαλῆ συνεδρίασιν πρὸς συζήτησιν τοῦ ἐν τῇ αἰτήσει θέματος. Ἐὰν δὲν τράξῃ τοῦτο ἐντὸς πενθήμερου, ἡ Ἐπιτροπῆ συνέρχεται τῇ ἐγγράφῳ προσκλήσει τῶν αἰτησάμενων τὴν σύγκλησιν συνεδριάσεως μελῶν.

5. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ τρίτου τῶν μελῶν ἢ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ συνεδρίασις τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς γίνεται δημοσίᾳ.

6. Ἐὰν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παράγρ. 4 θέσις τρίτου ἀντιπροσώπου Κοινοτήτων δὲν ἔχει συμπληρωθῆ δὲν λαμβάνεται αὕτη ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἀπαρτίας.

Ἄρθρον 9.

Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπῆ. Ἐσωτερικὸς Ὀργανισμὸς.

(α') Παράγρ. 12 καὶ 13 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 3163, β') Παράγρ. 5 ἄρθρον 5 Ν.Δ. 13 Νοεμβρίου 1927).

1. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν, τῶν ἐχόντων ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἄνω τῶν 50.000 δραχμῶν ἐκτελοῦνται ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἢ Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καλυομένης, καὶ ἡτις ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δύο ἄλλων ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ὑπὸ ταύτης ἐκλεγμένων.

2. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπῆ λογίζεται ἐν ἀπαρτία παρόντων δύο τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης δὲν εἶναι ἔγκυροι ἂν δὲν ληφθῶσιν διὰ δύο τοῦλάχιστον ψήφων.

3. Ὁ ἐσωτερικὸς ὀργανισμὸς τῶν Λιμενικῶν Ταμείων τῶν ἐχόντων ἐτήσιον προϋπολογισμὸν μείζονα τῶν 50.000 ὡς καὶ τὰ καθήκοντα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζονται διὰ πράξεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 10.

Γραφεῖα Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

(Παράγρ. 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923).

1. Τὰ γραφεῖα τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν ἐγκαθίστανται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς προεδρευούσης τῶ Λιμενικῶν Ταμείων ἀρχῆς.

Ἐπιτρέπεται ἐν τούτοις ἡ ἐνοικίασις ἰδίου οἰκήματός εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα, ὧν ἡ ἐτήσια πρόσδοδος ἐκ φόρων καὶ δικαιοματῶν ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα χιλιάδας δραχμῶν.

2. Ἐὰν εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν, παρ' οἷς ὑπάρχει Λιμενικὸν Ταμεῖον, ἐκλεγῆ Πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς οὐχὶ ἐκ τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτῆν μελῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τὰ Γραφεῖα αὐτῆς ἐγκαθίστανται ἐν τῷ Εἰρηνοδικειακῷ Καταστήματι.

Δύναται όμως ή 'Επιτροπή εάν υπάρχει δυσχέρεια τινάς προβή εις την ενοικίαν ιδίου οικήματος, ανεξαρτήτως τού ποσού των προσόδων του Λιμενικού Ταμείου.

Άρθρον 11.

Έπίδομα Προέδρου και αποζημίωσις μελών.

(α') Παράγρ. 3 άρθρου 3 Ν.Δ. 28 Ιουλίου 1923, β') Παράγρ. 1 άρθρ. 1 και άρθρον 2 Ν.Δ. 23 Σ)βρίου 1925, γ') Παράγρ. 9 άρθρου 3 Ν.Δ. 11 Μαΐου 1926, δ') Παράγρ. 5 άρθρου 11 Ν.Δ. 22 Ιουλίου 1933, ε') Παράγρ. 20 του άρθρου δευτέρου του Νόμου 5988, στ') Παράγρ. 2 άρθρου 12 Ν. 6236, ζ') Παράγρ. 2 άρθρ. 1 Α.Ν. 27)1936, η') Παράγρ. 13 άρθρου 56 Α. Ν. 1179)1938).

1. Είς τους Προέδρους των Λιμενικών 'Επιτροπών χορηγείται μηνιαίον επίδομα, καθοριζόμενον εκάστοτε παρά του Νομάρχου, μη δυνάμενον όμως εν ούδεμιᾷ περιπτώσει να υπερβῆ τὸ πενταπλάσιον των ἐν τῷ παρόντι καθοριζόμενων ἀναλόγως των ἐτησίων εισπράξεων ἀνωτάτων ὀριων των ἀποζημιώσεων των μελών των Λιμενικών 'Επιτροπών.

2. Τὰ μέλη των 'Επιτροπών λαμβάνουσι ἀποζημίωσιν δι' ἐκάστην παράστασιν ἐν ταῖς συνεδριάσεσι προσδιοριζομένην κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως του Νομάρχου κατὰ πρόαξιν τῆς Λιμενικῆς 'Επιτροπῆς κανονιζούσης ταύτην ἀναλόγως των ἐτησίων εισπράξεων του Λιμενικού Ταμείου, μη δυνάμενην όμως να υπερβῆ τὰς δραχμὰς τριακοντα πέντε (35) διὰ τὰ Λιμενικὰ Ταμεία, ὧν αἱ ἐτήσιοι πρόσδοι δὲν υπερβαίνουν τὰς δραχμὰς ἑκατὸν χιλιάδας (100.000), τὰς δραχμὰς ἐξήκοντα πέντε (65) διὰ τὰ Ταμεία, ὧν αἱ ἐτήσιοι πρόσδοι δὲν υπερβαίνουν τὰς δραχμὰς διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας (ἀριθ. 250.000), καὶ τὰς δραχμὰς 150 διὰ τὰ Ταμεία, ὧν αἱ ἐτήσιοι πρόσδοι υπερβαίνουν τὰς διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας (250.000) δραχμῶν.

Τὰ ἐκ των συνεδριάσεων ἀπουσίασαντα ἔστω καὶ ἀπὸ μόνον μέλη δὲν λαμβάνουσι κατὰ τὸν μῆνα τῆς ἀπουσίας των ἀποζημιώσιν.

Ἐκαστον μέλος δὲν δικαιούται κατὰ μῆνα ἀποζημιώσεως μείζονος των δύο παραστάσεων, ὡσαυδήποτε καὶ ἔν ὧσιν αἱ συνεδριάσεις τῆς 'Επιτροπῆς.

3. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 7 του άρθρου 111 του παρόντος ἰσχύει κατ' ἀναλογίαν δι' ἀπάσας τὰς Λιμενικὰς 'Επιτροπὰς.

4. Ἡ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀμοιβὴ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 3 του άρθρου 2 του παρόντος ἀντιπροσώπου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος βαρύνει τὴν Τράπεζαν ταύτην.

5. Εἰς Λιμενικὰ Ταμεία, ὧν αἱ ἐτήσιοι πρόσδοι δὲν υπερβαίνουν τὰς δραχμὰς 50.000, δύναται δι' ἀποφάσεως του Ἰπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας να καταργηθῆ ἢ κατὰ συνεδρίασιν ἀποζημιώσεως των μελών τῆς Λιμενικῆς 'Επιτροπῆς πλὴν τῆς του Εἰρηνοδίκου-Προέδρου αὐτῆς.

6. Αἱ παρά φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων καταβαλλόμεναι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως του Νόμου 6236 εἰς τοὺς Εἰρηνοδικὰς καὶ Πταισματοδικὰς παροχαὶ ἢ ἀμοιβαὶ ὡς Πρόεδροι ἢ μέλη οἰονδήποτε 'Επιτροπῶν ἢ Συμβουλιῶν καὶ τὰ πάσης φύσεως ἄλλα δικαιώματα αὐτῶν ὡς καὶ τὰ δυνάμει των κειμένων διατάξεων κενανονισμένα ἀντιγραφικὰ καὶ ἄλλα δικαιώματα των ἐν άρθρῳ 1 του Νόμου 6236 ἀναφορμένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τὰ διὰ διατάξεων νεωτέρων νόμων θεσπιζόμενα περιέρχονται εἰς τὸ Δημόσιον, δὲν δικαιούνται δὲ οὗτοι οὐδεμιᾶς ἀπολύτως προσθέτου ἀμοιβῆς διὰ πᾶσιν παρεχόμενην παρ' αὐτῶν ὑπηρεσίαν.

Άρθρον 12.

Καθήκοντα καὶ εὐθύναι Λιμεν. 'Επιτροπῆς

Πειθαρχικαὶ ποιναί.

(α) παραγρ. 5 άρθρ. 3 Ν. Δ. 28 Ιουλίου 1923, β') παραγρ. 21 άρθρου 1 Ν. 3163, γ') παραγρ. προτελευταία ἀρ-

θρου 1 Ν. Δ. 23 Σ)βρίου 1925, δ') άρθρον 5 Ν. Δ. 4 Δ)βρίου 1925 ε') παραγρ. 6 άρθρ. 56 Α. Ν. 1179) 1938).

1. Ἡ διαχείρισις των διὰ λ)σμών των Λιμεν. Ταμείων εἰσπραττομένων χρημάτων, ἣτις εἶναι ἀνεξαρτητος των ἄλλων δημοτικῶν προσόδων ὡς καὶ ἐκκίνων του Δημοσίου, ἢ ἐπιτήρησις καὶ ἢ ἐξέλεξις των εισπράξεων καὶ ἢ ἐπιβλεψις των ἐκτελουμένων ἔργων, ἀνατίθενται εἰς τὴν Λιμενικὴν 'Επιτροπὴν, ἣς τὰ καθήκοντα ὀρισθῆσονται εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος.

2. Τὰ μέλη των 'Επιτροπῶν θεωροῦνται δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὡς τοιοῦτοι ὑπόκεινται εἰς πάσας τὰς ἐκ των ἰσχυόντων νόμων συνεπειὰς διὰ πᾶσαν ἀρνησιν, παράβασιν ἢ ὑπερβασιν του ἰδίου καθήκοντος.

3. Ὁ Νομάρχης δύναται ἀνεῖν ἄλλης διαδικασίας καὶ κατ' ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν να τιμωρῆ δι' ἐπιπλήξεως ἢ προστιμου μέχρι δραχμ. 1000, εἰσπραττομένου κατὰ τὰς διατάξεις του περὶ δημοσίων ἐσόδων νόμου ὑπὲρ του οἰκείου Λιμενικοῦ Ταμείου, ἢ καὶ να ἀπολύῃ τὰ μόνιμα, διοριζόμενα καὶ αἰρετὰ μέλη των Λιμενικῶν 'Επιτροπῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας των, ἐὰν ὑποπέσωσιν εἰς παραπτώματα κολάσιμα ἢ ἀποδειχθῶσι καθ' οἰονδήποτε τρόπον εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως ἀνίκανα ἢ ἐπιβλαβῆ εἰς τὰ συμφέροντα των Λιμενικῶν Ταμείων.

4. Προσωρινῶς καὶ διὰ πειθαρχικοὺς λόγους δύναται ν' ἀποκοπῆ τὸ επίδομα του Προέδρου τῆς Λιμεν. 'Επιτροπῆς δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως του Νομάρχου.

Άρθρον 13.

Ἐπικύρωσις των ἀποφάσεων τῆς Λιμενικῆς 'Επιτροπῆς

(α) Παραγρ. 22 άρθρ. 1 Ν. 3163, β') παραγρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 4393, γ') τὸ άρθρον 9 του Δ)τος 27 Νοεμβρίου 1929, δ') παράγραφος 2 άρθρου 5 Ν. 4499, ε') ἄρθρα 2 καὶ 3 Δ)τος 8 Ιουλίου 1930, στ') παραγρ. 4 άρθρου 12 Ν. Δ. 22 Ιουλίου 1933, ζ') τὸ άρθρ. 2 του Διατάγματος 29 Σεπτεμβρίου 1933, η') τὰ Διατάγματα 20 Δεκεμβρίου 1933 καὶ 22 Ιουνίου 1934, θ') τὸ άρθρον 4 του Ν. 6434).

1. Αἱ πράξεις των Λιμενικῶν 'Επιτροπῶν πρὸ πάσης ἐκτελέσεως αὐτῶν ὑποβάλλονται τῇ ἀρμοδίᾳ κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 του παρόντος ἀρχῆς, ἣτις ἐγκρίνει, μεταρρυθμίζει ἢ ἀπορρίπτει ταύτας.

2. Αἱ ἀποφάσεις των Λιμενικῶν 'Επιτροπῶν, αἱ ἀφορῶσαι ἐν των κάτωθι θεμάτων, οὐδ' μιᾶς ἀρχῆς χρῆζουσι ἐγκρίσεως, δυνάμενον μόνον τοῦ οἰκείου Νομάρχου ν' ἀκυρώσῃ ταύτας διὰ παράβασιν Νόμου.

α') Ἐκλογὴ Προέδρου Λιμενικῆς 'Επιτροπῆς, ὅπου οὗτος κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τυγχάνει αἰρετός ἢ ἐπετραπῆ ἢ ἐκλογῇ τοιοῦτου ὑπὸ του Νομάρχου, συμφώνως τῇ παραγρ. 2 του άρθρου 7 του παρόντος.

β') Ἐκλογὴ μελών Ἐκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς.

γ') Καθορισμὸς των διοριστέων εἰς ἐγκεκριμένας θέσεις προσώπων καὶ των ἀποδοχῶν αὐτῶν ἐντὸς των ὀριων των ἐγκεκριμένων ὑπὸ του Ἰπουργείου ἢ του Νομάρχου.

δ') Ἀπόλυσις μὴ μόνιμου προσωπικοῦ.

ε') Ἐκτέλεσις ἔργου ἢ προμηθείας ἢ ἐν γένει ἀνάληψις ὑποχρεώσεως ὀλικοῦ ποσοῦ μέχρι 2.000 Δρχ. διὰ τὰ ἔχοντα προσόδους μέχρι 200.000 ἐτησίως Λιμενικὰ Ταμεία καὶ μέχρι 5.000 Δρχ. διὰ τὰ λοιπά, ἐφόσον πάντοτε ὑπάρχει κεχορηγημένη ἀρμοδίως ἀνάλογος πίστωσις. Ἐγκρίσις πρακτικῶν δημοπρασιῶν ἢ δικαιολογητικῶν ἀποδόσεως λ)σμοῦ των τοιοῦτων ἔργων ἐργασιῶν ἢ προμηθειῶν. Διὰ τὰ Λιμεν. Ταμεία του Νομοῦ Κυκλάδων τὸ ἀνωτέρω ὄριον των Δρχ. 200.000 δρίζεται εἰς Δρχ. 300.000.

στ') Παροχὴ ἀντιγράφων ἐπὶ των πάσης φύσεως ἐγγράφων.

ζ') Πάσα απόφασις μὴ δυναμένη νὰ δημιουργήσῃ υποχρέωσιν οἰασδήποτε φύσεως εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον.

Αἱ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ἀποφάσεις τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλονται ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν εἰς τὸν οἰκείον Νομάρχην. Ἐάν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς δὲν ληφθῆ ἐπὶ ἀποδείξει ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου ἀνωρωτικῆ, ἢ ὑποβληθεῖσα πρῶξις τυγχάνει ἔγκυρος καὶ ἐκτελεστέα.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου ἀπαγορεύεται ἡ ὑποδικίσεις ἔργου, προμηθείας ἢ ὑποχρεώσεως ἐν γένει εἰς τμήματα.

Ἔργα ἢ προμηθεῖαι περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος εἶναι μόνον τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν περὶ Λιμεν. Ταμείων κειμένων διατάξεων καὶ ἀμέσως πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτῶν σχετιζόμενα, ἀπαγορευομένης τῆς ἐφαρμογῆς του δι' ἄλλα οἰαδήποτε ἔργα ἢ προμηθείας μὴ αὐστηρῶς λιμενικῆς.

3. Διὰ Διατάγματος θέλει καθορισθῆ τίνες πράξεις Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν ἢ Ἐκτελεστικῶν αὐτῶν Ἐπιτροπῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγκρίσιν ἢ τροποποίησιν ἢ ἀκύρωσιν ὑπὸ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 τοῦ παρόντος ἀρχῶν ὡς καὶ τὰ τῆς μεταβιβάσεως μέρους τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ἐπιτροπείου εἰς τοὺς Νομάρχας, ἐφόσον πρόκειται περὶ ἔργου ἀρχικῆς ἀξίας μέχρις ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν, τῶν περαιτέρω συγκριτικῶν πινάκων ὑποκειμένων εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ἐπιτροπείου Συγκοινωνίας.

4. Διὰ Διατάγματος δύνανται ἐπίσης νὰ καθορισθῆ ἢτι ὀρισμέναι πράξεις τῶν Λιμεν. Ἐπιτροπῶν δὲν χρήζουσιν ἐγκρίσεως τῶν αὐτῶν ἀρχῶν δυνάμεναι μόνον ν' ἀκυρωθῶσιν ὑπ' αὐτῶν διὰ παράβασιν νόμου.

Ἄρθρον 14.

Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἐπιτροπείου καὶ τῶν Γενικῶν Διοικήσεων ὡς πρὸς τοὺς Λιμένας καὶ τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα.

(α) ἔδλφ. γ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 3 καὶ ἀρθροῦ 9 τοῦ Ν. 276)1914, β') παρ. 1 ἀρθροῦ 23 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, γ') παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ν. 4393 δ') ἀρθροῦ 9 Δ) παρ. 27 Νοεμβρίου 1929).

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐπιτροπείου Συγκοινωνίας ὑπάγονται ἡ μελέτη καὶ τὰ ἔργα κατασκευῆς, συντηρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν λιμένων, προκυμαίων καὶ κρηπιδωμάτων, ἐγκαταστάσεως μηχανημάτων φορτώσεως καὶ ἡ ἐποπτεία τῆς διαχειρίσεως τῶν Λιμεν. Ταμείων καὶ ἡ διοικήσεις τῶν μὴ διοικουμένων ὑπὸ εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν.

2. Εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Λιμενικῶν ἔργων τῆς Γεν. Διοικήσεως Δημοσίων ἔργων τοῦ Ἐπιτροπείου Συγκοινωνίας ὑπάγεται ἡ μελέτη, κατασκευῆ, συντήρησις καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν λιμενικῶν ἐν γένει ἔργων, δεξιομενῶν, λιμένων καὶ ἡ ἐγκατάστασις καὶ λειτουργία τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν μηχανημάτων, ἡ διοικήσις καὶ ἐποπτεία τῶν Λιμενικῶν Ταμείων καὶ ὁ ἐλεγχος τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν.

3. Ἡ ἐποπτεία τοῦ Ἐπιτροπείου τῆς Συγκοινωνίας ἐπὶ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἐνασκειται διὰ μὲν τὸ τεχνικὸν μέρος ὑπὸ τῶν οἰκείων Νομομηχανικῶν καὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῶν Δημοσίων ἔργων, διὰ δὲ τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν ἐν γένει ἐφαρμογὴν τῶν ἐπὶ Λιμεν. Ταμείων καὶ Ἐπιτροπῶν Νόμων, Β. Διαταγμάτων, Ἐπιτροπικῶν ἐγκυκλίων καὶ διαταγῶν διὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐν τῷ Ἐπιτροπείῳ Συγκοινωνίας Διευθύνσεως τῶν Λιμενικῶν ἔργων, κατόπιν εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ἐπιτροπείου ἢ καὶ διὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν.

4. Ὁ Γεν. Διοικητὴς ἀσκεῖ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς οἰκείας Γεν. Διοικήσεως τὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους διακείμενα τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ἀποφασίζει ἐπὶ ἀντικειμένων τῆς ἀρμοδιότητός των, ἐξαιρουμένων τῶν διὰ Διαταγμάτων ὀριζόμενων. Τὰ Διατάγματα ταῦτα θέλουσιν ἐκδίδεσθαι μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἐπιτροπικῶν Συμβουλίου.

Ἐξαιροῦνται τῆς δικαιοδοσίας τῶν Γεν. Διοικητῶν τὰ ἐξῆς ἀντικείμενα, ὧν τὴν διαχείρισιν θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀσκέων ὁ Ἐπιτροπὴς τῆς Συγκοινωνίας, 1) γενικῶς πᾶσαι αἱ πράξεις δι' ἃς κατὰ τὴν κειμένην Νομοθεσίαν ἀπαιτεῖται ἔκδοσις Διατάγματος, 2) ἐκ τῆς Διοικήσεως Δημοσίων ἔργων τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐν γένει διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν διὰ συμβάσεως ἐκτελουμένων μεγάλων ἔργων ἀξίας ὑπερτέρας τῶν Δρχ. 50.000.000.

Ἄρθρον 15.

Μεταβίβασις εἰς τὸν Νομάρχην ἀρμοδιότητων τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ Γενικῶν Διοικήσεων.

(α') Παρ. 2 ἀρθροῦ 1 Νόμου 3163, β') Παρ. 1 ἀρθροῦ 1 Νόμου 4393, γ') ἀρθρα 34, 56, 78, 79, 80 Α. Ν. 1179)1938.

1. Ὁ Νομάρχης ἀσκεῖ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τὰς ἐν ταῖς ἐπομέναις παραγράφους 2-15 ὀριζόμενας ἀρμοδιότητας, ἃς μέχρι τῆς ἐσχῆτος τοῦ Α. Ν. 1179 ἔσκει οἱ Ἐπιτροπῶν ἢ Ἐπιτροπῶν ἢ Γενικοὶ Διοικηταί.

2. Ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν κάτωθι ζητημάτων, ἐφόσον δὲν ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων ἢ τῶν ἐν ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι Γνωμοδοτικῶν Συμβουλίων.

α') Ἐπὶ συγκριτικῶν πινάκων, ἐφόσον διὰ τούτων δὲν ἐπέσκειται οὐδὲν τῆς ἀρχικῆς ἐγκριθείσης δαπάνης, ὑπερβίνουσα τὸ ἐν πέμπτῳ αὐτῆς καὶ ἐάν δὲν πρόκειται περὶ οὐσιώδους μετατροπῆς τῆς ἀρχικῆς μελέτης.

β') Ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων παραλαβῆς τῶν ὑπὸ Λιμενικῶν Ταμείων ἐκτελουμένων ἔργων, ἐφόσον ἐν αὐτοῖς δὲν ἀναγράφονται μετατροπῆς τῶν ἐγκεκριμένων κοινυλίων ἢ δὲν κρίνονται ἀξιώσεις τοῦ ἐργολήπτου.

γ') Ἐπὶ τῶν ζητημάτων ἅτινα προκύπτουσι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἐξαιρέσει τῶν πρωτοκόλλων κανονισμῶν νέων τιμῶν μονάδος.

3. Ἐγκρίνει, τροποποιεῖ ἢ ἀκύρωσι τὰς ἀποφάσεις τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν τὰς ἀφορῶσας πάντα τὰ θέματα τῆς διοικήσεως καὶ λειτουργίας τῶν Λιμενικῶν Ταμείων καὶ λοιπῶν εἰδικῶν Ταμείων τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Διευθύνσεως τῶν Λιμεν. ἔργων. Ἐξαιροῦνται αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων αἱ ἀφορῶσαι θέματα τεχνικῆς φύσεως μόνον ἐφόσον κατὰ νόμον ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων ἔργων ἢ τῶν Γνωμοδοτικῶν Συμβουλίων τῶν Γεν. Διοικήσεων.

4. Διορίζει τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐπιτροπείου διοριζόμενα παρ' ἐκάστη Λιμενικῆ Ἐπιτροπῆ μέλη ὡς καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρον αὐτῆς καὶ τοὺς διοριζομένους ὡς ἐκπροσωπούς τῶν ἀμελούντων νὰ ἐκλέξωσι τισούτους νομικῶν προσώπων.

5. Ἐγκρίνει τὰς μελέτας καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων συντηρήσεως λιμενικῶν προυπολογισμοῦ ποσοῦ μέχρι 500.000 Δρχ. ὡς καὶ μελέτας καὶ κατασκευὰς νέων ἔργων πρῶτου ποσοῦ μέχρι 100.000 Δρχ., προκηρύσσει τὰς σχετικὰς διημοπρασίας καὶ ἐγκρίνει τὰ πρακτικὰ αὐτῶν.

6. Ἀπολύει τὰ μέλη τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ἀσκεῖ τὴν κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν περὶ ῥυθμῆς ἐξουσίας ἐπὶ τῶν μελῶν τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων πλὴν τῆς ἀπολύσεως τῶν μονίμων ὑπαλλήλων (ἀρθρ. 3 παρ. 6 Ν. Δ. 28-6-23, ἀρθρ. 1 ἔδλφ. 2 Ν. 3968, ἀρθρ. 5 Ν. 3977, ἀρθρ. 4 παρ. 2 Ν. 4499).

7. Ἀποφασίζει τὸ ἀρετὸν τοῦ Προέδρου τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς εἰς ἃ Λιμενικὰ Ταμεῖα αἱ ἐτήσιοι πρόσδοσι δὲν ὑπερβίνουσι τὰς Δρχ. 300.000.

8. Ἀποφασίζει κατόπιν γνώμης τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῶν Λιμενικῶν Φορολογιῶν ἐπὶ ζητημάτων μειώσεως μισθωμάτων λιμεν. φόρων (ἀρθρ. 18 παρ. 3 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923 ἀπερὶ

λιμένων και Λιμεν. Ταμείων» και άρθρ. 8 παραγράφος 4 Ν. 4499).

9. Έγκρίνει ἀπαλλαγὰς ἀπὸ λιμενικοῦ φόρου εἰδῶν μεταφερομένων ἐντὸς τοῦ Κράτους, τῶν ἀπαλλαγέντων δημοσίου εἰσπραγμικοῦ δασμοῦ κατὰ τὴν ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰσαγωγὴν των (ἄρθρ. 4 παραγρ. 7 τοῦ Διατάγματος 28-9-34 «περὶ τῶν ἀπαλλαγῶν ἀπὸ λιμεν φόρου»).

10. Έγκρίνει συμβιβασμοὺς ἐπὶ ἀπαιτήσεων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων κατὰ τρίτων, ὡς καὶ ἐπὶ ἀπαιτήσεων τρίτων κατὰ Λιμενικῶν Ταμείων μετὰ γνώμην τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ σύμφωνον τοιαύτην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, οὗτος μετέχει ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας (ἄρθρ. 11 παραγρ. 3 Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἔδαφ. 18 τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ κυρώσαντος τὸ Νομοθετικὸν τοῦτο Διάταγμα Νόμου 5988)

11. Χορηγεῖ ἀδείας ἀποδημίας εἰς μέλη Λιμεν. Ἐπιτροπῶν πλεον τοῦ μηνὸς (ἄρθρ. 3 παρ. 6 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923).

12. Έγκρίνει τοὺς προσημοὺς ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων καὶ χορηγεῖ πιστώσεις ἐκ τοῦ ἀπαθηματικοῦ κεφαλαίου (ἄρθρ. 9 Ν. 3163).

13. Έγκρίνει τὰ πρακτικὰ δημοπρασίας ἐνοικιάσεως λιμενικῶν φόρων καὶ τέλους ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων (ἄρθρ. 6 Δ)τος 23 Ἰανουαρίου 1932).

14. Καθορίζει τὰς ἀποζημιώσεις τῶν μελῶν τῶν Λιμεν. Ἐπιτροπῶν λόγῳ παραστάσεων αὐτῶν εἰς συνεδριάσεις ὡς καὶ τὸ ἐπίδομα τῶν Προέδρων τῶν Λιμεν. Ἐπιτροπῶν.

15. Έγκρίνει ἀμοιβὴν μηχανικῶν δι' ἐκπόνησιν μελέτης μέχρι ποσοῦ Δρχ. 25.000 (ἄρθρ. 15 παρ. 1 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923).

16. Ἐφ' ὧν θεμάτων τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐκ τῆς κειμένης νομοθεσίας προαπαιτεῖται γνώμη Συμβουλίου ἢ Ἐπιτροπῆς, ἐφόσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, ὁ Νομάρχης ἀποφασίζει ἄνευ γνώμης τούτων.

17. Αἱ κατ' ἄλλας διατάξεις ἀρμοδιότητες τοῦ Νομάρχου διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

18. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Νομάρχου ἐπιτρέπεται εἰς πάντα ἔχοντα ἔννομον συμφέρον προσφυγὴ διὰ παράβασιν Νόμου ἢ Διατάγματος ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἢ, ἐάν ἡ ἀπόφασις δὲν δημοσιεύεται, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἢ ἄλλως ἂφ' ἧς ἔλαβε γνώσιν.

19. Ἡ προσφυγὴ κατατίθεται εἰς τὴν Νομαρχίαν ἢ τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἐπὶ ἀποδείξει, παρεχομένη ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν προσφεύγοντα καὶ μνημονευούσῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν πρωτοκόλλου, ὑφ' ὃν κατεχωρήθη ἢ προσφυγὴ ἢ ἀποστέλλεται ταχυδρομικῶς ἐπὶ ἀποδείξει.

Ἄρθρον 16.

Προσωπικὸν τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

(α') ἄρθρον 21 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β') ἄρθρον μόνον Ν. Δ. 3 Δεκεμβρίου 1923, γ') ἄρθρον 10 Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, δ') ἔδαφ. 2 παραγρ. 5 ἄρθρον 4 Ν. Δ. 13 Νοεμβρίου 1927, ε') παραγρ. 1 ἄρθρου 1 καὶ ἄρθρον 4 Ν. 4499, στ') παραγρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 3 καὶ ἔδαφ. 2 καὶ 3 τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933, ζ') παραγρ. 3 καὶ 9 τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ Ν. 5988, η') ἄρθρ. 3 Α. Ν. 21 Νοεμβρίου 1935, θ') ἄρθρ. 3 Α. Ν. 281)1936, ι') παραγρ. 2 ἄρθρ. 3 Α. Ν. 529)1937, ι') ἄρθρ. 65 Α. Ν. 1179)1938).

1. Ἐπιτρέπεται διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ γραφείου τῶν Λιμενικῶν Ταμείων, τὴν εἰσπράξιν τῶν φόρων καὶ τὴν λογιστικὴν καὶ τεχνικὴν ὑπηρεσίαν πρόσληψις προσωπικοῦ, διοριζομένου ὑπὸ τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφόσον

ὑπάρξει ἀναγεγραμμένη ἐν τῷ προσημῷ τῶν δοπιῶν ἢ σχετικῇ πιστώσει. Οἱ διορισμοὶ ἀνακοινοῦνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας.

Τὸ προσωπικὸν τῶν Λιμεν. Ταμείων, ἢ ὑπηρεσιακὴ θέσις καὶ ὁ μισθὸς αὐτοῦ καθορίζεται ἐκάστοτε προτάσει τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου.

2. Ὡς γραμματεῖς διορίζονται οἱ κεκτημένοι ἐνδεικτικῶν 2ας Γυμνασιακῆς τάξεως (τετρατάξιου Γυμνασίου) ἢ πτυχίον διδασκαλείου ἢ ἐμπορικῆς σχολῆς δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς ἀνεγνωρισμένης.

3. Εἰς πάντα τὰ Λιμενικὰ Ταμεία, ἐφόσον ἢ πρόσληψις εἰδικοῦ γραμματέως τυγχάνει δυσχερῆς ἢ πολυδάπανος, δύνανται νὰ ἀνατεθῶσι τὰ καθήκοντα τούτου εἰς δημοσίον ὑπάλληλον ἐπὶ ἀναλόγῳ ἐπιμισθίῳ, μὴ δυναμένῳ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν τρίτον τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

4. Κλητῆρες διορίζονται μόνον παρὰ τοῖς Λιμενικοῖς Ταμείοις ὧν ἡ ἐτησία πρόσοδος ὑπερβαίνει τὰς Δρχ. πεντήκοντα χιλιάδας.

5. Πρόσληψις λογιστοῦ ἐπιτρέπεται εἰς Λιμενικὰ Ταμεία ὧν ἡ ἐτησία πρόσοδος ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν. Τοιοῦτοι δὲ διορίζονται οἱ κεκτημένοι ἐνδεικτικῶν 2ας γυμνασιακῆς τάξεως (τετρατάξιου γυμνασίου) ἢ πτυχίον διδασκαλείου ἢ ἐμπορικῆς σχολῆς δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς ἀνεγνωρισμένης καὶ ἱκανὰς λογιστικὰς γνώσεις.

6. Ὑπάλληλοι ἐπὶ τῆς βεβαίωσεως τῶν λιμεν. φόρων διορίζονται μόνον ὁσάκις οἱ λιμεν.φόροι δὲν ἔχουν ἐνοικιασθῆ ἢ διὰ τὸ μέχρι τῆς ἐνοικιάσεως αὐτῶν διάστημα, ὅποτε αἱ δαπάναι τῶν ὑπάλληλων ἐπὶ τῆς βεβαίωσεως ἐπιβαρύνουσι τὸν ἐνοικιασθῆν.

7. Διὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς δὲν εἶναι δυνατὴ, κατὰ βεβαίωσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ ὑπὸ Τελωνειακῶν ὑπαλλήλων εἰσπραξίς τῶν λιμεν. φόρων ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων εἰδῶν, ἐπιτρέπεται ἢ πρόσληψις προσωρινῶν ὑπαλλήλων εἴτε ἐπὶ μισθῷ εἴτε ἀμειβομένων διὰ ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων, καθοριζομένων ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς. Διὰ Δ)τος καθορισθῆσεται ἡ μισθοδοσία, τὸ ἀνώτατον ὄριο τῶν ἐπιτετροπομένων ποσοστῶν, τὰ προσόντα τῶν ὡς ἄνω προσωρινῶν ὑπαλλήλων καὶ ἡ καταβλητέα ὑπ' αὐτῶν ἐγγυοδοσία.

8. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν Λιμεν. Ταμείων, εἰ ἔχοντες τριετὴ ὑπηρεσίαν καὶ ἄνω πρὸς αὐτοῖς δύνανται νὰ μονιμοποιηθῶσιν προτάσει τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς, δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου.

Εἰς τὸν ὡς ἀνωτέρω χρόνον συνυπολογίζεται ὁ χρόνος ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς μονίμων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω μονιμοποιηθέντες ὑπάλληλοι ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 40 τοῦ Νόμου 276 «περὶ ἰδρύσεως Ὑπουργείου Συγκοινωνίας» καθοριζομένης πειθορχικῆς ποινῆς, ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου τῇ προτάσει τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς καὶ ἐν περιπτώσει ἀμελείας οὐτῆς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

Οἱ αὐτοὶ δύνανται ν' ἀπολυθῶσι μόνον δι' οὗς λόγους καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Γεν. Δ)σεως Δημοσίων Ἔργων προτάσει τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ σύμφωνο γνώμῃ δότῃν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

9. Ἡ παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Α. Ν. 529)1937 περὶ αὐξήσεως κατὰ ἓν ἔτος τοῦ χρόνου προαγωγῆς, μονιμοποιήσεως κλπ. ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, αὐτονόμων ὀργανισμῶν, εἰδικῶν Ταμείων, ἢ ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν πληρωνομένων ἐξ εἰδικῶν ἐσόδων ἢ λ)σμῶν ἐξ οἰασθῆποτε αἰτίας προσερχομένων.

10. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Νόμου 3779, ἢ ἀφορῶσα τὴν προκαταβολὴν τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλ-

λήλων ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰς ἀποδοχὰς τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

11. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Λιμεν. Ταμείων δὲν ὑπὸκεινται εἰς κράτησιν ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων.

12. Διὰ Δ)τος δύνανται νὰ ἐπεκταθῆ ἡ ἰσχύς τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ)τος 13 Νοεμβρίου 1927 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 3807, καὶ εἰς ἄλλα τοῦ Κράτους Λιμενικὰ Ταμεία.

13. Διὰ τὴν ἐκ τέλεσιν μεγάλων λιμεν. ἔργων ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ ταῖς Λιμεν. Ἐπιτροπᾶς προσωρινῆ ἀπόσπασις τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἐχόντων βαθμὴν Νομηχανικῆς α' τάξεως ἢ Ἐπιθεωρητοῦ, ἀποφάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

Οἱ οὕτως ἀποσπώμενοι ὑπάλληλοι διατηροῦσι πάντα τὰ πρὸς σύνταξιν δικαιώματα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀποσπάσεως, ὁ χρόνος τῆς ἐξουσίας, θεωρούμενος συντάξιμος, συνυπολογίζεται εἰς τὴν καθορισμὸν τῆς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου πληρωτέας συντάξεως, ἐπὶ καταβολῇ τῶν εἰς τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ τῶν ἀντιστοιχοῦσάν νενομισμένων κρατήσεων καὶ ἐφόσον ἐπιβάλλονται τοιαῦται καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δημοσίους ὑπαλλήλους.

Ἡ περὶ συντάξεως ἀνωτέρω διάταξις ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν ὑπαλλήλων πληρωτέαν σύνταξιν.

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀποσπώμενων ὑπαλλήλων καθορίζονται ὑπὸ τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, μὴ καταβαλλομένων αὐτοῖς τῶν ἀποδοχῶν ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου.

Αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποσπώμενων ὑπαλλήλων δὲν πληροῦνται.

14. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Α.Ν. 281)1936 πρόσληψις προσωπικοῦ εἰς Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ἐπιτρέπεται μόνον εἰς θέσεις προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην ἐγγράφου ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰς ἐξαιρετικὰς καὶ κατεπειγουσὰς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται, ὑπὸ τύπον ὅμως προσωρινότητος ἢ πρόσληψις προσωπικοῦ καὶ ἀνευ τῆς ἐγκρίσεως ταύτης, ὑπὸ τὴν ἀρρῆσιν τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων λήψεως ταύτης προκειμένου, περὶ θέσεως, ἢ φύσεως τῆς ὁποίας δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολήν.

15. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Ἐργασίας συσταθῆ Ταμείον Προνοίας Ὑπαλλήλων Λιμεν. Ταμείων, καθοριζομένων διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος τῶν συμμετεχόντων προσώπων, τῶν εἰσφορῶν αὐτῶν καὶ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων, τῶν τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτοῦ ὡς καὶ τοῦ ἐν γένει ὀργανισμοῦ του.

Πᾶσα τροποποίησις τοῦ Διατάγματος τούτου γίνεται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἰδρυθησομένου Ταμείου.

16. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συνυπηρετήσῃ παρὰ τῆ αὐτῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς μέλη καὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως λιμεν. φέρων κατιόντες καὶ ἀνιόντες, ἀδελφοί, πενθεροὶ καὶ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβροὶ ἢ γυναικᾶδελφοὶ καὶ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροὶ.

Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ἀντικαθίσταται ὁ τελευταῖος ἐκλεγείς ἢ διορισθείς.

Ἄρθρον 17.

Περὶ δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως μεταβολῶν προσωπικοῦ.

(ἄρθρ. μόνον Α.Ν. 972)1937).

1. Μέχρι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 (στοιχεῖον α) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 219)1936 Ἀν. Νόμου «περὶ ἰδρύσεως παρὰ τῷ Ὑ-

φυπουργεῖο παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ Γεν. Διευθύνσεως τῶν Κρατικῶν λειτουργιῶν» καταρτίσεως πανυπαλληλικοῦ Κώδικος, ρυθμίζοντας καθ' ἑναῖον καὶ ὁμοίμορφον τρόπον τὰ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῶν Εἰδικῶν Ταμείων, Εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, Αὐτονόμων ὀργανισμῶν καὶ Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, πᾶσαι αἱ πράξεις τούτων (ἐξαιρουμένων μόνον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ναῶν) αἱ ἀφορῶσαι τὴν πρόσκλησιν προσωπικοῦ τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου, ἐπὶ μηνιαία ἀντιμισθία ἢ ἐπὶ συμβάσει, προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ ἢ τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ, τὴν μονιμοποίησιν τούτου, τὰς προαγωγὰς, ὑποβιβασμοὺς ἀπονομὰς ἀνωτέρου μισθοῦ, χορηγίας ἐπιδομάτων καὶ ἐξόδους ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καθ' οἷονδήποτε τρόπον, δὲν ἐκτελοῦνται οὐδ' ἔνομον παράγεται ἐκ τούτων ἀποτέλεσμα ἂν δὲν δημοσιευθῶσι προηγουμένως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ τοιαύτη δημοσίευσις δύναται ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ καταχωρηθῆ εἰς ἰδιαιτέρον τεῦχος τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν τίτλον «Πράξεις νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου κλπ.».

2. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ ἀπολύσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐφόσον ρητῶς ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀπολύσεως ὑπάρχει ρητὴ διάταξις περὶ ἐνάρξεως τῆς ἐκτελέσεώς της ἀπὸ τακτῆς ἡμέρας.

Πάντως ἡ δημοσίευσις τῆς ἀπολύσεως εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἐπὸ τῆς ἀνωτέρω τακτῆς ἡμέρας.

3. Εἰς τὴν κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 4 ὑποχρέωσιν τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημ. Κυβερνήσεως αἱ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς κυρώσεσι ὑπάγονται καὶ οἱ ἡμερομίσθιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ ἐφόσον συνεπλήρωσαν συνεχῆ ὑπηρεσίαν ἕξ μηνῶν. Εἰς περίπτωσιν ἀπολύσεως τῶν πρὸ τῆς συμπληρώσεως ἑξαμήνου καὶ ἐπαναδιορισμοῦ τῶν ἔχει ὡσαύτως ἐφαρμογὴν ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1.

4. Ἐπιτρέπεται ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐξαιρηθῶσι τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφου (1-3) ὑποχρεώσεων εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει ὀρισμένα Νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, Εἰδικὰ Ταμεία, Εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ Αὐτόνομοι Ὄργανισμοὶ ὑπὲρ ὧν κατὰ τὴν κρίσιν του συντρέχουν εἰδικοί λόγοι.

5. Ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀν. Νόμου 972)1937 ἅπαντα τὰ περὶ ὧν αἱ προηγούμεναι παράγραφοι Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, Αὐτόνομοι Ὄργανισμοί, Εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ Εἰδικὰ Ταμεία, ὑποχρεοῦνται νὰ δημοσιεύσωσι εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀναλυτικὸν πίνακα ἐμφαίνοντα τὸ ὄνοματεπώνυμον καὶ τὴν ἡλικίαν τοῦ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ὑπηρετούντος παρ' ἑκάστῳ αὐτῶν ὑπαλληλικῶ καὶ υπηρετικοῦ προσωπικοῦ (τακτικοῦ, ἐκτάκτου ἢ ἐπὶ συμβάσει) τὸν χρόνον προσλήψεως ἑκάστου καὶ τὰς προαγωγὰς αὐτοῦ, τὸν βαθμὸν ὑφ' ὃν ὑπηρετεῖ τὰς ἀποδοχὰς ἅς λαμβάνει (τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους) καὶ τὰ τυπικὰ αὐτοῦ γραμματικὰ προσόντα προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων. Τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἐλεγχον διὰ τὴν ἐμπρόθεσμον δημοσίευσιν τοῦ ἀνωτέρω πίνακος ἔχει ὁ Ὑπουργὸς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἕκαστον Νομικὸν Πρόσωπον, Αὐτόνομος Ὄργανισμός, Εἰδικὸν Ταμεῖον ἢ Εἰδικὴ Ὑπηρεσία, δικαιοῦμενος, ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως τῶν διοικήσεων τούτων, νὰ ἐπιβάλλῃ μετ' ἀπολογίαν τὴν ποινὴν τῆς ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ἀξιώματος τῶν ὑπευθύνων.

6. Διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφων πράξεων τῶν Διοικήσεων τῶν εἰς αὐτὰς ὑπαγομένων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Αὐτονόμων Ὄργανισμῶν, Εἰδικῶν Ταμείων ἢ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀπαιτεῖται ἐγκρίσις μόνον τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγονται αὐταὶ διὰ δὲ τὴν κυκλοφορήσιν τοῦ φύλλου τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως

ἔχει ἐφαρμογὴν ἢ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Νόμου ΒΡΕΣΤ' τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1893 περὶ ὀργανισμοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Ἄρθρον 18.

Διορισμὸς πληρεξουσίων δικηγόρων.
(ἀρθρ. 22 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923).

Διὰ τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἐπιτρέπεται ἢ πρόσληψις δικηγόρων κατόπιν πράξεως τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

Διὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου παράστασιν τὸν ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς διορισμὸν πληρεξουσίου δικηγόρου ἐκτελεῖ ὁ Πρόεδρος αὐτῆς, ἐκδίδων τὸ πρὸς τοῦτο ἔγγραφο πληρεξουσίου.

Ἄρθρον 19.

Ὅδοιπορικὰ ἔξοδα μελῶν καὶ ὑπαλλήλων.
(ἀρθρ. 10 Ν.Δ. 22 Ἰουλίου 1933).

Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας θὰ καθορισθῶσιν τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν ὡς καὶ τῶν δημοσίων ἐν γένει ὑπαλλήλων τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Λιμενικῶν Ταμείων, θὰ καταβάλλονται δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ οἰκείου Λιμενικοῦ Ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΟΡΩΝ ΤΩΝ ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Ἄρθρον 20.

Κατονομασία τῶν πόρων ἐν γένει τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

(α') Ἄρθρ. 7 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β') παράγρ. 2 ἀρθροῦ 4 Ν.Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, γ') Περίοδος δευτέρα παράγρ. 5 ἀρθρ. 17 Ν. 3030, δ') παράγρ. 7 ἀρθρ. 7 Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933, ε') ἀρθρ. ἕκτον Νόμου 5988).

1. Τὰ ἔσοδα ἐκάστον Λιμενικοῦ Ταμείου ἀποτελοῦνται:

1) ἐκ τῶν λιμενικῶν φόρων, τῶν ἐπιβαλλομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου ἐπὶ τῶν διὰ τῆς παραλίας ἐνός ἢ πλειοτέρων δήμων ἢ κοινοτήτων εἰσαγομένων ἢ ἐξαγομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων ἢ τῶν ἐν τοῖς λιμέσιν ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταφερομένων.

2) ἐκ τῶν τόκων τῶν κεφαλαίων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

3) ἐκ τῆς προσόδου τῆς ἀκινήτου αὐτῶν περιουσίας ἢ ἐξ ἐνοικιάσεως χώρων ἀνηκόντων αὐτοῖς.

4) ἐκ τῶν δικαιωμάτων χρήσεως τῶν μηχανημάτων φορτώσεως ἢ μεταφορᾶς καὶ τῶν δεξαμενῶν.

5) ἐκ τῶν τυχόν δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων τῶν καταλειπομένων εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεία ἢ ὑπὲρ λιμενικῶν ἔργων.

6) ἐκ δεκαλέπτου δικαιώματος ἐπὶ τῶν ὀπισθῆποτε ἐκδιδόμενων ὑπὸ τῶν ἀτμοπλοικῶν πρακτορείων ἐπιβατικῶν εισιτηρίων, ὑπὲρ δικαίωμα βαρύνει τὸν ἐπιβάτην.

7) ἐκ δικαιωμάτων προσδέσεως ἢ παραβολῆς εἰς κρηπίδωματα λέμβων, ἰστιοφόρων καὶ πλοίων μετὰ κινήτηριον δυνάμεις παντός εἴδους καὶ τύπου, ἐπιβαλλομένων κατὰ τὸν νόμον τῆς ὀλικῆς χωρητικότητος αὐτῶν.

8) ἐκ δικαιωμάτων μισθώσεως ὑποστέγων ἢ καὶ ἐλευθέρων παραλιακῶν χώρων τοῦ λιμένος.

9) ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν παραβατῶν τῶν περὶ λιμενικῶν φόρων διατάξεων καταβαλλομένων προστίμων κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἀρθροῦ 47.

10) ἐκ τοῦ ἡμίσεως τῶν ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἀρχῆς

ἐπιβαλλομένων προστίμων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς δευτέρας περιόδου τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ Νόμου 3030.

11) ἐκ τῆς χρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῆς Ζώνης Λιμένος κατὰ τὸ ἀρθρον 63 τοῦ παρόντος.

12) ἐξ οἰουδήποτε ἄλλου τέλους ἢ δικαιώματος, ὑπὲρ κανονίζει εἰδικὸς νόμος.

Ἄρθρον 21.

Βάσεις καὶ ὄρια λιμενικῆς φορολογίας ἐπὶ ἐμπορευμάτων καὶ προϊόντων.

(α') Παράγραφος 3 καὶ 4 ἀρθροῦ 8 Ν.Δ. 28-6-1923, β') Τελευταία περίοδος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 15 Ὀκτωβρίου 1923, γ') ἔδαφ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν. 3163, δ') ἀρθρ. 5 καὶ παράγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ Ν.Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, ε') παράγρ. 2 ἀρθρ. 2 Ν.Δ. 13 Νοεμβρίου 1927, στ') παράγρ. 2 ἀρθρ. 2 Ν. 4499).

1. Τὰ ποσοστὰ τῆς ἐπιβαλλομένης λιμενικῆς φορολογίας τοῦ ἔδαφ. 1 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ δέον νὰ ᾧσιν κατώτερα ἢ τὸ πολὺ ἴσα τοῖς ἐξῆς ὄροις.

Α') Δέκα πέντε (15) τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τοῦ δημοσίου εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ τοῦ δημοτικοῦ φόρου διὰ τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐν γένει εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα.

Β') Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κειμένων νόμων ἰσχύοντος ἐκάστοτε δημοτικοῦ δασμολογίου.

α') ἑκατὸν (100) τοῖς ἑκατὸν διὰ τὰ κατὰ τὸ τελωνειακὸν δασμολόγιον ἀτελῶς εἰσαγόμενα.

β') πενήκοντα (50) τοῖς ἑκατὸν διὰ τὰς ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερόμενα προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα.

γ') ἑκατὸν (100) τοῖς ἑκατὸν διὰ τὰ πρὸς ἐξαγωγήν ἢ μεταφορὰν ἐπιβιβαζόμενα προϊόντα ἐμπορεύματα καὶ ὄρυκτὰ ἐν γένει, πλὴν τῶν μεταλλευμάτων.

δ') μέχρι δραχμῶν πέντε (5) κατὰ τόννον διὰ τὰ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα καὶ δραχμᾶς δέκα (10) κατὰ τόννον διὰ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορεύματα ἐν γένει, διὰ τὰ ἐν τοῖς λιμέσιν ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον ἐπιβιβαζόμενα ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς παραλίας ἀποβιβαζόμενα πρὸς διαμετακόμισιν ἢ μετάφορτων ἢ μεταφορὰν ἀλλαχοῦ, ἔστω καὶ ἀμέσως, προοριζόμενα, πλὴν τῶν μεταλλευμάτων. Κλάσμα τόννου ἀνώτερον τοῦ $1\frac{1}{4}$ θεωρεῖται τόννος.

Γ') Μέχρι τεσσαράκοντα (40) λεπτῶν κατὰ τόννον διὰ τὰ πρὸς ἐξαγωγήν ἢ μεταφορὰν ἀλλαχοῦ καὶ μέχρι δέκα (10) λεπτῶν κατὰ τόννον διὰ τὰ ἐν τοῖς λιμέσιν ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον ἐπιβιβαζόμενα ἢ πρὸς διαμετακόμισιν προοριζόμενα μεταλλεύματα.

2. Διὰ τῆς ἐν τῷ παρόντι ἀναφερομένης λέξεως «μεταλλευμάτων» νοοῦνται πάντα τὰ ὄρυκτὰ τὰ μετὰ κατεργασίαν ἀποδίδοντα μέταλλα.

3. Οἱ κατὰ τὰ ἔδαφια Α' καὶ Β' α τῆς πρώτης ὡς ἀνω παραγράφου λιμενικοὶ φόροι εἰσπράττονται εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, ἐὰν δὲ οἱ ἀντίστοιχοι εἰσαγωγικοὶ δασμοὶ εἰσπράττονται εἰς μεταλλικόν, οἱ λιμενικοὶ φόροι εἰσπράττονται δι' ἀναγωγῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας τελωνειακὰς διατάξεις.

4. Διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφερόμενα προϊόντα ἀλλοδαπῆς ὁ λιμενικὸς φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ τρίτου τοῦ ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ, ὡς τοῦτο ἰσχύει ἐκάστοτε, ἀναγραφόμενου δημοτικοῦ δασμοῦ.

5. Ἐπιτρέπεται ἕνεκα ἀνάγκης, βεβαιουμένης διὰ ψηφίσματος τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἢ καὶ πράξεως Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ ὑπὲρ τὰ ἐν τῇ παραγρ. 1 καθοριζόμενα ὄρια ποσοστῶν ἐπιβολῆς λιμενικῶν φορολογιῶν ἀνευ ἄλλης διατυπώσεως πλὴν τῶν περὶ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τοιούτων, ἐξαιρέσει τῆς ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐπιβληθισομένης φορολογίας, δι' ἣν ἀπαιτεῖται πρᾶξις τῶν Ὑπουργῶν τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

6. Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπέρβασις τῶν ὁρίων τῆς λιμεν. φορολογίας καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἀρθρου 25 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 22.

Ἔρπος ἐπιβολῆς λιμενικῆς φορολογίας, ἑδαφικὴ καὶ χρονικὴ ἔκτασις αὐτῆς.

(α') Παράγραφος 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 28-6-1923, β') Παράγρ. 11 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου ὡς συμπληρώθη διὰ τῆς π.ἀρ. 5 τοῦ ἀρθρου 4 καὶ παραγρ. 6 ἀρθρ. 4 Ν. 3163).

1. Τὰ κατὰ τὴν παραγρ. 1 τοῦ ἀρθρου 20 τοῦ παρόντος δικαιώματα, ἐπιβάλλονται διὰ Β.Δ. ἐκδιδομένων πρότασι τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, κατόπιν ψηφίσματος τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς ἑδρας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου καὶ γνωμοδότησεως τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 37 τῆς παρόντος Συμβουλίου.

2. Τὸ Σύμβούλιον τοῦτο, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἀρθρου 2, τῶν παραγρ. 1, 4 καὶ 5 τοῦ ἀρθρου 24 καὶ τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθρου 25 τοῦ παρόντος γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς ἐν τῷ συνόλῳ ἐγγράσεως τῶν ψηφισμάτων ἢ περὶ τῆς τροποποιήσεως τῶν διὰ τούτων καθοριζομένων ποσοστῶν φορολογίας.

3. Ἐν τῷ Β.Δ. τῷ ἐπιβάλλοντι τὴν λιμενικὴν φόρον ὁρίζεται ἡ ἑναρξίς τῆς ἰσχύος τούτου καὶ ἡ διάρκειά τῶν φόρων ὡς καὶ ἡ ἔκτασις τῆς παραλίας, ἐφ' ἧς οὗτοι ὀφθαλμολογία.

4. Ἡ ἔκτασις ἐνὸς ἢ πλειοτέρων Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἐφ' ἧς ἐπιβάλλεται φορολογία κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, λογίζεται ὡς περιουχὴ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ὑπὲρ οὗ εἰσπράττεται ἡ φορολογία.

Ἄρθρον 23.

Περὶ παρατάσεως λιμεν. φορολογίας

(α') ἀρθρ. 4 τῆς ἀπὸ 2-12-1896 συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. ΒΥΞΑ' β') παραγρ. 1 ἀρθρου 11 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923).

1. Ἡ ἰσχύς ἐπιβεβλημένης ἤδη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπὲρ Λιμεν. Ταμείου φορολογίας, δύναται νὰ παραταθῆ διὰ Β.Δ. πρότασι τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἄνευ ψηφίσματος τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς χρηρηγήσεων δανείων χρεωλυτικῶν προσωπικῶν ἢ δι' ἀνωμόμων ἡμολογιῶν πρὸς Δήμους καὶ ἄλλα Νομικὰ Ἑνσώπια δύναται τοῦ ἀρθρου 8 τῆς ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1880 συμβάσεως κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1880 Ν.Δ. Β' Νόμου ἐπὶ ἐκχωρήσει ἐτησίων προσόδων ἐκ φόρων ἢ διασμῶν στηριζομένων εἰς νόμους διὰ τὴν ἐγγύησιν καὶ ὑπηρεσίαν τῶν ἐν λόγῳ δανείων, ἡ διάρκειά τῶν φόρων τούτων καὶ τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν διατάσσεται διὰ Β.Δ. μέχρις ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως τοῦ συνολογηθέντος δανείου, καταργουμένης πάσης ἐναντίας νομίμου διατάξεως.

Ἄρθρον 24.

Περὶ ἐλαττώσεως καὶ καταργήσεως λιμεν. φορολογίας.

(α) παραγρ. 5, 6 καὶ 4 τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 28-6-23 β') παραγρ. 3 ἀρθρ. 4 Ν. 3163; γ') παραγρ. 1 ἀρθρ. 2 Ν.Δ. 13 Νοεμβρίου 1927, δ') παραγρ. 2 ἀρθρ. 3 Ν. 3221).

1. Διὰ Β. Δ. πρότασι τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 37 Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται καὶ ἄνευ ψηφίσματος τοῦ ἀρμοδίου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἡ ἐλάττωσις ἐπιβεβλημένης φορολογίας, ἐφόσον ἠθελε βεβαιωθῆ ὅτι αἱ ἐξ αὐτῆς πρό-

σοδοὶ εἶναι κατὰ πολὺ ἀνώτεροι τῶν ἀνγκῶν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου.

2. Ἡ ἐλάττωσις ἢ κατάργησις ἐπιβεβλημένης φορολογίας κατὰ τὰς διατάξεις περὶ λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων, δὲν ἐπιτρέπεται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐνὸς πλήρους οἴκον. ἔτους μετὰ τὴν ἐπιβολὴν αὐτῆς.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐλάττωσις ἢ κατάργησις τῶν ἐπιβεβλημένων λιμεν. φορολογιῶν καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐνὸς οἰκονομικοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς ἢ τροποποιήσεως αὐτῶν ἐφ' ὅσον τοῦτο ἠθελε κριθῆ ἀπολύτως ἐπ' ἀναγκῆς πρὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐτηρομένων κατὰ λοιπὰ τῶν περὶ τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου διατάξεων.

4. Διὰ Β.Δ. ἐπιτρέπεται πρότασι τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἴνα, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου, ἀφαιρεθῶν ἐπιβεβλημένοι λιμενικοὶ φόροι ἐπὶ πρώτων ὕλῶν ἢ προϊόντων τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας.

5. Ἐὰν οἱ φόροι Λιμενικοῦ τινὸς Ταμείου δι' ὃ ἐπιβλήθη φορολογία δὲν ἐξασκοῦσι πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν ἐπιβλήθησαν λιμενικοὶ φόροι, ἢ εἶναι ἀδύνατος ἢ ἐπὶ ἐγγύησει τῶν φόρων τούτων συνολογήσεως χρεωλυτικοῦ δανείου πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ, καταναλισκομένου τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων μόνον δι' ἔξοδα διοικήσεως τοῦ Λιμεν. Ταμείου, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ προκαλέσῃ κατὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 37 Συμβουλίου, Β. Διάταγμα περὶ καταργήσεως τῆς ὑφισταμένης ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ τούτου Ταμείου φορολογίας, μὴ ἀπαίτουμένου πρὸς τοῦτο ψηφίσματος τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἢ δὲ περιουσία τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου περιέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινοτήτος.

6. Αἱ ἐκχωρούμεναι εἰς ἀσφάλειαν δανείων, χρηρηγουμένων ὑπὸ Κτηματικῶν Τραπεζῶν πρόσοδοι Νομικῶν Προσώπων δημοσίου Δικαίου, δὲν δύναται πρὸ τῆς ὄλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου νὰ καταργηθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Ἄρθρον 25.

Περὶ ἐπιβολῆς ἢ ἀξίσεως λιμενικῆς φορολογίας ἄνευ γνώμης τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

(α') Τελευταία παράγραφος ἀρθρου 15 καὶ παραγρ. 3 καὶ 2 τοῦ ἀρθρου 11 Ν.Δ. 28-6-1923, β') παραγρ. 2 ἀρθρου 1ου Ν.Δ. 15 Ὀκτωβρίου 1923, γ' ἀρθρ. 5 Ν. 3163, δ') ἀρθρ. 7 Ν.Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, ε') παρ. 1 ἀρθρ. 14 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925).

1. Προκειμένου περὶ ἔργων λιμενικῶν ἀποδοειγμένης ἀνάγκης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων δὲν ὑφίσταται Λιμενικὸν Ταμεῖον δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ ἰδρύσῃ τοιοῦτο δι' ἐπιβολῆς λιμενικῆς φορολογίας, κατόπιν Β.Δ. πρότασι αὐτοῦ καὶ ἄνευ ψηφίσματος τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινοτήτος, συνιστῶν καὶ τὴν κατὰ Νόμον Λιμενικὴν Ἐπιτροπήν.

2. Διὰ Β.Δ. πρότασι τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 37 Συμβουλίου, διὰ Λιμεν. Ταμεῖα βεβαρυμένα με ὑποχρεώσεις καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἔπαυεν ἰσχύουσα λιμενικὴ φορολογία, ἐπιβάλλεται τοιαύτη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἄνευ ψηφίσματος τοῦ ἀρμοδίου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

3. Ἐν περιπτώσει μειώσεως ἢ ἀνεπαρκείας τῶν ἐτησίων ἐσόδων εἰς βαθμὸν καθιστῶντα προβληματικὴν τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ συναφθέντος δανείου ἢ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἐπιβλήθη ἡ φορολογία, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 37 Συμβουλίου, νὰ προκαλέσῃ Β.Δ. περὶ ἀξίσεως τῆς ἐπιβεβλημένης φορολογίας τροποποιήσεως

ἢ ἐπιβολῆς νέων φόρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ ἄνευ ψηφίσματος τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

4. Διὰ Διατάγματος προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 Συμβουλίου, δύναται ν' αὐξηθῇ ἢ εἰς Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐπιβεβλημένη φορολογία, ἐφόσον οἱ πόροι αὐτοῦ δὲν ἐπαρκῶσι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τοῦ Κεφαλαίου Ε' τοῦ παρόντος «περὶ ναυτικοῦ φωτισμοῦ λιμένων κλπ.» ἐπιβαλλομένων αὐτῶ ὑποχρεώσεων.

5. Ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἔργων περὶ ὧν ἡ παραγράφ. 1 τοῦ ἄρθρου 59 οἱ πόροι τοῦ Ταμεῖου ἤθελον δευτερογενῶς ἀνεπαρκεῖς διὰ τὴν κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην πληρωμὴν τῶν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα δαπανῶν ἐπιτρέπεται ἢ διὰ Β.Δ., μετὰ ἡτιολογημένην πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀναλογος αὐξήσεις τῶν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ποσοστῶν τῆς ἐπιβεβλημένης λιμενικῆς φορολογίας, ὡς καὶ τῶν ὁρίων τῆς φορολογίας ταύτης.

Ἄρθρον 26.

Περὶ τῆς λιμενικῆς διαμετακομίσεως.

(α) Ἐδαφ. 2 τῆς παραγράφ. 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, β) παραγράφ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 4499, γ) παραγράφ. 6 καὶ 7 ἄρθρου 11 τοῦ Ν. Δ. 22]7]1933

1. Ἴνα τὰ ἐπὶ τῆς παραλίης ἀποβιβαζόμενα πρὸς διαμετακόμισιν ἢ μεταφόρτωσιν ἢ μεταφορὰν ἀλλαχοῦ προϊόντα, ἐμπορεύματα καὶ μεταλλεύματα ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἐλαφρὰν φορολογίαν τῶν στοιχείων Βδ' καὶ Γ' τῆς παραγράφ. 1 τοῦ ἄρθρου 21, πρέπει νὰ τηρηθῶσιν οἱ ἑξῆς ὅροι :

1) Κατὰ τὴν ἀποβίβασιν νὰ κατατεθῇ δῆλωσις εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως λιμενικῶν φόρων ὑπάλληλον, ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς, ἐν ᾗ νὰ ἀναγράφηται λεπτομερῶς τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων καὶ ἐπακριβῶς ὁ τόπος τοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν προορισμοῦ αὐτῶν. Ὁ χρόνος τῆς ἀποδεικτικῆς ἰσχύος τῆς δηλώσεως ταύτης ὀρίζεται ἐξάμηνος ἐντὸς τοῦ ὁποῦ δέον νὰ γίνῃ ἢ ἐπαναξαγωγῆ.

2) Τὰ ἀποβιβασθέντα νὰ ἐπανεξαχθῶσιν αὐτούσια καὶ ἄνευ κατεργασίας τινὸς ἢ πρόσθινης ἑτέρου τινὸς εἶδους, ἔστω καὶ τῆς ἰδίας κατηγορίας καὶ ἄνευ οἰασθήποτε συσκευῆς ἢ ἀνασκευῆς αὐτῶν.

3) Ἡ ἐπανεξαγωγὴ νὰ γίνῃ διὰ θαλάσσης. Ὅπου δὲ ἔχει ἐπιβληθῇ λιμενικὸς φόρος ἐν τῇ ξηρᾷ ἢ ἐπαναξαγωγῆ νὰ γίνῃ διὰ ξηρᾶς, ἐὰν εἰσηχθῆσαν διὰ ξηρᾶς.

4) Νὰ κατατεθῇ ἐπὶ παρακαταθήκῃ ὁ διὰ τὴν ἀποβίβασιν εἰσπρακτέος λιμενικὸς φόρος.

Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ τήρησις τῶν ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 4 ὅρων ὅταν πρόκειται περὶ εἰδῶν εἰσαγομένων εἰς δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὰς ἀνεγνωρισμένας ἀποθήκας διαμετακομίσεως.

Ἐπίσης δὲν ἀπαιτεῖται ἡ τήρησις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4 ὅρου ἐπὶ εἰδῶν προοριζομένων πρὸς ἄμεσον ἐπανεξαγωγὴν, καὶ ἀποτιθεμένων προσωρινῶς εἰς τελωνειακοὺς χώρους ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς.

Προκειμένου περὶ εἰδῶν παραλαμβανομένων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐκτὸς τῆς τήρησεως ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω ὅρων, δύναται ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ν' ἀξιώσῃ καὶ τὴν δαπάναν τοῦ παραλήπτου ἐπιθέσιν σφραγίδων ἢ ἄλλων διακριτικῶν γνωρισμάτων.

Προκειμένου περὶ ἐμπορευμάτων εἰσαγομένων δι' ἐμποροπανηγύρεις ἐπιτρέπεται ἐξαίρεσις ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν ἀνωτέρω ὅρον 2 ἀπαγορεύσεως συσκευῆς καὶ ἀνασκευῆς.

Ἡ κατὰ τὸν ὅρον 4 παρακαταθήκη ἀποδίδεται ὅσα πραγματοποιηθῇ ἢ ἐπανεξαγωγῆ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους ἐντὸς ἐξαμήνου ἄλλως εἰσάγεται ὡς ἔσοδον τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου.

2. Τὰ ὑπὸ διαμετακόμισιν ἀποβιβαζόμενα καὶ διαμετακομιζόμενα εἴτα διὰ ξηρᾶς, ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου εἰσαγωγῆς.

3. Ὁ λιμενικὸς φόρος εἰσαγωγῆς ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων εἰδῶν, τῶν φορτωνομένων πρὸς μεταφορὰν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους διὰ θαλάσσης καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου τοῦ λιμένος τοῦ ἐκτελωνισμοῦ ἀνεξαρτήτως τῆς ἀποβιβάσεως ἢ μὴ αὐτῶν ἐν τούτῳ.

4. Τὰ ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα καὶ ἐκτελωνιζόμενα εἰς λιμένα τινὰ τοῦ Κράτους ὑπόκεινται εἰς λιμενικὸν φόρον εἰσαγωγῆς ὑπὲρ τοῦ λιμένος τοῦ ἐκτελωνισμοῦ. Κατὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ ὅμως ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν δὲν ὑπόκειται εἰς νέον λιμενικὸν φόρον ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ λιμένος ἐφόσον συντρέχουσιν οἱ ὅροι τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κατὰ τὰς ἐν αὐτῇ διακρίσεις.

Ἄρθρον 27.

Περὶ τοῦ λιμενικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων.

(α) παραγράφ. 4 ἄρθρ. 2 Ν. 4499, β) δευτέρα παραγράφος ἄρθρου μόνου Ν. 6404).

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος ρυθμίζωνται τὰ τῆς εἰσπράξεως ἢ μὴ τοῦ λιμενικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων καὶ καθορίζηται ὁ τρόπος καὶ τὰ ὄργανα ὑφ' ὧν θὰ ἐνεργῆται αὕτη.

2. Ἡ παραγράφ. 2 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ παρόντος ἰσχύει καὶ διὰ τὰ διὰ ταχυδρομικῶν δεμάτων μεταφερόμενα καὶ ἐξαγόμενα εἶδη.

Ἄρθρον 28.

Περὶ ἐπεκτάσεως λιμεν. φορολογίας ἐπὶ γειτνιαζουσῶν παραλιῶν.

(α) Παραγράφ. 12 ἄρθρου 8 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β) Παραγράφ. 7 ἄρθρου 4 Ν. 3163).

1. Δύναται διὰ Β. Δ. ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας προκαλοῦμένου, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 Συμβουλίου, νὰ ἐπεκταθῇ ἢ ὑπὲρ Λιμενικοῦ τινὸς Ταμεῖου ἐπιβεβλημένη φορολογία καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς περιοχῆς αὐτοῦ ἐπὶ γειτνιαζουσῶν παραλιῶν, κατόπιν ψηφίσματος ἢ καὶ ἄνευ ψηφίσματος τοῦ ἀρμοδίου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται ὡς πρὸς ταῦτας ἴδιον Λιμενικὸν Ταμεῖον.

2. Ἡ φορολογία αὕτη ἐπὶ τῶν γειτνιαζουσῶν παραλιῶν παύει ὑφισταμένη ἅμα ὡς ἡ οἰκεία Κοινότης ἢ Δήμος ἤθελε ζητήσῃ τὴν σύστασιν ἰδίου Λιμενικοῦ Ταμεῖου καὶ ἤθελεν ἐκδοθῆ τὸ σχετικὸν Β.Δ. περὶ ἐπιβολῆς ἰδίας φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου τούτου.

3. Ἐπιτρέπεται ἵνα τροποποιῆται διὰ Διατάγματος ἢ ἐπὶ τῶν γειτνιαζουσῶν παραλιῶν τῆς περιοχῆς τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου ἐπεκταθεῖσα φορολογία, κατόπιν ψηφίσματος τῶν ἀρμοδίων Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβουλίου καὶ πράξεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ καὶ ἄνευ τούτων, ἀλλὰ μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 29.

Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς λιμεν. φορολογίας ἐν τῇ ξηρᾷ

(α) Παραγράφ. 5 ἄρθρου 2 Ν. 4499. β) Παραγράφ. 1 ἄρθρ. μόνου Ν. 6404).

1. Ἐπιτρέπεται δ' ἐξαιρετικὸς λόγους, κατόπιν γνώμης τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Λιμενικῶν Φορολογιῶν, ἢ διὰ Διατάγματος ἐπέκτασις λιμενικῆς φορολογίας καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ ξηρᾶς διὰ παντὸς μέσου εἰσαγομένων εἰς ἕνα ἢ πλειοτέρους Δήμους ἢ Κοινότητας ἢ ἐξαγομένων ἐκ τούτων.

2. Ἐπιτρέπεται ἵνα ἢ ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων ἢ ἐξαγομένων λιμενικῆς φορολογίας δι' ὠρισμένα ἢ δι' ἅπαντα τὰ μεταφερόμενα ἢ ἐξαγόμενα εἶδη ὑπολογίζηται οὐχὶ

εις ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ δασμολογίου ἀλλὰ ἑμμο-
μήρως κατὰ χιλιογράμμων ἢ τεμάρων, κατὰ τὰ καθορι-
σθησόμενα διὰ Διατάγμάτων, ἐκδιδομένων κατὰ τὰς περι-
λιμενικῶν φέρων διατάξεις. Ἡ ἐκ τῆς τριακτῆς φερο-
λογίας ἐπιβάρυνσις ἐκάστου εἴδους δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ
τὸν ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ δασμὸν.

Ἄρθρον 30.

Περὶ τῶν ἀπαλλαγῶν ἀπὸ λιμενικοῦ φόρου.

(α) Παραγρ. 9 ἄρθρ. 8 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β) Παρ. 6
ἄρθρου δευτέρου Ν. 5988, γ) ἄρθρα 1-4 καὶ παραγρ. 1,
3, 5, 6, 7 καὶ ἔδαφ. 1 παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5
τοῦ Διατάγματος 28 Σεπτεμβρίου 1934, δ) Παραγρ. 8
ἄρθρ. 56 Α. Ν. 1179 [1938].

1. Ἀπαλλάσσονται λιμενικοῦ φόρου εἰσαγωγῆς τὰ ἐξ
ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα εἶδη τὰ κατὰ τὰς ἰσχυρούσας ἐκά-
στοτε διατάξεις ἀπαλασσόμενα δημοσίου εἰσαγωγικοῦ
δασμοῦ.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀπαλλαγή ἀπὸ
λιμενικοῦ φόρου, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ὑπὸ τῆς καθιε-
ρούσης τὴν ἀτέλειαν διατάξεως προβλεπόμενοι ὅροι καὶ
προϋποθέσεις, χωρεῖ κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν οἰκείων νόμων,
αὐτοδικαίως ἢ δυνάμει ἀποφάσεως τῆς ἀρμοδίας διὰ τὴν
ἀπὸ δημοσίου εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ ἀπαλλαγὴν ἀρχῆς.

Δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς παρούσης
παραγράφου τὰ κατὰ τοὺς πίνακας τοῦ τελωνειακοῦ δασμο-
λογίου ἀτελῶς εἰσαγόμενα, ἅτινα ὑπάγονται εἰς τὸν κατὰ τὸ
ἄρθρον 21 παραγρ. 1 στοιχ. Β' α τοῦ παρόντος λιμενικὸν
φόρον, ὑπολογιζόμενον εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ
δασμολογίου.

2. Ἀπαλλάσσονται λιμενικοῦ φόρου τὰ ἀπὸ τόπου
εἰς τόπον ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφερόμενα ὡς καὶ τὰ ἐξαγόμε-
να εἶδη, ὑπὲρ τῶν ὁποίων καθιερούσι τριακτῆν ἀπαλλαγὴν
εἰδικὰ νομοθετικὰ διατάξεις καὶ ἐφ' ὅσον αὐτὰ δὲν ἀντί-
κεινται πρὸς τὸ παρὸν ἄρθρον.

Ἡ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ἀπαλλαγή χωρεῖ
ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν πάντες οἱ ὑπὸ τῆς καθιερούσης
αὐτὴν διατάξεως προβλεπόμενοι ὅροι καὶ προϋποθέσεις.

3. Ἐκτὸς τῶν ἐν παραγρ. 1 καὶ 2 εἰδῶν, ἀπαλλάσσονται
παντὸς λιμενικοῦ φόρου καὶ τὰ κάτωθι εἶδη.

α) Τὰ ἀνήκοντα ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς
τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα καὶ τὸν Ὁργανισμὸν Λιμένος Πειραιῶς.

β) Τὰ κομιζόμενα ὑπὸ προμηθευτῶν πρὸς παράδοσιν
εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα ἢ τὸν Ο. Λ. Π.
ὡς καὶ τὰ ὑπὸ ἐργολάβων πρὸς χρησιμοποίησιν εἰς ἔργα
τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἢ τοῦ Ο. Λ. Π.
Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις δέον νὰ ἔχη ρητῶς συμ-
φωνηθῇ ἀπαλλαγή ἀπὸ λιμενικοῦ φόρου ἢ ἀπὸ παντὸς
φόρου ἢ τέλους.

γ) Τὰ μεταχειρισμένα περιβλήματα προτόντων καὶ
ἐμπορευμάτων.

δ) Τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν ὀδοιπόρων, ἐπιβατῶν καὶ τῶν
πληρωμάτων τῶν πλοίων μεταχειρισμένα εἶδη ἐνδυμα-
σίας, στολισμοῦ καὶ καθαριότητος.

ε) Τὰ δείγματα ἀνευ ἐμπορικῆς ἀξίας.

στ) Τὰ ἀποστελλόμενα εἰς ἐκθέσεις ἐντὸς τῆς Ἐπικρα-
τείας ἐκθέματα.

ζ) Τὰ λόγῳ ἀνωτέρας βίας προσωρινῶς εἰς περιοχὴν
Λιμενικοῦ Ταμείου ἀποβιβαζόμενα ἢ ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον
μεταβιβαζόμενα.

η) Τὰ μὴ πρὸς ἐμπορίαν μεταφερόμενα μεταχειρισμένα
ἐργαλεῖα τέχνης.

Εἰς τὰ περιπτώσεις δ', ε' καὶ στ' τῆς παρούσης παρα-
γράφου ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογία αἱ διατάξεις τῶν
ἔδαφ. Α', Β' καὶ Γ' τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Κώδικος Νόμων
«περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου.»

4. Τὰ εἶδη ἕτινα ὑπεβλήθησαν πρότερον εἰς λιμενικὸν
φόρον κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἐκ τῆς περιοχῆς Λιμενι-
κοῦ Ταμείου εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους, ἐπαναφερόμενα
εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν ἐντὸς τετραμήνου, δὲν ὑπόκεινται
κατὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν εἰς λιμενικὸν φόρον ὑπὲρ τοῦ
ἀρχικοῦ λιμένος, ἐφόσον ἐξακριβῶνται ὅτι πρόκειται περὶ
τῶν αὐτῶν εἰδῶν αὐτουσιῶν.

5. Αἱ ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερθεῖσαι
κινηματογραφικαὶ ταινίαι λιμενεξαγόμεναι ἐντὸς τετρα-
μήνου δὲν ὑπόκεινται εἰς λιμενικὸν φόρον ἐξαγωγῆς.

6. Τὰ ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα καινουργῆ κενὰ δοχεῖα
πρὸς πλήρωσιν δι' ἐγχωρίων προϊόντων καὶ ἐπανεξαγω-
γῆ θεωροῦνται ὡς ὑπὸ ἀποταμίευσιν καὶ καθόσον ἀφορᾷ
τὸν λιμενικὸν φόρον, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρ-
θρου 26 παραγρ. 1 τοῦ Κώδικος περὶ Τελωνειακοῦ Δα-
σμολογίου.

7. Τὰ ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ εἰσαγόμενα ἐξ ἀλλο-
δαπῆς ἀπαλλάσσονται λιμενικοῦ φόρου κατὰ τὴν εἰσα-
γωγὴν, κατὰ τὴν μεταφορὰν ὅμως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἢ τὴν
ἐξαγωγὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπόκεινται ταῦτα καὶ τὰ ἐξ
αὐτῶν παραχθέντα εἶδη εἰς ὀλόκληρον τὸν ἐπιβεβλημένον
λιμενικὸν φόρον.

8. Νωποὶ ἰχθεῖς, ἀλιευθέντες εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασ-
σαν ἢ τὰ χωρικά ὕδατα καὶ μεταφερόμενοι καὶ αὐθις εἰς
ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους διὰ θαλάσσης, δὲν ὑπόκεινται
εἰς λιμενικὸν φόρον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν διὰ κοι-
νῶν τρατῶν ἢ ἄλλων μέσων ἀπὸ τῆς ξηρᾶς συρομένων,
ἀλιευομένων ἰχθύων. Νωποὶ ἰχθεῖς ἀλιευθέντες ὡς ἀνω-
τέρω καὶ ἀποβιβαζόμενοι πρὸς ἀνάλωσιν ἢ πρὸς μετα-
φορὰν διὰ ξηρᾶς ἀλλαχοῦ ὑπόκεινται εἰς λιμενικὸν φόρον
μεταφερομένων.

Ἡ παρούσα παράγραφος δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ νω-
πῶν ἰχθύων παραχθέντων εἰς ἰχθυοτροφεία, οἵτινες θεω-
ροῦνται διὰ τὴν λιμενικὴν φορολογίαν, ὡς προϊόντα τῆς
περιφερείας τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος εἰς ἣν ὑπάγεται
τὸ ἰχθυοτροφεῖον.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου 8 ἐφαρμό-
ζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὀστράκων, μαλακίων καὶ λοιπῶν νω-
πῶν ζωικῶν εἰδῶν τῆς θαλάσσης.

9. Δὲν ὑπόκεινται εἰς λιμενικὸν φόρον τὰ ἐντὸς τῆς περι-
φερείας τοῦ αὐτοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου μεταφερόμενα εἶδη.

10. Τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου
ἀπαλλαγέντα κατὰ τὴν ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰσαγωγὴν δημοσίου
εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ λιμενικοῦ φόρου εἶδη, ἐφόσον
συντρέχουσιν οἱ αὐτοὶ ὅροι καὶ προϋποθέσεις ὡς ἐχορη-
γήθη ἢ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἀπαλλαγῆ, δύναται ν' ἀπα-
λάσσωνται λιμενικοῦ φόρου καὶ κατὰ τὴν μεταφορὰν τῶν
ἐντὸς τοῦ Κράτους ἢ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν εἰς τὸ ἐσω-
τερικὸν ἢ ἐξωτερικὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, ἐξαι-
ρέσει τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 7 τοῦ παρόντος.

11. α) Εἶδη ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰσαχθέντα εἰς περιοχὴν
Λιμενικοῦ Ταμείου διὰ ξηρᾶς καὶ ὑποβληθέντα κατὰ τὸν
ἐκτελωνισμὸν εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ φόρον εἰσαγωγῆς, ἐξα-
γόμενα εἶτα ἐκ τῆς περιοχῆς ταύτης εἰς τὸ ἐσωτερικὸν
ἢ τὸ ἐξωτερικὸν δὲν ὑπόκεινται εἰς νέον λιμενικὸν φόρον
ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ λιμένος.

β) Εἶδη μεταφερθέντα ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους
διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν περιοχὴν Λιμενικοῦ Ταμείου, ὑπὲρ
οὗ τυγχάνει ἐπιβεβλημένος φόρος μεταφερομένων ἀπὸ ξη-
ρᾶς καὶ ἐξαγόμενα εἶτα διὰ θαλάσσης ἐκ τῆς περιοχῆς
ταύτης, ἀπαλλάσσονται τοῦ ἐλαφρότερου μεταξὺ τῶν δύο
φόρων ἢτοι μεταξὺ τοῦ τῶν μεταφερομένων ἀπὸ ξηρᾶς
καὶ τοῦ τῶν ἐξαγομένων διὰ θαλάσσης.

γ) Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις α' καὶ
β' τῆς παρούσης παραγράφου πρέπει νὰ τηρηθῶσιν οἱ ὅροι
καὶ διακρίσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος
πλὴν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3 ὅρου.

12. α) Κυψέλαι μετά μελισσών και ποίμνια, άτινα εξαγόμενα εκ τής περιοχής Λιμενικοῦ Ταμείου, προσρίζονται πρὸς μεταφορὰν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους, πρὸς βοσκήν, ἀπαλλάσσονται λιμενικοῦ φόρου κατὰ τὴν ἐπαναφορὰν των εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν, ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθησαν εἰς τοιοῦτον κατὰ τὴν εξαγωγὴν των ἐξ αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο πρέπει κατὰ τὴν εξαγωγὴν νὰ κατατεθῆ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ λιμενικοῦ φόρου ὑπάλληλον δῆλωσις ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς ἐμφαινοῦσα λεπτομερῶς τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν εξαγόμενων κυψελῶν ἢ ζῶων καὶ τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν. Ἡ δῆλωσις αὕτη ἔχει ἐνιαύσιον ἰσχύν.

Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν δαπάναις τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐπιθεσιν διακριτικῶν γωρισμάτων.

β) Κυψέλαι μετά μελισσῶν καὶ ποίμνια, άτινα μεταφέρονται πρὸς βοσκήν ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους εἰς τὴν περιοχὴν Λιμενικοῦ Ταμείου, ἀπαλλάσσονται λιμενικοῦ φόρου κατὰ τὴν ἐξ αὐτῆς ἐπανεξαγωγῆν των, ἐφόσον ὑπεβλήθησαν εἰς τοιοῦτον κατὰ τὴν εἰς αὐτὴν εἰσαγωγὴν των. Πρὸς τοῦτο πρέπει κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των νὰ κατατεθῆ δῆλωσις τοῦ ἐνδιαφερομένου περὶ τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ στοιχ. α' ὁρισθέντων.

13. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουσι ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 παραγρ. 1 στοιχ. γ' τοῦ νόμου 4748 τελῶν ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων ὑπὲρ τοῦ Ὄργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουσι ἐπίσης ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ὑπὲρ διωρύγων φόρον ἐπὶ τῶν προιόντων καὶ ἐμπορευμάτων.

14. Καταργεῖται ἡ ἀπὸ λιμενικοῦ φόρου ἀπαλλαγὴ, ἡ ὀριζομένη διὰ τῶν κάτωθι διατάξεων :

α) Διὰ τοῦ ἄρθρ. 34 τοῦ Νόμου 4332 καὶ τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ Νόμου 5277.

β) Διὰ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Νόμου 5686.

γ) » » » 36 » » ΓΦΚΔ' (1910).

δ) » » νόμου 4948.

ε) » » ἄρθρου 31 τοῦ » 5420

15. Τὸ ἄλλας εἰς οἰανδήποτε κατάστασιν ἀπαλλάσσεται λιμενικοῦ φόρου μόνον ἐφόσον εἰσάγεται, μεταφέρεται ἢ ἐξάγεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἑταιρείας Διαχειρίσεως ὑπεργῶων προσόδων.

16. Δὲν ἀπαλλάσσονται λιμενικοῦ φόρου τὰ ὡς ἀζήτητα ἐκποιούμενα ἐμπορεύματα.

17. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὸ παρὸν ἄρθρον προγενεστέρη δὲ τῆς 15 Ἰανουαρίου 1934, ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων περὶ ἀπαλλαγῶν ἀπὸ λιμενικοῦ φόρου τῶν ὀριζομένων ὑπὸ Διαταγμάτων ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 20, 21, 22, 28 καὶ τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 24 τοῦ παρόντος.

18. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θίγουσι τὰ δικαιώματα ἀτελειῶν τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος 28 Σεπτεμβρίου 1934 νομίμως γεγεννημένα δύναμει συμβάσεως μεταξὺ προσώπων, ὧν ὁ ἕτερος συμβαλλόμενος ἀπελάμβανεν ἀτελείας.

Ἄρθρον 31.

Περιορισμοὶ φορολογιῶν εἰσαγωγῆς.

(Ἄρθρον μόνον Νόμου 4319).

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενα προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθορισθῆ κατὰ Τελωνεῖον ἐνιαίος συντελεστής, μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερβῆ τὰ 75 ἑκατοστὰ τοῦ κυρίου δασμοῦ, ἰσούμενος πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν διαφόρων προσθέτων τελῶν καὶ φό-

ρων τῶν συνεισπραττομένων εἰς τὰ Τελωνεῖα μετὰ τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, ἤτοι τοῦ δημοτικοῦ φόρου, τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου, τοῦ προσθέτου δημοτικοῦ φόρου, τοῦ λιμενικοῦ φόρου, τοῦ τέλους στατιστικῆς, τοῦ τέλους ὁδοποιίας καὶ τῶν λοιπῶν τοπικῶν τελῶν καὶ φόρων.

2. Διὰ τῶν ἰδίων Διαταγμάτων κανονισθήσεται ὁ λογιστικὸς τρόπος τῆς κατανομῆς τῶν συνολικῶς δυνάμει τοῦ ὡς ἀνω συντελεστοῦ εἰσπραχθησομένων προσθέτων τελῶν καὶ φόρων παρὰ τῶν Τελωνειακῶν Ταμιῶν εἰς τὰ δικαιούμενα εἰς ἀπόληψιν τούτων νομικὰ πρόσωπα κατὰ λόγον τῶν ἀνηκόντων εἰς ἕκαστον κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ποσοστῶν.

Ἄρθρον 32.

Περιορισμοὶ φορολογιῶν ἐπὶ σταφίδος καὶ οἴνου.

(α) Δευτέρα περίοδος τῆς παραγράφου πρώτης τοῦ ἄρθρου τρίτου τοῦ Ν. 5988, β) Παραγρ. 3 ἄρθρ. 31 Ν. 5208, γ) Παραγρ. 1, 2, 3 ἄρθρου 31 Ν. 6028).

1. Αἱ πάσης φύσεως εἰδικαὶ καὶ τοπικαὶ φορολογίαι ἐπὶ τῆς σταφίδος αἱ ὑπὲρ τῶν Δήμων, Κοινοτήτων καὶ οἰοῦδηποτε νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ δι' οἰονδήποτε σκοπὸν, ἐξαιρέσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου 6028 εἰς χρῆμα εἰσφορᾶς, δὲν δύναται νὰ ὑπερβοῦν τὰς δραχμὰς ἑκατὸν κατὰ ἐνετικὸν χιλιόλιτρον, Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ σύνολον τῶν ἰσχυουσῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Νόμου 6028 ὡς ἀνω φορολογιῶν ὑπερβαίνει εἰς περιφερείας τινὰς τὸ ὅριον τῶν 100 δραχμῶν κατὰ ἐνετικὸν χιλιόλιτρον, ἐπέρχεται ἀνάλογος μείωσις εἰς ἀπάσας τὰς ἐπιβεβλημένας φορολογίας ὥστε τὸ σύνολον αὐτῶν νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 100 δραχμῶν. Ἡ μείωσις αὕτη θέλει καθορισθῆ διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε τὸ βραδύτερον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου 6028.

Δὲν θεωροῦνται ὡς εἰδικαὶ ἢ τοπικαὶ φορολογίαι κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἐδαφίου 1, εἰσφοραὶ λόγῳ ἀσφολιστρων κατὰ χαλάζης καὶ παγετῶν, ἐσωτερικῆς διοφημίσεως ὡς καὶ ἡ εἰδικὴ ὀκτάδραχος εἰσφορὰ ἢ εἰσπραττομένη δύσμει τοῦ Νόμου ΓΠ' ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη εἰσφορὰ ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ ΑΣΟ.

2. Σταφιδόκαρπος παρακρατήματος ἢ ἀγορᾶς πλεονισμάτων, μεταφερόμενος ὑπὸ τοῦ ΑΣΟ ἢ τοῦ διὰ λ)σμὸν αὐτοῦ ἐνεργοῦντος ὀργανισμοῦ ἐκ τῶν λιμένων Πελοποννήσου καὶ Νήσων καὶ προοριζόμενος δι' ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν καὶ διὰ παρασκευὴν σταφιδοψύμου, ὑπόκειται εἰς καταβολὴν τῶν αὐτῶν δημοτικῶν λιμενικῶν κλπ. φόρων τόσον εἰς τοὺς τόπους τῆς φορτώσεως ὅσον καὶ εἰς τὸν τόπον εἰς ὃν πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῆ, ὡς καὶ ὁ διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν προοριζόμενος σταφιδόκαρπος. Ἡ παροῦσα διάταξις ἰσχύει ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1932.

3. Αἱ πάσης φύσεως εἰδικαὶ ἢ τοπικαὶ ὡς ἐν ἐδαφ. 1 φορολογίαι ἐπὶ οἴνων προοριζομένων πρὸς εξαγωγὴν εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνουν τὰς δραχμὰς τρεῖς κατὰ ἐξαγόμενον ἑκατόλιτρον.

Ἐν ἡ περιπτώσει εἷς τινὰ περιφέρειαν αἱ ἰσχύουσαι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος φορολογίαι ὑπερβαίνουν τὸ ὅριον τῶν τριῶν δραχμῶν, ἐπέρχεται ἀνάλογος μείωσις τῶν ὡς ἀνω ἐπιβεβλημένων φορολογιῶν, καθ' ὃν τρόπον ὀρίζεται ἐν ἐδαφίῳ 1.

4. Οἱ περιορισμοὶ τῶν παραγράφων 1-3 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἰσχύουσιν ἐπὶ λιμεν. φορολογιῶν ὑπεργῶων εἰς ἐξυπηρέτησιν δανείων.

Ἄρθρον 33.

Περὶ τοῦ ἐνιαίου φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἰς φύλλα

(α) Παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Ν. Δ. 24 Δεκεμβρίου 1925. β') ἐδαφ. 2 στοιχ. γ' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 24 Φε-

βρουαρίου 1926, α') έδωφ. 22 τοῦ ἔθρου 1 καὶ ἔθρον 2 τοῦ Ν. Δ. 25 Μαΐου 1926).

1. Ἀπὸ τῆς 1 Φεβρουαρίου 1926 πάντες οἱ ἐπιβεβλημένοι δυνάμει Νόμων, Διαταγμάτων, ἀποφάσεων κλπ. ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἰς φύλλα φύρου, τέλη ἢ εἰσφορὰ, πλὴν τοῦ ἐξαγωγικοῦ εἰς συνάλλαγμα τέλους καὶ τοῦ διὰ τοῦ Νόμου 3112 ἐπιβεβλημένου φόρου, καταργοῦνται, ἀντικαθίστανται δὲ αὐτοὶ δι' ἐνὸς ἐλαίου φόρου, βεβαιουμένου καὶ εἰσπραττομένου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ βεβιωτέως καὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ φόρου δεκάτης διατάξεις καὶ συνιστάμενου εἰς 16 ο)ο ἐπὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως τῶν παραγομένων καπνῶν.

2. Εἰς τὰ κάτωθι Ταμεῖα καὶ Νομικὰ Πρόσωπα, ὑπὲρ ὧν εἶχε πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἐπιβληθῆ ἴσος ἢ τέλος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ ἀποδίδεται ποσοστὸν 11 ο)ο, ἀναγνωρισμένων τῶν σχετικῶν πιστώσεων εἰς τοὺς εἰδικούς προϋπολογισμούς τῶν ἐξόδων τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τοῦ μετὰ τὴν ἀφοίρεσιν τοῦ εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητος ἀνήκοντος ποσοστοῦ 20 ο)ο ἀπομένοντος ποσοῦ, κατανεμόμενον διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου πρῶτα εἰς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπὲρ τῶν Γεωργικῶν Τραπεζῶν, Λιμενικῶν Ταμείων, Ταμείων Ἐπιχειρηματικῆς Προνοίας, Ταμείου ὑδρεύσεως Καβάλλας, τῶν δυνάμει τῶν νόμων ΓΤΝΕ' καὶ 2691 ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν συσταθέντων ἐν Αἰτωλοσκαρρονίᾳ εἰδικῶν Ταμείων καὶ ἐν γένει ὑπὲρ τῶν Ταμείων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων ὑπὲρ ὧν εἶχεν ἐπιβληθῆ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος φόρος ἢ τέλος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ.

3. Τὸ δυνάμει τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἀποδιδόμενον ποσοστὸν 11 ο)ο ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου κυρίου φόρου ἐπὶ τοῦ παραγομένου καπνοῦ κατ' ἅπαν τὸ Κράτος, ὑπολογίζεται βάσει τῶν συντασσόμενων κατ' ἑκάστον μῆνα παρὰ τῆ Γενικῆ Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ προσωρινῶν καταστάσεων τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους καὶ κατανέμεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1926 ὡς ἀκολουθῶς:

Ὑπὲρ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ὀρίζεται ποσοστὸν 3 ο)ο, ἀποδίδεται δὲ τὸ ἀνάλογον ποσὸν διὰ χρηματικῶν ἐντάλματων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας. Τὰ χρηματικὰ ταῦτα ἐντάλματα ἐκδίδονται διὰ λ)σμὸν τῶν δικαιούχων Λιμενικῶν Ταμείων ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐφόσον ἀφορᾷσι Λιμενικὰ Ταμεῖα ὧν ὁ ἕκ τοῦ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ πόρος εἶναι ὑπέγγυος εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

4. Τὰ τοὺς προϋπολογισμούς τῶν ἐξόδων τῶν οικείων Ὑπουργείων βαρύνοντα ὡς ἄνω χρηματικὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται ἐπὶ τῆ βάσει τῆς καταστάσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, βεβαιούσης τὸ συνολικῶς ἀποδοτέον ποσόν, ὡς καθορίζεται ἐν τῷ παρόντι, περαιτέρω δὲ τὸ ἀρμόδιον ὡς ἄνω Ὑπουργεῖον, λαμβάνον ὑπ' ὄψει τὴν παραχρῆσιν ποσότητι καπνοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξαγγομένων δικαιούχων νομικῶν προσώπων ἢ ἐν γένει, ὑπηρεσιῶν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τὰς ἀνάγκας αὐτῶν. Ὁ ἀκαταρτιμὸν τὸ ἀνάλογον ἀποδοτέον ποσὸν εἰς ἕκαστον δικαιούχον νομικὸν πρόσωπον ἢ ἐν γένει ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 34.

Περ τοῦ εἰδικοῦ λιμενικοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ οἰνοπνεύματος.

(Παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 13)13 Ν)βρίου 1926

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου οἰνοπνεύματος φορολογία τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ παρόντος ἐπιβάλλεται ἐπὶ πάντων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων, τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἐφόσον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τῆς ρηθείσης παραγράφου, καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ρηθέντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 35.

Περὶ ἐπεκτάσεως εἰδικῶν λιμενικῶν φορολογιῶν

(α) Παραγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 3163, β') παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. Δ. 23 Σ)βρίου 1925).

Ἐπιτρέπεται ἢ διὰ Διατάγματος ἐπέκτασις ἐπὶ τῶν γεινναζουσῶν παραλιῶν τῆς περιοχῆς τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου, εἰς ἐξαιρετικὰς δὲ περιπτώσεις, κρινόμενας παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐπὶ τῶν διὰ παντὸς ἄλλου μέσου διὰ ξηρᾶς εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων τῶν δυνάμει εἰδικῶν νόμων ἐπιβεβλημένων φορολογιῶν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, κατόπιν ψηφίσματος τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ πράξεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ καὶ ἄνευ τούτων ἀλλὰ μετὰ γνώμην τοῦ αὐτοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 36.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων, α') ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων β') προσδέσεως καὶ παραβολῆς, γ') χρήσεως ὑποπέτρων καὶ χώρων. Περὶ τῶν πορθμείων.

(α) Παραγρ. 10 ἄρθρ. 8, παραγρ. 1 ἄρθρ. 26 καὶ ἄρθρ. 10 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β') παραγρ. 4 ἄρθρ. 6 Ν. 3163, γ') παραγρ. 1 ἄρθρ. 4 καὶ παραγρ. 2 ἄρθρου 18 Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, δ') παραγρ. 2 ἄρθρ. 4 Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933 ὡς συνεπληρώθη διὰ τῆς παραγρ. 7 τοῦ ἄρθρ. δευτέρου τοῦ Ν. 5988, ε') ἄρθρ. 56 Α. Ν. 1179)1938)

1. Τὸ κατὰ τὸν ἀριθ. 6 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ παρόντος δεκάλεπτον δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων εἰσπράττεται εὐθὺς ἅμα τῇ συστάσει ἐκάστου Λιμεν. Ταμείου.

2. Τὸ δεκάλεπτον τοῦτο δικαίωμα δύναται ν' ἀξήθη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μέχρι τοῦ εἰκοσαπλασίου.

3. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα δύναται διὰ Διατάγματος νὰ καταργηθῆ εἰς ὀρισμένους λιμένας, ἐφόσον δὲν εἶναι ὑπέγγυον.

4. Τὰ κατὰ τὰ ἐδάφια 4, 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 20 δικαιώματα κανονίζονται διὰ πράξεως τῆς οικείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

5. Τὸ Δημόσιον ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς τελῶν παραβολῆς καὶ προσδέσεως διὰ τὰ πολεμικὰ πλοῖα καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτασσόμενα τοιαῦτα πρὸς χρῆσιν καὶ διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς.

6. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Λιμενικὰς Ἐπιτροπὰς νὰ εἰσπράττωσιν ἐνοίκια διὰ τὴν εἰς τὰ παραλιακὰ κρητιδῶματα καὶ εἰς κατασκευασθέντα ἢ κατασκευασθησόμενα δαπάναις τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ὑπόστεγα καὶ ἀποθήκας, ἐναπόθεσιν ἐμπορευμάτων ὡς καὶ διὰ τὴν χρησιμοποίησιν ὀπωσθήποτε χώρου ἀνήκοντος εἰς αὐτὰ, τηρουμένων πασῶν τῶν περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας τοῦ Κράτους σχετικῶν διατάξεων ὡς πρὸς τὰς θέσεις εἰς ἃς θέλει ἐπιτρέπεσθαι ἢ ἐναπόθεσις.

Τὰ τοιαῦτα ἐνοίκια προσδιορίζονται ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

7. Διὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν γενικῶς ὑπὲρ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων εἰσπραττομένων πορθμείων λαμβάνεται ὡς βάσις ἢ ὀλικὴ εἰς τόνους χωρητικότης τῶν πλοίων.

Ἄρθρον 37.

Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῶν λιμ. φορολογιῶν

(α) ἄρθρ. 6 τοῦ Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β') ἐδάφ. 2 παραγρ. 8 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 3163, γ') ἄρθρ. 3 καὶ 17 τοῦ Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, δ') παραγρ. 5 τοῦ ἄρθρου

8 του Ν. 4499, ε') άρθρ. 4 και άρθρ. 7 του Δ)τος 3 'Ιουλίου 1930, στ') άρθρ. 4 του Νόμου 6434).

1. Καθίσταται παρά τῶ 'Υπουργείῳ Συγκοινωνίας Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῶν λιμεν. φορολογιῶν ὅπερ γνωμοδοτεῖ διὰ τὴν ἐπιβολὴν λιμεν. φόρων καὶ διὰ τὴν τροποποίησιν ἐπιβεβλημένων τοιούτων.

2. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς μελῶν:

α') τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὡς Προέδρου.

β') τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Λιμενικῶν ἔργων, ὡς Εἰσηγητοῦ,

γ') τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Ἐμπορίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἐθν. Οἰκονομίας,

δ') τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Τελωνειακοῦ Τμήματος τοῦ Ἐπιμελητηρίου τῶν Οἰκονομικῶν,

ε') ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Συνδέσμου τῶν Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν καὶ

στ') ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ ἑνὸς ἐτέρου τοιούτου τοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς.

Τὰ ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μέλη τοῦ παρόντος Συμβουλίου ἀναπληροῦσιν οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί.

3. Οἱ παρά τῶ Γνωμοδοτικῷ Συμβουλίῳ λιμενικῶν φορολογιῶν ἀντιπρόσωποι Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ Συνδέσμου Βιομηχάνων ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ ἐκάστου τούτων Συμβουλίου.

4. Ἡ θητεία τῶν ἐν λόγῳ ἀντιπροσώπων εἶναι μονετής

5. Τὸ Συμβούλιον λογίζεται ἐν ἀπαρτία παρουσίας τοῦ ἡμίσεος πλέον ἐνὸς ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

6. Χρῆς Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ εἰς τῶν παρὰ τῆ Δ)σει τῶν λιμενικῶν ἔργων ὑπηρετούντων Γραμματέων α' ἢ β' τάξεως ὀρίζομενος ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Συγκοινωνίας.

7. Αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 3 τοῦ άρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 23)30 Σεπτεμβρίου 1925 ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν καὶ διὰ τὸ κατὰ τὸ άρθρον 37 τοῦ παρόντος Γνωμοδοτικῶν Συμβουλίου ἐπὶ τῶν λιμενικῶν φορολογιῶν.

8. Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ ἐπὶ τῶν λιμενικῶν φορολογιῶν Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Δ)νσεως Δημοσίων Ἔργων ὡς πρὸς τὰς φορολογίας τῶν Λιμενικῶν Ταμείων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Γενικῶν Διοικήσεων κειμένων μεταβιβάζεται εἰς τοὺς Γενικοὺς Διοικητάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Ἄρθρον 38.

Ὅργανα βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἐσόδων ἐν γένει τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

(α) Παραγρ. 1-3 άρθρ. 12 καὶ παραγρ. 5 άρθρου 21 Ν. Δ. 28-6-1923, β') άρθρα 8 καὶ 10 τοῦ Νόμ. Διατάγματος 23 Σεπτεμβρίου 1925, γ') άρθρον 8 τοῦ Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933).

1. Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω λιμενικοὶ φόροι βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται μετὰ τῶν δημοσίων καὶ παρὰ τῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ τῇ ἀμοιβῇ τοῦ ἡμίσεος τῆς κωνομιζομένης ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 3 τοῦ Νόμου 928 τοῦ 1917 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας» μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὴν 1)10 τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν.

Συμπλήρωσις τῶν ὡς ἄνω ποσοστῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἐξ εἰσπράξεων μεταγενεστέρου μηνός.

Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη ἀποδίδεται δι' ἐπιταγῆς τῆς οἰκείας

Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ τὴν ἐπισημον βεβαίωσιν τῆς καταθέσεως τῶν εἰσπράξεων τοῦ λένου ες τὴν ὀκειῶν Τράπεζαν ἢ Δημόσιον Ταμεῖον.

2. Ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀμοιβῇ ἐνεργεῖται καὶ πᾶσα ἄλλη εἰσπραξις διὰ λογαριασμοῦ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

3. Ὑπαλλήλοι ἐπὶ τῆς βεβαιώσεως τῶν λιμεν. φόρων διορίζονται κατὰ τὴν παραγρ. 6 τοῦ άρθρου 16 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 39

Περὶ τῶν τίτλων εἰσπράξεως λιμενικῶν ἐσόδων καὶ περὶ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὴν δημοσίον ληψοδοσίαν.

(α) άρθρ. 3 Νόμου 6253 β) άρθρον 3ον Α.Ν. 164)1936.)

1. Ἄπαντα ἐν γένει τὰ Νομικὰ Πρόσωπα, Εἰδικὰ Ταμεῖα καὶ Εἰδικαί, Ὑπηρεσίαι ἐπὶ τῇ εἰσπράξει εἰσδοτὸς ἐσόδου τῶν ἐκδίδουσι πάντοτε ἀπόδειξιν, ἐκδομένην ἐκ διπλοτύπου βιβλίου ἐσφραγισμένου, θεωρημένου καὶ ἠριθμημένου ὑπὸ τῆς ἐποπτευσούσης τοῦτο ἀρχῆς.

2. Τὰ ἐσοδα τῶν Νομικῶν Προσώπων, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἅτινα ἔχουσιν ἐπιβλητὰ, ὡς παρεκκολλητά ἐσοδα τοῦ Δημοσίου, συνεισπράττονται ὑπὸ τῶν Ταμείων καὶ Τελωνείων τοῦ Κράτους ἢ τῶν ὀργάνων αὐτῶν, διὰ τοῦ εἰσπρακτοῦ ἀποδεικτικῶν, δι' οὗ ἐνεργεῖται ἢ εἰσπραξις τοῦ ἐφ' οὗ ὑπολογίζονται τὰ ἐσοδα τοῦ Δημοσίου.

3. Ὅσακις ἢ εἰσπραξις αὐτοτελῶς ἐπιβεβλημένα ἐσοδα Νομικῶν Προσώπων, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν Ταμείων καὶ Τελωνείων τοῦ Κράτους ἢ τῶν ὀργάνων αὐτῶν, ἐκδίδονται ἀποδεικτικὰ τῆς δημοσίας διαχειρίσεως.

4. Πᾶσαι αἱ ἐνεργούμεναι κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰσπραξις ὑπὲρ Νομικῶν Προσώπων, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν, εἰσάγονται οὐταύσαι εἰς τὴν δημοσίαν ληψοδοσίαν καὶ ἀποδίδονται συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις καὶ δι' ὃ ποσὸν ἀκριβῶς εἰσπράττονται.

5. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ἄν. Νόμου 164)1936 πάντα ἐν γένει τὰ τυχὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω εἰσπράξεων ὑφιστάμενα δικαιώματα ἐτέρων νομικῶν ἢ καὶ φυσικῶν προσώπων κλπ δὲν παρακρατοῦνται ἐξ αὐτῶν εἴτε κατὰ τὴν ἐνεργεῖαν τῆς εἰσπράξεως εἴτε κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον.

Ἡ καταβολὴ τῶν δικαιωμάτων τούτων εἰς τὰ δικαιώματα νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου εἰς τὴν πληρωμὴν νομικοῦ προσώπου κλπ. κωνομικῶς διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων εἰς βάραις εἰδικῆς πιστώσεως τοῦ προσημοῦ τῶν ἐξόδων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 40

Περὶ τῆς εἰσπράξεως λιμεν. φόρου ξηραῶς.

(α) Παράγρ. 1 άρθρ. 5 τοῦ Ν.Δ. 22 Ἰουλίου 1933 β) παραγρ. 9 τοῦ άρθρου δευτέρου τοῦ Ν. 5688).

1. Ἐπιτρέπεται ὁ διὰ Διατάγματος καθορισμὸς τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν διὰ ξηραῶς εἰσπραξιμένων καὶ ἐξυγρομένων λιμενικῶν φόρου καὶ τῶν σχετιῶν πρὸς τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου τούτου ὑποχρεωμένων τῶν φορολογουμένων, τῶν ἐπιχειρήσεων μεταφορῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν.

2. Διὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς δὲν εἶναι δυνατὴ, κατὰ βεβαίωσιν τοῦ Ἐπιμελητηρίου τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ ὑπὸ τελωνειακῶν ὑπαλλήλων εἰσπραξις τῶν φόρων τούτων ἐπιτρέπεται ἢ πρόσληψις προσωρινῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 7 τοῦ άρθρου 16 τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 41

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων.

(α) Παράγρ. 5,6,7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 3163 β) ἄρθρ. 16 Ν.Δ. 23 Σ)βρίου 1925 γ) παράγρ. 1 ἕως 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ.4 Δ)βρίου 1925 δ) ἄρθρ. 31 Ν. 4499.).

1. Ἡ εἰσπραξις τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ παρόντος δικαιώματος ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν πρακτορικῶν καὶ ὑπ' εὐθύνην αὐτῶν, ἀλλὰ τῇ ἐκδόσει τοῦ εἰσιτηρίου.

2. Ἐντὸς τοῦ πρώτου πενθημέρου ἐκάστου μηνὸς τὰ ὡς ἄνω πρακτορεία παραδίδουσι τὰς ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ δικαιώματος γενομένας εἰσπράξεις τοῦ παρελθόντος μηνὸς εἰς τὴν Τελωνειακὴν ἀρχὴν, τὴν ἐνεργοῦσαν εἰσπράξεις ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, ὑπὲρ οὗ καὶ τὸ εἰσπραττόμενον δικαίωμα, διὰ λισμὸν τούτου μετὰ σκεπτικῆς καταστάσεως ἐμφανιούσης τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκδοθέντων εἰσιτηρίων, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιβατῶν δι' ὃν ἐξεδόθησαν ταῦτα, ὡς καὶ τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἢ καταθέτουσι ταῦτα ἀρμόδιως κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ παρόντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ δικαιοῦχου Λιμενικοῦ Ταμείου, μείον 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ, ὑπὲρ παρεμμένει εἰς ὄφελος τοῦ πρακτορείου.

3. Ὅμοιάν τῇ ἄνω καταστάσει τὰ πρακτορεία ὑφείλουσι ὅπως ἐντὸς τοῦ πρώτου πενθημέρου ἐκάστου μηνὸς ὑποβάλλωσι καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Διὰ Διγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, δύναται νὰ κανονίζωνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὡς ἄνω διατάξεων περὶ τοῦ δεκλέπτου ἢ ἠϋζήμενου δικαιώματος διὰ τὰ ἑκαστοχοῦ Λιμεν. Ταμεία.

5. Τὰ πρακτορεία ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ διπλασίου ποσοῦ τῶν εἰσπρακτέων ὑπὲρ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἐκ τῶν εἰσιτηρίων δικαιωμάτων, εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ἐκ τοῦ ἐνεργηθησομένου ἐλέγχου ἤθελεν ἀπαδειχθῆ πλημμελὴς εἰσπραξις τούτων ἢ μὴ ἔγκαιρος κατάθεσις.

6. Ἄπαντα τὰ ἀεροπορικὰ πρακτορεία, τὰ τῶν θλασσίων μεταφορῶν καὶ λοιπὰ ὡς ἄνω ταιαῦτα, τὰ ὑπὲρ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων τοῦ Κράτους εἰσπραττόντα δυνάμει τῶν κειμένων διατάξεων περὶ λιμένων κλπ. δικαίωματα καὶ πρόσθετον τέλος ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων, ὑποχρεοῦνται ὅπως τηρῶσι βιβλίον, εἰς ὃ δέον νὰ καταγράφωσιν, ἅπαντα τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδομένα εἰσιτήρια ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιβατῶν δι' ὃν ἐξεδόθησαν ταῦτα.

7. Ὑποχρεοῦνται προσέτι ὅπως τὰ στελέχη τῶν ἐκδιδομένων ὑπ' αὐτῶν εἰσιτηρίων κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκάστου οἰκονομ. ἔτους ὑποβάλλωσι μετὰ τοῦ τελικοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ εἰς τὰς οἰκείας Λιμενικὰς Ἐπιτροπὰς ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς τοῦ ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους, ἔτι δὲ ὑποχρεοῦνται πάντοτε νὰ χορηγῶσι ταῦτα ὡς καὶ πᾶν ἕτερον στοιχεῖον, ἕπερ ἤθελε ζητηθῆ παρ' αὐτῶν, εἰς τὸν ἐπιτετραμένον ὑπάλληλον πρὸς ἔλεγχον τῶν ἐκδοθέντων εἰσιτηρίων καὶ τῶν ὑπὲρ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων γενομένων εἰσπράξεων.

8. Εἰς περιπτώσιν παραβάσεως ἢ μὴ ἀκριβοῦς τηρήσεως τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἢ μὴ παροχῆς τῶν πρὸς ἔλεγχον ἀναγκασιούτων στοιχείων παρὰ τινος ἐκ τῶν περὶ ὧν πρόκειται πρακτορικῶν, πιστοποιουμένης ταύτης παρὰ τοῦ ἐνεργοῦντος τὸν ἔλεγχον ὑπαλλήλου ἢ παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς, ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὸ δι' ἀποδείξεως τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας πρόστιμον ἀνάλογον πρὸς τὸ ποσὸν τῆς γενομένης ζημίας, ἀλλ' οὐχὶ ἀνώ-

τερον τοῦ διπλασίου, εἰς τὸ οἰκεῖον Λιμεν. Ταμεῖον, καθοριζομένης τῆς ζημίας κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ἱπουργοῦ.

9. Τὰ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα θέλουσιν εἰσπραττεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίων ἐσόδων νόμου παρὰ τῆς οἰκείας Τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ κατατίθεσθαι μερίμνη ταύτης ὑπὲρ τοῦ οἰκείου Λιμενικοῦ Ταμείου, εἰς τὴν περιόχην τοῦ ὁποίου λειτουργεῖ τὸ πρακτορεῖον.

10. Ἐναντίον ἀποφάσεων τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐπιβάλλουσῶν πρόστιμον κατὰ τὴν παράγραφον 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται ν' ἀσκηθῆ ἀνακοπή ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ αὕτη ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Ἱπουργοῦ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

"Αρθρον 42.

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν πορθμείων καὶ τῶν δικαιωμάτων προσδέσεως καὶ παραβολῆς πλοίων.

(α) Παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 18 Ν.Δ. 23 Σ)βρίου 1925 α) Παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 13 Ν)βρίου 1927).

1. Διὰ Δ)τος δύναται ν' ἀνατεθῆ ἢ εἰσπραξις τῶν πορθμείων διελεύσεως πλοίων ἢ δικαιωμάτων προσδέσεως κλπ. πλοίων κλπ., ἐπιβαλλομένων κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τῶν περὶ λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων Νόμων, εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν καὶ ἐπὶ ἀμοιβῇ 2ο)ο ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων μὴ δυναμένων νὰ ὑπερβῆ τὸ ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας αὐτῆς καὶ καταβαλλομένη εἰς ταύτην μετὰ τὴν κατάθεσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν εἰσπραττομένων δι' ἐντάλματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ εἰσπραξις Ταμείου. Συμπλήρωσις ἀμοιβῆς ἐξ εἰσπράξεων προγενεστέρων μηνῶν ἀπαγορεύεται.

2. Ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως καὶ ἐλέγχου τῶν ὡς ἄνω πορθμείων ὡς καὶ ἡ καταγραφή εἰς βιβλία καὶ καταστάσεις αὐτῶν κανονισθῶσονται ἐκάστοτε διὰ Διαταγμάτων.

"Αρθρον 43.

Περὶ καταθέσεως τῶν χρημάτων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

(α') Παράγρ. 1,2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 3163, β') ἄρθρ. 6 τῆς διὰ τοῦ Νόμου 3483 κυρωθείσης συμβάσεως, γ') ἄρθρ. 7 τῆς διὰ τοῦ Νόμου 4356 κυρωθείσης συμβάσεως.)

1. Αἱ λιμενικαὶ εἰσπράξεις (μέχρις ἐφαρμογῆς ἐφ' ἐκάστου Λιμενικοῦ Ταμείου τῆς κατωτέρω παραγράφου 3) κατατίθενται εἰς τι τῶν Καταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐντόκως ἢ ἀτόκως ἐπὶ ἀνοικτῶ λογαριασμῶ. Δύναται ἐν τούτοις πρὸς διευκόλυνσιν τῶν πληρωμῶν, προτάσει τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσει τοῦ Νομάρχου νὰ ἐπιτραπῆ ἢ εἰς τι Δημόσιον Ταμεῖον κατάθεσις τῶν λιμενικῶν εἰσπράξεων μέχρι ποσοῦ 20.000 δραχμῶν, συμπληρουμένου ἐφ' ὅσον ἐξαντλεῖται. Ἀρμόδιον Ὑποκατάστημα καὶ Δημόσιον Ταμεῖον εἶναι ἐκεῖνο εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον.

2. Δι' ἀποφάσεως ὅμως τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας δύναται νὰ ἐπιτραπῆ κατάθεσις εἰς ἕτερον Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον, εἰς Ὑποκατάστημα ἄλλης Τραπεζῆς ἢ Ταμεῖον ἢ μετὰ τοῦ ὁποίου ἐπικοινωνία καὶ συναλλαγὴ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου λόγῳ συγκοινωνίας εἶναι εὐχερεστέρα.

3. Ἀφ' ἧς τίθεται ἐν ἐκάστῳ Δημόσιῳ Ταμεῖῳ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ ἐδάφιον 3' τοῦ Παραρτήματος VI τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Γενεῦθς κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 3423, ὡς ἡρμηνεύθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τῆς διὰ τοῦ Νόμου 4356 κυρωθείσης συμβάσεως ἀπὸ 3' Ἰουνίου 1929 μετὰ τὴν Δημοσίω καὶ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, αἱ εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ὅλ' ἐνεργῶνται παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος.

4. Είς τήν περίπτωσιν ὁ παρὰ τῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμός ἐκάστου τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἔθετο κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διοικούντων αὐτὰ προσωπιαστικὸν διακρίμα, μὴ ἀναγκαιούτα διὰ τὰς τρεχούσας ἀνάγκας των, δικαιούνται οὗτοι νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπὶ τῆ βάσει τῶν διεθνῶν αὐτὰ νόμων ἐπέδυσιν τῶν διαθεσίμων των. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀνατίθεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἥτις ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνεργεῖ ὡς πρῶτως αὐτῶν.

5. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τῶν ρηθέντων Λιμενικῶν Ταμείων ἀπορᾷ συμφώνως πρὸς τὴν κειμένην νομοθεσίαν ἐπέδυσιν ὑπὸ μορφήν καταθέσεως ἐντόκου παρὰ τῆ Τραπεζῆ, ἡ τοιαύτη καταθέσις μόνον παρὰ τῆ Ἑθνικῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ οὐχὶ παρ' ἄλλῃ τινὶ Τραπεζῆ.

6. Ἡ ἐκ τῶν κειμένων νόμων ἐπιβληθεῖσα εἰς τὰ ὑφιστάμενα Ταμεῖα, Ἰδρύματα ἢ ἕτερα Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ὑποχρέωσις ὅπως τὰς καταθέσεις αὐτῶν ἐνεργῶσι παρὰ τῆ Ἑθνικῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος τηρεῖται ἐν ἰσχύι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1935 ἐπικρατούμενη καὶ ἐπὶ τῶν ἐφ' ἑξῆς ἰδρυθησομένων τοιούτων.

7. Ὁ εἰς τὰς καταθέσεις ταύτας ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πληρωτέος τόκος δὲν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων κατὰ ποσοστὸν μετῶν τοῦ 1/4 τοῖς ἐκ τῶν τοῦ ὑπὸ τῆς αὐτῆς Τραπεζῆς εἰς ἀντιστοίχου προνομίας καταθέσεις παρεχομένου.

Ἄρθρον 44.

Περὶ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν λιμενικῶν φέρον καὶ τοῦ δικαιώματος ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων.

(Παράρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 4499).

Ἐπιτρέπεται ἡ μονοστής ἐνοικίασις ὀλικῆ ἢ τμηματικῆ τῶν λιμενικῶν φέρον καὶ τοῦ δικαιώματος ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων κατόπιν πλειοδοτικῆς δημοπρασίας κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα.

Ἄρθρον 45.

Περὶ τῶν πληρωμῶν τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

Προϋπολογισμός.

(α') Ἄρθρ. 9 Νόμου 3163, β') Παράγρ. 1 ἄρθρου 5 Ν.Δ. 13 Ν)βρίου 1927, γ') ἄρθρ. 7 τῆς διὰ τοῦ Ν. 4356 κυρωθείσης συμβάσεως, δ') Παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Διατάγματος 3ης Ἀπριλίου 1933, ε') ἄρθρ. 2 Ν. 6253, στ') Παράγρ. 11 ἄρθρ. 56 Ἀν. Νόμου 1179) 1938).

1. Αἱ πληρωμαὶ τῶν δαπανῶν τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἐνεργοῦνται ἀπὸ τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἢ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον παρ' οἷς εἰσὶ κατατεθειμένα κεφάλαια τοῦ Λιμένος ἢ παρὰ τῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος. ἐὰν ἔχη ἀναληφθῆ παρ' αὐτῆς ἡ διαχείρισις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, δυνάμει χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἐκδιδομένων καὶ ὑπογεγραμμένων παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ ἢ δι' εἰδικῶν διαταγῶν τοῦ Νομάρχου γρηγορούμενων πιστώσεων καὶ ἐπὶ τῆ βάσει δικαιολογητικῶν ἐγγράφων καταρτιζομένων συμφώνως ταῖς διατάξεσι περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καὶ περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων ἐν γενεῖ.

2. Ὁ προϋπολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων ὑποβάλλεται εἰς τὸν Νομάρχην πρὸς ἐγκρίσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους μετὰ τῆς σχετικῆς πράξεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀπὸ πρώτης Μαρτίου ἀπυθύνονται αὐτοδικαίως τὸ ἐπίδομα τοῦ Προέδρου καὶ ὁ μισθὸς ἢ τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ Γραμματέως τῶν Λιμενικῶν Ταμείων, ὧν δὲν ἔχει εἰσέτι ὑποβληθῆ ὁ προϋπολογισμὸς.

3. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα

εἰς ἃ ἀπουσιάζουσιν ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἢ δὲν κατηρτίσθη νομίμως ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ. Ἡ ἀποκοπὴ τοῦ ἐπιδικίου δύναται νὰ ἀρθῆ διὰ διαταγῆς τοῦ Νομάρχου.

4. Τὰ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδιδομένα ἐντάλματα καθίστανται πληρωτέα ἀφοῦ μετὰ προηγουμένην ἐξέλεξις θεωρηθῶσι παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχιακοῦ ταμίου, κατὰ τὰς ἰσχύουσας περὶ προληπτικοῦ ἐλέγχου διατάξεις.

5. Ἀρμοδιος ταμίος εἶναι ὁ τῆς περιφέρειας τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς, παρ' ᾧ εἰσὶ κατατεθειμένα τὰ κεφάλαια τοῦ λιμένος.

6. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ταμίος ἀρνεῖται δι' οἰονδήποτε λόγον νὰ θεωρήσῃ τὸ ἐντάλμα ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς του νὰ ἐπιστρέψῃ τοῦτο εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν δι' ἐγγράφου ἐν ᾧ ἐκθέτει τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεως.

7. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς δικαιούται νὰ φέρῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εἰς ὃ ὑποβάλλεται τὸ χρηματικὸν ἐντάλμα μετ' ἀποσπάσματος τοῦ οἰκείου προϋπολογισμοῦ ἢ ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως περὶ χορηγήσεως εἰδικῆς πιστώσεως. Τὸ Συνέδριον ἀποφαίνεται ὁριστικῶς περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐντάλματος.

8. Εἰς τοὺς Ταμίους ἢ Διευθυντὰς Ταμείων, τοὺς ἐνεργῶντας θεώρησιν ἐπιταγῶν Λιμενικῶν Ταμείων, παρέχεται ὑπὸ τούτων ἐπιμίσθιον κατὰ μῆνα ἴσον πρὸς 10)0, ὅπερ λογίζεται ἐπὶ τῶν ἐκ λιμενικῶν φέρον εἰσπράξεων, μὴ δυνάμενον ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὰς 500 δραχμὰς ἐν ὅλῳ μηνιαίως δι' ἑκάστον Λιμενικὸν Ταμεῖον, ὅσαδήποτε καὶ ἂν ᾖται ταῦτα καὶ διανέμεται μετὰ τῶν δικαιοῦχων κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καθορισθησόμενα, καταργουμένης τῆς ἐπὶ τῶν ἐσόδων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων κατὰ τὸ ἄρθρον 12 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 3779 ἀμοιβῆς 10)0 τῶν ταμειακῶν ὑπαλλήλων.

9. Οἱ τίτλοι πληρωμῆς τῶν Νομικῶν Προσώπων, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκδίδονται διὰ τὸ συνολικὸν ποσὸν ἐκάστης πληρωμῆς, ἀναλυόμενον ἀκολουθῶς ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῶν εἰς τὸ πληρωτέον τῶν δικαιοῦχων ποσὸν καὶ τὰς ὑπὲρ τρίτων ἐπὶ τοῦ ἐντελλομένου ποσοῦ ἐπιβεβλημένας κρατήσεις. Αἱ κρατήσεις αὗται πραγματοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ, ὑποχρεουμένου νὰ καταθέτῃ τούτας κατὰ μῆνα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἔναντι γραμματικῶν παραλαβῆς.

Ἄρθρον 46.

Ἐλεγχος Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.
Χρῆσις. Ἀπολογισμός.

(Παράγρ. 1,2,3,4,7,8,9 καὶ 10 ἄρθρ. 2 Α.Ν. 281)1936)*

1. Εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ ἀνατίθεται ἐφεξῆς ὁ ἐλεγχος τῶν διαχειριστικῶν στοιχείων εἰσπράξεως καὶ πληρωμῶν ἢ τήρησις τῶν λογαριασμῶν τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ὡς καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς ὑπὸ τούτων ὁρθῆς διεξαγωγῆς τῆς διαχειριστικῆς καὶ λογιστικῆς ὑπηρεσίας, συνιστωμένης πρὸς τοῦτο ἰδίως ὑπηρεσίας ὑπὸ τὸν τίτλον α' Ὑπηρεσία Λογαριασμῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

2. Διὰ Β. Δ., προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένων, δύναται νὰ ἐξαιρῶνται τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ὅσακις συντρέχωσι πρὸς τοῦτο εἰδικαὶ συνθήκαι.

3. Δι' ὁμοίον Β.Δ. ἐπιτρέπεται νὰ συγχωνεύωνται καὶ καταργῶνται Νομικὰ Πρόσωπα ἢ τροποποιῶνται οἱ ὄργανισμοὶ αὐτῶν ὡς καὶ νὰ ὑπαχθῶσι εἰς τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἀποθεματικὰ τῶν Νομικῶν τούτων Προσώπων, ἀναγκασομένων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἀπαραιτήτων ἐξόδων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν

ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ Νομικῶν Προσώπων ἐπιδιωκόμενων σκοπῶν.

4. Τὰ διεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου Νομικὰ Πρόσωπα ἀκολουθοῦσι τὸ οικονομικὸν ἔτος τὸ ἰσχύον διὰ τὸ Δημόσιον.

5. Οἱ κατὰ τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων Νομικῶν Προσώπων συντασσόμενοι προϋπολογισμοὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω Ὑπηρεσίαν Λογαριασμῶν Νομικῶν Προσώπων ἐγκρίνονται δὲ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς δι' ἕκαστον τούτων ἰσχυοῦσας διατάξεις προβλεπομένων ἀρχῶν, κατὰ τὰ διὰ Β.Δ. εἰδικώτερον κανονισθησόμενα.

6. Οἱ ἀπολογισμοὶ καὶ ἰσολογισμοὶ τῶν ἀνωτέρω Νομικῶν Προσώπων ὑποβάλλονται πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διὰ τῆς αὐτῆς Ὑπηρεσίας κατὰ τὰ εἰδικώμερον διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Δ. ὀρισθησόμενα.

7. Τὰ ἔσοδα τῶν Νομικῶν Προσώπων τῶν διεπομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ἐντὸς τοῦ οικονομικοῦ ἔτους.

Ὅσον ἐκ τῶν ἐσόδων τούτων δὲν ἤθελεν ἐπιτευχθῆ ἢ εἰσπραξίς ἐντὸς τοῦ οικονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐβεβαιώθησαν, διαγράφονται ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους τούτου, βεβαιοῦνται δὲ ἐκ νέου ὡς ἔσοδα τοῦ ἐπομένου οικονομικοῦ ἔτους.

8. Αἱ ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις ὡς καὶ τὰ ἐνταλθέντα ἔσοδα τῶν Νομικῶν Προσώπων τῶν διεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος, ὧν ἡ πληρωμὴ δὲν ἐπραγματοποιήθη ἐντὸς τοῦ οικονομικοῦ ἔτους, ἀκυροῦνται, μεταφέρονται δὲ ὑποχρεωτικῶς καὶ λογίζονται ὡς ἔσοδα τοῦ ἐπομένου οικονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 47.

Περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων κλπ. Εὐθὺναι διαχειριστῶν.

(α') Παράγρ. 1 ἄρθρ. 14 καὶ παράγρ. 5 ἄρθρου 18 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β') παράγρ. 3 ἄρθρ. 7 Ν. 3163, γ') παράγρ. 7 ἄρθρ. 5 Ν.Δ. 13 Νοεμβρίου 1927, δ') ἄρθρον ἕκτον Ν. 5988, ε') Παράγρ. 1 ἄρθρου 2 Α.Ν. 21 Ν(β)ρίου 1935).

1. Διὰ τὴν ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν εἰσπραξίαν πάσης λιμενικῆς προσόδου καὶ τῶν ὀπωσθήποτε καὶ ὀποθενδήποτε πρὸς τοὺς λιμένας καθυστερουμένων ὡς καὶ τῶν ἐξ ἐνοικιάσεων ὀφειλομένων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμου. Αἱ διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἢ διασαφήσεων καθῶς καὶ ἐπὶ τῆς λαθραίας εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς ἢ μεταφορᾶς τῶν εἰδῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς λιμενικὸν φόρον, ὅστις λαμβάνεται ὡς βάσις πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ ἀντιστοίχου τέλους ἢ τοῦ προστίμου ἢ ἄλλης ποινῆς. Αἱ ποιναὶ αὗται καταγινώσκονται δι' ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων τελωνειακῶν ἀρχῶν, ὑποκειμένων εἰς ἔφεσιν κατὰ τὰς τελωνειακὰς διατάξεις, ἢ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων.

2. Αἱ διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

3. Τὰ ὑπὸ παραβατῶν τῶν σχετικῶν περὶ λιμενικῶν φόρων διατάξεων καταβαλλόμενα πρῶστιμα περιέχονται εἰς τὰ οἰκεία Λιμενικὰ Ταμεῖα.

4. Οἱ καθυστερήσαντες ἀδικολογήτως τὴν κατάθεσιν τῶν χρημάτων ἐπιτετραμμένοι τὴν εἰσπραξίαν τῶν λιμενικῶν φόρων, πλὴν τῶν ἄλλων νομίμως ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς ποινῶν ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν τῶν νομίμων τόκων ὑπερῆμερίας ὑπὲρ τοῦ δικαιοῦχου Λιμενικοῦ Ταμεῖου.

5. Κατὰ τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν εἰσπραξίαν καὶ διαχειρίσιν πάσης λιμενικῆς προσόδου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

6. Οἱ κατὰ παράβασιν διατάξεων τοῦ νόμου ἐντελλόμενοι ἢ ἐνεργοῦντες πληρωμὰς εἶναι ὑπεύθυνοι προσωπικῶς εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου εἰς βάρος τοῦ ὁποίου διετάχθη καὶ ἐπραγματοποιήθη πληρωμὴ, ἐπιφυλασσομένων καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ νόμον ποινῶν.

Ἄρθρον 48.

Διατάξεις περὶ παραγραφῆς, κατασχέσεως, ἐκχωρήσεως καὶ τόκου.

(α) ἄρθρ. 20 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923 β') παράγρ. 3 ἄρθρ. 2 Νόμου 4499, γ') ἄρθρ. 1 Ἄν. Νόμου 24-11-1935).

1. Αἱ περὶ παραγραφῆς, κατασχέσεως ἢ ἐκχωρήσεως ἀπαιτήσεων καὶ περὶ τόκου διατάξεις τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις κατὰ τῶν Λιμενικῶν Ταμεῖων. Αἱ ἐξ οἰκισθῆποτε ὅμως αἰτίας κατασχέσεις ἐπὶ χρημάτων τῶν Λιμεν. Ταμεῖων δι' ἀπαιτήσεις κατ' αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ ἐπεκτείνωνται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναγκαιοῦτος ἐτησίως ποσοῦ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων διοικήσεως καὶ λειτουργίας ἐν γένει αὐτῶν, τοῦ προβλεπομένου ἐν τῷ οἰκείῳ προϋπολογισμῷ ὅπερ ποσὸν μένει ἐλεύθερον παρὰ τῷ τοίτῳ, παρ' ὃ ἡ κατάσχεσις, εἰς τὴν διάθεσιν τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, πάσης ἐπ' αὐτοῦ κατασχέσεως οὗτης αὐτοδικαίως ἀκύρου.

2. Τὰ ἀχρεωστήτως εἰσπραττόμενα ἐκ λιμενικῶν φόρων ἢ οἰωνδήποτε ἄλλων δικαιωμάτων ὑπὲρ Λιμενικῶν Ταμεῖων, μὴ ζητούμενα εἰδικῶς καὶ ἐγγράφως ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως των, παραγράφονται.

3. Αἱ περὶ παραγραφῆς εἰσαγωγικῶν δασμῶν διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ λιμεν. φόρων καὶ τελῶν ὀφειλῶν πρὸς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ἐνοικιάσεως λιμεν. φόρων καὶ τελῶν ὀφειλῶν, δι' ἃς ἰσχύουσιν αἱ κοιναὶ περὶ παραγραφῆς διατάξεις.

Ἄρθρον 49.

Δάνεια. Ἐπενδύσεις

(α) ἄρθρ. 17 καὶ παράγρ. 2 ἄρθρου 18 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β') ἄρθρον 7 Ν. 4350 γ') παράγρ. 3 καὶ 4 ἄρθρ. 2 Α.Ν.27)1936, δ') ἄρθρ. 56 Α.Ν. 1179)938).

1. Πρὸς ἐκτέλεσιν λιμενικῶν ἔργων ἢ πρὸς ἀπότισιν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων αἱ Λιμενικαὶ Ἐπιτροπαὶ δύνανται, ἐγκρίσει τοῦ Νομάρχου, νὰ συνομολογῶσι δάνεια ἐπὶ ἐγγυήσει τῶν φόρων τοῦ λιμένος εἰς βάρος τοῦ ὁποίου συνομολογεῖται τὸ δάνειον.

2. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ συνομολόγησις δανείων ὑπὸ τῶν Λιμεν. Ταμεῖων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 76 καὶ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 88 τοῦ παρόντος.

3. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένων, ἐπεκτείνωνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 113 τοῦ παρόντος περὶ ἐκδόσεως ὁμολογιακοῦ δανείου διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος Εὐδήλου, πλὴν τῆς παραγρ. 6 αὐτοῦ, καὶ εἰς ἄλλα Λιμενικὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους, τροποποιουμένων τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἀναλόγως τῶν παρουσιασθησομένων συνθηκῶν καὶ ἀναγκῶν τούτων.

4. Κατόπιν πράξεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ ἐπιτραπῆ ἢ εἰς ἔντοκα γραμμάτια ἢ χρεώγραφα τοῦ Κράτους ἐπένδυσις τῶν κεφαλαίων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου. Τὸ εἶδος τῶν χρεωγράφων προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

5. Ἀποφάσει τῆς Ἀνωτ. Διοικήσεως Οἰκον. Ἀμύνης δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσιν τὰ διοικητικὰ Συμβούλια ἢ αἱ Διοικητοὶ Ἐπιτροπαὶ αὐτοτελῶν Ὀργανισμῶν, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ Εἰδικῶν Ταμεῖων ὡς καὶ Ταμεῖων συντάξεως ἀσφαλίσεως, προνοίας, ἀρωγῆς

και ἀλληλοβοηθείας ἐν γένει, ὅπως πᾶσαν γενικὴν αὐτῶν ἀπόφασιν ἀφορῶσιν τὴν πιστωτικὴν πολιτικὴν καὶ τὰς τοποθετήσεις των ἐν γένει ὑποβάλλωσιν ὑπὸ τὴν ἐγκρισιν τῆς Ἀνωτάτης Διοικητικῆς Ὀικονομικῆς Ἀμύνης. ἀποφαινομένης ἐντὸς μηνός, ἀφ' ἧς περιέληθῃ ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασιν αὐτῆ. Παρερρομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, αὐτῆ. ὑποβληθῆσα ἀπόφασιν θεωρεῖται ὡς ἐγκριθεῖσα.

Αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις τῶν περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος αὐτοτελῶν ὀργανισμῶν, νομικῶν προσώπων κλπ, δὲν ἔχουσι νόμιμον ἰσχὺν καὶ δὲν ἐκτελοῦνται εἰ μὴ ἐφόσον ὑπάρχει ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐγκρισίς.

6. Ἐπιτρέπεται ὅπως τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια ἢ αἱ Διοικητικαὶ Ἐπιτροπαὶ τῶν κατὰ τὸ παραγόμενον ἐδάφιον Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων κλπ. προβαίνοσιν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Α.Δ.Ο.Α. εἰς τοποθετήσεις καὶ ἐπενδύσεις μὴ προβλεπομένας ὑπὸ τῶν διεπόντων ταῦτα εἰδικῶν νόμων.

Ἄρθρον 50.

Δωρεὰ καὶ συμβιβασμοὶ

(α') Παραγρ. 3 καὶ 4 ἄρθρ. 17 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β') ἄρθρον μόνον Ν. Δ. 20 Σεπτεμβρίου 1925, γ') Παραγρ. 4 ἄρθρ. 8 Ν. 4499, δ') Παραγρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933, ε') παραγρ. 18 τοῦ ἄρθρ. δευτέρου τοῦ Ν. 5988, στ') παραγρ. 7 ἄρθρ. 56 Α.Ν. 1179(1938)

1. Ἀπαγορεύεται ἡ δωρεὰ ἢ ὁ συμβιβασμὸς καὶ ὁ περιορισμὸς πάσης φύσεως ὑφειλῆς εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεία ὡς καὶ πάσης ἄλλης ἀπαιτήσεως.

2. Ἐπιτρέπεται συμβιβασμὸς ἐπὶ ἀπαιτήσεων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων κατὰ τρίτων ὡς καὶ ἐπὶ ἀπαιτήσεων τρίτων κατὰ Λιμενικῶν Ταμείων μετὰ γνώμην τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων, οὗτινος μετέχει ἐν τῇ πρακτικῇ περιπτώσει καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας. Αἰτήσεις περὶ συμβιβασμοῦ τρίτων, ἐρότων ἀπαιτήσεις ἐξ οἰκισθῆσαν αἰτίας κατὰ Λιμενικῶν Ταμείων, ὑποβαλλόμενα εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν, διαβιβάζονται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ ταύτης μετὰ τῆς γνώμης τῆς ἐντὸς μηνός εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Δημοσίων ἔργων, οὗτινος μετέχει καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιλαμβάνεται τὸ ἐν λόγῳ Συμβούλιον τῶν Δημοσίων ἔργων, οὗτινος μετέχει καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τῆς περὶ συμβιβασμοῦ αἰτήσεως, τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδικοφερομένων ἢ ἀπόφασιν τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων, οὗτινος μετέχει καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος, ἢ ἀποφαινομένη περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ, εἰνεὶ πάντως ὑποχρεωτικῇ διὰ τὰ Λιμενικὰ Ταμεία.

Προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεων κατ' ἐνοικιστῶν λιμεν. φόρων ἢ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν, παρεμένουσιν ἐν ἰσχύϊ εἰς διατάξεις τῶν παραγρ. 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ δωρεὰ ἢ ὁ συμβιβασμὸς καὶ ὁ περιορισμὸς τῶν ἐξ ἐνοικιάσεως λιμενικῶν φόρων ὀφειλομένων εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεία, ἐκτὸς ἐάν συντρέχη ἡ περίπτωση τῆς ἄρσεως ἢ μειώσεως ὑφιστάμενης φορολογίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνοικιάσεως ὁπότε ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ ἐνοικίου γνωμοδοτεῖ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 Συμβούλιον, κατόπιν γνώμης τῆς ἀρμοδίας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀποφασίζει ὁ Νομάρχης.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται συμβιβαστικὴ ἐξόφλησις τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων μόνον μετὰ κληρονομῶν εἴτε τοῦ πρωτοφειλέτου εἴτε τῶν ἐγγυητῶν αὐτοῦ, καθ' ἑνὸς δὲ ἢ τινῶν ἢ καὶ ὅλων τῶν κληρονόμων τούτων, κατόπιν πράξεως τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, ὀριζούσης τὸ πᾶσόν καὶ τοὺς ὅρους τοῦ συμβιβασμοῦ, ἐφ' ἧς

ἀποφασίζεται ὁ Νομάρχης μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 Συμβουλίου.

Ἡ ὡς ἀνωτέρω συμβιβαστικὴ μετὰ κληρονόμων ἐξόφλησις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1923 ἀπαιτήσεων, εἴτε ἐξεδόθησαν ἐπ' αὐτῶν καταλογιστικαὶ πράξεις καὶ ἀποφάσεις εἴτε μὴ.

Ἐπιτρέπεται μετὰ γνώμην τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Γνωμοδοτικῆς Συμβουλίου λιμεν. φορολογίων, ἢ δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἀνάλογος μείωσις τοῦ ἐνοικίου λιμεν. φόρων ἐάν ἡ ἐφαρμοζομένη κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς οἰκείας προσφορᾶς βᾶσις ἢ τὸ πισσοστὸν ἢ ἡ ἐδαφικὴ ἔκτασις τῆς φορολογίας μεταβλήθῃ μετὰ ταῦτα κατὰ τρόπον ἐπηρεάσαντα δυσμενῶς τὰς λιμενικὰς εἰσπράξεις. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1929-1930 καὶ ἐφεξῆς ἐνοικιάσεων λιμενικῶν φόρων.

Ἄρθρον 51.

Περιορισμοὶ ἀφορῶντες τὴν διάθεσιν τῆς περιουσίας τῶν Λιμενικῶν Ταμείων

(α') Παραγρ. 1 ἄρθρ. 18 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β') παραγρ. τελευταία ἄρθρου 17 Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925 γ') παραγρ. τελευταία ἄρθρου 4 Ν. Δ. 4 Δεκεμβρίου 1925, δ') ἄρθρ. μόνον τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1926 (Δ)τος).

1. Οὐδενὸς ἐτέρου πλὴν ἐν τῷ παρόντι ἀναφερομένου ἔργων ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτέλεσις ἐκ τῶν πόρων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων, οὐδὲ ἡ διάθεσις τῆς περιουσίας αὐτῶν εἰς ἐκτέλεσιν ἄλλων ἔργων ἢ πρὸς ἄλλους σκοποὺς ἢ εἰς συνεισφοράς ἢ συνδρομὰς οἰασθήποτε.

2. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 23)30 Σεπτεμβρίου 1925 ἀπαγορεύεται ἀπολύτως πᾶσα διάθεσις χρημάτων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ὡς καὶ ἡ σύναψις δανείων παρ' αὐτῶν δι' ἄλλους σκοποὺς πλὴν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1923 Ν. Δ. ἀπὸ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμείων, τοῦ 3163 Νόμου καὶ τοῦ Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925 καταργουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως νόμου τινὸς ἢ εἰδικοῦ τοιοῦτου.

3. Ἐκ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 4 παραγρ. τελευταία τοῦ Ν. Δ. 4)12 Δεκεμβρίου 1925 κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 3977 ἦτοι μέχρι 12 Δεκεμβρίου 1925, ἀνεληγμένων ὑποχρεώσεων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ὡς καὶ τῶν ἐπιβεβλημένων εἰς ταῦτα τοιοῦτων δυνάμει εἰδικῶν νόμων, ἐξακολουθοῦσι νὰ ἰσχύωσιν ἐφεξῆς, μόνον αἱ καθοριζόμενα ἐν παραγρ. 1 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 53, ἐν ἄρθρῳ 100, ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 101 ἐν παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 107, ἐν παραγρ. 17 καὶ 18 τοῦ ἄρθρου 111, ἐν παραγρ. 4, 5 καὶ 8 τοῦ ἄρθρ. 119, ἐν παραγρ. 1-12 τοῦ ἄρθρ. 126, ἐν παραγρ. 8 τοῦ ἄρθρ. 143 καὶ ἐν Κεφαλ. Ε' τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 52.

Ὑποχρεώσεις Λιμεν. Ταμείων ὡς πρὸς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Μηχανημάτων Λιμενικῶν ἔργων.

(α') Παραγρ. α' τοῦ ἄρθρου 5 καὶ παραγρ. 2 καὶ 3 ἄρθρου 12 τοῦ Α.Ν. 25 Ἰανουαρίου 1936 β') ἄρθρ. 3 Α.Ν. 164)1936, γ') παραγρ. γ ἄρθρου 3 Α.Ν. 1157)1938).

1. Ὡς πόρος τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Μηχανημάτων Λιμενικῶν ἔργων ὀρίζεται καὶ εἰσφορά πάντων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων συνιστάμενη εἰς πισσοστὸν ἐξ ταῖς ἑκατὸν (6 α) ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν εἰσπραττομένων ἐσόδων αὐτῶν.

Δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου δύνανται ν' ἀπυλοποιῶσιν τῆς εἰσφορᾶς ταύτης τὰ Λιμενικὰ Ταμεία, ἕτινα κέκτηνται ἰδιοκτητοὺς βυθολόρους καὶ φορτηγίδας λιμενικῶν ἔργων. Ἡ ἀπύλοποι ἢ οὕτη δύναται ν' ἀρτῆθῃ δι' ἀποφάσεως τῆς οὐτῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Διὰ Β. Δ. καθορισθήσονται εἰς ὑποχρεώσεις τῶν Λι-

μενικῶν Ταμείων διὰ λογαριασμὸν τῶν ὑπολοίπων γίνονται αἱ ἐργασίαι διὰ τῶν μηχανημάτων τοῦ Ταμείου, τὸ ποσὸν τῶν προκαταβληθῶν, ὁ τρόπος τῆς ἀναγκαστικῆς εἰσπράξεως αὐτῶν, αἱ δαπάναι καὶ τὸ ποσοστὸν ἀποσβέσεως, δι' ὃν καταλογίζεται ἕκαστον Λιμενικὸν Ταμεῖον, ὁ τρόπος ἐκκαθάρισεως ἢ ἀναγκαστικῆς εἰσπράξεως αὐτῶν.

3. Δι' ἐξαιρετικῶς ἐπιεικῶσας περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἵνα, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ἰπουργείου Συγκοινωνίας, τὸ ἐνδιαφερόμενον Λιμενικὸν Ταμεῖον ἀναλάβῃ ἀπ' εὐθείας τὴν πληρωμὴν τῶν διαπονήν προσωπικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων λειτουργίας τῶν μηχανημάτων, ἐκδίδον τὸ σχετικὸν ἔνταλμα ἐπὶ ἀποδόσει λησμοῦ ἐπ' ὄνματι μέλους τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ὑπαλλήλων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ἢ δημοσίου ὑπαλλήλου κατὰ τὰς ἰσχυράσας σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

4. Διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενον προτάσει τῶν Ἰπουργίων Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν, καθορισθῆσονται τὰ τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Μηχ.) τῶν Λιμενικῶν ἔργων, τὰ τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῆς εὐθύνης τῶν ἐντελλομένων τῶν βεβαίωνσιν καὶ εἰσπραξίν αὐτῶν, τὰ τοῦ καταρτισμοῦ κεφαλαίου ἀποσβέσεως τῶν μηχανημάτων καὶ τῆς διαθέσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 53

Ἔσονται ὑπογραφέσας τῶν Λιμενικῶν Ταμείων. Διάθεσις χρημάτων αὐτῶν δι' ἄλλους σκοποῦς.

(α) Παράγρ. 22 ἄρθρου 3 τοῦ κωδ. νόμου 2873) 1922 β) Παράγρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 28 Ἰουνίου/1923 γ) ἄρθρ. 4 τοῦ Ν.Δ. 4 Δ)βρίου 1925 δ) ἐδάφ. 13 ἄρθρου μόνου τοῦ Δ)τος 26 Ἀπριλίου 1926 ε) παράγρ. 2 ἄρθρ. 18 τοῦ ἀπὸ 27 Μαΐου 1927 Δ)τος στ) παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 5 καὶ παράγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 13 Ν)βρίου 1927. ζ) παράγρ. 3 ἄρθρ. 5 Ν. 3769 η) παράγρ. 2 καὶ 3 ἄρθρου 158 Ν. 4173 θ) ἄρθρου 12 Ν. 4499 ι) ἐδάφ. ε' ἄρθρου 4 Ν.Δ. 21 Σ)βρίου 1935 ια) ἄρθρου 4 Α.Ν. 281) 1936 ιβ) Παράγρ. 1 ἄρθρου μόνου Α.Ν. 732) 1937)

1. Ἐπὲρ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου ὀρίζεται εἰσφορὰ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων, ὀριζομένη εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἕκαστον ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων ἐσόδων αὐτῶν τηρουμένης τῆς διατάξεως τῆς παραγρ. 16 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος.

2. Ἐφ' ὅσον δὲν παρακωλύεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐν ἄρθρῳ 55 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων ἐργῶν καὶ ἐφ' ὅσον ἐπιβάλλεται δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ἀσφάλειαν ἢ λειτουργίαν τοῦ λιμένος, ἐπιτρέπεται ἢ συμμετογὴ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων πρωτίστως μὲν εἰς τὰς δαπάναις κατασκευῆς τῶν ἐξωτερικῶν ὑδραγωγείων ὑδρεύσεως τῶν ἐν τοῖς λιμέσιν κειμένων πόλεων καὶ κωμῶν ὡς ἐπίσης καὶ τῆς κατασκευῆς ὁδοῦ ἀγούσης ἀπὸ τοῦ λιμένος εἰς τὴν πόλιν ἢ τὴν κώμην εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὑποίας οὗτος ἀνήκει, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον εἰς τὰς δαπάναις κατασκευῆς ἔργων διευθετήσεως ποταμῶν ἢ γειμάρων ἢ ἐκτελέσεως προστατευτικῶν ἔργων ἐπὶ τούτων, ὡς καὶ ἔργων ἀποξηράνσεως ἐλῶν καὶ τεμαχίων μέγρις ἀκτίνος ἐξ (6) χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ λιμένος. Ἡ συμμετογὴ αὕτη ἐφόσον μὲν πρόκειται περὶ ἐφ' ἅπαξ κατοβόλης δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ τρίτον τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, ἐν δὲ τοῦτο εἶναι μικρότερον τῶν ἐτησίων προσόδων τὸ ἐν τρίτον τῶν ἐτησίων τούτων προσόδων. Ἐφόσον δὲ πρόκειται περὶ συμμετογῆς εἰς συνολόγησιν δαμίου, τὸ διατιθέμενον ἐτησίως ποσὸν δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἕκτον τῶν ἐτησίων προσόδων.

Ἡ διὰ τὰς συντηρήσεις τῶν ἀνωτέρω ἔργων τυχόν συμμετογὴ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἐν δέκατον τῶν ἐτησίων αὐτῶν προσόδων.

3. Τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα δύνανται νὰ συμβάλλωσιν εἰς τὴν κατασκευὴν ὁδῶν σπουδαίως ἐξυπηρετουσῶν τοὺς οικείους λιμένες, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τῆς ἀρμοδίας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων.

4. Ἡ δαπάνη διὰ τὰς ἀποδογὰς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἀνήκοντος καὶ ἀσχολουμένου εἰς τὴν διὰ τοῦ Νόμου 281) 1936 συνιστωμένην Ἰπηρεσίαν Λογαριασμῶν Νομικῶν Προσώπων βεβύνηται τὰ ἀνωτέρω νομικὰ πρόσωπα, καταμερίζεται δὲ ἐντὸς μηδὸς ἀπὸ τῆς λήξεως ἕκαστου οικονομικοῦ ἔτους κατ' ἀναλογίαν τῶν ὑπὸ τούτων πραγματοποιηθέντων τακτικῶν πραγματικῶν ἐσόδων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποδίδεται ἀμέσως εἰς τὸ Δημόσιον.

5. Ἡ ἐπισκευὴ καὶ συντήρησις μόνον τῶν λιμενικῶν καταστημάτων καὶ ἐφ' ἴσον τὰ κτίρια αὐτῶν ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δημόσιον, ἐνεργεῖται δαπάναις τῶν κατὰ τόπους Λιμενικῶν Ταμείων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ἰπουργείου Συγκοινωνίας.

6. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα ἢ κατ' ἐξαίρεσιν τῶν κειμένων διατάξεων διάθεσις χρηματικοῦ ποσοῦ ὑπὲρ τῆς Ἀμύνης τῆς Χώρας.

7. Μεταξὺ τῶν πόρων τῆς Ἑλληνικῆς Θαλασσίας, Ἐνώσεως περιλαμβάνονται προαιρετικαί εἰσφοραὶ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

8. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 3769 περὶ ἀποζημιώσεως κλπ. δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσι διὰ Δ)τος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καὶ εἰς τὰ ἀρτοποιεῖα ἐτέρων πρωτευουσῶν νομῶν ἢ ἐπαρχιῶν, κατόπιν συμφώνου προτάσεως ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν οικείων Νομάρχου τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσκηγγελέως Πρωτοδικῶν. Διὰ τὴν τοιαύτην ὁμῶς ἀποζημιώσιν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν αὐτὸν Ἰπουργὸν ἵνα διὰ τοῦ αὐτοῦ Δ)τος διαθέτῃ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἄρτου τὸ ὅλον ἢ μέρος ἐκ τοῦ εἰδικοῦ λιμενικοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ σίτου καὶ τῶν ἀλεύρων ἐκάστης τῶν ἀνωτέρω πρωτευουσῶν, εἰσπραττόμενον ἐφεξῆς διὰ λ)ομῶν τοῦ Ταμείου Ἄρτου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω Νόμου.

9. Οἱ Δῆμοι, Κοινότητες, Φιλανθρωπικά Ἰδρύματα ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ὑποχρεοῦνται ν' ἀναγράφωσιν εἰς τὸν προ)σμὸν αὐτῶν ἐτήσιον ποσόν, καθοριζόμενον ὑπὸ τῆς ἐγκρινούσης τὸν προ)σμὸν ἀρχῆς ἢ ὑπὸ τοῦ οικείου Νομάρχου, ἀναλόγως τῶν πόρων αὐτῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναδασώσεων εἰς τὴν περιοχὴν αὐτῶν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ εἰς τὴν ἀρμοδιότητά τοῦ ὁποῖο ἀνήκει ἢ ἐποπτεῖα τοῦ Νομικοῦ προσώπου.

Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφειον ἀναγραφόμενα πασὰ χρησιμεύουν εἴτε διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν εἰρημένων νομικῶν προσώπων ἐκτελέσιν τῶν ἔργων εἴτε ὡς προσφορὰ εἰς τὸ ἐκτελοῦν αὐτὰ Δημόσιον.

Ἄρθρον 54

Περὶ ἐκμεταλλεύσεως ἠλεκτροφωτισμοῦ πόλεων ὑπὸ Λιμενικῶν Ταμείων.

(α) Παράγρ. 8 ἄρθρ. 12 Ν.Δ. 22 Ἰουλίου 1933 καὶ β) παράγρ. 2 ἄρθρ. πέμπτου Νόμου 5988).

1. Τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα, τὰ ἔχοντα ἐκμετάλλευσιν ἠλεκτροφωτισμοῦ πόλεων, δύνανται νὰ ἀποφασίζωσιν τὴν ἐκχώρησιν διὰ δημοπρασίας τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ, τῶν ὄρων καὶ ἐγγυήσεων τοῦ ἀναδόχου καὶ τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας κανονιζομένων διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου.

2. Ἐπιτροπὴ Ἐκμεταλλεύσεως ἠλεκτροφωτισμοῦ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπι-

τροπής, ενός εκ τῶν διοριζομένων μελῶν αὐτῆς, ἐκλεγομένου παρὰ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ τριῶν ἐκ τῶν αἰρετῶν αὐτῆς μελῶν, ἐκλεγομένων ὁσάυτως παρὰ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, καταρτισμένης πάσης ἀντ.θέτου δατάξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ ἜΡΓΩΝ

Ἄρθρον 55

Χαρακτηρισμὸς τῶν Λιμενικῶν Ἔργων.

(α) Παραγρ. 1 ἄρθρ 1 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923.

β) παραγρ. προτελευταία τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 4 Δ)βρίου 1925).

1. Ὡς λιμενικὰ ἔργα θεωροῦνται μόνον τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζόμενα, καταρτισμένης πάσης ἄλλης ἀντικειμένης διατάξεως, ἔστω καὶ ἐιδικῆς, συντηροῦνται δὲ καὶ λειτουργοῦσι δαπάναις τῶν οἰκείων Λιμενικῶν Ταμείων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

2. Λιμενικὰ ἔργα θεωροῦνται τὰ κρηπιδώματα, αἱ περὶ τὸν λιμένα παραλιακαὶ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι, αἱ ἀποβάθραι, αἱ μῶλοι, οἱ κυματοθραῦστα, αἱ μόνιμοι ἢ πλωταὶ δεξαμεναὶ καθαρισμοῦ καὶ ἐπισκευῆς πλοίων. αἱ ἐγκαταστάσεις ὑδρεύσεως ἐπὶ τῶν λιμενικῶν ἔργων διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ λιμένος, αἱ ἐκβαθύνσεις, ὁ καθαρισμὸς τῶν λιμένων καὶ τὰ προστατευτικὰ κατὰ τῶν προσχώσεων ἔργα. ἢ διὰ τὰς φορτοεκφορτώσεις τῶν ἐμπορευμάτων προμήθεια, ἐγκαταστάσεις, συντήρησις καὶ λειτουργία μηχανημάτων παντὸς εἶδους, σιδηροτροχιῶν καὶ τροχαίου ὕλικου, πλωτῶν μηχανημάτων καὶ μέσων φορτοεκφορτώσεων, ἢ κατασκευὴ ὑποστέγων καὶ ἀποθηκῶν, ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ καθαριότης τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἐκτάσεων ὡς καὶ πᾶν ἕτερον ἔργον συναφὲς πρὸς τ' ἀνωτέρω καὶ ἀναγκαῖον διὰ τὴν σκόπιμον αὐτῶν λειτουργίαν.

Ἄρθρον 56

Μελέτη καὶ ἐπίβλεψις λιμεν. ἔργων. Ἐλεγχὸς μελετῶν.

(α) Παραγρ. 1,2,3, καὶ 4 ἄρθρ. 15 τοῦ Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923 β) ἐδάφ. 5 τοῦ ἄρθρ. δευτέρου τοῦ Ν. 5988 γ) ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου 6178 δ) ἄρθρον 14 παραγρ. 1 τοῦ Α.Ν. 25 Ἰανουαρίου 1936. ε) παραγρ. 14 τοῦ ἄρθρ. 56 τοῦ Α.Ν. 1479)1938).

1. Αἱ μελέται τῶν λιμενικῶν ἔργων καὶ ἡ ἐπίβλεψις τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν γίνονται δαπάναις τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ὑπὸ ἀνεγνωρισμένων μηχανικῶν, ὧν ἡ ἀμοιβὴ καθορίζεται ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίνεται μετὰ τὴν θεώρησιν τῆς μελέτης, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἔχοντος τὸ δικαίωμα τῆς μειώσεως αὐτῆς, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων. Ὁ Νομάρχης ἐγκρίνει ἀμοιβὴν μηχανικῶν δι' ἐκπύρησιν μελέτης μέχρι Δρχ. 25.000.

2. Αἱ δαπάναις πρὸς λήψιν τῶν στοιχείων τῶν ἀναγκαίων διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν μελετῶν προκαταβάλλονται ὑπὸ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

3. Αἱ μελέται ἐργασιῶν συντηρήσεως ὑφισταμένων ἔργων οἰασδήποτε ἀξίας οὐχὶ ὅμως καὶ ἀνακατασκευῆς ἢ ριζικῆς ἀνακαινίσεως αὐτῶν, ἐφ' ὅσον μὲν ἡ ἀξία αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100.000 Δρχ. θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ, ἐφ' ὅσον δὲ εἶναι ἀνωτέρα τῶν 100.000, θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Νομομηχανικοῦ καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων τῆς περιφερείας ἐν ἧ ὁ λιμὴν.

4. Αἱ μελέται ἐργασιῶν ἀνακατασκευῆς ἢ ριζικῆς ἀνακαινίσεως ὑφισταμένων ἔργων, ὡς καὶ αἱ ἀπορῶσαι

τὴν ἐκτέλεσιν νέων ἔργων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 30.000 θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ ἐφ' ὅσον δὲ ἡ ἀξία τῶν ἔργων εἶναι ἀνωτέρα τῶν 30.000 ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῶν 100.000 δραχμῶν, ὑπὸ τοῦ Νομομηχανικοῦ καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων τῆς περιφερείας ἐν ἧ ὁ λιμὴν ἐφ' ὅσον τέλος ἡ ἀξία τῶν ἔργων ὑπερβαίνει τὰς 100.000 δραχμῶν, ἡ μελέτη θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων. Ἡ ὑποδιαίρεσις τῶν ἔργων τούτων εἰς τμήματα ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 57

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν λιμεν. ἔργων

(α) Τελευταῖον ἐδάφιον παραγράφου 4 καὶ παραγρ. 5,6,9,10,14,15 καὶ 16 ἄρθρου 15 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923 β) παραγρ. 1 ἄρθρου 10 Ν.Δ. 5 Σ)βρίου 1923 γ) παραγρ 12 ἄρθρ. 5 Ν.Δ. 13 Ν)βρίου 1927 δ) παραγρ. 1 ἄρθρου 7 Ν. 5367 ε) παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 22 Ἰουλίου 1933 στ) Παραγρ. 17, 19 καὶ 25 τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ Ν. 5988. ζ) ἄρθρ. 56 Α.Ν. 1479)1938).

1. Αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 5367 τοῦ 1932 «περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων» καὶ τῶν βάσει αὐτοῦ ἐκδιδομένων Δ)γμάτων ἐφαρμόζονται διὰ πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐν ἐκτελέσει, τὰ μὴπω παραληφθέντα καὶ ἐκτελεσθησόμενα λιμενικὰ ἔργα, φυλασσομένης τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Ὑπουργείων ἢ Ἀρχῶν τῶν ἐχουσῶν τὴν διοίκησιν ἢ ἐπιτήρησιν τῆς περιουσίας αὐτῶν, μόνον ὅμως καθ' ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐκτελέσεως καὶ τῆς δαπάνης τῶν ἔργων.

2. Τὰ λιμενικὰ ἔργα ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐν τῷ πρ)σμῷ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ἀναγεγραμμένη σχετικὴ πίστωσις ἢ ἐγκριθῆ μεταγενεστέρως τοιαύτη, ἐκτελοῦνται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπ' εὐθείας ὑπ' αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τὰς περὶ Δημοσίων Ἔργων διατάξεις.

3. Τὰς δημοπρασίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω ἔργων προκηρῶσει ὁ Πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Τὰς δημοπρασίας ἐνεργεῖ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ λιμένος ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν πρακτικῶν, ἐν περιπτώσει ὅμως ἐνστάσεως κατὰ τοῦ κύρους τῆς δημοπρασίας ἀποφαίνεται ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ τηρηθῶσιν τὰ ὑπὸ τῶν σχετικῶν περὶ δημοσίων ἔργων διατάξεων ὀριζόμενα.

5. Προκειμένου περὶ λιμενικῶν ἔργων ἀξίας μείζονος τῶν 70.000.000 δραχμῶν, αἱ δημοπρασίαι αὐτῶν δύνανται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων νὰ ἐνεργῶνται ἄνευ ὀρίου ἐκπτώσεως.

6. Ἄπαντες οἱ λογαριασμοὶ πληρωμῶν ἐργασιῶν καὶ προμηθειῶν θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ, ἀποφαίνεται δὲ περὶ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ, πλὴν τῶν λ)σμῶν τῶν βάσει τοῦ πρωτοκόλλου προσωρινῆς παραλαβῆς τῶν ἔργων συντασσομένων, περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ὁποίων ἀποφαίνεται ὁ Νομάρχης, εἰς ὃν ὑποβάλλονται μετὰ τοῦ πρωτοκόλλου παραλαβῆς τῶν ἐγκεκριμένων πρ)σμῶν κλπ. καὶ σχετικῆς πράξεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Αἱ Λιμενικαὶ Ἐπιτροπαὶ, αἱ ἔχουσαι ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργα ἀξίας ἀνωτέρας τῶν 500.000 δραχμῶν, ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσι κατὰ τριμηθίαν τῷ Ὑπουργεῖῳ ἐκθέσεις τῆς μηχανικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας μετὰ στατιστικῶν πινάκων καὶ σχεδίων καὶ ἀντιγράφων τῶν λογαριασμῶν πληρωμῆς τῶν κατὰ τὴν διαρκύσασαν τριμηθίαν ἐκτελεσθέντων.

7. Αἱ προκλαβῆ τῶν λιμεν. ἔργων ἐνεργοῦνται δαπάναις τῶν Λιμεν. Ταμείων.

8. Ἀπαισι καὶ πράξεις τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν διὰ προμηθειᾶς καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων οὐκ οὐδέποτε γύσεισιν καὶ ἀξίας πρὸ πάσης αὐτῶν ἐκτιθέσθαι ἀνακρινόνται τῷ Ὑπουργεῖῳ.

9. Προκειμένου περὶ ἔργων ἐκ τῆς κατασκευῆς τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται μετατροπὴ εἰς τὴν διάταξιν ἢ τὴν μορφήν τῆς λεκάνης τοῦ λιμένος (ὕδατινῆς ἐπιφανείας) ἢ τοῦ ὄριμου ἐν ᾧ ὁ λιμὴν ὡς ἐπίσης προκειμένου περὶ οὐκ οὐδέποτε τροποποιήσεως τῶν συνθηκῶν τῆς ναυσιπλοΐας καὶ τοῦ φοιτισμοῦ ἐν γένει τοῦ λιμένος, ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἔγκρισσις τοῦ Ὑπουργείου ἢ τοῦ Νομάρχου κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 τοῦ παρόντος, ἢ δ' ἐναρξίς καὶ ἀποπεράτωσις τῶν ἔργων τούτων ἀνακρινόνται τῷ Ὑπουργεῖῳ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

10. Ἐπιτρέπεται κατόπιν συμφώνου ἰνωμοδοτήσεως, τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἔγκρισσεως τοῦ Νομάρχου ὅπως ἐπιτρέφεται εἰς τοὺς ἐργολάβους λιμενικῶν ἔργων ἢ κατὰ τὴν δημοπρασίαν κατατεθεῖσα ὑπ' αὐτῶν ἐγγυήσις μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ συμβολαίου καὶ ἐφόσον μετέφερον εἰς τὸν τόπον τοῦ ἔργου μηχανήματα καὶ σκάφη ἀξίας τοῦλάχιστον διπλασίας τοῦ ποσοῦ ἐγγυήσεως.

11. Εἰς ἅς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν ἀπ' εὐθείας συμβάσεως, δύναται αὕτη, κατόπιν ἔγκρισσεως τοῦ Νομάρχου, νὰ δεγθῇ εἰς ἐγγυήσιν κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς σχετικῆς συμβάσεως μηχανήματα καὶ σκάφη μέλλοντα νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ τὰ ἔργα, ἀξίας οὐκ μικροτέρας τοῦ διπλασίου τοῦ ποσοῦ τῆς ἀρχικῆς ἐν τῇ διακηρύξει ἐγγυήσεως.

Ἐπὶ τῶν μηχανημάτων τούτων ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν ἐμπράγματα ἀσφάλειαν, ἥτοι νὰ συστήσῃ ἐνεχύρον ἢ ἐγγράφην ὑποθήκην.

Καθ' ἀπάσας τὰς ἄνω περιπτώσεις ὡς καὶ εἰς περιπτώσιν δυνεισμοῦ ἰδιώτου τινὸς πρὸς τὸν ἐργολάβον θεωροῦνται πλοῖα ἐπιτροπευμένης τῆς ἐν τοῖς Νηολογίαις ἐγγραφῆς ὑποθήκης. Πάντα τὰ πλοῖα σώματα τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν λιμενικῶν ἔργων ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου (πλωτὴ γεραναί, πλωτὴ δεξαμεναί, βυθολύβου, φορηγίδες κλπ.) μετὰ πάντων τῶν παραρτημάτων καὶ ἔργων αὐτῶν. Διὰ τὴν σύστασιν καὶ ὑπαρξίαν ἐνεχύρου ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου θεωρεῖται τούτο ὡς εὐρισκόμενον ἐν τῇ κατορῆ τῶν ἐνεχύρου καὶ ὁσάκις δι' ἐγγράφου παρεχώρησε τὴν κατὰ πράκλλησιν χρῆσιν τῶν ἐνεχυρικῶν πραγμάτων εἰς τὸν ἐνεχυρικὸν ὀφειλέτην ἐργολάβον.

Διὰ τὴν προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν μηχανημάτων καὶ σκαφῶν συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Προέδρου Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ καὶ ἐνὸς μηχανολόγου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

12. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 5367 ἐφαρμόζονται διὰ πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐν ἐκτέλεσει, τὰ μὴπω ἐκτελεσθέντα καὶ τὰ ἐκτελεσθησόμενα λιμενικὰ ἔργα, δικαίωμα δὲ ἀποδοχῆς ἢ μὴ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν καὶ προσφυγῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ μετ' αὐτὸ εἰς τὸ Ἐφετεῖον, ἔχει οὐ μόνον ὁ ἀνάδοχος ἀλλὰ καὶ ὁ ἐργοδότης.

13. Ἐργασίαι ἐπείγουσαι, προμήθειαι καὶ ἐπισκευαὶ μηχανημάτων, προμήθειαι ἐργαλείων, ὑλικῶν καὶ εἰδῶν ἐν γένει ἀξίας κατωτέρας τῶν δύο χιλιάδων (2000) δραχμῶν ἐκτελοῦνται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς δι' ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ καὶ ἐφόσον ὑπάρχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σχετικὴ πίστωσις ἢ ἐχορηγήθη τοιαύτη ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ, ἀποφάσει τοῦ Νομάρχου. Τὰ δικαιολογητικὰ τῶν οὕτω γενομένων δαπανῶν θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίνονται διὰ πράξεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

14. Προκειμένου περὶ ἔργων ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης

δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἢ ὁ Νομάρχης κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 νὰ διατάξῃ τὴν εἰς βάρος τοῦ οὐκ οὐδέποτε Λιμενικοῦ Ταμείου ἐκτέλεσιν αὐτῶν καὶ ἄνευ προτάσεως τῆς ἀρμοδίας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἀλλὰ πάντοτε διὰ δημοπρασίας καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων. Αἱ πληρωμαὶ τῶν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα δαπανῶν ἐνεργοῦνται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ Νομάρχου καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 45, χορηγουμένης καὶ εἰδικῆς πιστώσεως ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ὑπάρχει ἀναγεγραμμένη τοιαύτη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τούτου.

15. Προκειμένου ἐπίσης περὶ λιμενικῶν ἔργων ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων δὲν ὑφίσταται Λιμενικὸν Ταμεῖον, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ ἰδρύσῃ τοιοῦτο κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 58.

Περὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐκτελέσεως λιμενικῶν ἔργων

(α') Παραγρ. 11 τοῦ ἄρθρ. 15 τοῦ Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β') Παραγρ. 6 καὶ 5 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933).

1. Ὁ ἔλεγχος τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν λιμενικῶν ἔργων ἐνασκειται πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας διὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων.

2. Οἱ μηχανικοὶ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Νομομηχανικοῦ καὶ Ἐπιθεωρηταὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὑποχρεοῦνται εἰς ἄσκησιν ἐλέγχου τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς διαχείρισεως παντὸς ἔργου ἐκτελουμένου ὑπὸ Λιμενικοῦ Ταμείου καὶ παρακολούθησιν αὐτοῦ, τρεῖς δὲ ἢ τετράκις τοῦ ἔτους ὁ γίνηται ὑπ' αὐτῶν ποσοτικὸς καὶ ποιοτικὸς ἔλεγχος τῶν ἐκτελουμένων ἔργων, αὐτὸς τὰ πορίσματα ὑποχρεοῦνται νὰ υποβάλλωσι τῷ Ὑπουργεῖῳ.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν πρόκειται περὶ σημαντικοῦ λιμενικοῦ ἔργου, ὁ ἔλεγχος τῶν ἐργασιῶν ἐκτελέσεως αὐτοῦ δύναται ν' ἀνετεθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ εἰδικῶς εἰς τεχνικοὺς ὑπαλλήλους τῶν Δημοσίων Ἔργων, εἰς οὓς μὴ ἀσχολουμένους εἰς ἑτέραν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἐπὶ πλεον τοῦ μισθοῦ των, πληρωνομένου ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, χορηγεῖται καὶ μνηστῆρον ἐπίδομα ἐκ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ σύνολον τῶν μνηστῆρων αὐτῶν ἀποδοχῶν.

4. Οἱ κατὰ ταῖς Λιμενικαῖς Ἐπιτροπαῖς μηχανικοὶ ὑπόκεινται εἰς τὸν ἡμεσὸν ἔλεγχον τῶν οὐκ οὐδέποτε Νομομηχανικῶν καὶ Ἐπιθεωρητῶν, ὑποχρεούμενοι νὰ τηρῶσι τούτους ἐνημέρους τῆς ἐν γένει προόδου τῶν ἔργων καὶ νὰ εὐρίσκωνται εἰς ὅσον τὸ δυνατόν ἀμεσώτερον ἐπὶ τεχνικῶν ζητημάτων συναφειαν μετ' αὐτῶν.

Ἄρθρον 59.

Περὶ συμβάσεων πρὸς ἐκτέλεσιν λιμενικῶν ἔργων μεγάλης ἀξίας ἢ γενικωτέρας σημασίας.

(α') Ν. Δ. 15 Ὀκτωβρίου 1923, πλὴν τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 1, β') ἄρθρ. 1 Α. Ν. 413) 1936).

1. Προκειμένου περὶ ἐκτελέσεως λιμενικῶν ἔργων μεγάλης ἀξίας ἢ γενικωτέρας σημασίας, δι' ἃ τυχὸν δὲν ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ οὐκ οὐδέποτε Λιμενικοῦ Ταμείου ἰσόποσος τῇ ὀλικῇ ἀξίᾳ τῶν ἔργων πίστωσις, ὧν ὅμως ἡ πληρωμὴ ἐξασφαλίζεται διὰ προσόδων τοῦ Ταμείου, εἴτε διὰ τμηματικῶν δόσεων εἴτε διὰ δανείων, εἴτε κατ' ἀμοιότροπος τοὺς τρόπους τούτους, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ ἐγκρίνῃ, βάσει γενικῶν ὄρων, τὴν κατόπιν

δημοπρασίας ή άνευ τιαυτής σύναψιν συμβάσεων προς έκτελεσιν τών έργων τούτων.

2. Αί μεταξύ τών Λιμενικών 'Επιτροπών και τών αναδόχων συναπτόμεναι κατά τ' ανωτέρω συμβάσεις ουδέμιαν έχουσιν ισχύον άν μη κυρωθώσιν διά Β. Δ. προτάσει του 'Υπουργού τής Συγκοινωνίας μετά σύμφωνον γνώμη του Συμβουλίου τών Δημοσίων 'Εργων.

3. Ουδέμια ύποχρέωσις και ουδέν δικαίωμα γεννᾶται ύπερ οίουδήποτε τών συμβαλλομένων εκ τής μη κυρώσεως τής ύπογραφείσης παρ' αυτών συμβάσεως, του αναδόχου δικαιουμένου να θεωρήση διαλελυμένην την σύμβασιν δι' απλής προς τὸ 'Υπουργείον τής Συγκοινωνίας δηλώσεως του και ν' αναλάβη την ύπ' αυτού κατατεθεισαν έγγυήσιν, εάν μη ή κύρωσις αυτη κοινοποιηθῆ αυτῷ εντός εβδομήκοντα ήμερών από τής συνάψεως τής συμβάσεως, εκτός εάν άλλως εν αυτῇ ορίζεται.

4. Κατά τας ούτας τών παραγρ. 2 και 3 διατάξεις δύνανται να κυρωθώσι τροποποιήσεις τών κατά τ' ανωτέρω συναπτομένων συμβάσεων, ως και τών δυνάμει ειδικῶν νόμων συνομολογηθεισών προ τής ισχύος του Ν. Δ. 15)25 'Οκτωβρίου 1923, εφόσον αι τροποποιήσεις αυτη καθορίζονται διά νεωτέρων συμβάσεων μετωξὺ Λιμενικῶν 'Επιτροπών και αναδόχων.

5. Αί κατά την διάρκειαν τών κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου εκτελουμένων έργων ανασυόμεναι πάσης φύσεως διαφωνίαί δύνανται να λύωνται διαιτητικῶς καθ' ὄν τρόπον εν τῇ οικεία συμβάσει ήθελεν ορίσθῆ. 'Εάν μη περὶ τούτου προβλέπει ή σύμβασις, εφαρμόζονται διά την λύσιν τών διαφωνιῶν τούτων αι περι' εκτελέσεως δημοσίων έργων κείμεναι διατάξεις.

6. Είς τας κατά τας διατάξεις του παρόντος συναπτομένης συμβάσεις τὰ δικαιώματα του συμβολαιογράφου δέν δύνανται να υπερβαίνωσι τὰς δραχμάς ἑκα πέντε χιλιάδας (15.000).

Ἄρθρον 60.

Ἀτέλειαι ὑλικῶν και μηχανημάτων λιμεν. έργων.

(α) Παραγρ. 2 άρθρ. 10 Ν.Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1923, β') Παραγρ. 2 άρθρ. 5 Α.Ν. 937)1937).

1. Τὰ διά την εκτέλεσιν λιμενικῶν έργων εκ τής άλλοδαπῆς εισαγόμενα εργαλεία ὑλικά εν γένει ή άλλα εἶδη πλὴν μηχανημάτων, απαλλάσσονται μερικῶς τελωνειακῶν τελῶν, δημοτικῶν, κοινοτικῶν, λιμενικῶν ή οίωνδήποτε άλλων δικαιωμάτων, υπό τας προϋποθέσεις και τοὺς περιορισμοὺς τών διατάξεων τών Νόμων 6066)1934, 896)1937 και του άρθρου 6 του Α.Ν. 583)1937.

2. Κατ' ἀξίαιρσιν τών εν άρθρ. 3 του Νόμου 6066 ως και τών εν άρθρ. 6 παραγρ. 1 του ύπ' αριθ. 583)1937. Α.Ν. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως κλάσεων τινῶν κλπ.» οριζομένων, προκειμένου περι' κατασκευῆς λιμεν. έργων επιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως του 'Υπουργού τών Οικονομικῶν και επί τῇ προτάσει του οικείου 'Υπουργείου, παραδίδωνται επί παρακαταθῆκῃ τών οικείων δασμῶν και φόρων ή επί παροχῆ ἰσοπόσου τραπεζικῆς έγγυήσεως, μηχανήματα, προοριζόμενα διά την εκτέλεσιν τών έργων τούτων, εισαγόμενα δέ οὐχι ἀπ' εὐθείας υπό τών οικείων Λιμενικῶν Ταμείων, αλλά παρ' εργολάβων, υπό την απαραιτήτων προϋπόθεσιν ὅτι ειδικῆ περι' τούτων θὰ ὑφίσταται συμφωνία μεταξύ αυτών και τών Λιμενικῶν Ταμείων και ὅτι τῆς εκ τών εισαγωγικῶν δασμῶν απαλλαγῆς θὰ ἐπωφεληθῶσι τὰ Λιμενικὰ Ταμεία δι' ἀναλόγου ἐκπτώσεως τής αξίας τών εκτελουμένων έργων.

Τὰ οὕτως εισαγόμενα ή τὰ ἀτελῶς εισαχθέντα προ τής ισχύος του παρόντος μηχανήματα και παραδιδόμενα επί τῇ βάσει τής παρούσης διατάξεως προς εκτέλεσιν λιμενικῶν έργων, ὑποχρεοῦται ὅπως εντός τριμήνου προθεσμίας ἀπ'

τῆς ἀποπερατωθῶσι τὰ έργα ταῦτα ή διακοπῆ ή κατασκευῆ τούτων ή κηρυχθῆ ἐκπτώτος ὁ εισαγωγεὺς αυτῶν εργολάβος, ή διαμετακομιζώνται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀπαγορευομένης τῆς ἀπαταιμιεύσεως αυτῶν ή τῆς ἐξαγωγῆς των εἰς τὰς εν τῇ ήμεδαπῇ λειτουργούσας 'Ελευθέρας Ζώνας, ή να εκτελωνίζονται προς ἀνάλωσιν επί τῇ καταβολῇ τών κατά την ήμέραν τῆς εισαγωγῆς αυτῶν υπό τοὺς ανωτέρω ὅρους ισχυόντων τελῶν, μειωμένων κατά τὸν λόγον τῆς ἐπελθούσης εἰς αυτὰ βλάβης ή φθορᾶς.

Ἡ μη πραγματοποιήσις τῆς ἐξαγωγῆς τών μηχανημάτων τούτων ή του εκτελωνισμού αυτῶν προς ἀνάλωσιν εντός τῆς προθεσμίας ταύτης συνεπάγεται την καταβολήν τών αυτῶν ως ἀνω δασμῶν εἰς τὸ ἀκέραιον άνευ ουδεμιάς ἐκπτώσεως αυτῶν. Ὅμοίως και ή εκ τῆς περιοχῆς τών εκτελουμένων λιμεν. έργων ἀποκόμισις τών μηχανημάτων τούτων άνευ προγενεστέρας ἀδείας τῆς οικείας τελωνειακῆς ἀρχῆς συνεπάγεται τὰς ἰδίας ως ἀνω συνεπίεας.

3. Τὰ διά την εκτέλεσιν λιμεν. έργων ἐξ άλλων μερῶν του Κράτους μεταφερόμενα μηχανήματα, εργαλεία, ὑλικά εν γένει ή άλλα εἶδη απαλλάσσονται δημοτικῶν, κοινοτικῶν, λιμενικῶν ή οίωνδήποτε άλλων δικαιωμάτων επί τῇ ἀδείᾳ του επί τῆς Συγκοινωνίας 'Υπουργοῦ.

Ἄρθρον 61.

Ἀπαλλοτριώσεις διά λιμενικὰ έργα

(α) 'Εδάφ. δεύτερον άρθρου 1ου Νόμου, ΑΡΕ')1883 β') Παραγρ. 5 και 6 του άρθρ. 1 του Ν.Δ. 28 'Ιουνίου 1923, γ') άρθρ. 5 Ν. Δ. 25 Σεπτεμβρίου 1925).

1. Τὰ αναγκαιοῦντα κτήματα προς εκτέλεσιν τών κατά τὸ άρθρον 55 έργων εἴτε ὀριστικῶς διά μονίμους ἐγκαταστάσεις, εἴτε προσωρινῶς διά προσωρινῶς τοιαύτας, ἀπαλλοτριούνται αναγκαστικῶς λόγω δημοσίας ὠφελείας διά Β. Διατάγματος προκαλουμένου υπό του 'Υπουργοῦ τής Συγκοινωνίας κατόπιν πράξεως τῆς οικείας Λιμενικῆς 'Επιτροπῆς και επί τῇ βάσει κτηματολογικοῦ διαγράμματος και πίνακος, εν οἷς ἐμφαίνονται τ' ἀπαλλοτριωτέα κτήματα κατ' ἕκτασιν και εἶδος. Τὸ διάγραμμα και ὁ πίναξ, θεωρημένα υπό του ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ, προσαρτῶνται εἰς τὸ Βασ. Διάταγμα διά του ὁποίου ορίζεται και ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τῆς προσωρινῆς ἀπαλλοτριώσεως.

2. Ἡ ἀπαλλοτριώσις ἐνεργεῖται ὑπερ καὶ δαπάναις του οικείου Λιμενικοῦ Ταμείου, ή δὲ καταβλητέα ἀποζημιώσις διά τε τὰ ὀριστικῶς ως και διά τὰ προσωρινῶς ἀπαλλοτριούμενα κτήματα, ορίζεται κατά τας διατάξεις τών άρθρων 2,3 και 4 του Νόμου Γ'ΑΝΑ' του 1911 και του Νόμου 103 περι' αὐθεντικῆς ἐρμηνείας του άρθρου 3 του Νόμου τούτου, ως αυται ήρμηνεύθησαν και συνεπληρώθησαν διά του από 12 Μαΐου 1923 Ν.Δ. «περὶ ἐρμηνείας και συμπληρώσεως τών γενικῶν περι' αναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως διατάξεων νόμων» επί τῇ αἰτήσει του Λιμενικοῦ Ταμείου ή τών ενδιαφερομένων ιδιοκτητῶν ή άλλων δικαιούχων, του Προέδρου τών Πρωτοπικῶν ὄντος ἀρμοδίου ν' ἀποφαινῆται και μετά την τυχὸν λιμενικῶν κατάληψιν.

3. 'Εφ' ὅσον αἰ ὑπὸ τών λιμενικῶν έργων του Κράτους καταλαμβάνομενα γαῖαι και τὰ κτήματα εἰσιν ἐθνικά, παραχωροῦνται δωρεὰν τοῖς Λιμενικοῖς Ταμείοις.

4. 'Εφ' ὅσον διά την εκτέλεσιν έργων ἀμύνης τῆς χώρας κατὰ ξηρὰν και κατὰ θάλασσαν, σιδηροδρομικῶν γραμμῶν και έργων συγκοινωνίας εν γένει ως και πάσης φύσεως λιμενικῶν και ὑδραυλικῶν έργων και τών προς ταῦτα συναφῶν ἐγκαταστάσεων παρίσταται ἀνάγκη αναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων ιδιωτικῶν κτημάτων, αυται ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς εν ἰσχύι διατάξεις, ἀποκλειομένων εν πάσῃ περιπτώσει κατὰ του Δημοσίου ἀγωγῶν περι' προσωρινῶν μέτρων ἐνώπιον του Εἰρηγοδικείου περι' διαταράξεως ή ἀποβολῆς εκ τῆς διακατοχῆς, μη ἰσχυόντος εἰς τὰς περιπτώσεις

καύτας τοῦ ἄρθρου 490 ἔδαφ. στ' τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐν ταῖς δικαιοδοχῆς διαφορᾶς νόμου ΓΥΨΖ' καὶ ἀπάσας αὐτοῦ τὰς διατάξεις καὶ ἐπιτροπομένης μόνον τῆς κυρίας περὶ νομῆς δίκης, εἰσαγομένης ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου Πρωτοδικῶν. Ἀποφάσεις περὶ προσωρινῶν μέτρων κατὰ τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω διαφορῶν, ἐκδοθεῖσαι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους 1925, ἀποβάλλουσι τὴν ἰσχὴν αὐτῶν καὶ οὐδεμία ἐκ τούτων παραμένει συνάψαι.

Ἄρθρον 62

Δικαιώματα Λιμενικῶν Ταμείων ἐπὶ γηπέδων σχηματιζομένων δι' ἔργων καὶ δαπάναις αὐτῶν.

(α) ἄρθρ. 9 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923 β) παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ Ν.Δ. 23 Σ)βρίου 1925 γ) ἄρθρον 56 τοῦ Α.Ν. 1179(1938).

1. Πάντα τὰ γήπεδα τὰ δι' ἔργων καὶ δαπάναις τῶν Λιμενικῶν Ταμείων σχηματιζόμενα ἐπὶ τῆς Θαλάσσης καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ σχηματισθέντα τοιαῦτα πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμείων Ν.Δ. τῆς 28 Ἰουνίου 1923, ἀνήκουσιν αὐτοῖς κατὰ πλήρη κυριότητα, τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς δυναμένης ν' ἀπαλλοτριώσῃ καὶ ἐκμισθώσῃ ταῦτα διὰ δημοπρασίας ἢ ἄλλως ἐπιβαρύνῃ πάντοτε δὲ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου.

Τὸ προῖον τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἄλλως διαθέσεως τῶν ὡς ἄνω γηπέδων διατίθεται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων, τῶν ἐν ἄρθρῳ 55 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων.

2. Τὸ Δημόσιον ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα, κατὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ καταρτισθησομένου σχεδίου ρυμοτομίας τῶν ὡς ἄνω σχηματισθησομένων ἐκτάσεων, νὰ καταλαμβάνῃ μέχρι τοῦ ἐνὸς δεκάτου τούτων πρὸς δημοσίαν χρῆσιν ἄνευ ἀποζημιώσεων ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 63

Περὶ τῆς Ζώνης Λιμένος

(α) παραγρ. 1,3,4,5,6,7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 22 Ἰουλίου 1933 β) ἔδαφια 12,13 καὶ 14 τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ Νόμου 5988).

1. Ζώνη λιμένος νοεῖται ἕκτασις ζηρᾶς καὶ θαλάσσης ἐν τῇ ᾗποία τὸ οἰκεῖον Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐκτελεῖ τὰ ἐν ἄρθρῳ 55 τοῦ παρόντος ἔργα. Ἡ ζώνη τοῦ λιμένος διακρίνεται εἰς χερσαίαν καὶ θαλασσίαν.

2. Ἡ χερσαία ζώνη καθορίζεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης α) ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, β) τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ γ) τοῦ Λιμενάρχου τῆς περιφερείας τοῦ λιμένος δ) τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς περιφερείας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ε) ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς ἀρχῆς. Τὸ σχετικὸν πρακτικὸν ὑπόκειται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ὅστις καὶ ἀποφάνεται ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς. Τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Νομομηχανικός, ὅστις καὶ προσκαλεῖ τὰ μέλη εἰς συνεδριάσιν. Ἡ Ἐπιτροπὴ λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦ Προέδρου καὶ δύο μελῶν, αἱ δ' ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων.

3. Ἡ χερσαία ζώνη ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ἀκτῆς καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. Ὅπου ὅμως ὑπάρχει σιγῆδιον πόλεως ἐπεκτείνεται αὐτὴ ἀπὸ τῆς ἀκτῆς μέχρι τῆς ἐγγυτέρως οἰκοδομικῆς γραμμῆς, περικυβάνουσα τὰς ἐν τῷ μετὰ τὴν ἔδρᾳ πλατείαις καὶ κοινοχρήστους ἐν γένει χώρους. Ὅπου δὲν

ὑπάρχει σιγῆδιον πόλεως δύναται αὐτὴ νὰ ἐπεκταθῆ καὶ εἰς βῆθος 50 μέτρων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς.

4. Ἐὰν ἐν τῇ περιουσίᾳ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ὑπάρχωσι πλείονες λιμένες ἢ ὄρμοι, ὁρίζεται δι' ἕκαστον τούτων ἰδιαιτέρα χερσαία ζώνη. Εἰς διώρυγας ἢ στενάς θαλάσσης ἢ χερσαία ζώνη ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῆς ἀπέναντι ἀκτῆς ἐφόσον αὐτὴ δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν περιφέρειαν ἑτέρου Λιμενικοῦ Ταμείου.

5. Ἡ Θαλασσία ζώνη περιλαμβάνει τὰς συνεχόμενας τῇ χερσαίᾳ ζώνῃ λεκάνας λιμένων ἢ προφυλαγμένων ὄρμων καὶ ἕκτασιν ἀνοικτῆς Θαλάσσης εἰς ἄκτινα πεντακοσίων μέτρων ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς χερσαίας ζώνης καὶ ἑκατέρωθεν τῶν ἄκρων αὐτῆς.

6. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ ὕδατα τῆς θαλασσίας ζώνης τυγχάνωσιν ἀβαθῆ ἐπιτρέπεται ἐπέκτασις ταύτης πέραν τῆς ἀκτῆς τῶν πεντακοσίων μέτρων δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

7. Ἡ χρῆσις καὶ ἡ ἐκμετάλλουσις τῶν ἀκτῶν καὶ αἰγιαλῶν καὶ κοινοχρήστων ἐν γένει χώρων τῆς ζώνης τοῦ λιμένος παραχωρεῖται δυνάμει τοῦ παρόντος εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς διαφυλάξεως τοῦ κοινοχρήστου χαρακτῆρος αὐτῶν. Ἐξαιροῦνται οἱ κατὰ τὴν ἰσχὴν τοῦ Ν.Δ. 22 Ἰουλίου 1933 ἐκμισθωμένοι εἰς ἰδιώτας ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων χώροι τοῦ λιμένος Ἀλυκῆς Ἄρτης πᾶς δ' ἄλλος τοιοῦτος χώρος μέχρι πέρματος ἐκάστης μισθώσεως. Ἐὰν ὅμως οἱ χώροι οὗτοι ἀναγκαιοῦσιν ἀπαραιτήτως κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου Νομομηχανικοῦ, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν λιμενικῶν ἔργων, τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ὑπεισέρχεται εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐκμισθωτοῦ δικαιούμενον νὰ λύῃ τὰς ὑφισταμένας μισθώσεις ἢ παραχωρήσεις ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ συμβάσει περιπτώσεων καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν λόγῳ ἔργων.

8. Διὰ Διατάγματος καθορισθήσεται ὁ τρόπος τῆς ὀριοθετήσεως τῆς ζώνης τοῦ λιμένος.

Ἄρθρον 64

Εἰδικὴ σύνθεσις Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων.

Μεταβίβασις ἀρμοδιότητος αὐτοῦ εἰς Γεν. Διοικήτάς.

(α) ἄρθρ. 5 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923 β) παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 18 Σ)βρίου 1925 γ) ἄρθρ. 2 Δ)τος 3 Ἰουνίου 1930.)

1. Συμμετέχουσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Δημοσίων Ἔργων ὅταν εἰσάγονται εἰς αὐτὸ πρὸς συζήτησιν σοβαρὰ θέματα τεχνικά, ἀφορῶντα κατασκευὴν νέων λιμενικῶν ἔργων, ἀνά ἐν μέλος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς Ἰδιογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ναυτικοῦ ὡς καὶ ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Διευθυντῆς τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας. Ἐπίσης συμμετέχει καὶ ὁ Διευθυντῆς τῶν Φάσεων, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ ἀνωτέρου μαχίμου ἀξιωματικοῦ ἐξουσιοδοτημένου παρ' αὐτοῦ πρὸς τοῦτο.

2. Ἡ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀρμοδιότης τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων ὡς πρὸς τὴν ἐγκρίσιν τῶν μελετῶν ἔργων κοινῆς ὠφελείας, ἐκτελουμένων δαπάναις τῶν Δήμων, Κοινοτήτων, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Νομικῶν ἐν γένει Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἢ καὶ ἰδιωτῶν ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἀρμοδιότης τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων σχετικῶν διακηρύξεων καὶ σχεδίων συμβάσεων, τὴν ἐπίλυσιν τῶν σχετικῶν ἐν τῇ ἐκτέλεσει ζητημάτων καὶ τὴν κρίσιν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων παρακλήθης μεταβιβάζεται εἰς τοὺς Γενικοὺς Διοικήτάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ
ΠΕΡΙ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΦΩΤΙΣΜΟΥ ΛΙΜΕΝΩΝ

Ἄρθρον 65

Διακρίσεις τόπων ἀγκυροβολίας.

(ἄρθρ. 1 Ν.Δ. 18 Σ)βρίου 1925)

1. Οἱ εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Κράτους τόποι ἀγκυροβολίας προκειμένης ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κεφαλαίου διακρίνονται εἰς «λιμένας», «ἐπίνειαν» ἢ «ἀγκυροβολία καταφυγῆς» καὶ ὑπὸ τοιαύτην ἔκφρασιν ἐννοίας χαρακτηρίζονται ἐνταῦθα κατ' ἴδιαν.

2. Οἱ ὅροι «λιμὴν» καὶ «ἐπίνειον» δηλοῦσι φυσικὸν ἢ τεχνικὸν λιμένα ἢ ὄρμον ἔχοντα ναυτιλιακὴν καὶ ἐμπορικὴν κίνησιν μὲ ἴδιον Λιμενικὸν Ταμεῖον ἢ εἰς τὴν περιοχὴν ἐτέρου ὑπαγόμενον.

Ἐπισημασθέντων τῶν λιμένων τοῦ Κράτους εἰς «λιμένας» ἢ «ἐπίνειαν» ἀλλὰ πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Κεφαλαίου ἔγινε διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος Συμβουλίου, κατ' ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν ἐκφερομένης.

3. Ὁ ὅρος «ἀγκυροβόλιον καταφυγῆς» δηλοῖ εἴτε ἀγκυροβόλιον φυσικὸν, ἀλλ' ἄνευ ἐμπορικῆς κινήσεως, εἴτε καὶ ἐπίνειον πλησίον διεθνῶς γραμμῆς εὐρισκόμενον, ἀλλὰ παρέχον λόγῳ τοπογραφικῆς διαμορφώσεως καταφυγὴν εἰς γεμαζόμενα πλοῖα.

4. Ὁ χαρακτηρισμὸς τῶν ἀγκυροβολίων καταφυγῆς ἀποκαίεται εἰς τὴν κατὰ τοὺς νόμους 645 καὶ 1833 («Γνωμοδοτικὴν ἐπὶ τῶν Φάρων Ἐπιτροπὴν») (κατονομαζομένην ἐφεξῆς ὡς με συντετημένην ἔκφρασιν Γ.Ε.Φ.) δυναμένην νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦτον καὶ εἰς ἐπίνειον διὰ τὸ ὅποιον δὲν συντρέχουσι μὲν αἱ περὶ ὧν ἡ προηγούμενη παράγραφος συνθήκαι, ἀλλὰ τὸ ὅποιον ἢ Γ.Ε.Φ. βασιζομένη εἰς τὸν μέσον ὅρον τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν εἰσπράξεων τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου, ἤθελε θεωρήσῃ ὡς μὴ ἐπαρκῶς εὐπορον κατ' ἀπόλυτον αὐτῆς κρίσιν.

Ἄρθρον 66

Τρόπος χαρακτηρισμοῦ ἀναγκαιότητος σημάτων

(Παράγρ. 3 ἄρθ. 2 καὶ ἄρθρον 3 Ν.Δ. 18 Σ)βρίου 1925).

1. Πυρσὸς ἐν γένει λιμένος, ἐπινείου ἢ ἀγκυροβολίου καταφυγῆς ὡς καὶ τοιοῦτος πρὸς πρόσκαιρον ἐπισήμανσιν ὑφάλων ἢ ἐξάλων κινδύνων ἀπὸ λιμενικῶν ἔργων εἴτε ἀπὸ ναυαγίων, ναυδέτου ἢ σημείου ἡμέρας, ὡς καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν, χαρακτηρίζονται ὡς ἀναγκαῖα μόνον δι' ἀποφάσεως τῆς Γ.Ε.Φ.

2. Οὐδεμία τοποθέτησις πυρσοῦ, ναυδέτου ἢ σημείου ἡμέρας, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 67, 71 καὶ 74 τοῦ παρόντος πραγματοποιεῖται, ἐφόσον δὲν προὔπαρχει ἀπόφασις τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, βασιζομένη εἰς κατὰ πλειονοψηφίαν συμφωνον ἀπόφασιν τῆς Γ.Ε.Φ. καὶ ἐφόσον δὲν ἔχει αὕτη κοινοποιηθῆ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου Λιμενικοῦ Ταμεῖου.

3. Ἀπόφασις Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ἐγκαταστάσεως πυρσοῦ λιμένος ἢ τροποποιήσεως ὑφισταμένου τοιοῦτου, ὡς καὶ περὶ ἐγκαταστάσεως ναυδέτου ἢ σημείου ἡμέρας, οὐδόλως ὑποχρεοῖ τὸ Δημόσιον.

4. Τοῦναντίον τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, στηριζομένη εἰς ἀπόφασιν τῆς Γ.Ε.Φ. εἶναι ἀπολύτως ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα καὶ πραγματοποιεῖται διὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργείου κατὰ

τὰς διατάξεις τῆς 2ας παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ παρόντος,

Ἄρθρον 67.

Περὶ τῶν βαρυνόμενων μὲ τὰς δαπάνας ἐγκαταστάσεως πυρσῶν.

(α') Παραγρ. 1-4 ἄρθρ. 4, καὶ παραγρ. 1 ἄρθρ. 13 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925).

1. Ἡ δαπάνη τοῦ συνόλου τῆς ἐγκαταστάσεως φάρου, φανοῦ ἢ σημαντήρος φωτοβόλου ἔχοντος ἀποκλειστικὸν προορισμὸν τὸν εἰσπλουν εἰς λιμένα ἢ προλιμένα ἢ εἰς ἀμφότερα ἢ εἰς ἐπίνειον βαρύνει τὸ ἀρμόδιον Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐξ ὀλοκλήρου.

2. Ἡ δαπάνη τοῦ συνόλου τῆς ἐγκαταστάσεως φάρου, φανοῦ ἢ σημαντήρος φωτοβόλου, ἔχοντος σύνθετον σκοπιμότητα, ἢτοι οὐ μόνον ἀφορῶντος εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν εἰσπλεόντων προλιμένα, λιμένα ἢ ἐπίνειον, ἀλλὰ ἀποτελοῦντος πυρσὸν ἀναγνωρίσεως τῶν τοιούτων τόπων ἀγκυροβολίας, βαρύνει καὶ τὸ Δημόσιον καὶ τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐν ἴσῃ μοίρᾳ, ἐφόσον δὲν ὑπάρχει ἕτερος πυρσὸς εἰς ἀπόστασιν ὀλιγωτέρων τῶν 12 μιλίων. Πάντως ἡ τοιαύτη σύνθετος τοιοῦτου πυρσοῦ σκοπιμότης δεόν ρητῶς νὰ τονίζεται ἐν τῇ οἰκείᾳ τῆς Γ. Ε. Φ. ἀποφάσει.

3. Ἡ δαπάνη τοῦ συνόλου ἐγκαταστάσεως φάρου, φανοῦ ἢ φωτοβόλου σημαντήρος, ἔχοντος διπλὴν ὠσαύτως σκοπιμότητα ἢτοι οὐ μόνον ἀφορῶντος εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν εἰσπλεόντων προλιμένα, λιμένα ἢ ἐπίνειον, ἀλλὰ ἀποσκοποῦντος κυρίως εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς πυρσεὶς τῶν παραπλεόντων πλοίων μὲ κατεῦθυνσιν πρὸς ἄλλον λιμένα, βαρύνει ἐξ ὀλοκλήρου τὸ Δημόσιον, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται ν' ἀνεγερθῆ ὁ πυρσὸς ἐπὶ ὑφισταμένου λιμενικοῦ ἔργου. Πάντως ἡ τοιαύτη σύνθετος σκοπιμότης πρέπει ρητῶς νὰ τονίζεται ἐν τῇ οἰκείᾳ τῆς Γ. Ε. Φ. ἀποφάσει.

4. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἀγκυροβολίων καταφυγῆς κατὰ πάσας τοῦ ὅρου τοῦτου τὰς ἐκδοχὰς (ἄρθρ. 65 παραγρ. 3 καὶ 4) βαρύνει ἀποκλειστικῶς τὸ Δημόσιον.

5. Πᾶσα δαπάνη ἐγκαταστάσεως πυρσοῦ λιμένος ἢ ἐπινείου περιλαμβάνει τὴν τῆς κατασκευῆς τοῦ διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ μηχανήματος ἀπαιτουμένου καταλλήλου ἔργου καὶ τὴν τῆς προμηθείας τοῦ μηχανήματος καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ.

6. Αἱ δαπάναι τῆς μελέτης τοῦ φωτισμοῦ λιμένος ἢ ἐπινείου ἐν γένει, τῆς μεταφορᾶς τῶν μηχανημάτων ἐπὶ δαπάναι τῆς συναρμολογήσεως τοῦ μηχανήματος βαρύνουσι τὸ Δημόσιον.

7. Εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ μηχανήματος δὲν συνυπολογίζεται ἡ ἀξία τῶν ἐνδεχομένως ἀναγκαϊούντων ἀεροσταμιευτήρων, παρεχομένων παρὰ τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Φάρων ἄνευ ἀποζημιώσεως, ἐφόσον πρόκειται περὶ πυρσοῦ ἰδρυθησομένου ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. Προκειμένου ὅμως περὶ πυρσῶν ἐν θαλάσῃ εἴτε πλωτῶν εἴτε μονίμων ἢ ἀξία τῶν ἀεροσταμιευτήρων συνυπολογίζεται εἰς τὴν δαπάνην τῆς προμηθείας τοῦ μηχανήματος.

8. Ἡ συναρμολόγησις τοῦ μηχανήματος ἐπὶ τοῦ πρὸς ὑποδοχὴν αὐτοῦ ἔργου ἐκτελεῖται διὰ προσωπικοῦ τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Φάρων, δικαιουμένου ἅμα εἰς ἀπόληψιν παρὰ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου προσθέτου ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἀσχέτου πρὸς ἅς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν δικαιούνται.

Ἡ ἀποζημιώσις αὕτη, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῆ τὰς ἡμερησίας αὐτοῦ ἀποδοχὰς ἐν γένει, ἐκκαθαρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

9. Ἐὰν κατὰ τὴν δοκιμαστικὴν συναρμολόγησιν μηχανήματος πυρσοῦ λιμένος ἢ ἐπινείου ἤθελε προκύψει

ανάγκη, πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ χαρακτηριστικοῦ τοῦ φωτός, προσθήκης παρελθόντων μὴ προβλεφθέντων, ταῦτα κηρύσσονται ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῶν Φάρων ἕνευ πληρωμῆς, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἵπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, βασιζομένης εἰς ἐκθεσιν τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Τεχνικοῦ Τμήματος τῶν Φάρων.

Ἄρθρον 68.

Περὶ τῶν διοπτρικών μηχανημάτων τῶν πυρσοῦν.

(Παραγρ. 5 ἄρθρ. 4 Ν. Δ. 18 Σ)βρίου 1935).

Οἱ πυρσοὶ περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1-4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου πρέπει ἀπαρεγγλίτως νὰ ᾧσιν ἐφωδιασμένοι διὰ διοπτρικών μηχανημάτων, ὧν ἡ ἐστιακὴ ἀπόστασις δὲν δύναται νὰ ᾧ κατώτερα τῶν 150 χιλιοστῶν διὰ τοὺς πυρσοὺς λιμένων καὶ τῶν 100 χιλιοστῶν διὰ τοὺς πυρσοὺς ἐπιπέδων ἢ ἀγκυροβολίων καταφυγῆς.

Ἐὰν ὅμως ἡ φωτιστικὴ πηγὴ εἶναι ἠλεκτρικὴν ἢ φῶς ἀπὸ ἀσετυλίνης τὰ ὡς ἀνωτέρω τῆς ἐστιακῆς ἀποστάσεως ἐλάχιστα ὅρια δύναται νὰ μειωθῶσιν εἰς 100 χιλιοστά διὰ τὴν πρώτῃν περίπτωσιν καὶ εἰς 70 χιλιοστά διὰ τὴν δευτέραν.

Ἄρθρον 69.

Περὶ ἀντικαταστάσεως πυρσοῦν.

(α') ἄρθρ. 5 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925, β') ἄρθρον μόνον τοῦ Α. Ν. 154)1936).

1. Ἐὰν δι' οἰκονομίας λόγον ἤθελε χαρακτηρισθῆ ἀναγκαῖα ἢ ἀντικατάστασις πυρσοῦ ἐν γένει ὑφισταμένου εἰς λιμένα ἢ ἐπίγειον, ἢ ἐκ τῆς ἀντικαταστάσεως προκύψουσα δαπάνη βαρύνει τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον μόνον κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς διαφορᾶς τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικαθιστωμένου μηχανήματος λογιζομένης ὑπὸ συγχρόνους συνθήκας καὶ διὰ καινουργῆς μηχανήμα, ἀφαιρουμένης ἀπὸ τοῦ συνόλου τῆς ἀπαιτηθησομένης δαπάνης διὰ τὴν νέαν ἐγκατάστασιν. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς δαπάνης βαρύνει τὸ Κράτος εἰς 6 καὶ περιέρχεται τὸ ἀντικατασταθὲν μηχανήμα. Ἡ σύγχρονος ἀξία τοῦ ἀντικαθιστωμένου μηχανήματος ἐκτιμᾶται ἐκ τῶν παρὰ τῷ Τεχνικῷ Τμήματι τῆς Διευθύνσεως τῶν Φάρων εὐρισκομένων ἢ μερίμνη αὐτοῦ ζητούμενων τιμολογίων δι' ὅμοιον ἢ προσόμοιον τύπον μηχανήματος.

2. Ἐὰν μηχανήμα πυρσοῦ ἐν γένει, ἰδρυθέντος εἰς λιμένα ἢ ἐπίγειον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 67 παραγρ. 1 καὶ 2 ὡς καὶ τοῦ ἄρθρ. 97 παραγρ. 11, καταστῆ ὑπὸ τὴν ἐπὶ θάλασσαν τοῦ χρόνου ἢ τῶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης διαβρωτικῶν ἐπεξεργασιῶν ἀνεπίδεκτον ἐφεξῆς ἐπισκευῶν καὶ περιέλθῃ οὕτω εἰς ἀχρηστίαν, ἢ ἀντικατάστασις τοῦ μηχανήματος βαρύνει κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ Δημόσιον καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ τὸ ἀρμόδιον Λιμενικὸν Ταμεῖον. Ἐν ἐπαναλήψει τῆς ἀχρηστεύσεως ἢ ἀντικατάστασις βαρύνει τὸ Δημόσιον μόνον.

3. Ἐὰν πυρσοὺς ἐν γένει λιμένους ἢ ἐπίγειους, ἰδρυθεὶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 67 παραγρ. 1 καὶ 2 ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 97 παραγρ. 11 καταστραφῆ ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας καὶ δὴ θεομηνίας, σεισμοῦ, καθιζήσεως τοῦ ἐφ' οὗ ἠδράζετο κτίσματος, πολεμικῶν λόγων, κακοβούλου βλάβης, προσκρούσεως πλοίου-μὴ ἀπαλλασσομένου τούτου τῆς εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν ἐφόσον τοιαύτη συντρέξῃ τὸ μὲν ἀρμόδιον Λιμεν. Ταμεῖον ὑποχρεῖται εἰς τὴν δαπάναν τοῦ κατασκευῆν τοῦ πρέποντος κτίσματος διὰ τὴν ἐδρασιν τοῦ νέου μηχανήματος, τὸ δὲ Κράτος εἰς τὰς δαπάνης προμηθείας καὶ συναρμομιολογήσεως τοῦ νέου μηχανήματος, διὰ μὲν τὸ ἕλκον αὐτῶν ἐὰν πρόκειται περὶ Λιμενικοῦ Ταμεῖου μὴ ἔχοντος ἐπαρκεῖς πόρους ἢ ὄντος βεβαρυμένου διὰ μεγάλων χρεῶν, ἢ εἰς τὸ ἥμισυ τῶν δαπανῶν τούτων ἐν ἐγκλήτῃ περιπτώσει. Ἡ τοιαύτη ἐνέργεια τῆς ὑπερσίας

τῶν Φάρων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἵπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν στηριζομένης εἰς γνωμάτευσιν καὶ κρίσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἵπουργοῦ, διὰ τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου κατάστασιν. Χορηγεῖται δὲ πρὸς τοῦτο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φάρων ἡ ἀναγκαῖα ἀναπληρωματικὴ πίστωσις κατόπιν αἰτήσεως αὐτῆς, ὑποβαλλομένης προκειμένου περὶ πυρσοῦ μὲν ἐδρασησομένου ἐπὶ στροφεῖ ἐδάφους, εὐθὺς ὡς ἤθελε τῇ παραδοθῆ παρὰ τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου τὸ πρέπον κτίσμα, περὶ πλωτοῦ δὲ πυρσοῦ, ἅμα ὡς ἤθελε διαπιστωθῆ ἢ καταστροφῆ ἢ ἢ ἀπώλειά του.

4. Αἱ διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων παραγρ. 2 καὶ 3 δὲν ἀφορᾶσι καὶ εἰς ναυδὲτα λιμένους ἢ ἐπίγειους καταστάνα ἀχρηστὰ ἢ ὀπωσθήποτε καταστραφέντα ἢ ἀπωλεσθέντα, τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 74 παραγρ. 2 τοῦ παρόντος παραμενουσῶν ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 70.

Περὶ τῶν δαπανῶν συντηρήσεως καὶ λειτουργίας μέσων ναυτικῆς σημάσεως.

(Παραγρ. 2 ἄρθρον 13 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925)

Ἡᾶσα μετὰ τὴν πλήρη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ παρόντος ἐγκατάστασιν πυρσοῦ ἐν γένει λιμένους ἢ ἐπίγειους εἴτε ναυδέτου, εἴτε σημείου ἡμέρας δαπάνη λειτουργίας καὶ συντηρήσεως βαρύνει τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 71.

Ναυτικὸς φωτισμὸς δευτερευούσης σημασίας.

(ἄρθρον 7 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925).

1. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε κριθῆ ἀναγκαῖος ὁ ναυτικὸς φωτισμὸς ἐσωτερικῶν λιμενοβραχιόνων δευτερευούσης σημασίας ἢ κρηπιδωμάτων ἢ ἀποβαθρῶν ἐπὶ προκυμαίων πρὸς διευκλύνσιν τῆς ἐντὸς τοῦ λιμένους κινήσεως τῶν πλοίων ἢ τοῦ ἐσωτερικοῦ τμήματος πλωίμου αὐλακῆς πρὸς τεχνητὸν λιμένα φέροντος, ὁ τοιοῦτος φωτισμὸς πραγματοποιεῖται (ἄρθρ. 66 παραγρ. 2) παρὰ τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου διὰ φανῶν ἐκ ψευδοκρυστάλλου, εἴτε κοινῶν, εἴτε ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων φωτὸς λευκοῦ ἢ χρωματιστοῦ, καθ' ἃ ἤθελεν ὀρίσει ἡ Γ. Ε. Φ. καὶ ἀποδιδόντων φωτοβολίαν οὐχὶ ἐλάσσονα τοῦ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μιλλίου, τῆς λειτουργίας αὐτῶν συντελουμένης μερίμνη, εὐθύνη καὶ δαπάνη τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου.

2. Ἐὰν δι' ἐπίγειον δευτερευούσης σημασίας ἤθελε κριθῆ ὁ φωτισμὸς διὰ διοπτρικοῦ φανοῦ προκαταβλητέας ἀξίας ὡς μὴ ἀπολύτως ἀναγκαῖος, δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἵπουργοῦ ν' ἀνατεθῆ εἰς τὸ Λιμεν. Ταμεῖον ἢ μερίμνη, δαπάνη καὶ εὐθύνη αὐτοῦ ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργία κοινῶ φανοῦ λευκοῦ ἢ χρωματιστοῦ φωτὸς φωτοβολίας ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μιλλίου.

Ἄρθρον 72.

Φωτισμὸς νέων λιμενικῶν ἔργων

(ἄρθρον 8 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925)

1. Ἡᾶσα ὀριστικὴ μελέτη ἀφορῶσα εἰς νέον λιμενικὸν ἔργον ἢ τροποποίησιν ὑφισταμένου τοιοῦτου κοινόποιεῖται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας παρὰ τῷ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἵπουργοῦ ὑπηρεσίας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Φάρων πρὸς καθορισμὸν τοῦ διὰ τὴν ναυτιλιακὴν κίνησιν πρέποντος εἰς αὐτὸ φωτισμοῦ καὶ τοῦ τύπου τῶν ἀναγκασιούτων κτισμάτων καὶ μηχανημάτων.

2. Ἡ δαπάνη παντὸς κτιστοῦ μέρους τοῦ κριθησομένου ὡς ἀναγκαῖου πυρσοῦ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ λιμενικοῦ ἔργου.

3. Ἡ δαπάνη προμηθείας καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου πυρσοῦν βαρύνει

ἐξ ολοκλήρου τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον, ἔστω καὶ ἐὰν ἡ σκοπιμότης τῶν πυρσῶν εἶναι δι' οἰονδήποτε λόγον σύνθετος.

4. Ἡ Γ. Ε. Φ. ἀπορρίνεται ὑποσδῆποτε περὶ τοῦ ἀναγκαστοῦ ἢ μὴ τοῦ φωτισμοῦ τῶν λιμενικῶν ἔργων, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 73.

Σήμανσις ὑφάλων, ναυαγίων κλπ.

(ἄρθρον 9 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925)

1. Πᾶσα ὑφαλος προσέκτασις λιμενικοῦ ἔργου ὑπὸ κατασκευὴν ἐπισημαίνεται μερίμνη, δαπάνη καὶ εὐθύνη τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου διὰ φωτοβόλου σημαντήρος ἀγκυροβολουμένου εἰς τὴν ἀπογῆν τοῦ ἐπικινδυνωδεστέρου μέρους τῶν ὑφάλων ἔργων καὶ μετακινουμένου σὺν τῇ προόδῳ αὐτῶν.

Ἡ διάρκεια τῆς λειτουργίας τοῦ τοιοῦτου σημαντήρος δέον νὰ ᾖ δύο τοῦλάχιστον ἐβδομαδάων ἀνευ ἀνάγκης ἀνανώσεως τῆς φωτιστικῆς ὕλης.

Ἐν ἡ δὲ περιπτώσει ἤθελε χρησιμοποιηθῆ σημαντήρ τύπου ἐκ τῶν παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Φάρων χρησιμοποιουμένων εἴτε δυναμένων νὰ χρησιμοποιηθῶσι παρ' αὐτῆς, δύναται νὰ ἐξαγοράζηται αὐτός κατόπιν παρὰ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τῆς ἀγορᾶς του, τῆς περιπτώσεως ταύτης προϋποθετούσης ἔγκρισιν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, τοῦ τύπου τοῦ σημαντήρος.

2. Ἡ πρὸς τὴν πορείαν τῶν πλοίων προσέχουσα ἄκρια τῶν ἐξάλων κατασκευῶν λιμενικοῦ ἔργου φωτίζεται διὰ φανοῦ ἀγκυροβολίας 3 μιλλίων καὶ φωτὸς (σταθεροῦ ἐκλάμποντος) πρασίνου μὲν ἐὰν ὁ εἰσπλέων καταλείπη τὸ ὑπὸ κατασκευὴν λιμενικὸν ἔργον πρὸς τὴν δεξιάν αὐτοῦ πλευράν ἢ ἐρυθροῦ ἐὰν καταλείπη αὐτὸ ἀριστερὰ καὶ μετακινουμένου σὺν τῇ προόδῳ τοῦ ἔργου. Φωτισμὸς ὅμως τῆς ἐξάλου ἄκρας δὲν ἐπιτρέπεται ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἐπιτηρούντος τὴν κατασκευὴν μηχανικοῦ ἐφόσον ἡ ὑφαλος τοῦ ἔργου προσέκτασις προσέχει πέραν τῶν 15 μέτρων ὡς πρὸς τὸ ὑπὲρ τὴν ὀλάσσαν ἄκρον, τοῦ φωτισμοῦ συντελουμένου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διὰ φωτοβόλου σημαντήρος.

3. Πᾶν ναυάγιον ἐντὸς λιμένος κατακειμένον, ἢ προσγείως γραμμῆς διοικούσης παραλλήλως τῇ ἀκτῇ τοῦ λιμένος καὶ εἰς τρία μίλλια ἀπ' αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῶν ἄκρων ορίων αὐτοῦ, ἐπισημαίνεται, ἐφόσον ἤθελε χαρακτηρισθῆ ἀποτελοῦν κίνδυνον διὰ τὴν ναυτιλίαν, μερίμνη, δαπάνη καὶ εὐθύνη τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου διὰ μέσου ἐπιτρέποντος κανονικῶν καὶ ἀπαιστώως διαρκῆ φωτισμόν. Ὁ φωτισμὸς τῶν ναυαγίων πέραν τοιούτων ζωνῶν κατακειμένων ἀπὸκειται εἰς τὸ Δημόσιον. Προκειμένου ὅμως περὶ ναυαγίου πλοίου ἠσφαλισμένου, διὰ τὸν συνεχῆ καὶ κανονικὸν αὐτοῦ φωτισμόν ὑπόχρεως εἶναι ὁ ἠσφαλιστής, ἀφ' ἧς ἤθελε διὰ δικαστικῆς πράξεως ἀναγνωρισθῆ νόμιμος ἢ ἐγκατάλειψις παρὰ τοῦ πλοιοκτῆτου μέχρι τῆς ἄρσεως τοῦ ἀποτελοῦντος κίνδυνον ναυαγίου, ἐν περιπτώσει δὲ ἀμελείας του καθίσταται ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν ἀποζημίωσιν εἰς τὸ Δημόσιον διὰ τὴν τυχόν ὑπ' αὐτοῦ, τοῦ Δημοσίου, ἐξακολούθησιν τοῦ φωτισμοῦ τοῦ ἰδίου ναυαγίου καθὼς καὶ διὰ πᾶσαν εἰς διαπλέον πλοῖον προσγενομένην βλάβην.

4. Πρὸς διευκλύνσιν τῆς ὑποχρέωσιν τῶν Λιμεν. Ταμεῖων ἐπὶ περιπτώσεων, περὶ ὧν αἱ ἀνωτέρω παράγραφοι τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται τὸ Δημόσιον νὰ ἐνοικιάζη εἰς τὰ ὑπόχρεα Λιμενικὰ Ταμεῖα, ἐφόσον ἡ ὑπηρεσία τῶν Φάρων δύναται νὰ διαθῆται, διοπτρικούς φανούς, φωτοβόλους σημαντήρας καὶ ἀεροταμιευτήρας ἀντὶ μηχανίου μισθώματος ἀντιστοιχοῦντος πρὸς ἐτήσιον τόκον πρὸς 6 ο) καὶ ἀπόσβασιν λόγῳ φθορᾶς πρὸς 14 ο) ἐπὶ τῆς εἰς δραχμὰς ἀξίας κατὰ τὴν παρογγελλίαν αὐτῶν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἀπόλειψις ἢ καταστροφὴ ὀλικῆ ἢ μερικῆ τοῦ ἐνοικιασθέντος εἰδους ἐπισυμβᾶσα μετὰ τὴν ἑναρξιν τῆς λειτουργίας, ἐὰν

μὲν προέρχεται ἐξ ἀνωτέρας βίας βαρύνει τὸ Κράτος, ἐν πάσῃ δὲ ἄλλῃ περιπτώσει τὸν ὑπάτιον.

5. Ὑπολοί διασωληνώσεις ἐργοστασίων ὡς καὶ προβλήτες ἐξυπηρετοῦσιν πάσης φύσεως ἰδιωτικᾶς ἐγκαταστάσεις φωτίζονται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, κοινοποιουμένης εἰς τὸν ὑπόχρεον μερίμνη, δαπάνη καὶ εὐθύνη τοῦ ἰδιοκτήτου, μὴ ἀποκλειομένης ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐφίσον τοιαύτη ἀνάγκη ἐνδείκνυται.

Ἄρθρον 74.

Ναυδέτα, σημαντήρες, σημεῖα ἡμέρας.

(Ἄρθρον 10ον Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925).

1. Ἡ εἰς λιμένας ἢ ἐπίνεια τοποθέτησις ναυδέτων ἢ σημαντήρων ἐνδεικτικῶν ἢ σημεῖων ἡμέρας, ἄτινα ἐξαρκητήριθῃσαν ἀναγκαῖα πρὸς εἰσπλέον εἰς λιμένα ἢ διὰ χειρισμοῦς ἐν τῷ λιμένι, πραγματοποιεῖται διὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν Φάρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 1833.

2. Ἡ δαπάνη τῶν τοιούτων ἐγκαταστάσεων βαρύνει ἐξ ολοκλήρου τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα ὡς καὶ ἡ τῆς ἐπανατοποθετήσεως αὐτῶν ἐν περιπτώσει καταστροφῆς. Εἰσπράττεται δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ παρόντος.

3. Τὸ Δημόσιον βαρύνεται μὲ τὴν δαπάνην τοιούτων ἐγκαταστάσεων μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ φυσικῶν ἀγκυροβολίων καταφυγῆς στερουμένων ἐμπορικῆς κινήσεως.

Ἄρθρον 75.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑπὸ Λιμενικῶν Ταμεῖων χρηματοδοτήσεως τῶν ἔργων ναυτικῆς σημάτωνσεως.

(Ἄρθρ. 12 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925).

Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 67 παρ. 1, 2 καὶ 5, 69 παρ. 2, 72 παραγρ. 3, 73 παραγρ. 4 καὶ 74 παραγρ. 2 τοῦ παρόντος βαρύνουσαι τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα δαπᾶναι καταβάλλονται εἰς τὸ Δημόσιον μερίμνη τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργεῖου ὡς ἀκολούθως καὶ πρὸ πάσης πρὸς ἐγκατάστασιν ἐνεργείας.

α) Προκειμένου περὶ κτίσματος πάσης φύσεως, ἐκτὸς ὅταν τοῦτο παραδίδεται ἔτοιμον συνωδὰ ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 72 παραγρ. 2, εἴτε ὑπάρχοντος ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῶν φάρων μηχανήματος ἐν γένει ἢ ναυδέτου ἢ σημεῖου ἡμέρας ὡς καὶ περὶ τοιοῦτου κατασκευασησομένου ἐν τοῖς Συνεργείοις τοῦ Κράτους ἢ τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας, τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον καταθέτει ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τι Δημόσιον Ταμεῖον τὸ ποσὸν τὸ ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἀναφερόμενον καὶ ἀποστέλλει τὸ οἰκτεῖον γραμμάτιον παραλαβῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας, ὅπερ εἰδοποιεῖ λεπτομερῶς περὶ τούτου τὴν Διεύθυνσιν τῶν Φάρων.

β) Προκειμένου περὶ μηχανήματος ἢ εἰδους ἐν γένει παραγγελθισμένου εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν, τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐντέλλεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἀγοράσῃ εἰς χρέωσιν τοῦ παρ' αὐτῇ ἀποθεματικοῦ του τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ συναλλάγματος, ὅπερ ἀναφέρεται ἐν τῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργεῖον κοινοποιουμένη ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν καὶ ὅπως θέσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Ναυτικῶν (Διεύθυνσιν Προμηθειῶν Τμήμα Ἐφοδίων Ὑλικῶν) καὶ διὰ τὴν ἢν ἀποκλειστικῶς προωρίσθη χρῆσιν, εἰδοποιούσα ἅμα περὶ αὐτοῦ τὴν Διεύθυνσιν Φάρων.

γ) Ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς περιπτώσεσι περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον α' τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ὑποχρεοῦται ἐφ' ὅσον γίνεται ρητὴ τοῦ τοιοῦτου μνεῖα ἐν τῇ οἰκτεῖα ἀποφάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ὅπως ἀντὶ καταθέσεως τοῦ ὀρισθέντος ποσοῦ δραχμῶν εἰς Δη-

μήσιν Ταμείον, ἀναθέσει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς τὴν Τραπεζὴν ὅπως ἀγοράσῃ, εἰς χρέωσιν τοῦ παρ' αὐτῇ ἀποθεματικοῦ του. Ἰσὺς ἀξίας πρὸς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν συνάλλαγμα καὶ θέσει αὐτὸ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν (Διεύθυνσιν Προμηθειῶν), εἰδοποιήσασα ἀμέσως περὶ αὐτοῦ καὶ τὴν Διεύθυνσιν τῶν Φάρων. Τὸ τοιοῦτον συνάλλαγμα διατίθεται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν εἰς ἀνάγκας τῶν Φάρων καὶ κατὰ προτίμησιν ἀγκυροβολίων καταφυγῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ καταθέσαντος Λιμενικοῦ Ταμείου εὐρισκομένων, ἢ τῶν πυρσῶν προσκαίρου φωτισμοῦ ναυαγίων ἢ κινδύνων ἀπὸ λιμενικῶν ἔργων ὑπὸ ἐκτέλεσιν, συνωδᾷ ταῖς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 73 παραγρ. 4.

2. Ἄμα τῇ λήψει τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰδοποιήσεων ἢ Διεύθυνσις τῶν Φάρων ἐνεργεῖ ἀμέσως εἴτε προβαίνουσα εἰς τὴν τοποθέτησιν τῶν μηχανημάτων, ἐφόσον ταῦτα προὔπῃρχον εἰς τὰς ἀποθήκας, εἴτε ἀποστέλλουσα εἰς τὴν Διεύθυνσιν Προμηθειῶν (Τμήμα Ἐφοδίων Ὑλικῶν) τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τὰ τεχνικὰ σημεῖωματα καὶ τὴν περὶ τοῦ διαθεσίμου συναλλάγματος εἰδοποίησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὅπως αὕτη προβῇ εἰς τὴν παραγγελίαν τοῦ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προμηθευθησομένου εἴδους.

3. Ἀφ' ἧς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον συμμορφωθῆ ἔμπραγματώς πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, καταθέτον τὰ δι' αὐτῆς ὀρισθέντα ποσά, παύει ἐνδιαφερόμενον διὰ τὰς ἐφεξῆς διακυμάνσεις τῆς ἀξίας τῶν μηχανημάτων ἢ τῶν εἰς δραχμὰς διατιμηθέντων εἰδῶν, ἀποβαινούσας εἴτε πρὸς ὕψελος εἴτε πρὸς ζημίαν τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 76.

Πρόσθετος λιμενικὴ φορολογία καὶ δάνεια διὰ τὴν ναυτικὴν σήμανσιν.

(α) Ἄρθρ. 14 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925, β) ἄρθρ. 56 Α. Ν. 1179]1938).

1. Κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρ. 25 τοῦ παρόντος δύναται ν' αὐξηθῆ ἢ εἰς Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐπιβεβλημένη φορολογία, ἐφόσον οἱ πόροι αὐτοῦ, δὲν ἐπαρκῶσι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐπιβαλλομένων αὐτῷ ὑποχρεώσεων.

2. Ἐὰν ἡ ἀνάγκη τοῦ ναυτικοῦ φωτισμοῦ λιμένος ἢ ἐπινείου ἤθελε χαρακτηρισθῆ ἀνεπίδεκτος μακρᾶς ἀναβολῆς, ἐπιτρέπεται ἢ ὑπὸ Λιμενικοῦ Ταμείου, ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Νομάρχου, σὺναψις χρεωλυτικοῦ δανείου ἐπὶ ἐγγυήσει τῶν πόρων τοῦ λιμένος. Τὸ οὕτω συναμολογούμενον δάνειον διατίθεται ἀποκλειστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 75 διὰ τὰς ἐν γένει ἐγκαταστάσεις τῶν ἀναγκαζομένων πυρσῶν.

Ἄρθρον 77.

Διατάξεις περὶ ναυτικῆς σημάσεως λιμένων Κερκύρας, Σαγιάδας, Ἡγουμενίτσας καὶ Πάργας.

(α) Παραγρ. 1, 2, 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925, β) ἐδαφ. 2 τοῦ Διατάγματος 26-4-1926)

1. Ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1925, ἢ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ναυτικῶν Διεύθυνσις τῶν Φάρων, εἰς ἣν παρεσχέθησαν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τὰ ἀπαιτούμενα μεταφορᾶς μέσα καὶ ἢ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν (Γραφεῖον Κτιρίων Φάρων) δεῖν νὰ ἔχωσι περατώσει τὴν ἐγκατάστασιν τῶν περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου πυρσῶν, ρυθμιζομένης εἰ δυνατόν συγχρόνου τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας αὐτῶν

2. Οἱ πυρσοὶ οὗτοι θέλουσιν ἐγκατασταθῆ :

Α) Εἰς τὸν βράχον Μπαρεκέττα ἢ Ψύλλος τοῦ βορείου στομίου τῆς Κερκυραϊκῆς θαλάσσης.

Β) Ἐπὶ τῆς ἄκρας Βαχλαμῶ τῆς ἀκτῆς τῆς Ἡπείρου ἐν τῷ νοτίῳ τῆς αὐτῆς θαλάσσης στομίου.

Γ) Εἰς τὴν ἀπυλὴν τῶν ἀβαθῶν τῆς Λευκίμμης (ρωτοβόλος σημαντήρ).

Δ) Ἐν τοῖς ἀγκυροβολίοις καταφυγῆς : α) Ἁγιος Γεώργιος (παρὰ τὸ Ἀγγελοκαστρον) καὶ β) Ἀλιππηδες (Ἁγιος Σπυρίδων) ἐπὶ τῆς Δυτικῆς τῆς νήσου ἀκτῆς.

Ε) Εἰς κατάλληλον θέσιν τῆς παρὰ τὸ Λιμεναρχεῖον Κερκύρας ἀποβάθρας.

ΣΤ) Ἐν τῷ ἐπινείῳ Σαγιάδα ἐπὶ τῆς Ἡπειρωτικῆς ἀκτῆς.

Ζ) Ἐν τῷ ἐπινείῳ Ἡγουμενίτσα : α) ἐπὶ τῶν ἀβαθῶν «Δρέπανο», β) ἐπὶ τῆς ἄκρας «Κόντρα Μουρτο» καὶ γ) εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀποβιβάσεων.

Η) Ἐν τῷ ἐπινείῳ Πάργα.

2. Ἡ δαπάνη ἐγκαταστάσεως τῶν περὶ ὧν τὰ ἐδάφια Α-Δ τῆς προηγουμένης παραγράφου πυρσῶν βαρύνει τὸ Κράτος, ἐκάστου δὲ τῶν ἐπινείων περὶ ὧν τὰ ἐδάφια Ε-Η τὸ ἴδιον αὐτῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

3. Ἡ βαρύνουσα ἴδια ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω Λιμενικῶν Ταμείων διὰ τὸν ναυτικὸν αὐτοῦ φωτισμὸν δαπάνη θέλει προκαταβληθῆ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου (Ὑπουργεῖον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας), συναπτομένων οὕτω δανείων παρὰ τοῦ Δημοσίου πρὸς ἕκαστον τῶν Λιμενικῶν τούτων Ταμείων ἐπὶ τόκῳ 6 ο]ρ ἑτησίως, ἅτινα εἰσὶν ἐξοφλητέα δι' ἑτησίων ἰσάζιων δόσεων, τῶν μὲν πρὸς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα Σαγιάδας καὶ Πάργας ἐντὸς δεκαπενταετίας, τοῦ δὲ πρὸς τὸ τῆς Ἡγουμενίτσας ἐντὸς εικοσιπενταετίας καὶ τοῦ πρὸς τὸ τῆς Κερκύρας ἐντὸς δεκαετίας.

Ἄρθρον 78.

Δυνατότης ἐπεκτάσεως εἰδικῶν διατάξεων περὶ ναυτικῆς σημάσεως.

(Παρ. 4 ἄρθρ. 18 καὶ ἄρθρ. 15 Ν. Δ. 18 Σ]βρίου 1925).

1. Ἡ περὶ ἧς τὸ προηγούμενον ἄρθρον περιοριστικῶς εἰδικὴ ὡς πρὸς τὰ κατονομαζόμενα Λιμενικὰ Ταμεῖα διάταξις δύναται νὰ ἐφαρμοσθῆ κατ' ἀναλογίαν καὶ ὡς πρὸς ἕτερα τηρουμένον ὅμως ἐν ἰσχύϊ τῶν εἰδικῶν ὡς πρὸς ταῦτα ἐνδεχομένως ἰσχυουσῶν διατάξεων.

2. Διὰ τὴν ταχείαν συμπλήρωσιν τοῦ ἐν ταῖς νέαις χώραις φωτισμοῦ δικτύου ἀκτοπλοίας δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ ναυτικῆς σημάσεως τοῦ Στενοῦ Πρεβέζης καὶ τοῦ Ἀμβρακικοῦ Κόλπου».

Ἄρθρον 79.

Εἰδικὴ σύνθεσις Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς Φάρων.

(Παραγρ. 1 καὶ 2 ἄρθρ. 2 Ν. Δ. 18 Σ]βρίου 1925).

1. Εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 3 τοῦ Νόμου 645 καὶ 5 τοῦ Νόμου 1833 Γ. Ε. Φ., ὡσάκις εἰσάγονται εἰς αὐτὴν πρὸς συζήτησιν θέματα σχετικὰ πρὸς τὸν ναυτικὸν φωτισμὸν λιμένων ἢ ἐπινείων, συμμετέχει τότε καὶ ὁ Διευθυντὴς τῶν Λιμενικῶν Ἔργων τοῦ Ὑπουργεῖου Συγκοινωνίας. Τῆς Γ. Ε. Φ. ἀποφαινομένης κατὰ πλειοψηφίαν μετὰ μνείας τῶν ἐνδεχομένως μειοψηφισάντων ἀλλὰ καὶ τῶν λόγων τῆς μειοψηφίας, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἢ ἀπόφασις κλίνει πρὸς τὴν ψῆφον τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

2. Πᾶσαι αἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου / 28 Δεκεμβρίου 1925 ἀποφάσεις τῆς Γ. Ε. Φ. σχετικῶς πρὸς λιμένας, ἐπινεία καὶ ἀγκυροβόλια καταφυγῆς, θεωροῦνται γενόμενα κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ καὶ κυροῦνται δι' αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΒΟΛΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΕΙΣ ΛΙΜΕ-
ΝΑΣ.—ΠΕΡΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΣ ΛΕΜΒΟΥΧΩΝ
ΚΑΙ ΝΑΥΠΗΓΟΥΣΤΡΑΤΗΡΓΩΝ. ΠΕΡΙ
ΑΡΙΘΜΟΥ ΦΟΡΤΗΓΙΔΩΝ

"Αρθρον 80.

Περὶ καθορισμοῦ τῶν λιμένων εἰς οὓς ἐφαρμόζεται ἡ παρα-
βολή ἀτμοπλοίων.

("Αρθρον 1 Νόμου 3685).

1. Ἐπιτροπὴ συνιστωμένη ὑπὸ τοῦ Ἰφυπουργοῦ Ἐρ-
γασίας εἰς οὓς λιμένας κρίνεται σκόπιμον, ἀποφαίνεται
κατὰ πόσον θεωρεῖται ἀναγκαῖα ἡ παραβολὴ τῶν ἀτμο-
πλοίων εἰς προκυμαίας, προβλήτας καὶ ἐξέδρας τῶν λιμένων
πρὸς ἄμεσον ἐκ τῆς ξηρᾶς ἐπ' αὐτῶν ἐπιβίβασιν καὶ τὴν
ἐξ αὐτῶν ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν.

2. Ἡ σύστασις τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ
ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς διοικήσεως
τοῦ οἰκείου Λιμενικοῦ Ταμείου.

3. Ἡ γνωμοδότησις τῆς ἀνω Ἐπιτροπῆς διαβιβά-
ζεται ὑπὸ τοῦ Ἰφυπουργοῦ τῆς Ἐργασίας εἰς τὸν Ἰπουρ-
γὸν τῆς Συγκοινωνίας, ὅστις, ἐγκρίνων, ἐκδίδει τὰς δεούσας
διατάξεις πρὸς τὸ οἰκεῖον Λιμενικὸν Ταμεῖον πρὸς ἐκτέλεσιν
τῶν ἀναγκαζούντων ἐνδεχομένως λιμενικῶν ἔργων διὰ τὸν
ἐν παραγράφῳ 1 σκοπὸν.

4. Ὁ Ἰπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δύναται αὐτεπαγ-
γέλτως νὰ ἀναγράψῃ τὴν προσήκουσαν πίστωσιν ἐν τῷ
προϋπολογισμῷ τοῦ οἰκείου Λιμενικοῦ Ταμείου διὰ τὴν
ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἀνω ἔργων.

"Αρθρον 81.

Ἐπιτροπὴ παραβολῆς ἀτμοπλοίων καὶ ἀποζημιώσεως
λεμβούχων.(α) "Αρθρ. 2 Νόμου 3685, β) ἀρθρ. 1 Ν. 4408, γ) ἀρ-
θρον μόνον Διατάγματος 14 Ἰουνίου 1933).

1. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖ-
ται, προκειμένου περὶ τοῦ λιμένος Πειραιῶς, ἐκ τοῦ Διευ-
θυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ὡς Προέδρου, τοῦ Διευ-
θυντοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Λιμε-
νικῶν Ἔργων παρὰ τῷ Ἰπουργεῖῳ Συγκοινωνίας, τοῦ
Λιμενάρχου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τελωνείου, ἐνὸς ἀντιπρο-
σώπου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνὸς τῶν λεμβού-
χων. Προκειμένου περὶ ἄλλου λιμένος ἢ Ἐπιτροπὴ, ἀπο-
τελεῖται ἐκ τοῦ Λιμενάρχου, ὡς Προέδρου, τοῦ Τελωνίου,
ἐνὸς Μηχανικοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου τῆς Συγ-
κοινωνίας, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς,
ἐνὸς ἀντιπροσώπου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἰφυπουργοῦ τῆς
Ἐργασίας καὶ ἐνὸς τῶν λεμβούχων. Οἱ ἀντιπρόσωποι
τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν λεμβούχων ὡς καὶ οἱ
ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ὑποδεικνύονται ὑπὸ τῶν οἰκείων ὀρ-
γάνωσεων. Οἱ ἀναπληρωταὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐπι-
τροπῆς ὀρίζονται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἰπουργῶν.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφόσον τὰ
παριστάμενα μέλη εἶναι πλείονα τῶν ἀπόντων.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν λιμένων, ἐν οἷς δὲν ἐδρεύει λιμε-
νικὸς ἀξιωματικὸς, προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν
αὐτῆς ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν δημοσίου ὑπαλλήλου, προτι-
μομένου μεταξὺ ἰσοβάθμων τοῦ ἀρχαιότερου. Ἡ αὐτὴ
Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς τὸν Ἀντιπρό-
εδρον, ἀναπληροῦντα τὸν Πρόεδρον αὐτῆς ἀπόντα ἢ κω-
λύμενον.

4. Εἰς ὅσους λιμένας δὲν ὑπάρχει Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ
τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 80 καὶ ἐπόμενα καθή-
κοντα καὶ δικαιώματα ταύτης, ἀνατίθενται εἰς τὴν Λιμε-

νικὴν Ἐπιτροπὴν Πειραιῶς. Διὰ Διατάγματος ὅμως
ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ἰπουργῶν Ἐμπορικῆς Ναυτι-
λίας, Συγκοινωνίας, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας ἐπιτρέ-
πεται ν' ἀνατεθῶσι τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῆς
ἐλλειπούσης Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἐται-
ρίαν λιμένος.

"Αρθρον 82.

Ἐφαρμογὴ παραβολῆς.

("Αρθρα 3 καὶ 4 Ν. 3685).

1. Εἰς ὅσους λιμένας ἦτο κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ
Νόμου 3685 δυνατὴ εἶτε καταστῆ βραδύτερον τοιαύτη
διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀπαιτουμένων ἔργων ἢ παραβολὴ
τῶν ἀτμοπλοίων εἰς προκυμαίας, προβλήτας ἢ ἐξέδρας
τῶν λιμένων πρὸς ἄμεσον ἀποβίβασιν καὶ ἐπιβίβασιν τῶν
ἐπιβατῶν, ἡ Λιμενικὴ Ἀρχὴ ὑποχρεοῦται ἐν τῷ καθορισμῷ
τῆς θέσεως τῆς ἐν τῷ λιμένι ἀγκυροβολίας τῶν πλοίων
νὰ κανονίσῃ τὴν παραβολὴν, ἐξαιρέσει περιπτώσεων ἀνω-
τέρας βίας ἢ ἄλλων δεδικοιολογημένων λόγων.

2. Δι' ἀποφάσεως τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ 81 ἐπιτροπῶν
καθορίζεται ὁ ἀνώτατος ἀριθμὸς τῶν χρησιμεποιοῦμένων
εἰς ἕκαστον λιμένα λέμβων, μὴ ἐπιτρεπομένης ἐφεξῆς τῆς
προσθήκης λέμβου πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου.

"Αρθρον 83.

Καθορισμὸς πλεοναζόντων λεμβούχων.

("Αρθρον 5 Ν. 3685).

1. Ὅσαυτὸς βεβαιωθῆ ὅτι εἰς λιμένα τινὰ προέκυψεν
ἢ πρόκειται νὰ προκύψῃ ἀνεργία λεμβούχων κατ' ἐφαρ-
μογὴν τῶν ἐν ἀρθρῳ 82 μέτρων, ἢ προβλεπομένη ἐν ἀρθρῳ
81 ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλεονα-
ζόντων λεμβούχων καὶ συγκεκριμένως περὶ ἐκείνων εἰς
τοὺς ὁποίους ὁ ἀπαγορευθῆ ἢ περαιτέρω ἀσκήσις τοῦ
ἐπαγγέλματος τοῦ λεμβούχου, ἐπιλεγόμενους μεταξὺ τῶν
λόγῳ ἤθους καὶ ἱκανότητος ὀλιγώτερον καταλλήλων διὰ τὸ
ἐπάγγελμα τοῦ λεμβούχου.

"Αρθρον 84.

Ἀποζημιώσεις ἀχρηστευομένων λεμβούχων.—Δικαιῶχοι.

("Αρθρον 6 Ν. 3685, β) παραγρ. 2 ἀρθρ. μόνον Ν. 4833).

1. Εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου κρινο-
μένους ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 81 Ἐπιτροπῆς
ὡς ὑπερβαίνοντας τὸν ἀριθμὸν τὸν ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐξυ-
πηρέτησιν τοῦ λιμένος ἐξ ἐπαγγέλματος λεμβούχους, οἵτινες
ἤσκουν προσωπικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς τὸ ἐπάγγελμα
τοῦτο τοῦλάχιστον ἀπὸ πενταετίας μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ πα-
ρόντος, μὴ ἀποδεδειγμένους δὲ εὐπόρους, παρέχεται ἐφ' ἀπαξ
βοήθημα ἀνεργίας, ἐτι δὲ καταβάλλεται καὶ ἡ ἀξία τῶν
τυχρῶν ἀχρηστευομένων λέμβων μέχρι τριῶν. Ἡ ἀσκήσις
τοῦ ἐπαγγέλματος ὑπολογίζεται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ
παρόντος νόμου ἀπὸ τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας.

Εἰς λεμβούχους ἀσκήσαντας τὸ ἐπάγγελμα ἐν τῷ λιμένι τῆς
προελευσεῶς των, διατελέσαντας αἰχμαλώτους ἀπὸ τοῦ Αὐ-
γούστου 1922 καὶ μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἐκ τῆς αἰχμαλω-
σίας ἀσχοῦντας τὸ ἐπάγγελμα τοῦ λεμβούχου, προσμε-
τρεῖται ὁ χρόνος τῆς αἰχμαλωσίας. Ἐπίσης παρέχεται
βοήθημα ἀνεργίας καὶ εἰς λεμβούχους ἀσκήσαντας τὸ ἐπάγ-
γγελμα εἰς τουρκικοὺς λιμένας ἀφ' ὧν ἐξεδιώθησαν ὡς
ἀνατλάξιμοι, καὶ οἵτινες ἤσκησαν τὸ ἐπάγγελμα ἀπὸ τῆς
ἀφίξεώς των εἰς ἑλληνικὸν λιμένα.

2. Τὸ βοήθημα ὀρίζεται εἰς 15 χιλιάδας δραχμῶν εἰς
τοὺς ἔχοντας ἐπὶ πενταετίαν καὶ ἀνω ἀσκήσει τὸ ἐπάγ-
γγελμα τοῦ λεμβούχου, προσαυξάνεται δὲ κατὰ χιλιάδα
δραχμῶν δι' ἕκαστον ἔτος ἀσκήσεως ὑπὲρ τὰ πέντε ἔτη,

προσέτι δὲ καὶ ἑτέραν χιλιάδα δι' ἑκαστον μέλος τῆς οἰκογενείας τοῦ λεμβούχου ὑπ' αὐτοῦ συντηρούμενον.

3. Ὡς μέλη οἰκογενείας λογίζονται, ἐφόσον συνοικοῦνται συντηροῦνται παρὰ τοῦ λεμβούχου α) πατὴρ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν λόγῳ παθήσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἢ ὑπερβᾶς τὸ ὕδον ἔτος τῆς ἡλικίας, β) μήτηρ, γ) ἀδελφοὶ ἀγαμοί, ἐρ' ὅσον δὲν ζῆ ὁ πατὴρ ἢ οὗτος εἶναι ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν ἢ ὑπερέβη τὸ ὕδον ἔτος τῆς ἡλικίας του, δ) σύζυγος μὴ διεζευγμένη καὶ ε) τέκνα θήλεα μὲν ἀγαμα, ἄρρουν δὲ μὴ συμπληρώσαντα τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

4. Τὸ βοήθημα μὲ τὰς προσαυξήσεις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰς πενήκοντα χιλιάδας δραχμῶν, δὲν ὑπὸκειται δὲ εἰς οὐδεμίαν ἐκχώρησιν ἢ κατὰσχισιν, πλὴν λόγῳ διατροφῆς.

5. Εἰς βοήθημα δὲν δικαιοῦνται οἱ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μὴ εὐρισκόμενοι ἐν τάξει στρατολογικῶς καὶ οἱ καταδικαζόμενοι λόγῳ ἐγκληματικῆς ἢ ἐπανορθωτικῆς ποινῆς εἰς ἑξάμηνον τοῦλάχιστον φυλάκισιν διὰ κλοπῆν, ὑπεξαίρεσιν, ἀπάτην, πλαστογραφίαν καὶ λαθροεμπορίαν.

6. Ἐὰν ὁ λεμβούχος, ἔχων τὴν ὀριζομένην ἀνωτέρω ὑπηρεσίαν, ἀπέθανε πρὸ τῆς ἰσχύος μὲν τοῦ Ν. 3685 μετὰ τὸ ἔτος δὲ 1924, τὸ εἰς αὐτὴν ἀναλογοῦν βοήθημα, ἐλαττούμενον εἰς τὰ δύο τρίτα, περιορίζεται εἰς τὴν ἐπιζῶσαν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Νόμου 4833 καὶ ἐν γηραία διατελοῦσαν σύζυγον ἢ ἐν ἐλλείψει τιαυῆτος, εἰς τὰ ἐπιζῶντα τέκνα, τὰ κατὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἔχοντα τὰς ἐν τῷ αὐτῷ νόμῳ ιδιότητας.

Ἄρθρον 85.

Κοινοποιήσεις ἀποφάσεων ἐπιτροπῆς λεμβούχων.

Ἐνδίκαιά μέσα. Ἀποδείξεις.

(α') Ἄρθρον 9 Ν. 3685, β') ἄρθρον 5 Ν. 4408).

1. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐπιτροπῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 81, κοινοποιοῦνται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπιμελείᾳ τῆς Λιμενικῆς Ἀρχῆς.

2. Οὐδεμία προσφυγὴ ἐπιτρέπεται κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐν ἄρθρῳ 81 Ἐπιτροπῆς περὶ βοηθημάτων καὶ ἀξίας ἀποζημιουμένων λέμβων.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐν ἄρθρῳ 81 Ἐπιτροπῆς παντὸς ἄλλου λιμένος δύναται νὰ ἐκκληθῶσι τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου λεμβούχου ἢ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ἢ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐργασίας ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς των ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Πειραιῶς, ἀποφασίζουσης ἐντὸς μηνὸς τὸ βραδύτερον.

4. Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν στοιχείων τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς ἀπόληψιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 84 τοῦ παρόντος προβλεπομένης προνοίας ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 81 ἀρμοδία ἐπιτροπὴ δύναται νὰ καλῆ μάρτυρας καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ ὄρκον αὐτοῖς. Οἱ καλούμενοι ὡς μάρτυρες ὑπέχουσιν ὑποχρέωσιν μαρτυρίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 86.

Περὶ τῶν ἀποζημιωθέντων λεμβούχων.

(Παράγρ. 2 καὶ 1 ἄρθρ. 7 Ν. 3685).

1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 84 τυγχόντες βοηθήματος δὲν δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ ἀσκήσωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ λεμβούχου εἰς οἰονδήποτε λιμένα τοῦ Κράτους ἐπὶ ποινῇ κατασχέσεως τῆς λέμβου, ἀπαγγελομένης παρὰ τοῦ οἰκείου Πταισματοδικείου.

Οἱ παύοντες ν' ἀσκήσωσι τὸ ἐπάγγελμα τῶν λεμβούχων καὶ μὴ συνεχίζοντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ναυτικοῦ ἐν γένει δύνανται ν' ἀναλάβουν ἀτόκως καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν καταβληθέντα εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον.

Ἄρθρον 87.

Λέμβοι.

(α') Παράγρ. 3 ἄρθρου 7 καὶ ἄρθρον 8 Ν. 3685, β') Παράγρ. 1 ἄρθρου μόνου Ν. 4833.)

1. Λέμβος νοεῖται κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἢ χρησιμοποιουμένη ἐπὶ κέρδει διὰ τὴν ἐντὸς τοῦ λιμένος μεταφορὰν προσώπων, λεμβούχος δὲ ὁ κατ' ἐπάγγελμα ἐκμεταλλεύμενος προσωπικῶς λέμβον ἰδιόκτητον ἢ μὴ καὶ ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

2. Ἡ κυριότης τῶν λέμβων δι' ἑς καταβάλλεται ἢ ἀξία καὶ τῶν λόγῳ ποινῆς ὡς ἀνωτέρω κατασχόμενων μεταβιβάζεται εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον.

Ἄρθρον 88.

Περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων καταβολῆς τῶν δαπανῶν διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν λεμβούχων. Δάνεια.

(α') Ἄρθρ. 10 Ν. 3685, β') ἄρθρ. 1 Α.Ν. 685)1937).

1. Τὰ περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος βοηθήματα καὶ αἱ ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἔξοδα τῶν ἐπιτροπῶν καταβάλλονται εἰς τοὺς δικαιούχους ὑπὸ τῶν οἰκείων Λιμενικῶν Ταμείων.

2. Ἡ καταβολὴ ἐνεργεῖται κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης, ἐπιτρεπμένου ὅπως μετὰ ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας χρησιμοποιῶνται πρὸς τοῦτο καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἀποθεματικὰ κεφάλαια ὡς καὶ ἄλλα τυχόν διαθέσιμα προσωρισμένα δι' ἔργα ὧν ἡ ἐκτέλεσις δὲν παρακωλύεται, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ οὗτω χρησιμοποιηθησόμενα ποσὰ θέλουσιν ἐπιστραφῆ ἐκ τοῦ ἐσόδου περὶ οὗ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

3. Δύνανται ἐπίσης τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα διὰ τὴν ἀνωτέρω καταβολὴν νὰ συνάπτωσι δάνεια κατὰ τὰ ὀρισθησόμενα διὰ Διαταγμάτων, προκαλούμενον ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν, ἐπὶ ἐγγυήσῃ τοῦ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ἐσόδου. Ἐὰν δὲ αἱ ἐκ τοῦ ἐσόδου τούτου εἰσπράξεις εἰσὶν ἀνεπαρκεῖς διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν δανείων τούτων, ἐπιτρέπεται ὅπως τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα παρέχωσιν ὑπεγγύους καὶ ἑτέρας προσόδους αὐτῶν.

Ἄρθρον 89.

Τέλος πλευρίσματος ἀτμοπλοίων δι' ἀποζημίωσιν λεμβούχων Διόσεις πλεονασμάτων αὐτοῦ.

(α') Ἄρθρον 11 Ν. 3685, β') παράγρ. 3 ἄρθρ. μόνου Ν. 4833, γ') ἄρθρον μόνον τοῦ Δ)μτος 30 Σ)βρίου 1930, δ') ἄρθρον μόνον Νόμου 5375, ε') παράγρ. 3 καὶ 4 ἄρθρου μόνου Α. Ν. 22 Ἰανουαρίου 1936, στ') Ἄν. Νόμος 1205) 1938).

1. Ἐπιβάλλεται τέλος πέντε τοῖς ἑκατὸν (50)ο ἐπὶ τῆς τιμῆς ἐκάστου εἰσιτηρίου ἐπιβατῶν ἐπιβιβαζομένων ἀτμοπλοίων ἐκ τῶν λιμένων Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης. Τὸ αὐτὸ τέλος ἐπιβάλλεται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Οἰκονομικῶν ἐν περιπτώσει ἐπεκτάσεως τοῦ Νόμου εἰς ἑτέρους λιμένας τοῦ Κράτους.

2. Τὸ τέλος τοῦτο περιορίζεται εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἀνωτέρω ἐπιβίβασις.

3. Τὸ ἄνω τέλος ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν πέντε δραχμῶν κατ' ἐπιβάτην οὐδὲ ἀνώτερον τῶν ἑβδομήκοντα πέντε.

4. Τέλος δὲν ὀρεῖται ἐπὶ εἰσιτηρίων τῶν ὁποίων ἡ κατ' ἐπιβάτην τιμὴ δὲν ὑπερβαίνει τὰς δέκα πέντε δραχμάς.

5. Προκειμένου ἤμως περὶ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων τὰ ὁποῖα ἤθελον λάβει δάνειον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 88 ἢ καὶ ἐπὶ τῇ προβλέψει συνάψεως δανείου, τὸ τέλος τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἐπιβατῶν δύναται ν' αὐξηθῆ δι' ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ Ἐργασίας Ὑπουργῶν μέχρι δέκα τοῖς ἑκατὸν, τοῦ ἀνωτέρω κατ' ἐπιβάτην τέλους μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῆ τὰς ἑκατὸν

δοαγμάς εξακολουθεῖ δὲ νὰ εἰσπράττεται μέχρι ὀλοσγεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου καὶ τῶν κατὰ προτίμησιν ὑπὸ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἐξ ἰδίων χρημάτων προκαταβληθέντων καὶ ἂν ἀκόμη μειωθῇ ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου κατ' ἐπιβάτην κάτω τῶν δέκα πέντε δραχμῶν. Αἱ ἐκ τοῦ τέλους τούτου ἐνεργοῦμεναι ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς ἢ Τελωνειακῆς Ἀοχῆς εἰσπράξεις ἀποστέλλονται εἰς τὴν οἰκείαν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν παρ' ἧς κατατίθενται ὅπου καὶ αἱ λοιπαὶ εἰσπράξεις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ.

6. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον αὐξήσις τοῦ τέλους ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἐπιβατῶν παρέχεται καὶ πρὸς ὀλοσγερῆ ἀναπλήρωσιν καὶ ἀπόδοσιν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων καὶ ἄλλων διαθεσίμων τῶν οἰκείων Λιμενικῶν Ταμείων καθ' οἷονδήποτε νόμιμον τύπον προελθόντων καὶ γοσημοποιουμένων κατὰ προτίμησιν καὶ κατ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν λεμβούχων (ἄρθρον 88 τοῦ παρόντος). Ἡ αὐξήσις παύει δι' ἀποφάσεως τῶν ἄρμοδίων Ὑπουργῶν εἰθὺς ὡς συντελεσθῇ ἡ ἀναπλήρωσις ἢ ἀπόδοσις τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω προκαταβληθέντος εἰς ἀποζημιώσεις συνολικοῦ ποσοῦ, ὅπου καὶ ἀναφέρεται εἰς τὴν περὶ αὐξήσεως τέλους ἀπόφασιν.

7. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1091 »περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου 6059 καὶ 5570 «ἐπιβληθεισῶν εἰς τὰς ἀκτοπλοϊκὰς ἐπιχειρήσεις οἰκονομικῶν ἐπιβαρύνσεων, ἐπιτρέπεται ὅπως διατίθεται ὑπὲρ αὐτῶν ἐκ τῶν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς, δυνάμει τοῦ Νόμου 3685 ὡς οὗτος ἰσχύει σήμερον καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Διαταγμάτων, εἰσπρατομέμων τελῶν πλευρίσματος, τὸ κατ' ἔτος ἀπομένον ὑπόλοιπον μετὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 16 Ἰουνίου 1935 »περὶ ρυθμίσεως τῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν χρεῶν καὶ τῆς μειώσεως τοῦ τόκου» κεκανονισμένου τοκογεωλυσίου τῶν συναφθέντων δι' ἀποζημιώσιν τῶν λεμβούχων Πειραιῶς δανείων.

8. Ἐὰν τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑπόλοιπον δὲν ἐπαρκῆ διὰ τὴν πλήρη κάλυψιν τῶν περὶ ὧν αὕτη ἐπιβαρύνσεων, ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκτιδομένην προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς Συγκοινωνίας, τῆς Ἐργασίας καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν, ἐπεκτείνηται ἀναλόγως καὶ καθ' ὃ μέτρον τυγχάνει ἀναγκαῖον, καὶ εἰς ἄλλους τοῦ Κράτους λιμένας τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαίωμα, ἐφόσον ὅμως ἦθελε διαπιστωθῇ ὅτι μετὰ τὴν πλήρη ἐτησίαν ἐξυπηρέτησιν τῶν δι' ἀποζημιώσιν λεμβούχων συνημμένων δανείων ἢ οἰωνδήποτε ἄλλων νομίμως ἀνειλημμένων πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου ὑποχρεώσεων, ἀπομένει πλεόνασμα ἐκ τῶν τελῶν πλευρίσματος.

9. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον οἰκονομικῶν ἐπιβαρύνσεων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ βαρύνουσα ἕκαστον ἐπιβατηγὸν ἀκτοπλοϊὸν διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Α.Ν. 1091 καταβληθέντων ἢ καταβληθησομένων διὰ μισθοτροφοδοσίαν τοῦ πληρώματος αὐτοῦ καθ' ἑκάστην χειμερινὴν περιόδον πλοίων καὶ τῶν κατὰ τὴν τρέχουσαν ἢ τὴν τελευταίαν πρὸς τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου τούτου χειμερινὴν περιόδον διὰ μισθοτροφοδοσίαν ἢ δι' ἡμερομίσθια κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐπισκευῶν ἢ τῆς ἐτησίας τοῦ αὐτοῦ πλοίου ἐπιθεωρήσεως καταβληθέντων.

10. Ὁ τρόπος τῆς ὑπὲρ ἑκάστης τῶν ἀκτοπλοϊκῶν ἐπιχειρήσεων (ὧν τὰ ἐπιβατηγὰ ἀκτοπλοία ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Α.Ν. 1091) κατανομῆς καὶ πληρωμῆς τῶν περὶ ὧν ἡ προηγούμενη παράγραφος ποσῶν, τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖα δικαιολογητικά, τὰ τοῦ ἐλέγχου αὐτῶν ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου λεπτομέρεια δύνανται νὰ καθορίζωνται διὰ κοινῶν ἀποφά-

σεων τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς Συγκοινωνίας καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν.

11. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀνωτέρω οἰκονομικῶν ἐπιβαρύνσεων τῶν ἀκτοπλοϊκῶν ἐπιχειρήσεων ἀνατρέγει ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀν. Νόμου 1091 καὶ λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1940 ἐκτός ἐὰν ἦθελε παραταθῆ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν περὶ ὧν ἀνωτέρω Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 90

Περὶ τοῦ διὰ Διαταγμάτων καθορισμοῦ λεπτομερειῶν ἐφαρμογῆς διατάξεων περὶ παραβολῆς ἀκτοπλοίων. (ἄρθρον 13 Ν. 3685)

Αἱ λεπτομέρεια τῆς εἰσπράξεως καὶ βεβαιώσεως τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 89 πόρων, ὁ τρόπος τῆς συνάψεως δανείων, ὁ τρόπος καὶ ἡ προθεσμία τῆς ἐξακριβώσεως τῶν εἰς βοήθημα δικαιουμένων προσώπων, διορισμὸς γραμματέως καὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν καὶ ὁ τρόπος πληρωμῆς τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως εἰς τὸ Ταμεῖον Τροχαίας Κινήσεως ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 89 πόρων τοῦ ποσοῦ τοῦ καταβληθέντος εἰς τοὺς λεμβούχους Θεσσαλονίκης καὶ γενικῶς πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ὀρίζονται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας, Ἐργασίας, καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Ἄρθρον 91

Χρόνος ἐνάρξεως ἰσχύος νόμου 3685.

(Παράγρ. 2. ἄρθρ. μόνον Α.Ν. 22 Ἰανουαρ. 1936)

Ὡς ἐναρξίς τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 3685 (ἄρθρ. 80-90 τοῦ παρόντος), ὅπου ἐγένετο ἐπέκτασις αὐτοῦ διὰ Δ)τος, θεωρεῖται ἡ ἡμέρα τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ οἰκείου Διατάγματος.

Ἄρθρον 92

Δάνεια πρὸς ἀποζημιωθέντας λεμβούχους.

(ἄρθρ. 4ον. Νόμου 4408)

1. Ἐπιτρέπεται πρὸς ἀποζημιουμένους λεμβούχους ἀτομικῶς ἢ πρὸς ἀλλευτικὸς συνεταιρισμοὺς συνιστωμένους ἐκ τοιούτων ἢ χροσῆγησις ὑπὸ τῶν οἰκείων Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν δανείων ἵνα χρησιμεύσουν πρὸς ἐγκατάστασιν τούτων εἰς ἀλλευτικὰς περιοχὰς καὶ πρὸς ἀπόκτησιν ὀργάνων ἀλλευτικῆς τέχνης.

2. Διὰ τῶν συμβάσεων τῶν τοιούτων δανείων, συναπτομένον τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Διεύθυνσις Ἀλιείας) θὰ προβλέπωνται ὅροι παρακλουθήσεως καὶ ἐλέγχου τῆς διαθέσεως τῶν χρημάτων τῶν τοιούτων δανείων.

Ἡ παρὰ τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς ἀνάληψις τῶν δανεισθέντων ποσῶν γίνεται ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, ἐπιμελεῖται τοῦ ἐνδικοφερομένου δανεισταῦ.

Ἄρθρον 93

Περὶ ἀναλήψεως τῆς διαπορομείσεως τῶν ἐπιβατῶν ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

(Παράγρ. 2 ἄρθρ. 2 Ν. 4408)

Διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας, Ἐργασίας καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας δύνανται νὰ ἐπιταθῶσιν αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 25 τοῦ ἄρθρου 123 τοῦ παρόντος, περὶ ἀναλήψεως τῆς διαπορομείσεως τῶν ἐπιβατῶν ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Κερκίρας, καὶ εἰς ἄλλους λιμένας.

"Αρθρον 94

Περί βοηθήματος εις άρρηστυθέντας ναυπηγοζυλουργούς (άρθρον 1 Νόμου 6456)

Ναυπηγοζυλουργοί έκτοπισθέντες τής έργασίας των λόγω τής έκ τής παραβολής των άτμοπλοίων δημιουργηθείσης άνεργίας εις τās έργασίας κατασκευής και επισκευής λεμβων και φορηγίδων ως και οι κατασκευασταί καταστημάτων και κωπών Πειραιώς δύνανται διά Διάταξιν, προκαλουμένων παρά του Ύφυπουργού τής Έργασίας, να τύχουσι του βοηθήματος του χορηγηθέντος εις τους λεμβούχους κατά τον νόμον 3685 «περί παραβολής των άτμοπλοίων εις τās προκυμαίας των λιμένων και περί βοηθήματος άνεργίας εις τους λεμβούχους» (άρθρα 10-91 του παρόντος) ούτινος αι διατάξεις εφαρμόζονται αναλόγως. Το βοήθημα τουτο θέλει χορηγηθή έκ των κεφαλαίων των προσωρισμένων δια την άποζημίωσιν των λεμβούχων του λιμένος, ως ήθελεν όρίσει το οικειον Διάταγμα μετά την έκδίκασιν των άποζημιώσεων των λεμβούχων του λιμένος τούτου.

Πάσαι αι λοιπαί διατάξεις, αι άναγκαίαι προς έκτέλεσιν του παρόντος, όρισθήσονται διά Διάταξιν προκαλουμένων υπό του Ύφυπουργού Έργασίας.

"Αρθρον 95

Περί καθορισμού αριθμού φορηγίδων.

(Παράγρ. 2 άρθρ. 1 μόνου Ν. 5344).

Διά Διατάγματος προκαλουμένου παρά των Ύπουργών Έθνικής Οικονομίας, Συγγωνωνίας και Ναυτιλών, δύνανται να επεκταθή ή εφαρμογή τής παραγράφου 18 του άρθρου 118 του παρόντος περί καθορισμού του αριθμού των εν τω λιμένι Θεσσαλονίκης φορηγίδων και εις άλλους λιμένας του Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΠΟΙΝΙΚΑΙ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

"Αρθρον 96

Ποινικαί διατάξεις

(α) άρθρ. 25 Ν.Δ. 28 Ίουνίου 1923 β) παρ. 2 άρθρ. 5 Ν.Δ. 22 Ίουλίου 1933).

1. Απαγορεύεται ή άπόρριψις του έρματος των πλοίων εντός τής λεκάνης των λιμένων. Το έρμα δέν να μεταφέρηται και άπορρίπτεται έκτός του λιμένος εις άπόστασιν δύο χιλιομέτρων τουλάχιστον από του στομιού αυτού ή να έξάγηται εις τήν ξηράν και ν' άποκομιζήται εις τās επί τούτω καθωρισμένας θέσεις δαπάναις πάντοτε του πλοιοκτήτου ή του κυβερνήτου του πλοίου. Πάσα παράβασις τής διατάξεως τούτης είναι ποινικώς κολάσιμος καταδικάζεται δε και άυτεπαγγέλτως και τιμωρεΐται με χρηματικήν ποινήν από δραχ. πενήκοντα (50) μέχρι δραχμίων δύο χιλιάδων (2000), εν ύποτροπή δε και με φυλάκισιν μέχρι τριών μηνών. Η βεβίωσις τής παραβάσεως γίνεται υπό τής άρμοδίας αστυνομικής αρχής του λιμένος διά πρωτοκόλλου, όπερ, συντασσόμενον εις διπλούν και έχον την κατά το άρθρον 134 τής Ποινικής Δικονομίας άποδεικτικήν ισχύν, άποστέλλεται εντός πέντε από τής συντάξεως του ήμερών εις τον άρμόδιον Εισαγγελέα προς ένασκησιν τής ποινικής άγωγής κατά του πλοιοκτήτου ή του πλοιάρχου ένόπιον του άρμόδιου Πλημμελειοδικείου.

2. Επίσης κατά τ' άνωτέρω καταδικάσεται και άυτεπαγγέλτως και τιμωρεΐται με τās άνωτέρω ποινάς πās ό επιφέρων βλάβην εις τὰ εν άρθρω 95 αναφερόμενα λιμενικά έργα, ανεξαρτήτως τής επανορθώσεως τής βλάβης.

3. Σιδηροδρομικώς υπάλληλος παραδίδων ή παρα-

λαμβάνων εμπόρευμά τι άνευ προσαγωγής άποδείξεως λιμενικού φόρου, ή παρεμβάλλον όπωσδήποτε δυσχερείας εις τήν είσπραξίν αυτού, τιμωρεΐται καθ' έγκλησιν του Προέδρου τής Λιμενικής Έπιτροπής ή του ένουκιαστού των λιμενικών φόρων διά προστίμου μέχρι δραχμίων εκατόν, εν ύποτροπή δε διά κρατήσεως μέχρις έπτών ήμερών και προστίμου μέχρι χιλίων δραχμίων.

"Αρθρον 97

Μεταβατικαί διατάξεις

α) (Παράγρ. 2 άρθρ. 14 Ν.Δ. 28 Ίουνίου 1923 β) παράγρ. 2 άρθρ. 6 Ν.Δ. 23 Ίβριου 1925 γ) άρθρ. 3 Ν.Δ. 4 Δ)βριου 1925 δ) άρθρ. 11 Ν.Δ. 18 Ίβριου 1925 ε) έδάφ. 2ον τής παραγρ. 2 άρθρ. 4 Ν.Δ. 13 Ν)βριου 1927 στ) παραγρ. 2 άρθρ. μόνου Ν. 5689 ζ) άρθρ. 1 Ν.Δ. 22 Ίουλίου 1933 η) παραγρ. 9 άρθρ. 5 Δ)τος 28-9-1934 θ) άρθρ. 5 Α.Ν. 21 Ν)βριου 1935 ι) παραγρ. 3 άρθρ. 11 Α.Ν. 25 Ίανουαρ. 1936 ια) άρθρ. 56 και 84 Α.Ν.1179) 1938).

1. Τα ποσοστά των επιβεβλημένων μέχρι τής ισχύος του Ν.Δ. 22 Ίουλίου 1933 λιμενικών φορολογιών, τὰ κατά τους κειμένους νόμους, λογιζόμενα επί του δημοτικού δασμολογίου, νοούνται επί του δημοτικού δασμολογίου του ισχύσαντος μέχρι 30 Απριλίου 1933, ούχι δε επί του νέου δημοτικού δασμολογίου του κυρωθέντος διά του από 2 Φεβρουαρίου 1933 Δ)τος (Ε.Κ. 29)1933) Διά Διαταγμάτων, εκδιδόμενων κατά τās κειμένας διατάξεις περί επιβολής ή αύξήσεως λιμενικών φόρων, αι προϋφιστάμεναι λιμενικαί φορολογίαι έξαγομένων, μεταφερομένων και είσαγομένων άτελώς όέλουσι προσαρμοσθή προς το ως άνω νέον δημοτικόν δασμολόγιον.

2. Επί των λιμεν. φορολογιών των ύπεγγύων εις έξυπηρέτησιν δανείων συνωμολογημένων μέχρι τής ισχύος του Δ)τος 28 Ίβριου 1934 εφαρμόζονται τὰ άρθρα 26-30 του παρόντος, έξαιρέσει των διατάξεων εκείνων δι' ών το πρώτον καθιερούνται άπαλλαγαι ύπερ ειδών υποκειμένων πρό τής ισχύος αυτού εις λιμεν. φόρον. Μετά όμως τήν έξόφλησιν του δανείου ή και πρότερον συναινέσει του δανειστού εφαρμόζονται καθ' όλα τὰ άρθρα 26-30 και επί των τοιούτων φορολογιών.

3. Αί όπωσδήποτε μέχρι του Ν.Δ. 4)12 Δ)βριου 1925 γενόμεναι είσπράξεις λιμενικών φόρων ύπερ των έκασταχού Λιμενικών Ταμείων νομιμοποιούνται.

4. Τα μέχρι τής ισχύος του αυτού Ν.Δ. μήπω είσπραχθέντα παρά των τελωνειακών αρχών έξ' όφειλετών είτε λιμενικών φόρων, είτε έξ άλλων οίωνδήποτε ύφισταμένων δικαιωμάτων ύπερ των Λιμενικών Ταμείων δέν είσπράττονται. έξαιρουμένων των ένουκιαστών όφειλετών λιμενικών φόρων, ως και των μετά Λιμενικού τινος συμβληθεισών Έταιριών, υποχρεουμένων εις τήν πληρωμήν των όφειλομένων.

5. Τα μέχρι τής ισχύος του Ν.Δ. 17)21)Ίβριου 1926 είσπραχθέντα ύπερ Λιμενικού τινός Ταμείου ή ύπερ τής Διώρυγας Λευκάδος-Άλεξάνδρου ή του Ειδικού Ταμείου Μηχανημάτων Λιμενικών έργων νομιμοποιούνται.

6. Πάσα οίανδήποτε παραχώρησις οίονδήποτε εμπόρευματος ή άλλου τινός δικαιώματος, γενομένη ύπερ ή διά λ)σμόν των Λιμενικών Ταμείων μέχρι τής ισχύος του υπερί λιμένων και Λιμενικών Ταμείων Ν.Δ. τής 28 Ίουνίου 1923 επί των κατά το άρθρον 62 του παρόντος γηπέδων, κυρούται και αναγνωρίζεται ως τίτλω κυρίου ή νομέως αυτών γενομένην.

7. Αί διατάξεις των παραγράφων 1 και 5 του άρθρου 47 του παρόντος εφαρμόζονται και διά τās πάσης φύσεως άπαιτήσεις των Λιμενικών Ταμείων των Νέων Χωρών τās γεγενημένας πρό τής επεκτάσεως και εν αυταίς τής ισχύος του Νόμου ΡΚΘ' του 1865 περί λιμένων κλπ. ή

8. Δύναται δι' απόφασεως του Νομάρχου, λαμβανομένης μετά γνώμης της Λιμενικής Επιτροπής και μετά σύμφωνον γνώμην του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου λιμενικών φορολογιών, να μειωθῇ τὸ ἐνοικίον λιμεν. φόρων τῆς χρήσεως 1930-1931, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι λόγω ἐξαγγελθείσης ὡς ἐπικειμένης καταργήσεως λιμενικοῦ φόρου διὰ τὸ ἐπόμενον τῆς ἐνοικιάσεως ἔτος, ἐπῆλθε μείωσις τῶν εἰσπραξέων τῶν λιμεν. φόρων κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἐνοικιάσεως.

9. Ἐπιτρέπεται αἰτήσῃ τοῦ ζημιωθέντος μετά γνώμης τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Επιτροπῆς καὶ μετά σύμφωνον γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Λιμενικῶν Φορολογιών, δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἀνάλογος μείωσις τοῦ μισθώματος τῶν λιμεν. φόρων χρήσεως 1934-1935, ἐὰν βεβαιωθῇ ὅτι λόγω τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Κινήματος τῆς 1ης Μαρτίου 1935 καὶ τῶν πρὸς καταστολὴν αὐτοῦ ληφθέντων μέτρων, ἐπῆλθεν ἐλάττωσις τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς μισθώσεις φόρου τοῦ Ο.Λ.Π. καὶ τοῦ Κοινοφελούς Ταμείου Αἰγίνης τῆς χρήσεως ταύτης. Τοιαῦται αἰτήσεις εἶναι ἀπαράδεκτοι μετὰ ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀναγκ. Νόμου τῆς 21/22 Νοεμβρίου 1935.

10. Τὰ μέχρι 31 Μαρτίου 1936 ὑπὸ Λιμενικῶν Ταμείων ὑφειλόμενα δι' ἐργασίας ἐκτελεσθείσας ὑπὲρ αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἱπηρεσίας Μηχανημάτων Λιμεν. ἔργων, ἐκχωροῦνται δυνάμει τοῦ Α.Ν. 25-1-1936 (περὶ συστάσεως Ε.Τ.Μ.Α.Ε.) εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Μηχ. τῶν Λιμεν. ἔργων καὶ κατατίθενται μερίμνη τῶν ἀρμοδίων Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν, διὰ ἴσμον αὐτοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

11. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν.Δ. 18 Σ)βρίου 1925 ὑφιστάμενοι εἰς λιμένας ἢ ἐπίνεια πυρσοὶ ὡς καὶ οἱ πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν προληφθέντες ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀλλὰ μὴ ποιοθετηθέντες ἄμα δὲ καὶ τὰ εἰς ἐπίνεια ἢ λιμένας ὑπάρχοντα ναύδετα θεωροῦνται ποιοθετηθέντα ἢ ἔτοιμα πρὸς τὸ ποθέτησιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. Ἐξαίρουσιν τῶν διατάξεων τῆς παρουσίας παραγράφου οἱ φωτοβόλοι σημαντῆρες τῶν ἀβαθῶν τοῦ πυροβολείου ἐν Πειραιῇ καὶ τοῦ ναυαγίου τοῦ ἀτμοπλοίου «Ναύαρχος Κουντουριώτης» ἐν Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες προσκαίρως ποιοθετηθέντες πρὸς πρόληψιν δυστυχημάτων, ἀνήκουσιν εἰς τὸ Κράτος.

12. Αἱ ἀποφάσεις Ἱπουργῶν ἢ ἄλλων Ἀρχῶν, ὧν ἡ περὶ φέρεια περιλαμβάνει πλείονας τοῦ ἐνὸς Νομοῦ, αἱ ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Α.Ν. 1179)1938 ἐπὶ ἀντικειμένων ὑπαχθέντων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Νομαρχῶν μετὰ τὴν ἰσχύον τοῦ καθορισθέντος τὴν ἀρμοδιότητα ταύτην ὑπ' ἀρ. 130 τοῦ 1936 Ἀναγκ. Νόμου, εἶναι ἀφ' ἐαυτῶν ἔγκυροι, θεωροῦμεναι ὡς ἀρμοδίως ἐκδοθεῖσαι.

Ἄρθρον 98.

Περὶ ἐκτελέσεως κατὰ τὴν δεκαετίαν 1937-1947 σειρᾶς ἔργων λιμενικῶν κλπ.

(α') Παραγρ. 1, 2, 3, 4 καὶ 6 ἄρθρου 4 καὶ ἄρθρον 5 Α. Ν. 575)1937 καὶ β') ἄρθρον 1-3 Ἀν. Ν. 711)1937).

1. Διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὁδικοῦ καὶ σιδηροδρομικοῦ δικτύου τῆς χώρας ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν λιμενικῶν ἔργων ἐγκρίνεται ἀπὸ τοῦ οἴκον. ἔτους 1937 καὶ ἐπὶ μὴν συνεχῆ δεκαετίαν ἔκτακτος πίστωσις συνολικοῦ ποσοῦ 2.328 ἑκατομμυρίων.

2. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου διὰ τὴν πρώτην τριετίαν διατίθεται ποσὸν 961 ἑκατομμυρίων κατανεμόμενον ὡς ἑξῆς:

	1937-38	1938-39	1939-40
Ὁδοποιία	364	228	201
Σιδηροδρομοὶ	40	40	38
Λιμενικὰ ἔργα	25	25	—
	<hr/>	<hr/>	<hr/>
	429	293	239

3. Αἱ πιστώσεις αὗται ἐγγράφονται εἰς τοὺς προσημοῦς τῶν ἐξόδων τῶν Ἱπουργείων Συγκοινωνίας καὶ Σιδηροδρόμων. Ἐκ τῶν διὰ λιμενικὰ ἔργα ἀνωτέρω πιστώσεων ποσὸν Δοχ. πέντε ἑκατομμυρίων διατίθεται διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων τῆς Διῶριγος Κασσάνδρας.

4. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ὑπολοίπου προγράμματος καθορισθήσεται ἐν καιρῷ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου.

5. Ὁ καθορισμὸς τῶν κατασκευασθησόμενων ἔργων, ὁ χρόνος ἀνάρξεως καὶ ἡ διάρκεια ἐκτελέσεως ἐκάστου ἐξ αὐτῶν ὡς καὶ ἡ διατεθησομένη δι' ἕκαστον ἔργον πίστωσις θέλουσιν ὀρίζεσθαι δι' ἀποφάσεως τῶν ἀρμοδίων Ἱπουργῶν.

6. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Ἱπουργοὺς Συγκοινωνίας καὶ Σιδηροδρόμων, ὅπως, πρὸς ρύθμισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἔργων ἢ ἐπίσπευσιν αὐτῆς, συμφωνῶσι μετὰ τῶν οἰκείων ἀναδόχων τὴν εἰς τὰ ἐπόμενα ἔτη καὶ μέχρι τέλους τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1946-1947 πληρωμὴν τῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν εἰς ἕκαστον ἔτος καθοριζόμενων πιστώσεων πραγματοποιούμενων ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἔργων δαπανῶν, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τόκου οὐχὶ ἀνωτέρου τοῦ συμβατικοῦ.

7. Προκειμένου περὶ ἐκτελέσεως ἐπείγουσας φύσεως ἔργων (ὕδραυλικῶν, λιμενικῶν καὶ ὁδοποιίας) στρατιωτικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν προηγουμένων παραγράφων, δὲν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου ΣΙΒ' (περὶ δημοσίου λογιστικοῦ), τοῦ Νόμου 4010 (περὶ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Νόμου 5367 (περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων).

8. Ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τούτων καὶ τῆς προμηθείας τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων ἀπαιτουμένων παντὸς εἴδους ὑλικῶν, μεταφορικῶν καὶ λοιπῶν σχετικῶν δαπανῶν, καθορίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

9. Ὁ καθορισμὸς ἐκάστου τῶν ἔργων ἐφ' ὧν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ὡς ἔργων ἐπείγουσας φύσεως στρατιωτικοῦ ἐνδιαφέροντος, γίνεται δι' ἀποφάσεως τῶν Ἱπουργῶν τῆς Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν, στηριζομένης ἐπὶ ἀντιστοίχου γνωματεύσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

10. Προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 7 περιλαμβανομένων ἔργων, ἐπιτρέπεται, ἐπὶ πλέον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 παραγρ. 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 575 τοῦ ἔτους 1937 ἀναφερομένων Μηχανικῶν καὶ Ἐργοδηγῶν, ἢ πρόσληψις εἰς βᾶρος τῆς ἀξίας τῶν ἔργων καὶ τοῦ ἀπαιτηθησόμενου διοικητικοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ προσωπικοῦ, προσλαμβανομένου ὑπὸ τοῦ διευθύνοντός τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ὑπαλλήλου τοῦ Ἱπουργείου Συγκοινωνίας, οὗ ὅμως ἡ δαπάνη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 1 ο)ο τῆς δαπάνης τῶν ἀντιστοιχῶν ἔργων, τοῦ ποσοστοῦ τούτου μὴ ὑπολογιζομένου εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ἔδαφιου 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ἀν. Νόμου 575 τοῦ ἔτους 1937 ὀριζόμενον ποσοστὸν.

11. Ὁ ἀριθμὸς, ἡ εἰδικότης καὶ ὁ μισθὸς τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσωπικοῦ, καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

12. Διὰ τὸ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων προσληφθησόμενον ἐν γένει προσωπικὸν ἰσχύει τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 204 τοῦ ἔτους 1936 Ἀν. Νόμου (περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ὑδραυλικῶν ἔργων Μακεδονίας).

13. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δαπανῶν ἐκδίδονται ἐντάλματα προπληρωμῆς ἐπ' ὄνοματι τοῦ διευθύνοντος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ὑπαλλήλου τοῦ Ἱπουργείου Συγκοινωνίας.

14. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων προβλεπομένων ὑπὸ τῶν παραγρ. 7-9 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὧν ἡ κατασκευὴ λόγω εἰδικῶν συνθηκῶν κρίνεται ὡς ἐκτελεστέα ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάθεσις τῆς κα-

τασκευής τού έργου εις τήν υπό τού Υπουργείου Στρατιωτικῶν υποδεικνυομένην ὑπηρεσίαν, τῶν σχετικῶν χρηματικῶν ἐντάλλμάτων προπληρωμῆς ἐκδιδομένων ἐπ' ὄνοματι τοῦ ἀρμοδίου ἀνωματικῶν καὶ ὑποδείξιν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 99.

Τελικαὶ διατάξεις.

(α') Ἄρθρ. 28 καὶ παραγρ. 1 ἄρθρ. 30 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, β') ἄρθρ. 20 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925, γ') παραγρ. 1, δευτέρα περίοδος τῆς παραγράφου 2 ἄρθρου 22, παράγραφος τελευταία ἄρθρου 17 Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, δ') παραγρ. τελευταία ἄρθρ. 4 Ν. Δ. 4 Δεκεμβρίου 1925, ε') παραγρ. 3 ἄρθρ. 5 Ν. Δ. 13 Νοεμβρίου 1927, στ') παραγρ. 2 ἄρθρ. 14 Ν. 3685, ζ') παραγρ. 1 καὶ ἑδ. ε' παραγρ. 3 ἄρθρ. 14 Ν. 4499, η') παραγρ. 10 ἄρθρ. 12 Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933, θ') παραγρ. 5 ἄρθρ. 6 Ν. 6178, ι') παραγρ. 2 ἄρθρ. 10 Α. Ν. 1157(1938).

1. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κανονισμὸς τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ λιμένων καὶ λιμενικῶν Ταμείων διατάξεων.

2. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923 «περὶ λιμένων καὶ λιμεν. Ταμείων» ὑπάγονται καὶ πάντα ἀνεξαίρετως τὰ ἐν λειτουργίᾳ κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ λιμενικὰ Ταμεία.

3. Ἐντὸς ἑξῆς μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923 καὶ κατόπιν ψηφίσματος τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος, κίθ' ἂν ἀμειοσύνητος νόμος ἰσχύουσι λιμενικὰ φορολογίαι θέλουσι τροποποιηθῆ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἐπ' ὅσον ἀντίκεινται εἰς αὐτάς καὶ δὲν καθορίζουσι εἰδικὸς πῆρους ὑπὲρ λιμενικοῦ Ταμείου. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης διὰ Β. Δ. προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐκδιδομένων αἱ τροποποιήσεις δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ ἄνευ ψηφίσματος τῶν οἰκείων Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ καὶ νὰ παραποσῶσιν ὑφιστάμενα φορολογίαι ὡς ἔχουσι ἐπιβληθῆ, προπιοιούμεναι ἢ μὴ εἰς πρὸς τὰ ποσοστὰ μέχρι διαρρυθμίσεως αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Φορολογίαι δὲν ἢ ἰσχύς ὁπωσδήποτε ἐληξῆ θέλουσι ἐξχολουθῆ ἰσχύουσαι μέχρι διαρρυθμίσεως αὐτῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, αἱ δὲ μέχρι τῆς 28 Ἰουνίου 1923 γενόμεναι εἰσπράξεις, θεωροῦνται ὡς νομίμως γενόμεναι.

4. Καταργοῦνται οἱ νόμοι ΠΚΘ' τοῦ 1865, ΒΡΚΓ' τοῦ 1893, ΑΦΠΗ' τοῦ 1887, τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 1557 τοῦ 1918, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ λιμενικὰ Ταμεία, ὁ νόμος 1351, ὁ νόμος 2406, ὁ νόμος 2698, ὁ νόμος 3020, τὸ ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1922 Ν. Δ. ἀπερὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 3020 ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις εἰδικῶν νόμων ἀντικειμένη εἰς τὸ Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, ἐκτὸς τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν παραγρ. 12 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ παρόντος.

5. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη πρὸς α') τὸ Ν. Δ. 23(30) Σεπτεμβρίου 1925, β') τὸν Ν. 4499, γ') τὸ Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933, δ') τὸν Νόμον 6178.

6. Ὅμοιος καταργεῖται πᾶσα εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923 (περὶ λιμένων καὶ λιμεν. Ταμείων ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 4) 12 Δεκεμβρίου 1925 (ἀπερὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν Νόμων ΓΦΑ κλπ.), ἰσχύουσα δὲ μετὰ τὴν 15ην Μαΐου 1927.

7. Ὅμοιος καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 1, 5, 6 καὶ 7 τοῦ Νόμου 645 ὡς καὶ τὰ 5 παραγρ. 2 καὶ 6 τοῦ Νόμου 1833 ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὸ Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου) 28 Δεκεμβρίου 1925.

8. Ὅμοιος καταργεῖται ὁ Νόμος 3324 ἀπερὶ ἰεμβούχων, τὸ Ν. Δ. τῆς 5 Ἰουλίου 1926 ἀπερὶ παροχῆς βοήθης

ματος εἰς τοὺς ἰεμβούχους καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις, ἀντικειμένη εἰς τὸν Νόμον 3685.

9. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. Δ. προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κωδικοποιήσις εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ λιμένων καὶ λιμεν. Ταμείων κειμένων διατάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 100.

Περὶ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Κοινοφελῶν ἔργων Αἰγίνης.

(α') Νόμος 2817, β') περίοδος δευτέρα τῆς παραγράφου πρώτης τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, γ') Νόμος 4356, δ') παραγρ. 1 ἄρθρ. 10 Ν. 4499, ε') παραγρ. 3 ἄρθρου 4 Νόμου 6066, στ') ἄρθρ. 56 Α. Ν. 1179(1938).

1. Πρὸς ὑδρευσιν, φωτισμόν, ὁδοποιίαν καὶ ἐξωραϊσμόν ἐν γένει τῆς κομποπόλεως Αἰγίνης συνιστᾶται Εἰδικὸν Ταμεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Εἰδικὸν Ταμεῖον Κοινοφελῶν ἔργων κομποπόλεως Αἰγίνης».

2. Ἡ ὄροι τοῦ Ταμείου εἰσὶν :

α') Ἐτησίαι εἰσφορὰ τῆς Κοινοτήτος Αἰγίνης ἴση πρὸς τὴν κατὰ μέσον ὄρον ἐτησίως δαπανώμενα διὰ τοῦ προσημοῦ τῆς Κοινοτήτος Αἰγίνης κατὰ τὴν προηγουμένην τριετίαν τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 2817 διὰ τὸν φωτισμόν, ὑδρευσιν, καθαριότητα, ὑπονόμους καὶ ὁδοποιίαν.

β') Ἐτησίαι εἰσφορὰ τοῦ λιμεν. Ταμείου Αἰγίνης, ὡς κατωτέρω ὀριζομένη, εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ὑδρεύσεως καὶ φωτισμοῦ τοῦ λιμένος ὡς καὶ κατασκευῆς παρλιανῆς ὑπονόμου, ὧν ἔργων τὴν τε κατασκευὴν, συντήρησιν καὶ λειτουργίαν ἀναλαμβάνει ἐφεξῆς τὸ συνιστώμενον Εἰδικὸν Ταμεῖον.

γ') Αἱ ἐκ τῆς ὑποχρεωτικῆς ὑδρεύσεως καὶ φωτισμοῦ εἰσπράξεις κατὰ τὰ περαιτέρω ὀριζόμενα.

3. Ἡ ἐτησίαι εἰσφορὰ τοῦ λιμενικοῦ Ταμείου ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἐτησίου ἐσόδου τοῦ προσερχομένου ἐκ τῆς προσθέτου αὐξήσεως, ὀρισθησομένης διὰ Β. Δ. ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Αἰγίνης.

α') Τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν διὰ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐν γένει εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα.

β') Τῶν κατὰ τὸ τελωνειακὸν δασμολόγιον ἀτελῶς εἰσαγόμενων ἐμπορευμάτων, ἐκτὸς τῶν νομίμως καθορισμένων ἐξαίρεσεων καὶ ἀπαλλαγῶν.

γ') Ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων πλὴν τοῦ σπόγγου ρορολογουμένου κατὰ τὴν ἐξαγωγήν του. Τοῦ ἑδαφίου τούτου τὸ ποσοστὸν τῆς φορολογίας ὀρίζεται εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4 ο ο) ἢ δὲ ἐφαρμογῆς του ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

δ') Ἐπὶ τῶν διὰ τῆς παραλίας Αἰγίνης καὶ τῶν ἐν τῷ λιμένι Αἰγίνης ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον ἐπιβιβαζομένων προϊόντων τῶν μεταλλείων πρὸς ἐξαγωγήν ἢ μεταφορὰν ἀλλοῦ πλὴν τῶν νομίμων ἐξαίρεσεων καὶ ἀπαλλαγῶν.

ε') Ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν πρὸς ἐξαγωγήν ἢ μεταφορὰν ἐπιβιβαζομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων, ὑπαγομένου ἐνταῦθα καὶ τοῦ ἐξαγομένου σπόγγου καθὼς καὶ τῶν ἐξαγομένων νωπῶν ἰχθύων καὶ ὀστράκων, ἀρχεται δὲ ἡ ἐφαρμογῆς του ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου 2817 ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπὶ τοῦ ἑδαφίου τούτου τὸ ποσοστὸν τῆς φορολογίας τοῦ μὲν σπόγγου ὀρίζεται εἰς ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 ο ο) ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὀριζομένης, τῶν δὲ νωπῶν ἰχθύων καὶ ὀστράκων, ἀδιακρίτως εἶδους καὶ ποιότητος, εἰς δέκα λεπτὰ κατ' ὄκτω.

Διὰ τῆς ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ λέξεως ἀξίως ὅπου ἀναγράφεται αὐτῇ νοεῖται ἡ τρέχουσα ἀπορροαία ἀξίω τῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων.

4. Ἡ ὡς ἀνωτέρω καθοριζομένη πρόσθετος ἀξίως τῶν λιμεν. φόρων ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Κοινοφελῶν ἔργων Αἰγίνης καταργεῖται ἀπ' ἧς Διάταγμα θέλει καθορίσει.

Εἰδικῶς διὰ τὰ σιγαρέττα ἢ κατάργησις ἀνατρέχει ἐπὶ 12 Δεκεμβρίου 1925. Ἀντὶ τῆς καταργουμένης φορολογίας ἐπιβάλλεται πρόσθετος λιμενικὴ φορολογία κατὰ τὰς ἰσχύουσας περὶ Λιμενικῶν Τυμείων σχετικὰς διατάξεις εἰσπραττομένη ἀπ' εὐθείας ὑπὲρ καὶ διὰ λογαρισμὸν τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Κοινοφελῶν ἔργων Αἰγίνης.

5. Ἡ εἰσπραξις ἀπάντων τῶν ὡς εἴρηται ἐπιπροσθέτων λιμεν. φόρων διενεργεῖται συγχρόνως μετὰ τῶν φόρων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, τὰ δὲ ὀφειλόμενα εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον ποσὰ ἀποδίδονται εἰς τοῦτο ἐντὺς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστου οἴκου. Ἔτους ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου κατόπιν ἐξακριβώσεως ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐν δύο μελῶν τοῦ Λιμεν. Ταμείου καὶ δύο Κοινοτικῶν Συμβούλων, ὀριζομένων ἀπάντων ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος Αἰγίνης καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου.

6. Ἐπὶ τῶν φόρων τούτων ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν, τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ὡς πρὸς τοὺς ἐπιφορτισμένους τὴν εἰσπραξίν καὶ διαχειρίσιν ὑπαλλήλους, συμβούλια καὶ ἐπιτροπὰς, καὶ τὴν τελωνειακὸν νόμον ὡς πρὸς τὴν λαθραίαν εἰσαγωγὴν ἢ μεταφορὰν διὰ τὴν ὀλικὴν δῆλωσιν ἢ διασάφησιν τῶν φορολογουμένων εἰδῶν.

7. Τὰ εἰσπραττόμενα ἐκ τῶν κατὰ τὴν παραγρ. 2 φόρων καὶ λοιπῶν ἐσόδων, κατατίθενται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου, ἢ δὲ διαχειρίσιν τούτων ὡς καὶ ἡ διάθεσις καὶ ἡ ἐπιτήρησις τῶν διὰ τούτων ἐκτελουμένων ἔργων ἀνατίθεται εἰς τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Αἰγίνης, ὑπὸ τὸν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἔλεγχον καὶ ἐγκρίσιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

8. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων γίνεται κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ἔργων ἰσχύουσας διατάξεις, ἢ δὲ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις τῶν φόρων ὡς καὶ ἡ διάθεσις τῶν πόρων τοῦ Ταμείου γίνονται κατὰ τὰς περὶ λιμένων ἰσχύουσας διατάξεις ἐφόσον αὐταὶ δὲν τροποποιεῖν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

9. Ὁ ἐτήσιος προῦς τοῦ περὶ οὗ τὸ παρὸν ἄρθρον Εἰδικοῦ Ταμείου συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, ὅστις δύναται νὰ τροποποιήσῃ ἐπὶ ἔλαττον ἢ διαγράψῃ πᾶσαν μὴ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀναγκαίαν δαπάνην.

10. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον οὐδεμίαν ἔχουσι χρηματικὴν διαχειρίσιν, πᾶσαι δὲ αἱ πληρωμαὶ γίνονται διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Αἰγίνης μετὰ θεώρησιν τῶν ἐνταλμάτων ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐπαρχιακοῦ ταμίου, ἀσκούντος ἐν προκειμένῳ τὸν ἔλεγχον τῆς τηρήσεως τῶν περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ διατάξεων.

11. Οὐδεμίαν πληρωμὴ γίνεται ἀνεῦ ψηφίσματος τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἐπιτροπῆς Συγκοινωνίας ἢ τοῦ Νομάρχου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου.

12. Ἡ ὑδρεύσις καὶ ὁ φωτισμὸς τῆς κωμοπόλεως Αἰγίνης δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν εἴτε ταυτοχρόνως δι' ἡνωμένης ἐργοληψίας εἴτε καὶ κεχωρισμένως διὰ χωριστῆς τριτοῦ, δι' ἀποφάσεως τῶν εἰδικῶν τεχνικῶν Συμβούλων τοῦ Ἐπιτροπῆς Συγκοινωνίας, εἰς ἃ θέλουσιν ὑποβληθῆ πᾶσαι αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 2817 ὑπάρχουσαι σχετικαὶ μελέται ὡς καὶ αἱ τυχόν μεταγενεστέρως, δαπάναις τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου, γεννησόμεναι, θέλουσι δὲ ἐγκριθῆ

αἱ τε ὀριστικαὶ μελέται, οἱ προῦς καὶ αἱ συγγραφαὶ τῶν ἔργων τῶν ἐκτελεσθησόμενων ἔργων ὑδρεύσεως καὶ φωτισμοῦ, ἅτινα κατόπιν μειοδοσίας δύνανται νὰ ἐκχωρηθῶσιν εἰς ἐργολάβον διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν ἢ κεχωρισμένως δι' ἐκάτερον τούτων κατὰ τοὺς εἰδικούς καὶ λεπτομερεῖς ἔρους τοὺς ἐν τε τοῖς ἔροις καὶ τῇ περὶ δημοπρασίας δικηρῶν, μετ' ἐγκρίσιν τοῦ Ἐπιτροπῆς Συγκοινωνίας, περιληφθησόμενος.

13. Ἀπ' ἧς ἡμέρας περατωθῶσονται τὰ ἔργα τῆς ὑδρεύσεως καὶ ὡς ταῦτα ἔτοιμα πρὸς ἐκμετάλλευσιν, δύνανται νὰ ἐπιβληθῆ διὰ τῆς μετὰ τοῦ ἀναδόχου συνομολογουμένης συμβάσεως ἢ, ἐφόσον τὴν ὑδροληψίαν ἤθελεν ἀναλάβει ἀπ' εὐθείας ἡ Κοινότης, διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἐπιτροπῶν τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑποχρεωτικὴ ὑδροληψία διὰ πᾶσαν δώροπον οἰκίαν εὐρισκομένην ἐν τῇ παραλίᾳ καὶ ἐν τῇ ὁδῷ Ἀϊαντος ὡς καὶ διὰ πάντα τὰ καφενεῖα, οἰνοπωλεῖα, φαρμακεία καὶ βιομηχανικὰ ἐν γένει καταστήματα.

Οἱ ὑδροληψίαται διαιρεθῆσονται εἰς τρεῖς κατηγορίας ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῆς οἰκοδομῆς, τῆς χρησιμοποίησεως καὶ τῆς προσόδου τῶν ἀκινήτων. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἐπιτροπῆς Συμβουλίου μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, θέλει κανονισθῆ τὸ τε τιμολόγιον καὶ τὸ ἐλάχιστον ποσὸν τοῦ παρεχόμενου ὕδατος, ἀναλόγως τῆς κατηγορίας τοῦ ἀκινήτου καὶ χωρὶς τὸ μὲν τιμολόγιον νὰ ἦ μείζον τῶν δραχμῶν 90 κατὰ δράμιον ἐτησίως τὰ δὲ ὑποχρεωτικῶς παρεχόμενα ποσὰ ὕδατος νὰ εἶναι ἐλάσσονα τοῦ ἡμίσεως δραμίου καὶ μείζονα τοῦ ἐνὸς δραμίου κατὰ ὑδρολήπτῃν.

14. Τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ τῶν καταναλωτῶν ἐξ ὑποχρεωτικῆς ὑδροληψίας θὰ εἰσπραττῶνται ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου τῆς ὑδρεύσεως ἢ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου δυνάμει τοῦ Νόμου περὶ εἰσπραξέως δημοσίων ἐσόδων.

15. Πᾶσαι αἱ ὀφειλαὶ πρὸς τὸν ἀνάδοχον ἢ τὴν Κοινότητα ἐκ φωτισμοῦ ἢ ὕδατος δικάζονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Πειραιεῖ Πρωτοδικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ ἐξώσεως τῶν δυστροπούντων μισθωτῶν νόμου ΒΧΗ' τῆς 8ης Ἰουλίου 1899, αἱ τοιαῦται δὲ ἀπαιτήσεις ἀπολαύουσι νομίμου ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου προνομίου ἀμέσως μετὰ τοὺς ὀφειλομένους προνομιακῶς φόρους.

16. Καθ' ὅτι ἀφορᾷ τὴν συντήρησιν τοῦ ὑδραγωγείου τὰς βλάβας αὐτοῦ καὶ τῶν συναφῶν ἔργων, τὰς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις καὶ ποινὰς διὰ τὰ ἔργα τῆς ὑδρεύσεως ὡς καὶ τὰς τιμωρίας διὰ τὰς παραβάσεις τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπιτροπῆς Συγκοινωνίας κεκυρωμένων κανονισμῶν τῆς ἐκμετάλλευσως τοῦ φωτισμοῦ καὶ ὑδρεύσεως, ἐφόσον διὰ τοὺς τελευταίους τούτους δὲν ὑπάρχουσιν εἰδικοὶ κανονισμοὶ τοῦ Κράτους, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 24, 25, 26 καὶ 27 τοῦ Νόμου 283 τῆς 26 Ἰουνίου 1914 περὶ ὑδρεύσεως καὶ ἐξυγιάνσεως τῶν πόλεων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.

17. Πρὸς ταχύτεραν ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων ἐν γένει ἔργων ἐπιτρέπεται εἰς τὸ συνιστώμενον Εἰδικὸν Ταμεῖον νὰ δανείζηται παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλης τινὸς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος χρηματικὰ ποσὰ κατὰ τὰς ἰσχύουσας παραιτίας διατάξεις καὶ ἔρους διὰ τὰ Λιμενικὰ Ταμεία ἐπὶ ἐγγυήσει ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως τῶν τε φόρων καὶ τῶν ἐν γένει ἐσόδων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου.

18. Ἐφόσον οἱ πόροι τοῦ Ταμείου ἤθελον ἐπικρατεῖν διὰ τὴν κατὰ προτίμησιν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ὑδρεύσεως καὶ φωτισμοῦ τῆς κωμοπόλεως Αἰγίνης, δύνανται διὰ τῶν πόρων αὐτοῦ νὰ ἐκτελῶνται ἔργα δημοτικῆς ὁδοποιίας καὶ ἅπαντα τὴν νῆσον καθὼς καὶ δεινδροφειτίας καὶ ἔργα ἐξωραϊσμοῦ καὶ συγκοινωνίας ἐν γένει.

19. Τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον ἔργων ὄντων δημοσίας ὀφειλάς, ἅπαντα τὰ διὰ τὴν σύστασιν, κατασκευὴν καὶ λειτουργίαν τῶν ἔργων ἀναγκαιούντα προσωρινῶς ἢ

όριστικῶς γήπεδα ἢ ἀκίνητα ἀπαλλοτριῦνται ἀναγκαστικῶς καὶ ἐπειγόντως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου Γ'ΧΝΑ' (3951) τῆς 4 Δεκεμβρίου 1911.

20. Τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον διατηρεῖ ἴδιον Γραμματέα, ἐν ἀνάγκῃ καὶ βοηθὸν αὐτοῦ, πρὸς δὲ καὶ κλητῆρα, προτεινομένων καὶ διοριζομένων ἀπάντων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Αἰγίνης. Ἡ μισθοδοσία τοῦ μὲν Γραμματέως ὀρίζεται μέχρι δραχ. 300 μηνιαίως, τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ μέχρι δραχ. 150 μηνιαίως καὶ τοῦ κλητῆρος μέχρι δραχ. 90 μηνιαίως. Γραμματεὺς τοῦ Εἰδικοῦ Ταμεῖου, Βοηθὸς αὐτοῦ καὶ Κλητῆρ δύνανται νὰ διορίζωνται καὶ αἱ ἐκάστοτε Γραμματεῖς καὶ κλητῆρες τῆς Κοινότητος Αἰγίνης, ἀπολαμβάνοντες ἐπιμισθίον ἐκ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμεῖου ὡς ἐξῆς: ἐπιμισθίον Γραμματέως μέχρι δραχ. 150 μηνιαίως, τοῦ Βοηθοῦ μέχρι δραχμῶν 90 μηνιαίως καὶ τοῦ Κλητῆρος μέχρι δραχ. 45 μηνιαίως.

21. Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Αἰγίνης ἐκτὸς τῶν ἐξόδων παραστάσεώς του, ἅτινα λαμβάνει ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Αἰγίνης, λαμβάνει ἐπιπροσθέτως τοιαῦτα καὶ ἐκ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμεῖου μέχρι δραχ. διακοσίων μηνιαίως, ταῦτας δὲ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

22. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας ὀρίζονται πᾶσαι αἱ ἀναγκαῖαι ἐν γένει διατάξεις καὶ λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Ἄρθρον 101.

Εἰδικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου Αἰγίου

(α) ἀρθρον μόνον Νόμου ΧΞΕ' (1878) β') ἀρθρ. 20 Ν.Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, γ') παραγρ. 5 ἀρθρ. μόνου Διατάγματος 26-4-1926, δ') παρ. 3 ἀρθρου 1 Ν. 4750).

1. Τὸ τέταρτον τοῦ πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος Αἰγίου φόρου ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου καὶ μεταφερομένου σταφιδοκάρπου διατίθεται πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐξόδων τοῦ ἐκεῖ Γυμνασίου.

2. Ὡς πόρος τοῦ Εἰδικοῦ Ταμεῖου Σελινοῦντος ὀρίζεται ἐτησίαι εἰσφορὰ τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου Αἰγίου ἐκ δραχμῶν 30.000.—

Ἄρθρον 102

Περὶ τοῦ Λιμενικοῦ καὶ Ἐξυγιαντικοῦ Ταμείου Αἰτωλικοῦ.

(α) ἀρθρα 1 καὶ 3 τοῦ Ν.Δ. 24 Αὐγούστου 1925, β') Ἄν. Ν. 20 Νοεμβρίου 1935, γ') ἀρθρον 2 τοῦ Ἄν. Ν. 256 1936 καὶ δ') ἀρθρον 56 τοῦ Ἄν. Ν. 1179)1938).

1. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Αἰτωλικοῦ καὶ τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐξυγιάνσεως Αἰτωλικῶν ἐνοῦνται εἰς ἓν νομικὸν πρόσωπον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Λιμενικὸν καὶ Ἐξυγιαντικὸν Ταμεῖον Αἰτωλικῶν» ἐδρεῖον ἐν Αἰτωλικῶ, οὗτινος προορισμὸς ἔσται α') ἡ ἐκτέλεσις λιμενικῶν ἔργων κατὰ τὰς ἐκάστοτε περὶ Λιμενικῶν Ταμείων κειμένης διατάξεις καὶ β') ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐν ἀρθρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 24 Αὐγούστου 1925 «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμεῖου Ἐξυγιάνσεως τῆς πόλεως Αἰτωλικῶν» (Ε.Κ. 226)1925) ἔργων, ἧτοι ἀποξήρανσις ἐλῶν, καθαρῶν, φωτισμὸς καὶ ὕδρευσις τῆς πόλεως.

2. Τὸ Λιμενικὸν καὶ Ἐξυγιαντικὸν Ταμεῖον Αἰτωλικῶ διοικεῖται ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰτωλικῶ τῇ προσθήκῃ δύο εἰσέτι ἀντιπροσώπων, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

3. Ὡς πόροι τοῦ Ταμεῖου ὀρίζονται οἱ κατὰ τὰς κειμένης διατάξεις πόροι τῶν Λιμεν. Ταμείων καὶ οἱ κατὰ τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Ν.Δ. τῆς 24 Αὐγούστου 1925 πόροι τοῦ τῶς Ἐξυγιαντικοῦ Ταμεῖου Αἰτωλικῶ, ὡς διερωθυμίσθησαν διὰ τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Ἄν. Ν. 256)1936 ἧτοι α') Ποσοστὸν 40 ο) 0

ἐπὶ τῶν ἐτησίων προσόδων τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 1 τῶς αὐτοῦ Ἄ. Νόμου ἰχθυοτροφείων, ὑπερ ποσοστὸν ὑποχρεῖται νὰ καταβάλῃ τὸ Ταμεῖον Λιμένος καὶ Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 128 ὀριζόμενα, β') ἐκούσται εἰσφορὰ. γ') ἐτησίαι εἰσφορὰ τοῦ Δημοσίου ἐκ τῶν προσόδων τῶν ἄλυκῶν τῆς περιφερείας Μεσολογγίου ὀριζομένη εἰς δραχ. 25.000, δ') τὰ δύο τρίτα τῆς ἀξίας τῶν ἐδαφῶν τῶν ἀποξηρανησομένων ἐλῶν.

4. Τὸ Λιμενικὸν καὶ Ἐξυγιαντικὸν Ταμεῖον Αἰτωλικῶ ἐξομοιοῦται καθ' ὅλα πρὸς Λιμενικὸν Ταμεῖον, ἐφαρμοζομένου ὡς πρὸς αὐτὸ ἀπασῶν τῶν περὶ Λιμενικῶν Ταμείων κειμένων, πλὴν καθ' ὅσον ὀρίζει τὸ παρὸν ἀρθρον.

5. Διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, καθορισθῆσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἀρθρου.

Ἄρθρον 103.

Εἰδικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Ἀμφιλοχίας

(α) ἀρθρ. 1 καὶ 6 Ν.Δ. 41 Σεπτεμβρίου 1925, β') παρ. 9 ἀρθρ. μόνου Διατάγματος 26-4-1926, γ') ἀρθρ. 2 Ν. 5658 δ') Ἄ.Ν. 163)1936).

Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἀμφιλοχίας βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων σημάτων, συντηρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς διώρυγος Λευκάδος—Ἀλεξάνδρου, ἐκπροσωπούμενον παρ' αὐτῇ κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 126 ὀριζόμενα. Ἐπίσης βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων κατασκευῆς, συντηρήσεως, ἐπισκευῆς καὶ συμπληρώσεως τοῦ διαύλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ Κόλπου καὶ φωτεινῆς ἐπισημάνσεως αὐτοῦ κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 138 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 104.

Περὶ ἐνίσχυσεως τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Ἄνδρου.

(Α. Ν. 1067)1938)

1. Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Ἄνδρου διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ συμπλήρωσιν τῶν λιμενικῶν ἔργων τοῦ ὁμωνύμου Λιμένος, ἐπιβάλλεται ἐφ' ἅπαξ εἰσφορὰ τῶν κατὰ τὰ κατωτέρω ἰδιοκτητῶν πλοίων παντὸς εἴδους καὶ τύπου ὀλικῆς χωρητικότητος μεγαλυτέρας τῶν χιλίων κόνων.

2. Ἡ ἐφ' ἅπαξ εἰσφορὰ καθορίζεται εἰς δραχμὰς δέκα τρεῖς (13.00) κατὰ κόνον ὀλικῆς χωρητικότητος (ΓΚΡΟΣ)

3. Ὑπόχρεοι πρὸς καταβολὴν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰσφορᾶς εἰσιν οἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ἄν. Νόμου 1067)1938 ἰδιοκτῆται πάντων τῶν ἐν Ἄνδρῳ νηολογημένων πλοίων, ὡς καὶ οἱ Ἄνδριοι, οἱ δημόται τῶν Κοινοτήτων τῆς νήσου Ἄνδρου ἢ οἱ καταγόμενοι ἐξ Ἄνδρου, οἱ ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἰδιοκτῆται πλοίων νηολογημένων εἰς ἄλλους λιμένας τοῦ Κράτους.

4. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ὑποχρεῖται ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ἄ.Ν. 1067)1938 καταρτίσῃ πίνακα τῶν εἰς εἰσφορὰν ὑποχρέων ἰδιοκτητῶν πλοίων, ὃν διαβιβάζει εἰς τριπλοῦν ἀντίτυπον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας.

5. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ὑποχρεῖται ὅπως, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ ἀνωτέρω πίνακος ἀποστείλῃ τὸ ἐν τῶν ἀντιτύπων εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἄνδρου, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὸν Δημόσιον Ταμίαν Ἄνδρου πρὸς εἰσπραξίν τῶν εἰσφορῶν.

6. Ὁ Ταμίαι Ἄνδρου ὑποχρεῖται ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς αὐτῶ τοῦ πίνακος τῶν ὑποχρέων ἀποστείλῃ ταυτόχρονον πρὸς αὐτοὺς εἰδικὴν πρόσκλησιν, πρὸς καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς, ἧς τὸ ποσὸν ἀναγράφεται ἐν τῇ εἰδικῇ προσκλήσει.

7. Ἡ καταβολὴ τῆς εἰσφορᾶς γενήσεται εἰς τρεῖς δόσεις, ὧν ἡ πρώτη ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς σχετικῆς εἰδικῆς

προσκήσεως τοῦ Ταμείου Ἀνδρου, ἡ δευτέρα ἐντὸς ὀκτώ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς ἀνωτέρω διμήνου προθεσμίας καὶ ἡ τρίτη ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς δευτέρας ὀκταμήνου προθεσμίας.

8. Διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν καθυστερουμένων ὑπὸ τῶν ὑποχρέων δόσεων, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων κείμεναι διατάξεις.

9. Ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων παρακρατεῖται ποσοστὸν 0,50 ο ὑπὲρ εἰσάγεται ὡς δημόσιον ἔσοδον, διατιθέμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 6336.

10. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος εἰσφορὰ βεβαιώνεται προσωπικῶς τοὺς κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος Νόμου κυρίους τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 3 πλοίων, αἵτινες ἐν περιπτώσει μερικῆς ἢ ὀλικῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀμοσον καταβολὴν τοῦ κατὰ τὴν μεταβίβασιν ὀφειλομένου ὑπ' αὐτῶν ποσοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὅλης εἰσφορᾶς.

11. Ἐν περιπτώσει πλειόνων συγκυρίων πλοίων νηολογημένων ἐν Ἀνδρῶ, διὰ τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καὶ ἀδικαιρέτως πάντες οἱ συγκυριοί. Ἐν περιπτώσει πλειόνων συγκυρίων πλοίων μὴ νηολογημένων ἐν Ἀνδρῶ, εὐθύνονται μόνον οἱ ἐξ αὐτῶν Ἀνδριοὶ τὸ ποσὸν ὅμοως τῆς εἰσφορᾶς εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὸ μοῖδιον αὐτῶν ἐν τῇ κυριότητι τοῦ πλοίου.

12. Τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Ἀνδρου ὑποχρεοῦται ὅπως ἀναγράψῃ ἐν χωριστῷ κεφαλαίῳ καὶ ἀρθρῶ τὰς ἐκ τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλομένων εἰσφορῶν καὶ τῶν τυχόν τῶν αὐτῶν εἰσπράξεις ὡς ἐπίσης ἐν χωριστῷ ἀρθρῶ τῶν ἐξόδων τὰς δαπάνας ἐκ τοῦ πόρου τούτου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν ἐπισκευῆς καὶ συμπληρώσεως τῶν λιμεν. ἔργων καὶ μόνον.

13. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων διατίθενται ποσὰ ἐκ τῶν λοιπῶν πόρων τοῦ Ταμείου ἢ σχετικῆ ἐκ τῶν πόρων τούτων δαπάνη, ἀναγράφεται εἰς χωριστὸν ἀρθρον, αἱ δ' ἐπιταγαὶ πληρωμῆς βαρύνουσι ἐν τῶν ἀρθρων μέχρις ἐξαντλήσεως αὐτοῦ, εἶτα δὲ τὸ ἕτερον.

14. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Λιμεν. Ταμείου Ἀνδρου τῆς χρήσεως 1938—1939 ἀναγράφεται πίστωσις Δρχ. 200.000, βαρύνουσα τὰς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος εἰσφορὰς διὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίου πρὸς στέγασιν τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν Ἀνδρου καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν βάσει σχεδίου ἐγκριθησομένου ὑπὸ τοῦ Ἑμπορικῆς Νκυτιλίας. Ἡ τυχὸν ὑπὲρ τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ἀπαιτηθησομένη δαπάνη βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ἑμπορικῆς Νκυτιλίας.

15. Αἱ τυχόν ἀνάγκαι αὐτῶν λεπτομέρειαι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἀρθρου καθορισθήσονται διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ἑμπορικῆς Νκυτιλίας καὶ τοῦ Ἑμπορικῆς Νκυτιλίας.

Ἄρθρον 105.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἀρτης.

(α) Ἄρθρ. 10, 1 καὶ 6 τοῦ Ν. Δ. 11 Σεπτεμβρίου 1925, β) Παρ. 9 ἀρθρου μόνου Δ. 26—4—1926, γ) ἀρθρ. 1 Ν. 5658, δ) ἀρθρ. 1 Α. Ν. 163 [1936].

1. Ἡ ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἀρτης εἰσπραττομένη φορολογία θέλει ἐπιβάλλεσθαι ἐπὶ τῶν Λιμένων Κορινθίας καὶ Σαλαώρας.

2. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἀρτης βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων σημάτων, συντηρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Διώρυγος Λευκάδος—Ἀλεξάνδρου, ἐκπροσωπούμενον παρ' αὐτῆ κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῶ 126 ὀριζόμενα. Ἐπίσης βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων κατασκευῆς,

συντηρήσεως, ἐπισκευῆς καὶ συμπληρώσεως τοῦ διαύλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ Κόλπου καὶ φωτεινῆς ἐπισημάνσεως αὐτοῦ κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῶ 138 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 106.

Εἰδικὴ διάταξις ἀφορῶσα τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Βασιλικῆς.

(Παραγρ. 3 καὶ 4 ἀρθρ. 9 τοῦ Ν. Δ. 2 Σεπτεμβρίου 1926)

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 2—9—1926 οἱ ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Βασιλικῆς εἰσπραττόμενοι φόροι εἰς τὸν ὁμόνομον λιμένα αὐξάνονται κατὰ 30 ο/ο. Αἱ ἐκ τῆς αὐξήσεως ταύτης πρόσδοι κατατίθενται ἅμα τῇ εἰσπράξει εἰς τὸ ἐν Λευκάδι Ὑποκατάστημα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ὑπὲρ τῆς Κοινοτήτος Βασιλικῆς καὶ διατίθενται ἀποκλειστικῶς πρὸς φωτισμὸν τῆς ὡς εἴρηται Κοινοτήτος.

Ἄρθρον 107.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Βόλου.

(α) Ἄρθρ. 3 Ν. ΒΥΠΒ', β) παραγρ. 5 ἀρθρου μόνου Διατάγματος 26 Ἀπριλίου 1926, γ) Ν. 5063, δ) ἐδάφ. 7 τῆς παραγρ. 2 καὶ παραγρ. 22 ἀρθρου δευτέρου Νόμου 5988, ε) ἀρθρ. 56 Ἀν. Νόμου 1179 [1938].

1. Εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Βόλου τὸν ἀντιπρόσωπον τῶν Ἀγροτῶν θὰ ἐκλέγῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Παραγωγῆς Πηλίου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

2. Ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ Βόλου ὀφείλει διὰ πράξεώς της, ἐγκρινομένης ἐκάστοτε παρὰ τοῦ Νομάρχου, νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐτησίας περιόδου εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Κοινοτήτων τοῦ τέως Δήμου Νηλείας καὶ μόνον ἐφόσον εἰσπράττεται ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Βόλου, φορολογία, οἷα καὶ ἐν τῷ λιμένι Βόλου, εἰς τὸν ἕρμον Ἀγριάς, ποσοστὸν ἴσον μὲ 6 ο/ο ἐπὶ τῶν γενικῶν ἐτησίων ἐσόδων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Βόλου, ὑπὲρ ποσοστὸν, διαχειριζόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νόμων, θὰ χρησιμοποιοῖται ἀποκλειστικῶς πρὸς καλλωπισμὸν τοῦ ἕρμου Ἀγριάς καὶ πρὸς βελτιώσιν τῆς μεταξὺ τοῦ ἐπίνειου τούτου καὶ τῶν χωρίων τοῦ τέως Δήμου Νηλείας ὁδοποιίας.

3. Ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου ὁδοποιίας Βόλου ὀρίζεται ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Βόλου, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1931—32 καὶ συνισταμένη εἰς ποσοστὸν 5 ο/ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐν γένει πραγματοποιουμένων ἐσόδων αὐτοῦ (πλὴν τῶν ἀποθεμάτων, προϊόντων δανείων, κληροδοτημάτων καὶ δωρεῶν) συμφώνως τῷ ἀπολογισμῷ του τοῦ προηγούμενου ἔτους. Ἡ εἰσφορὰ αὕτη ἀναγράφεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου εἰς εἰδικὸν κεφάλαιον καὶ ἀρθρον τοῦ προορισμοῦ του, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ἀναγραφῆς ταύτης ἀναγράφει ταύτην ὁ Ἑμπορικὸς τῆς Συγκοινωνίας διὰ τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν. Ἡ καταβολὴ τῆς εἰσφορᾶς γίνεται μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐκάστου οικονομικοῦ ἔτους δι' ἐκδόσεως τοῦ οικείου χρηματικοῦ ἐντάλλματος ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ὀδοποιίας Βόλου ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου πρὸς εἰσφορὰν, μὴ ἐκδιδομένου δὲ τούτου μέχρι τῆς ἀνω χρονολογίας διὰ τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Βόλου.

Ἄρθρον 108.

Εἰδικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Βονίτσας.

(α) Ἄρθρ. 1 καὶ 6 Ν. Δ. 11—9—1925, β) Παρ. 9 ἀρθρου μόνου Διατάγματος 26—4—1926, γ) ἀρθρ. 1 Ν. 5658, δ) ἀρθρ. 1 Α. Ν. 163 [1936].

Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Βονίτσας βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων σημάτων, συντηρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς διώρυγος Λευκάδος—Ἀλεξάνδρου, ἐκπροσωπούμενον παρ' αὐτῆ κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῶ 126 ὀριζόμενα. Ἐπίσης βα-

ρύνεται διὰ τῶν υποχρεώσεων κατασκευῆς, συντηρήσεως, ἐπισκευῆς καὶ συμπληρώσεως τοῦ δικτύου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κλύου καὶ φωτεινῆς ἐπισημάνσεως αὐτοῦ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 138 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 109.

Εἰδικὴ ὑποχρέωσις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Βραχατίου
(Ἄρθρ. 12 Ν. Δ. 13-11-1929).

Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Βραχατίου ὑποχρεοῦται εἰς συνεισφοράν ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἄρτου Κορίνθου κατὰ τὰ ἐν παραγρ. 2-5 τοῦ ἄρθρου 125 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 110.

Περὶ ἀποζημίωσης ἐλῶν δαπάναις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Γέρας.

(Παραγρ. 2 ἄρθρ. 12 Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933).

Ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν προσόδων καὶ τῶν κεφαλαίων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Γέρας διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Γέρας ἀποζημίωσιν ἐλῶν τῆς περιοχῆς Γέρας.

Ἄρθρον 111.

Περὶ τοῦ Ταμείου Λιμενικῶν ἔργων καὶ Ὑδρεύσεως Γυθείου.

(α) Ἄρθρ. μόνον Νόμου ΑΤΑΒ' [1885, β) ἄρθρ. 1 Ν. ΓΡΚΘ'] 1906, γ) ἄρθρ. 1 Νόμου ΓΟΒ'] 1911, δ) παραγρ. 6 ἄρθρ. μόνου Διατάγματος 26-4-1926, ε) Ν. Δ. 11 Μαΐου 1926, στ) ἄρθρον μόνον Ν. 1066 [1938, ζ) ἄρθρ. 56 Α. Ν. 1179] 1938).

1. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Γυθείου ὡς καὶ τὸ Εἰδικὸν τοιοῦτον Ὑδρεύσεως πόλεως Γυθείου ἐνοῦνται εἰς ἓν κοινὸν Ταμεῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ταμεῖον Λιμενικῶν ἔργων καὶ Ὑδρεύσεως Γυθείου».

2. Σκοπὸς τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου ἔσται ἡ ἐκτέλεσις διαφόρων ἔργων, ἧτις : 1) λιμενικῶν ἔργων Γυθείου, 2) ἔργων ὕδρεύσεως καὶ 3) ἠλεκτροφωτισμοῦ καὶ ἠλεκτροκινήσεως τῆς πόλεως Γυθείου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἰσχυόντων ἐκαστοτε Νόμων περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμείων, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἡ σειρά τοῦ ἐπείγοντος τῶν ἔργων ὀρίζεται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

3. Τὸ Ταμ-ῖον διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ὧν τρεῖς μὲν μέλη διορίζονται παρὰ τοῦ Νομάρχου τὰ δὲ λοιπὰ δύο παρὰ τοῦ Κοινοτικῶν Συμβουλίου Γυθείου ἀλλ' οὐχὶ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὴν Κοινότητα τῆς σχετικῆς προσηλῆσεως τοῦ Νομάρχου. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου, ὁ Νομάρχης διορίζει καὶ τὰ ἕτερα δύο πρόσωπα. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρον, ὅστις ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον, ἀπουσιάζοντος δὲ ἢ κωλυομένου καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου, τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει τὸ πρεσβύτερον μέλος αὐτῆς.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν τυχόν δὲ ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχέει ἢ γνώμη ὑπὲρ ἧς ἢ ψήφος τοῦ Προέδρου.

5. Αἱ πράξεις τῆς ἄνω Ἐπιτροπῆς πρὸ πάσης ἐκτελέσεως αὐτῶν ὑποβάλλονται τῷ Νομαρχῇ ἢ τῷ Ὑπουργεῖῳ Συγκοινωνίας κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 τοῦ παρόντος, ὅστις ἐγκρίνει, μεταρρυθμίζει ἢ ἀπορρίπτει ταύτας.

6. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης λαμβάνουσι τὴν ὑπὸ τῶν περὶ Λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων καθορισμένην ἀποζημίωσιν καὶ ὀδοιπορικά.

7. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκτελέσεως τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἐκτελουμένων ἔργων, τὴν ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα κανονίζει ἡ ἰδίᾳ Ἐπιτροπὴ διὰ πράξεως τῆς ὑποκειμένης εἰς τὴν ἐγκρισιν τοῦ Νομάρχου.

8. Τὰ μέλη τῆς ἄνω Ἐπιτροπῆς δεόν νὰ ὦσιν ἐγγράμματα καὶ νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν.

9. Πόροι τοῦ Ταμείου ὀρίζονται οἱ κάτωθι, οἵτινες καὶ ἀναγράφονται εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν αὐτοῦ.

α') Τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν ἐπιβεβλημένων καὶ εἰσπραττομένων λιμενικῶν φόρων καὶ τελῶν ὑπὲρ τοῦ τέως Λιμενικοῦ Ταμείου Γυθείου, β') πρόσθετον τέλος 8 ο/ο ἐπὶ τοῦ Δημοσίου φόρου καθαρᾶς προσόδου ἐξ οἰκοδομῶν, γ') πρόσθετον εἰδικὸν τέλος 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, δ) τὰ ἐν τῷ Ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κατατεθειμένα κεφάλαια τῶν ἐνομένων Ταμείων Λιμενικοῦ καὶ Ὑδρεύσεως μετὰ τῶν προϊόντων αὐτῶν ὡς καὶ τὸ ποσὸν τὸ ἀναγραφέν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ (χρήσεως 1925-1926) τοῦ Κοινοτικῶν Συμβουλίου δι' ἠλεκτροφωτισμὸν τῆς πόλεως Γυθείου καὶ ἕπερ περιέρχεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐνομένων Ταμείων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. 11 Μαΐου 1926, ε) Τέλη ὕδροληψίας, ὀριζόμενα δι' ἀποφάσεως τῆς Διοικήσεως τὸ Ταμεῖον Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου κατ' αὐτοτελεῖς κατοικίας ἢ διαμερίσματα οἰκοδομῶν αὐτοτελῶς χρησιμοποιούμενα, κατατασσομένας εἰς κλάσεις ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως καὶ τοῦ εἴδους τῆς χρησιμοποίησεως αὐτῶν. Τὰ τέλη βαρύνουσι τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν ἀκινήτων ἢ δὲ ἀπόδοσις τοῦ συνόλου τῶν τελῶν δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀνωτέρα τοῦ ἀναγκαιοῦντος ποσοῦ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν δαπανῶν κατασκευῆς, συντηρήσεως, ἐπεκτάσεως καὶ ἐκμεταλλώσεως τῶν ἔργων τῆς ὕδρεύσεως. στ) τέλος ἠλεκτροφωτισμοῦ καὶ κινήσεως ὀρισθησόμενον διὰ Διατάγματος ἄμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ ἢ τῆς παραγωγῆς ρεύματος πρὸς βιομηχανικοὺς σκοποὺς καὶ ζ') πᾶν ἕτερον τέλος καθορισθησόμενον διὰ Διατάγματος ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν νόμων 2853 καὶ 3100 ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐκαστοτε ἰσχυόντων Νόμων περὶ λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου καὶ ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω Νόμοις 2853 καὶ 3100 διαλαμβανομένων διατυπώσεων. Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω ἔσοδα δύναται νὰ ἀυξομοιωθῶνται διὰ Διατάγματος ἢ ὁμοῦ ἢ κειρωρισμένως ἐν ἑκαστῶν ὡς κατωτέρω καθορίζονται.

10. Ἡ εἰσπραξίς τῆς ἀνωτέρω καθοριζομένης φορολογίας ἐνεργεῖται παρὰ τῶν οἰκείων δημοσίων ὑπαλλήλων ὁμοῦ μετὰ τῶν φόρων τοῦ Δημοσίου, πλην τῆς ἐν τοῖς στοιχ. ε', στ' καὶ ζ' κανονιζομένης τοιαύτης, ἧτις δύναται νὰ εἰσπραττῆται καὶ παρ' εἰδικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου, διοριζομένων παρὰ τοῦ Προέδρου ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνη ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ καθοριζομένῳ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρινομένῳ παρὰ τοῦ Νομάρχου. Τὰ ἐκ τῆς φορολογίας ἔσοδα κατατίθενται παρὰ τῶν ἐνεργούντων ταῦτα ὑπαλλήλων ἀνὰ δεκαήμερον εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὑποχρεομένων ἄμα ὅπως ὑποβάλλωσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ταμείου κατάστασιν εἰς διπλοῦν τῶν γενομένων παρ' αὐτῶν εἰσπραξέων μετὰ τῆς ἀποδείξεως τῆς Τραπεζῆς καὶ ἐπ' ἀμοιβῇ ἴση τῇ χορηγομένη εἰς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς τὰς ἐνεργοῦσας τὴν εἰσπραξίν τῶν λιμενικῶν φόρων.

11. Πᾶσα δαπάνη γινομένη εἰς βάρος τοῦ Ταμείου πρέπει νὰ ᾖ ἀναγεγραμμένη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ταμείου ἢ νὰ χορηγῆται πρὸς τοῦτο εἰδικὴ πίστωσις παρὰ τοῦ Νομάρχου καὶ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων τούτων.

12. Διὰ πᾶσαν καθυστερομένην εἰσπραξίν τῶν ἐσόδων

τοῦ Ταμείου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων Νόμου. Κατὰ δὲ τῶν ἐντεταλμένων ὑπαλλήλων τὴν εἰσπραξίν τούτου αἱ διατάξεις τοῦ Λογιστικοῦ Νόμου.

13. Τὸ Ταμεῖον Λιμενικῶν ἔργων καὶ Ἰδρυσεως Γυθείου ἀπαλλάσσεται τῆς ἀποδόσεως ποσοστῶν εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον ἐκ τῶν εἰσπράξεων αὐτοῦ, ὑπογεοῦται δὲ εἰς τὴν καταβολὴν τῶν ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Μηχανισμῶν Λιμενικῶν ἔργων καθοριζομένων ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτοῦ τελῶν, ποσοστῶν καὶ λοιπῶν ἐσόδων, ἐπιβαλλομένων ἅμα καὶ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο τῶν εἰδικῶν φορολογιῶν τῶν προβλεπομένων ἐκάστοτε ὑπὲρ τοῦ ρηθέντος Εἰδικοῦ Ταμείου Μηχανισμῶν.

14. Διὰ τε τὸ ἀσυμβίβαστον, τὴν θητεῖαν καὶ ἀπόλυσιν τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως τὸ Ταμεῖον Ἐπιτροπῆς, τὰ καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις αὐτῆς ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐπιφορτισμένων τὰ τῆς εἰσπράξεως τῆς ὑπὲρ τούτων ἐπιβεβλημένης φορολογίας, διὰ τὴν τροποποίησιν ἢ κατάργησιν αὐτῆς, ἢ ἐπιβολὴν νέας τοιαύτης, τὴν ἐνοικίασιν κλπ. διὰ τὴν ἐπιχειρήσιν τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου, τὸν ἔλεγγον τοῦ ἐτησίου ἀπολογισμοῦ αὐτοῦ, ὡς καὶ διὰ πᾶν ἕτερον ἀφορῶν τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ταμείου τούτου ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν αἱ ἐκάστοτε ἐν ἰσχυρῶν διατάξεις τῶν περὶ λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων Νόμων, ἐφόσον δὲν τροποποιουῦνται διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

15. Ἐπιτρέπεται ἡ εἰς ἀνάδοχον ἀνάθεσις τῆς πολυτετοῦς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ τε ἠλεκτροφωτισμοῦ καὶ ἠλεκτροκινήσεως καθὼς καὶ τῆς ὑδρεύσεως κατόπιν δημοσίου συναγωγισμοῦ, τῶν ὅρων τῆς παραχωρήσεως κανονιζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἔγκρισιν ὑπόκεινται τὰ πρακτικὰ τούτου.

16. Αἱ τυχόν ἀναγκαῖοι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου κανονισθῶσιν διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἐκάστοτε παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

17. Ἐπιτρέπεται, ἐφόσον ὑφίσταται ἐπιβεβλημένος πρόσθετος λιμενικὸς φόρος ἐν Γυθείῳ, νὰ χορηγῶνται κατ' ἔτος ἐκ τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων τοῦ λιμένος Δραχμὰς δέκα ἑξ ἑξακλάδων (16.000) πρὸς οὐστᾶσιν καὶ συντήρησιν δημοτικοῦ ἐν Γυθείῳ Γυμνασίου.

18. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Γυθείου ἵνα ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ λιμένος Γυθείου διαθέτῃ ἐτησίως 20.000 δραχμὰς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας χρεωλυτικοῦ δανείου προωρισμένου εἰς κατασκευὴν ὑδραγωγείου καὶ ἐγκατάστασιν ἠλεκτροφωτισμοῦ διὰ τὴν πόλιν Γυθείου καὶ συνομολογηθσομένου ὑπὸ τοῦ Δήμου Γυθείου. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη θέλει διαρκέσει μέχρι ἐξοφλήσεως τοῦ ἐν λόγῳ δανείου, οὗτινος ὁ τόκος δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 60)ο τὸ δὲ χρεωλύσιον δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ 10)ο ἐτησίως.

Ἄρθρον 112.

Περὶ τῆς εἰδικῆς φορολογίας ὑπὲρ λιμενικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων Ἐλευσίνος.

(α') Ν.Δ. 13 Νοεμβρίου 1927, β') Διάταγμα 31 Ὀκτωβρίου 1931).

1. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν λιμενικῶν ὡς καὶ τῶν κοινοτικῶν ἔργων Ἐλευσίνος ἐπιβάλλεται εἰδικὴ πρόσθετος λιμενικὴ φορολογία ἐπὶ τῶν κάτωθι ἐξαγομένων διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης ἐκ τῆς Κοινοτήτος Ἐλευσίνος εἰδῶν. Ἐπὶ τοῦ τσιμέντου, τοῦ οἴνου τῶν οἰσπνευμάτων ἐν γένει, τοῦ τερεβυθλαίου, τοῦ κολοφωνίου καὶ πάντων τῶν λοιπῶν ἐκεῖθεν ἐξαγομένων βιομηχανικῶν προϊόντων καὶ ἐν Ἐλευσίνι παραγομένων ἐν δέκατον (1)10) τοῦ λεπτοῦ κατ' ὄγκον. Διὰ δὲ τὰς κεράμους καὶ ὀπτοπλίνθους (τοῦβλα) λεπτὰ 50 κατὰ χιλιάδα.

2. Ἡ ἀνωτέρω φορολογία, ἀνεξάρτητος οὖσα τῆς ὑπὲρ

τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐλευσίνος, ἢ τῆς ὁμωνύμου Κοινοτήτος ὑφισταμένης ἢ τυχόν ἐπιβληθσομένης τοιαύτης, δύναται νὰ μειῶται διὰ Διατάγματος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ λιμένων κλπ. νόμων, θέλει δ' εἰσπράττεσθαι ἐν μὲν τῷ λιμένι ὑπὸ τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς Ἐλευσίνος ἐν δὲ τῇ ξηρᾷ ὑπὸ ὑπαλλήλου τοῦ οἰκείου Λιμενικοῦ Ταμείου, καθ' ὅσον ἅμα ἀφορᾷ τὴν ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου ορολογίαν ὑπὸ τοῦ Σιδηροδρομικοῦ Σταθμάρχου Ἐλευσίνος κατὰ τὰ διὰ Δ)τος εἰδικώτερον καθορισθσομένα, ἐπὶ ἀμοιβῇ 20)ο ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων εἰσπραττομένων, ἀποδοιμένη αὐτῷ ἐκάστοτε δι' ἐπιταγῆς τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον δὲν δικαιούται ποσοστῶν ἐκ τῆς φορολογίας ταύτης.

3. Αἱ ἐκ τῆς ὡς ἀνωτέρω φορολογίας ἐνεργοῦμεναι εἰσπράξεις κατατίθενται μερίμνη τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς, εἰς τὴν παραδίδονται καὶ αἱ ἐν τῇ ξηρᾷ καὶ ὑπὸ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμάρχου ἐνεργοῦμεναι εἰς τὸ πλησιέστερον Ὑποκ)μα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ ἴδιον λογαριασμὸν «Λιμενικὰ καὶ Κοινοτικὰ ἔργα Ἐλευσίνος».

4. Ἡ ἐπιτήρησις καὶ ἡ ἐξέλεξις ἀπασῶν ἐν γένει τῶν εἰσπράξεων, ἀναγγραφομένων ὡς ἐσόδων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐλευσίνος, εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ διαχειρίσις αὐτῶν, ἀνατίθενται εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐλευσίνος. Ἦτις ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἐκάστης τριμηναίας ἀποδίδει δι' ἐπιταγῆς αὐτῆς τὸ ἡμισυ ἐκ τοῦ ἐναπομένου ὑπολοίπου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων εἰσπράξεως εἰς τὴν Κοινοτήτα Ἐλευσίνος.

5. Διὰ πᾶσαν καθυστερομένην εἰσπραξίν τοῦ ὄνου φόρου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμου, κατὰ δὲ τῶν ἐντεταλμένων ὑπαλλήλων τὴν εἰσπραξίν τούτου αἱ διατάξεις τοῦ Λογιστικοῦ Νόμου.

6. Αἱ ἰσχύουσαι ἐκάστοτε διατάξεις νόμων περὶ λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων ἐφόσον δὲν τροποποιουῦνται διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἰσχύουσι ἐπίσης κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῆς διὰ τῆς παραγρ. 1 καθοριζομένης φορολογίας, ἐξ ἧς ἀπαλλάσσονται μόνον τὰ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἐξαγοόμενα βιομηχανικὰ προϊόντα. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς φορολογίας ταύτης δύναται νὰ κανονίζωνται ἐκάστοτε διὰ Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 113.

Περὶ ἐκδόσεως ὁμολογιακοῦ δανείου διὰ τὴν κατασκευὴν Λιμένος Εὐδήλου.

(α') Ἄρθρα 1-6 Νόμου 4350, β') ἄρθρ. 56 Α.Ν. 1179)1938)

1. Διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος ἐν Εὐδήλῳ Ἰκαρίας παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Εὐδήλου νὰ συνάψῃ δάνειον ἐκ δολλαρίων 35.000 ἕως 40.000 ἐπὶ ἐκδόσει 700 ἕως 800 ἀνωνύμων ὁμολογιῶν, ἐξ ὧν τὸ ἐν τρίτον θὰ δύναται νὰ εἶναι ἀξίας εἴκοσι καὶ δέκα δολλαρίων, αἱ δὲ λοιπαὶ πρὸς δολλάρια 50 ἐκάστη καὶ ἐπὶ τόκῳ ἀπὸ 40)ο ἕως 80)ο κατ' ἀνώτατον ὄριον, ἐξοφλητέον διὰ ἐξαμηνιαίων κληρώσεων ἐντὸς τεσσαράκοντα (40) ἐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει πέντακος κατάρτισθσομένου κατὰ τὴν σὺναψιν τοῦ δανείου. Ὁ ἐτήσιος πληρωτέος εἰς τοὺς ὁμολογιούχους τόκος καθορίζεται ἅμα τῇ λήξει ἐκάστου ἔτους διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν λιμενικῶν εἰσπράξεων τοῦ ἀμέσως προηγουμένου ἔτους διὰ πράξεως αὐτῆς, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, μετὰ προηγουμένον ἔλεγγον τούτου.

Ἐφ' ὅσον δὲ ἀυξάνονται αἱ πρόσοδοι τοῦ λιμένος δύναται νὰ ἐλαττωθῇ ἀναλόγως ὁ χρόνος τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου.

2. Ἄμα τῇ ἐκδόσει τοῦ ἀνωτέρω δανείου πασατείνεται ἡ διάρκεια τῆς ἰσχύουσης ἤδη λιμενικῆς φορολογίας μέχρι ἐξοφλήσεως τούτου, μὴ δυναμένης νὰ τροποποιηθῇ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπὶ ἑλαττον.

3. Διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 δανείου καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τούτου διατίθεται μέρος τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἑλλάδος, ὅπου κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 7500 τούτων, τῶν λοιπῶν 2500 διατιθεμένων διὰ τὰς ἄλλας ἀνάγκας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, ἐξῶς διουκλήσεως αὐτοῦ καὶ συντηρήσεως τοῦ λιμένος εἰς ἐγγύησιν ἢ καὶ ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτὸ ὁμολογιῶν πλὴν τῶν λιμενικῶν εἰσπράξεων, κατὰ τ' ἀνωτέρω, διατίθενται τὰ οὐκ ὀκνήματα τῆς ἀκτῆς τῆς λεκάνης τοῦ λιμένος καὶ τῆς θέσεως «Κόρινθος», ἀνήκοντα εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἑλλάδος, ὑπὸ τῶν ὅρων ὅπως ἐν καιρῷ ἐκποιηθῶσι ταῦτα, τὸ δὲ ἀντίτιμον κατατεθῆ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἕνα δὲ αὐτοῦ ἐξόφληθῶσιν ἰσῆς ἀξίαι ὁμολογιαί. Ἡ ὑποθήκη ἐπὶ τῶν ἀνω οὐκ ὀκνήματων ἀποκτάται δι' ἐγγραφῆς ἐν τοῖς οὐκ οὐκ βιβλίοις τῶν ὑποθηκῶν ἐπιμελεία τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

4. Τὴν σύναψιν τοῦ ἐν παραγράφῳ 1 δανείου καὶ τὴν ἐκδοσιν τῶν σχετικῶν ὁμολογιῶν, ἅμα ἤθελον ἐπιτρέψει οἱ πρόσδοι τοῦ λιμένος, τὴν ἐτησίαν τοκομεριδιτικὴν ἐξόφλησιν τούτου, θέλει ἀναλάβει ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀνευ ἰδίας αὐτῆς εὐθύνης, διὰ μόνης τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως κυκλοφορήσῃ αὐτάς καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν ποσὸν καταβάλλῃ εἴτε ἐφ' ἅπαξ εἴτε τμηματικῶς εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἑλλάδος.

5. Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως πληρωμῆς κληρωθείσης ὁμολογιαίας εἴτε τοκομεριδιῶν τριῶν ἐξαμηνιῶν, πᾶς κάτοχος ὁμολογιαίας δικαιοῦται νὰ ἐμβιάσῃ ἀναγκαστικῶς τὴν πληρωμὴν κατὰ τὰς περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας, καταθέτων παρὰ τῷ Συμβουλευτικῷ γραφῷ τὴν ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένην ὁμολογιαίαν, ἣτις ὡς πρὸς τοῦτο ἀποτελεῖ ἐκτελεστὸν τίτλον.

6. Πᾶν ἐν γένει συμβόλαιον ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη πράξις ἐν αἷς συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἐγγραφή τῆς ὑποθήκης ἀπαλλάσσεται παντὸς τέλους, τήρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 413)1936.

7. Ἐφ' ἔσον διὰ τοῦ συνομολογηθησομένου ὡς ἄνω δανείου πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσι λιμενικὰ ἔργα ἐξυπηρετικὰ τῶν ἀναγκῶν τῶν διὰ τοῦ λιμένος ἐπικοινωνουσῶν Κοινοτήτων, δύναται αὐταὶ δι' ἀποφάσεως τῶν οὐκ οὐκ Κοινοτικῶν Συμβουλίων νὰ παράσχῃσι εἰς ἐγγύησιν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὰς ἐκ τῶν κοινοτικῶν δασῶν ἢ καὶ βιοσκησίμων ἐκτάσεων προσόδους.

8. Τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Ἑλλάδος μετέχουσιν δύο ἐπι μέρη ἐκλεγόμενα ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Σωματείου «Πανικάριος Ἀγαθοεργὸς Σύνδεσμος ἢ Ἀρτεμις», κατὰ τὰς περὶ αἰρετῶν μελῶν κειμένης διατάξεις τῶν Νόμων «περὶ λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων». Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ ἀνω Σωματείου τὰ δύο ταῦτα μέρη ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ὁμολογιούχων.

9. Πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια σχετικὴ πρὸς τὴν σύναψιν τοῦ δανείου τὴν ἐκδοσιν τῶν ὁμολογιῶν, τὴν ἐξόφλησιν τοῦ δανείου καὶ τὰ παρόμοια, κανονισθῆσεται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 114.

Εἰδικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ζακύνθου.

(α') Παράγρ. 6 ἀρθρ. 11 Ν. 6302, β') ἀρθρον 29 τοῦ Διατάγματος 28-12-1934, γ') Παράγρ. 2 ἀρθροῦ 3 καὶ Παράγρ. 2 ἀρθροῦ 4 Α.Ν. 19-11-1935.)

1. Ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ὑδρεύσεως καὶ Ἐξυμίσσεως Ζακύνθου ὀρίζεται ἐτήσια προσφορά τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ζακύνθου Ἀρχικῶν 100.000 (ἐκατὸν χιλιάδων), ἀρξομένη ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1936-1937, καὶ ἕς ἡ διάρκειαν ὀρίζεται δεκαετής καὶ ἐν περιπτώσει συνομολογη-

σεως δανείου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, μέχρις ἐξοφλήσεως τούτου.

2. Ὑπὲρ τοῦ Ὄργανισμοῦ Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων Ζακύνθου (ΟΦΙΖ) ὀρίζεται εἰσφορά δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων παρὰ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Ζακύνθου ἐσόδων. Βάσει πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν πραγματοποιηθέντων ἐσόδων λαμβάνεται τὸ ποσὸν τῶν πραγματοποιηθέντων ἐσόδων κατὰ τὸ πραγματοποιούμενον ἔτος. Ἡ εἰσφορά ἢ ἀπαρκαρτῆται παρὰ τοῦ Γελοῦνου ἢ ἄλλης ἀρμοδίας ἀρχῆς ἐκ τῶν εἰσπραττομένων ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω νομικῶν προσώπων ἐσόδων καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν Ὄργανισμὸν κατὰ τὰ εἰδικότερον διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 115.

Εἰδικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἡγουμενίτσας.

(α') ἀρθρ. 4 καὶ 6 Ν.Δ. 41 9 1925, β') ἀρθρ. 18 Ν.Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925, γ') παράγρ. 9 ἀρθρ. μόνου Δ)ματος 26 Ἀπριλίου 1926.)

Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἡγουμενίτσας βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων σημάτων, συντηρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Διόρυγος Λευκάδος-Ἀλεξάνδρου ἐκπροσωποῦμενου παρ' αὐτῆς συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 126 τοῦ παρόντος. Ἐπίσης βαρύνεται διὰ τῆς δαπάνης τῆς ἐγκαταστάσεως πυρσῶν συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 77 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 116.

Περὶ τῶν δανείων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἡρακλείου.

(α') Νόμος 3731, β') Νόμος 4426, γ') ἀρθρ. 1 τοῦ Α.Ν. 413)1936.)

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ παράσχῃ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους ἐγγύησιν μέχρι ποσοῦ λιρῶν Ἀγγλίας 350.000 διὰ τὸ συναφθησόμενον ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἡρακλείου δάνειον πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν λιμενικῶν ἔργων Ἡρακλείου.

2. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόνοι τῶν χρονογράφων τοῦ συναφθησόμενου δανείου, πᾶν ἐν γένει συμβόλαιον ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη πράξις συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τυχόν ἐγγραφησόμενης ὑποθήκης πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου.

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθροῦ εἶναι ὅτι ἡ διὰ τῶν διατάξεων τούτων προβλεπομένη ἐγγύησις τοῦ Δημοσίου ἀφορᾷ τίσιν τὸ κεφάλαιον τοῦ συνομολογηθησομένου δανείου ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου μέχρι ποσοῦ λιρῶν Ἀγγλίας 350.000 ὡς ἐπίσης καὶ τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 117

Περὶ ἐμμεταλλεύσεως τοῦ λιμένος Ἡρακλείου.

(α) Νόμος 5322 β) ἀρθρ. 56 Α.Ν. 1179)1938)

1. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἡρακλείου ἔχει τὴν ἀπὸ-λεπτικὴν παντὸς εἴδους ἐμμεταλλεύσεως τοῦ λιμένος Ἡρακλείου (πυλοῦ καὶ νέου) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἐλεγχὸν τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν.

2. Ἐν τῇ ἀκτῆσει τῆς ἐμμεταλλεύσεως τούτης τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἡρακλείου ἔχει τὸ δικαίωμα

α) Νὰ κανονίζῃ ὡς πρὸς τὴν φοροτενεφόρωσιν κατὰ τῆς προσορμίσσεως τῶν πλοίων καὶ ναυπηγημάτων ἐν συννοσῆσει μετὰ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

β) Νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν ἀπ' εὐθείας ἐκτέλεσιν πύσης ἐργασίας φορτώσεως, ἐκφορτώσεως, μεταφορτώσεως ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον, μεταφορᾶς καὶ ἀποθημεύσεως ἐν ἰδιοκτησίαις αὐτοῦ ἀποθήκας ἢ ἐν ἀνοικτῷ ἴσῳ τῶν ἐμπροσθευσῶν ὡς καὶ τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀπυβίβασιν ἐπιβατῶν, αἰ-

πρώτον δικλῶμα βάσει τιμολογίων, καταρτιζομένων κατὰ τῆς παραγρ. 21-25 τοῦ παρόντος.

γ) Νὰ κανονίζῃ τὰ τιμολόγια τῶν ἀποθηκικῶν δικαιοματῶν εἴτε μεμονωμένως εἴτε ἐν συνδυασμῶ μετὰ τῶν φορτοεπιφορτωτικῶν.

δ) Νὰ παραχωρῇ εἰς τρίτον διὰ χρέον ἔχι μακρότερον τῶν 10 ἐτῶν τὴν χρῆσιν ὑφιστάμενων χώρων τῆς χερσονῆς ἢ θαλασσίας ζώνης τοῦ λιμένος δι' ἔργα καὶ ἐγκαταστάσεις. Προκειμένου περὶ χρονικῆς διαρκείας μετίζοντος τῶν 10 ἐτῶν ἀπαιτεῖται νὰ ἐγκρίνηται ἢ παραχώρησις διὰ Διατάγματος.

ε) Νὰ ἐπιβάλλῃ ὑπὲρ ἐλυτοῦ τέλους διὰ τὴν ποροβλήν ἢ προσδεσιν τῶν πλοίων καὶ ναυπηγημάτων ἐν γένει κατὰ τῆς παραγράφου 21-25 τοῦ παρόντος.

στ) Νὰ ἐπιβλήῃ τέλος ἐπὶ τῶν ἐπιβοτῶν ἐπὶ τῇ διόδῳ κινήσιν διὰ τῶν προκυμαίων, προβλήτων καὶ ἀπεβοθηρῶν καὶ ἐν γένει διὰ τῆς παροχλίας τοῦ λιμένος.

3. Ἡ περιφέρεια τοῦ λιμένος Ἡρακλείου ἐν τῇ ἐνορίᾳ τοῦ παρόντος, ἐκτείνεται ἀπὸ τοῦ στομίου τοῦ ποταμοῦ «Γιόφυρος» μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου «Μανδράκι», συμπεριλαμβανομένων, καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ θαλασσίαν καὶ χερσονίαν ζώνην. Διὰ Δ)τος προτάσει τοῦ Ἰπουργοῦ Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Ἡρακλείου ἐπιτρέπεται ἐπέκτασις τῆς περιφέρειας τοῦ λιμένος.

4. Ἡ θαλασσία ζώνη περιλαμβάνει τὰς ἐν τῇ περιφέρειᾳ αὐτῇ λεκάνας λιμένων καὶ προσταγμένων ὄρμων καὶ ἔκτασιν ἀνοικτῆς θαλάσσης εἰς ἀπέκτασιν 1000 μέτρων ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω σημείων καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ κυματηρύτου καὶ τῶν ἀκτῶν ἐν γένει τῆς περιφέρειας του.

5. Ἡ χερσονία ζώνη περιλαμβάνει τὴν ἀκτὴν καὶ τὸν ἀγκυλὸν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω περιφέρειας τοῦ λιμένος. Ὅπου τῆς περιφέρειας τοῦ λιμένος ὑπάρχει σχέδιον πόλεως ἢ χερσονία ζώνη ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς ἀκτῆς μέχρι τῆς ἐγγυτέρως οἰκοδομικῆς γραμμῆς περιλαμβανούσα τὰς ἐν τῷ μεταξὺ ὁδούς, πλατείας καὶ κοινοχρήστους ἐν γένει χώρους.

6. Ἡ θαλασσία καὶ χερσονία ζώνη τοῦ λιμένος Ἡρακλείου διατίθεται ἀποκλειστικῶς δι' ἔργα καὶ ἐγκαταστάσεις ἀφορῶσας τὰ διὰ τοῦ λιμένος ὑπηρετούμενα ἄμεσως βιομηχανικὰ καὶ κοινωνικὰ συμφέροντα.

7. Αἱ ἐλεητικαὶ ἀποθήκαι, αἱ κείμεναι ἐπὶ τῆς πρὸς νότον προεκτάσεως τοῦ Μικροῦ Κόλλε καὶ συνελθόμεναι μετ' αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ κατασκευασθῶσι τὰ κρηπιδώματα, περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου.

8. Τὰ ἐπὶ τῶν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἐπιβελίμενα δυνάμει τοῦ παρόντος πάσης φύσεως τέλη καὶ δικαιοματὰ θεβλιούνται καὶ εἰσπραττόνται δι' ἰδιοτέρου διπλωματοῦ τῇ συνδρομῇ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου Ἡρακλείου πρὸς τῶν εἰσπραττόντων τοὺς λιμεν. φόρους δημοσίων ὑπαλλήλων ἐπὶ ἴσῃ προσθέτῳ ἀμοιβῇ πρὸς τὴν χορηγούμενην αὐτοῖς διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν λιμεν. φόρων καὶ κατατίθενται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Ἡρακλείου.

9. Διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν δικαιοματῶν καὶ τελῶν ἐν γένει τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσιν ἀναλόγως οἱ περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

10. Τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Ἡρακλείου δύναται ἐγκρίσει τῶν Νομάρχου νὰ συνομολογῇ δάνεια ἐπὶ ἐγγυήσει τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου δημιουργουμένων νέων πύρων τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου Ἡρακλείου πρὸς κατασκευὴν καὶ συμπλήρωσιν τῶν ὀπωρεικῶν ἔργων τοῦ λιμένος καὶ τῶν ἐγκαταστάσεων ἐκμεταλλεύσεως αὐτοῦ.

11. Ἐφ' ὅσον τὰ δάνεια ταῦτα συναφθῶσονται εἰς τὸ ἐνωτικὸν προσσπικτεῖται ἢ ἐγκρίσει τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

12. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ἰπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἢ πρὸς δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ παράσχη διὰ λ)σμοῦν τοῦ Κράτους τὴν ἐγγυήσιν αὐτοῦ διὰ τὰ ὡς ἄνω συναφθῶσόμενα

ὑπὸ τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου δάνεια διὰ ποσὸν οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 20 ἑκτομμυρίων δραχμῶν καὶ μετὰ πραγματοποιημένην ἀπόφασιν τοῦ Ἰπουργοῦ Συμβουλίου.

13. Τὰ δυνάμει τοῦ παρόντος δημιουργουμένα νέα ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου Ἡρακλείου θὰ συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὸν ἐτήσιον προ)σμοῦν οὗτον ὑπὸ ἰδία κεφάλαια.

14. Τὸ ἀναγκαιοῦν προσωπικὸν καὶ οἱ ἐργάται διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένην ἐκμεταλλεύσιν τοῦ λιμένος θὰ προσλαμβάνωνται ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, ἰδιαιτέρας δὲ κανονισμῶς, ἐγκριθῶσόμενος πρὸς τὸν Ἰπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, θέλει καθορίσει τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῆς τοῦ λιμένος. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος οἱ ἐργάται προσληθῶσονται ὑποχρεωτικῶς μετὰ τῶν εἰς τὰ μητρώα ἐργατῶν φορτοεπιφορτωτῶν, λεμβούχων καὶ κομιστῶν ἐγγεγραμμένων ἀπὸ διετίας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου 5322.

15. Τὸ ἀναγκαιοῦν προσωπικὸν ἐκ τῶν ὑπολλήλων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ λιμένος θὰ προσληθῶσιν ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. 5322 ὑπηρετούντων ὑπολλήλων ἐπὶ διετίαν συνεχῶς πρὸς τὰς Προκαταρτικὰς Ἡρακλείου καὶ ἐχόντων εὐδίκιμον ὑπηρεσίαν. Οἱ τυχόν προσληθῶσόντες δὲν δικαιούνται οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως παρὰ τῶν Προκατῶν.

16. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ἄλλον πλὴν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Ἡρακλείου καὶ τῶν ὑπὸ τοῦτου ἐντεταλμένων νὰ ἀσπῆ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένης ἐκμεταλλεύσεως οἰανδήποτε τῶν ἐργασιῶν αἰτίνας διὰ τοῦ ἄρθρου τοῦτου ἀνατίθενται εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἡρακλείου.

17. Τῆς διατάξεως αὐτῆς ἐξαίρουται πλοίαρκα καθαῖρας χωρητικότητος μέχρι πέντε τόνων, ἐφόσον τὰς ἐργασίας αὐτῆς θὰ ἐκτελῶσι διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν πληρώματος.

18. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἡρακλείου ὑποχρεούται ἕνα τῇ ἐνάρξει τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν κρηπιδωμάτων νὰ ἐξαγοράσῃ τὰς ἐν τῷ λιμένι Ἡρακλείου νηολογημένας πρὸ ἐξαμήνου πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 5322 καὶ χρησιμοποιούμενας ἐν αὐτῷ διὰ τὴν φορτοεπιφορτωσιν φορηγίδας, μόνον τὰς χρησίμους ἐξ οὗτων διὰ τὴν μέλλουσαν ἐκμεταλλεύσιν τοῦ λιμένος.

19. Διὰ Δ)τος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, θέλει ὀρισθῆ πενταμελὲς Ἐπιτροπῆ, εἰς τὴν θὰ μετέσχουσιν εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου καὶ εἰς ἀντιπρόσωπος ἰδιοκτητῶν φορηγίδων, ὑποδεικνυόμενος ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἧτις θὰ κρίνῃ περὶ τῆς χρησιμότητος καὶ καλῆς καταστάσεως τῶν φορηγίδων. Ἡ αὐτῇ Ἐπιτροπῇ ἀποφασίνεται κατὰ πλειψηφίαν περὶ τοῦ πληρωτέου τιμήματος εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας χρησίμων φορηγίδων, ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ἢ περὶ τοῦτου διαφορά κινεῖται τελεσιδίκως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν Ἡρακλείου.

20. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐξ μηνῶν περὶ πεμπόμενος ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου Ἡρακλείου δι' ὅπ' εὐθείας κλήσεως ὡς καὶ διὰ προστίμου μέχρι δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν, ἐπιβελλομένου πρὸς τὸν Λιμεν. Ταμεῖον Ἡρακλείου καὶ περιερχομένου εἰς Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἡρακλείου, πᾶς ὅστις μετέρχεται εἰς τὸν λιμένι Ἡρακλείου ἀνατεθῆναι δυνάμει τοῦ παρόντος εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον καθὼς καὶ ὅστις ἐμποδίζει ἢ ὑποσδῆποτε παρενοχλεῖ πάντα ἐξουσιοδοτημένον ὑπ' οὗτου ὅπως ἀναλῆξῃ οἰανδήποτε ἐν τῷ λιμένι ἐργασίαν.

21. Ἐπιτροπῆ, συντιθεμένη ὡς κατωτέρω, θέλει καταρτίζει τιμολόγιον, ὑπερ, κυρούμενον ὑπὸ τῶν Ἰπουργῶν Ἐργασίας καὶ Συγκοινωνίας, θὰ καθορίσῃ τὰ δικαιοματὰ φορτώσεως, ἐκφορτώσεως, μεταφορτώσεως ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον, μεταφορᾶς καὶ ἀποθηκεύσεως ὡς καὶ τὰ κομιστι-

καὶ δικαιώματα καὶ τὰ πρακτορευτικὰ τοιαῦτα ἀνιχνύσας εἰδούς ἐλάττω ἔμπορεύματος εἰς τόπον ὥστε ὁ μέσος ὄρος τῶν δικαιωμάτων τούτων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν διερχομένων διὰ τοῦ λιμένος Ἡρακλείου ἔμπορευμάτων νὰ μὴ ὑπερβαίνει κατ' ἀνώτατον ὄριον τὰς Δρχ. 79 κατὰ τόννον, οὐδὲ νὰ εἶναι κατώτερος τῶν Δρχ. 62 κατὰ τόννον.

Τὰ κατώτατον τοῦτο ὄριον δύναται νὰ ἐλαττωθῆ εἰς τὸ μέλλον τῇ συνιένται τοῦ δυνιστοῦ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ὁποίου θὰ ἔχουν ἐκχωρηθῆ οἱ πύροι οὗτοι.

22. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἑξῆς.

α) Τοῦ Προέδρου τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς, ὡς Προέδρου.
β) Τοῦ ἀντιπροσώπου παρὰ τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

γ) τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Βιοτεχνικοῦ Τμήματος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου παρὰ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

δ) τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου παρὰ τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς.

ε) τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου παρὰ τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς.

στ) τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δήμου Ἡρακλείου παρὰ τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς.

ζ) Ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

η) τοῦ Τελώνου Ἡρακλείου.

θ) τοῦ Λιμενάρχου Ἡρακλείου

ι) τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τριῶν μελῶν αὐτοῦ ἐλεγχομένων παρὰ τοῦ Διοικητοῦ Συνιστάτου ἑξ ὧν τὸ ἐν τοῦ Βιοτεχνικοῦ Τμήματος.

ια) Ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἐργατῶν φορτοεφορτωτῶν, διοριζομένου δι' ἠρωσύνης τοῦ Ἐργατοῦ Ἐργασίας ἐκ κατὰλογου 4 προσώπων, προτεινομένου ὑπὸ τῆς πολυμελεστεράς φορτοεφορτωτικῆς Ὄργανώσεως Ἡρακλείου.

ιβ) καὶ ἑξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Διεθνούς Ναυτικῆς Ἐνώσεως Τμήματος Ἡρακλείου.

23. Ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντος τοῦ ἡμίσεος τοῦλάχιστον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατὰ νόμον μελῶν. Μετὰ δευτέρην πρόσκλησιν ἀρκεῖ διὰ τὴν ἀπαρτίαν ἢ πλεονεξία τοῦ τρίτου τῶν μελῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, νικώσας ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

24. Διὰ τιμολογίου, προτεινομένου ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τῶν Ἐπουργῶν Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ Συγκοινωνίας, θέλουσι κανονισθῆ τὰ τέλη περὶ ὧν τὸ στοιχεῖον στ' τῆς 2 παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἄτινα δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶσι κατ' ἀνώτατον ὄριον κατ' ἐπιβάτην τὰς δραχμὰς εἴκοσι πέντε (25) καὶ κατὰ κατώτατον ὄριον τὰς δραχμὰς πέντε (5).

25. Καθ' ἕμειον τρόπον θέλει καθορισθῆ τὸ δικαίωμα προσδέσεως καὶ πρὸςβολῆς τῶν πλοίων ἐν γένει ὡς καὶ τὸ δικαίωμα διαπορευσεως τῶν ἐπιβατῶν διὰ πλωτῶν μέσων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου.

26. Διὰ Διευθυντικῶν ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ἐπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Ἐργασίας μετὰ γνώμην τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Ἡρακλείου, θέλει καθορισθῆ ἢ ἀποζημιώσεις ἢ τιμὴ θέλει καταβληθῆ εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ λιμένος Ἡρακλείου, οἵτινες ἤθελον στερηθῆ τῆς ἐργασίας τῶν συνεπὸς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ οἵτινες ἤθελον εἶναι ἐνεργητικῶν ἀπὸ διετίας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου 5322 εἰς τὰ μητρώα τῶν τακτικῶν ἐργατῶν φορτοεφορτωτῶν, λημβούχων καὶ κομιστῶν.

27. Ἡ ἐνκρίσις τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένης ἐπιμεταλλεύσεως τοῦ λιμένος Ἡρακλείου ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ἐν ὅλῳ ἢ κατὰ μέρη θέλει ὀρισθῆ διὰ Δ)τος ἐνὸς

ἢ πλειόνων ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ἐπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας τῇ αἰτήσει τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς Ἡρακλείου ἅμα τῇ ἀποπερικόσει τῶν κρητιδωμάτων ἐν ὅλῳ ἢ μέρους αὐτῶν, δυναμένου νὰ χρησιμοποιοθῆ πρὸς ἐκμετάλλευσιν.

28. Διὰ Δ)των, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ αὐτοῦ Ἐπουργοῦ, καθορισθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 118.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὸ Λιμ. Ταμεῖον Θεσσαλονίκης.

(α') ἄρθρ. 12 Ν. 3685, β') Νόμος 4463, γ') παραγρ. 3 ἄρθρ. 1 τοῦ Ν. 4499, δ') παραγρ. 4 ἄρθρ. 2 Ν. 4524, ε') παραγρ. 4 ἄρθρου 3 Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933, στ') ἄρθρ. μόνον Α. Ν. 28 Ὀκτωβρίου 1935, ζ') ἄρθρον μόνον Ν. 5344).

1. Συνιστᾶται ἐν Θεσσαλονίκῃ Λιμενικὸν Ταμεῖον σφισπὸν ἔχον μόνον τὴν ἐκτέλεσιν λιμενικῶν ἔργων εἰς τὸ ἐκτὸς τοῦ ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἐταιρίας Ἐκμεταλλεύσεως μέρους τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης τελοῦν τμήμα τοῦ λιμένος τούτου.

2. Ἄμα τῇ κυρώσει τῆς μετὰ τῆς Ἐταιρίας τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης συμβάσεως μισθώσεως τοῦ προνομίου ἐκμεταλλεύσεως τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης κατὰ τὰς παραγρ. 10-16 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Θεσσαλονίκης δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῆς ἀνωτέρου παραγράφου προβλεπομένων ἔργων ἀλλ' ἀφομοιοῦται, ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα, τὴν δικαιοδοσίαν, τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα πρὸς τὰ λοιπὰ τοῦ Κράτους Λιμενικὰ Ταμεῖα, ἐφαρμοζομένων κατὰ πάντα τῶν περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμείων κειμένων διατάξεων, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Θεσσαλονίκης ἀποτελοῦν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου διοικεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε προσώπων τῶν ἀποτελούντων τὴν Ἐπιτροπείαν τῆς Ἐλευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης, προστιθεμένων ἐπὶ πλεόν ἐνὸς ἀντιπροσώπου ἐλεγχομένου ὑπὸ τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης καὶ ἐνὸς τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης κατὰ τὰς περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμείων ἰσχυούσας διατάξεις.

4. Εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Λιμεν. Ταμείου Θεσσαλονίκης προστίθεται καὶ ὁ Διευθυντῆς τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

5. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Λιμεν. Ταμείου Θεσσαλονίκης εἶναι τριετής καὶ συμπίπτει χρονικῶς μετὰ τὴν θητείαν τῆς Ἐπιτροπείας Ἐλευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 1115 Φεβρουαρίου 1926 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Ἐλευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης νομοθεσίας) ἐφαρμόζονται εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Λιμεν. Ταμείου Θεσσαλονίκης.

7. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Θεσσαλονίκης ἐκπροσωπεῖται δικαστικῶς ἢ ἐξωδικῶς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας τούτου, ἐνεργούσης διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἢ τοῦ νομίμου τούτου ἀναπληρωτοῦ.

8. Ὁ παρὰ τῇ Ἐταιρίᾳ Ἐκμεταλλεύσεως Λιμένος Θεσσαλονίκης χρόνος ὑπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Λιμεν. Ταμείου Θεσσαλονίκης, ἐφόσον ὑπερβαίνει τὰ πέντε ἔτη προσαυξάνει κατὰ δύο ἔτη τὸν παρὰ τῷ Λιμενικῷ Ταμείῳ χρόνον ὑπηρεσίας τῶν.

9. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Θεσσαλονίκης ἕως παρέχῃ ὡς δάνειον ἐπὶ τόκῳ 8 ο/ο πρὸς τοὺς τακτικούς ὑπαλλήλους αὐτοῦ ποσὸν μέχρι, δι' ἕνα ἕκαστον, τριῶν μηνιαίων μισθῶν αὐτοῦ καὶ ἐξοφλητέον τοκοχρεωτικῶς ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων μηνῶν διὰ κρατήσεων ἐκ τῶν μισθοῦ καὶ οὐχὶ ἐν συνόλῳ πέραν τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν.

10. Επιτρέπεται ἴνα, κατ' ἐξαιρέσιν τῶν ὅρων τῆς μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρίας Ἐκμεταλλεύσεως Λιμένος Θεσσαλονίκης ἰσχυοῦσας συμβάσεως τῆς 18)31 Δεκεμβρίου 1904, ὡς καὶ τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων τῆς 8)20 Ἰουλίου 1896, ἡ Ἑταιρία αὕτη προβῆ εἰς τὴν ἐκμισθώσιν τοῦ διὰ τῆς ἄνω συμβάσεως χορηγηθέντος αὐτῇ προνομίου ἐκμεταλλεύσεως τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης εἰς τὸ ὡς ἄνω Λιμενικὸν Ταμεῖον διὰ τὸν ὑπολειπόμενον μέχρι τῆς λήξεως τῆς συμβάσεως χρόνον.

11. Τὸ ἐτήσιον μίσθωμα, ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος πληρωμῆς αὐτοῦ καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι τῆς μισθώσεως καθορισθήσονται ἐν τῇ συνομολογηθεσμένῃ μεταξὺ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου καὶ τῆς Ἑταιρίας Ἐκμεταλλεύσεως συμβάσει, ἅμα τῇ ἰσχύι τῆς ὁποίας τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ὑποκαθίσταται πλήρως εἰς πάντα ἐν γένει τὰ ἐμπράγματα καὶ ἐνοχικά δικαιώματα ὡς καὶ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἑταιρίας τοῦ λιμένος τὰς ἐκ τῆς μετὰ τοῦ Δημοσίου συμβάσεως αὐτῆς τοῦ ἔτους 1904 καὶ τῆς συγγραφῆς τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ 1856 ἀπορροεούσας διὰ τὸν μέχρι τῆς λήξεως τῆς συμβάσεως ταύτης χρόνον.

12. Τὸ μετὰ τὴν ἰσχὴν τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως τῆς Ἑταιρίας μετὰ τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου καὶ κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν μετὰ τοῦ Δημοσίου μέχρι τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως ταύτης ἐκκερμαῶν λογαριασμῶν τῆς Ἑταιρίας προκῆψον περίσσευμα ἐκ τῶν συμβατικῶν εἰσπράξεων τῆς Ἑταιρίας, τὸ κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις περιερχόμενον εἰς τὴν Ἐλευθέραν Ζώνην Θεσσαλονίκης, θὰ περιέλθῃ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 4463 εἰς τὸ διὰ τούτου συνιστώμενον Λιμενικὸν Ταμεῖον, εἰς ὃ περιέρχονται αὐτοδικαίως καὶ ὅλα τὰ ἀκίνητα καὶ κινήτὰ παντὸς εἴδους τῆς Ἑταιρίας καὶ ὅλα τὰ εἰς τὰς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀποθήκας τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐκκαθάρισιν εὐρισκόμενα ὕλικά καὶ προμήθειαι, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ χρηματοκιβωτίῳ τῆς εὐρισκόμενων ἀξιών ὡς καὶ τῶν ἀρχείων αὐτῆς, παραιτουμένου τοῦ Δημοσίου πάσης ἀξιώσεως κατὰ τῆς Ἑταιρίας ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας πηγαζούσης καὶ ἀφορώσης τὸν μέχρι τῆς ἰσχύος τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως χρόνον.

13. Ἡ Ἐπιτροπεία Ἐλευθέρας Ζώνης ὑποχρεοῦται νὰ προκαταβάλλῃ ἐντὸς μηνὸς τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 4463 εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Θεσσαλονίκης ποσὸν τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν ὑπὸ τύπον ἀτόκου προσωρινοῦ δανείου διὰ τὰς πρώτας ἀνάγκας αὐτοῦ ὅποτε καὶ μόνον καταργηθήσεται ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διάταξις περὶ διαθέσεως τοῦ περισσεύματος ἐκ τῶν συμβατικῶν εἰσπράξεων τῆς Ἑταιρίας. Ἐφεξῆς δὲ τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Θεσσαλονίκης ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλλῃ κατ' ἔτος ἐκ τῶν εἰσπράξεων αὐτοῦ τῇ Ἐλευθέρῃ Ζώνῃ Θεσσαλονίκης κατ' ἀποκοπὴν τὸ ποσὸν Δρχ. τριῶν ἑκατομμυρίων (3.000.000) ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν Ἐλευθέραν Ζώνην Θεσσαλονίκης ἀνήκοντος μεριδίου ἐκ τοῦ περισσεύματος τῶν συμβατικῶν εἰσπράξεων τῆς Ἑταιρίας.

14. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω συνομολογηθεσμένη σύμβασις μισθώσεως δὲν ἔχει ἰσχὴν ἂν μὴ κυρωθῇ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως κτωμένων διὰ τῆς κυρώσεως ταύτης ἰσχύϊν διατάξεων νόμου.

15. Ἡ μετὰ τῆς Ἑταιρίας Λιμένος Θεσσαλονίκης συναφθεσμένη σύμβασις καὶ πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς ἐκτέλεσιν ταύτης ἰδιωτικά ἢ δημόσια ἔγγραφα, τὰ καταρτιζόμενα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἴτε συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως, εἴτε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ὡς καὶ τὰ κεφάλαια τῆς Ἑταιρίας καὶ πᾶσαι αἱ ἀμοιβαί, κέρδη καὶ πληρωμαὶ πρὸς τὴν ἐκμισθώτριαν Ἑταιρίαν, ὡς καὶ οἱ ὑπὲρ αὐτῆς τόκοι πάσης φύσεως καὶ αἱ παρ' αὐτῆς διδόμεναι εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ἀποδεί-

ξεις περὶ εἰσπράξεως τῶν τριμηναίων δόσεων τοῦ μισθώματος δύναμει τῆς συναφθεσμένης συμβάσεως ἀπαλλάσσονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως καὶ μέχρι τῆς λήξεως τοῦ προνομίου καὶ τῆς ὑριστικῆς παραδόσεως τοῦ λιμένος παντὸς ἐγγένει φόρου ἐπιτηδεύματος ἀναλυτικοῦ καὶ συνθετικοῦ, καθαρῶν προσόδων καὶ τελῶν χαρτοσήμου καὶ πάσης ἑτέρας ὑφισταμένης ἢ ἐπιβληθεσμένης ἐν τῷ μέλλοντι δημοσίας, δημοτικῆς, κοινοτικῆς φορολογίας, ἢ οἰοδῆποτε ἄλλου τέλους εἰδικοῦ καὶ οἰασθήποτε κρατήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ὑπὲρ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

16. Ἄμα τῇ ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας Λιμένος Θεσσαλονίκης ἐκμισθώσει εἰς τὸ Λιμεν. Ταμεῖον τοῦ προνομίου τῆς ἐκμεταλλεύσεως διὰ τὸν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ προνομίου τούτου χρόνον, οἱ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀπαιτούμενοι παρὰ τῆς Ἑταιρίας φόροι παλαιῶν χρήσεων οἰασθήποτε φύσεως καὶ κατηγορίας περιορίζονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν Δρχ. 4.540.000, καταβληθησομένων ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας εἰς δύο ἴσας δόσεις, ἐκάστην ἐκ Δρχ. 2.270.000, πληρωτέων ἀτόκων τῆς μὲν πρώτης δόσεως ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς συμβάσεως περὶ ἐκμισθώσεως τοῦ προνομίου, τῆς δὲ δευτέρας μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς πληρωμῆς τῆς πρώτης δόσεως ἄνευ προσθέτου καταβολῆς ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου ἢ ἕνεκεν ἄλλης οἰασθήποτε αἰτίας. Διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ ἄνω ποσῶ ἡ Ἑταιρία ἀπαλλάσσεται παντὸς ἐν γένει φόρου ὅστις θὰ ἠδύνατο ν' ἀπαιτηθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, καθὼς καὶ παντὸς τέλους οἰασθήποτε φύσεως καὶ κατηγορίας ἢ προστίμου ἀναφερομένων εἰς παρελθούσας χρήσεις ἀπὸ τῆς προσαρτήσεως τῆς Θεσσαλονίκης εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι τῆς ἰσχύος τῆς μετὰ τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου καὶ τῆς Ἑταιρίας ὑπογραφεσμένης κατὰ τ' ἀνωτέρω συμβάσεως, καταργουμένης πάσης ὑφισταμένης ἐκκερμαῶν δικαστικῆς διαφοράς μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἑταιρίας ἐκ τῆς οἰτίας ταύτης.

16. Τὸ Δημοσίον παρέχει τὴν ἐγγύησιν αὐτοῦ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου Θεσσαλονίκης πλήρη ἐκτέλεσιν τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως τῆς μισθώσεως τοῦ προνομίου τῆς Ἑταιρίας τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης ὡς καὶ διὰ τὰ ὑπὲρ τοῦ ἰδίου Λιμενικοῦ Ταμεῖου συνομολογηθόμενα τυχὲν πρὸς τὴν σκοπὸν ταῦτον δάνεια.

17. Αἱ περὶ καθορισμοῦ τῶν βοηθημάτων καὶ τῶν ἀπαιτημάτων δικτάξεις Κεφ. ΣΤ' τοῦ παρόντος ἐσορμίζονται καὶ ἐπὶ τῶν τυχόντων ἢ μὴ βοηθημάτων ἢ ἀπαιτημάτων λεμβούχων τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ των, ὑποβαλλομένη εἰς τὴν οἰκίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 85 Ἐπιτροπῆν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῆς. Τὰ καταβληθέντα εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἐπὶ τῷ γενεαμῶ ἡδη διακανονισμῶ τῶν βοηθημάτων ἢ ἀπαιτημάτων συμφηρίζονται εἰς τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καθορισθόμενα.

18. Επιτρέπεται ἴνα διὰ κοινῆς διατάξεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθν. Οἰκονομίας, Συγκοινωνίας καὶ Ἐμπορίου καὶ Νηυτιλίας καθορίζεται ὁ ἀνώτατος ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ λιμένι Θεσσαλονίκης δυναμένων νὰ ἐργασθῶσι φορτηγίδων καὶ νὰ ἀπυροεῖνται ἢ πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἐγγροεῖν νέων φορτηγίδων ἢ μετογραφή ἐξ ἄλλων λιμένων.

Ἄρθρον 119.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Θήρας

(α') ἄρθρ. 1 καὶ 2 Νόμου ΓΤΑΖ' (1909), β') Νόμος 457)1914, γ') Ν. Δ. 4-4-1923, δ') ἄρθρ. 12 Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, ε') ἄρθρον μόνον τοῦ Ν. Δ. 21 Ἀπριλίου 1926, στ') ἔδραφ. 8 ἄρθρ. μόνου Δ)τος 26-4-1926, ζ') Νόμος 3920, η') παραγρ. 4 ἄρθρ. 5 τοῦ Δ)τος 28 Σεπτεμβρίου 1934).

1. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῶν παραγράφων 5 καὶ 6

τοῦ παρόντος ἄρθρου προϋποκειμένου ἔργων ἐπιτρέπεται ἢ ἐπιβολὴ φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου (Θήρας κατὰ τὰς διατάξεις περὶ λιμένων καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ οὐκείου Κοινοβουλίου ἢ πάλιν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀξιοποιομένης ἐκαστοῦ διὰ Διατάγματος.

2. Ἐπὶ τῆς Θηραϊκῆς γῆς τῆς ἐκ Θήρας, Θηρασίας καὶ Ἀσπρονησίου διὰ ὀγκώσεως μεταφερομένης ἢ ἐξαγομμένης ὡς καὶ ἀντὶ ἔργων ἐπιτρέπεται τυχόν παραλαμβάνομένης, εἰσπράττονται κατὰ τὸν νόμον καταμετρήσεως (registre) τῶν πλοίων δραχμῶν ἕξ (6) καὶ λεπτὰ ἐξήκοντα.

3. Ἐπὶ τῆς ἐξαγομμένης Θηραϊκῆς γῆς εἰσπράττονται πρόσθετος λιμενικὴ φορολογία, ἣτις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάττω τῶν Δρχ. πέντε (5) ὅτε μετῶν τῶν Δρχ. εἴκοσι (20) κατὰ τὸν νόμον πραγματικῶν φροσίων καὶ ἣτις ὀρίζεται ἐκαστοῦ διὰ Διατάγματος παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐντὸς τῶν ὡς ἄνω ὁρίων.

4. Τὰ ἐκ τῶν ἐν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος φορολογιῶν εἰσπραττόμενα ἔσοδα περιέρχονται ἐξ ἀκριβῆρος εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον (Θήρας).

5. Τὰ ἔσοδα τοῦ Λιμεν. Ταμείου Θήρας προορίζονται διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ λιμένος Μονολίθου καὶ μετ' αὐτὴν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἑδῶν προσπελάσεως.

6. Ἐκ τῶν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους εἰσπραττομένων εισοδημάτων ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Θήρας καταβάλλεται πᾶσα ἢ ἀπαιτούμενη δαπάνη διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὄρων Οἴας, Φηρῶν καὶ Ἀθηνησίου ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἔξοδον τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς πραγματοποιούμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ ἐγκριμένῳ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Λιμεν. Ταμείου Θήρας ἀναγράφομένων πιστώσεων.

7. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ὑπὲρ οἰουδήποτε νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου, ἀφαιρούσα ἀπαλλαγὴν τῆς Θηραϊκῆς γῆς καὶ τῶν κροκιδίων (ἀπορριμμάτων) αὐτῆς ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Θήρας φόρων, δι' οὓς δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν οὐδὲ ἀπὸ στοιχ. α' καὶ β' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ παρόντος ἀπαλλαγῶν. Τῶν τοιούτων φόρων ἀπαλλάσσεται μόνον τὸ Δημόσιον.

8. Ἡ ὅπωςδήποτε ἀνακαλυπτομένη λαθραία ἢ ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας ἢ ἄνευ πληρωμῆς τοῦ κατὰ τὴν παραγρ. 2αν τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβεβλημένου φόρου διὰ θαλάσσης μεταφορᾶ ἢ ἐξαγωγῆς Θηραϊκῆς γῆς ἐκ Θήρας, Θηρασίας καὶ Ἀσπρονησίου, τιμωρεῖται ὡς λαθρεμπορία κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΑΠ4Θ' τοῦ 1892, τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2αν ἐπιβαλλομένου φόρου θεωρουμένου ὡς τελωνειακοῦ τέλους πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς τοῦ ὀκταπλοῦ αὐτοῦ, ἢ δὲ λαθραίως ἢ ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας ἢ ἄνευ πληρωμῆς τοῦ φόρου μεταφερομένης Θηραϊκῆς γῆς δημεύεται ὑπὲρ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Θήρας.

9. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ εἰσπραττομένου ἐκ τῆς ἐξαγομμένης Θηραϊκῆς γῆς κατὰ τὴν παραγρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποδίδεται ποσὸν δραχμῶν πέντε χιλιάδων ἑτησίως εἰς τὴν Κοινότητα Θηρασίας, ἐξ ὧν δραχμαὶ τρεῖς χιλιάδες θέλουσι χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν αὐτόθι ἐκτέλεσιν ἔργων δημοσίας ὠφελείας, διατιθέμενα κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ἰπουργοῦ Συγκοινωνίας, εἴτε πρὸς συνομολόγησιν δανείου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐγκρινομένου διὰ Β.Δ. προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἰπουργοῦ.

Ἄρθρον 120.

Περὶ τῶν λεμβούχων Καλαμῶν

(ἄρθρ. 3 Ν. 4408)

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 80-92 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν λεμβούχων Καλαμῶν τῶν ἐκτοπισθέντων τῆς ἐργασίας των πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 4408 δυνάμει συμφωνίας μετὰ τῆς οὐκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 121.

Περὶ τῶν ὀφειλῶν ἀγοραστῶν οἰκοπέδων πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Καστελλίου (Κισσάμου).

(Ν. Δ. 15-7-1936).

1. Αἱ πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Καστελλίου—Κισσάμου ὀφειλῶν τῶν ἀγοραστῶν τῶν οἰκοπέδων τοῦ ἐντὸς τοῦ φρουρίου Καστελλίου Κισσάμου γώρου, τοῦ παραχωρηθέντος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ ἄνω Λιμενικὸν Ταμεῖον, ἐξοφληθῶσιν δι' εἰκοσίων ἐτησίων δόσεων, πληρωτέων ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους τῆς πρώτης δόσεως καταβληθισομένης ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου 1937. Μεθ' ἐκαστῆς δόσεως θὰ καταβάλληται καὶ ὁ τόκος ἐνὸς ἔτους τοῦ κεφαλαίου τῶν ὑπολειπομένων δόσεων, λογιζόμενος πρὸς 4 ο/ρ.

2. Ὡς κεφάλαιον ὀφειλόμενον λογίζεται τὸ ἀντίτιμον τῆς ἀξίας τῶν οἰκοπέδων, ὡς τὸ ποσὸν τοῦτο ὀρίζεται εἰς τὰ ἀρχικὰ συμβόλαια τῶν ἀγοραστῶν ηῤῥημένον κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ τόκου αὐτῶν πρὸς 3 ο/ρ ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τοῦ συμβολαίου μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1937.

3. Ἐν περιπτώσει κατ' ἣν ἀγοραστὰ οἰκοπέδων ἀνεώσων τὰ συμβόλαια αὐτῶν, ὡς ὀφειλόμενον ποσὸν λογίζεται τὸ ἐν τῷ συμβολαίῳ ἀνανεώσεως καθοριζόμενον ηῤῥημένον ἐπίσης κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ τόκου αὐτοῦ πρὸς 3 ο/ρ ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τοῦ ἀνανεωτικοῦ συμβολαίου μέχρι τῆς πρώτης Ἰανουαρίου 1937, ἐκπιπτομένου τοῦ ἐπὶ πλέον τυχόν πληρωθέντος τόκου μέχρι τῆς ἀνανεώσεως διὰ τὴν περίπτωσιν κατ' ἣν θὰ ἦτο οὗτος ἀνώτερος τοῦ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἐδαφίῳ καθοριζομένου.

4. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 15 Ἰουλίου 1936 οἱ ὀφειλῶν ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐκτὸς τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἀγοραστῶν οἰκοπέδου, παραχωρήσωσιν εἰς ὑποθήκην, ἐὰν δὲν ἔχωσι τυχόν παραχωρήσει ἤδη, ἕτερα κτήματα αὐτῶν ἀξίας τοῦλάχιστον ἴσης πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῆς ὀφειλῆς αὐτῶν, ὡς αὕτη καθορίζεται ἐν παραγράφῳ 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Μόνον δὲ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὑποχρεοῦται τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Καστελλίου—Κισσάμου νὰ συνομολογήσῃ τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἄρθρου νέα συμβόλαια.

5. Ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ ὀφειλῶν ὑποχρεοῦνται κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῶν νέων συμβολαίων νὰ δηλώσωσιν οἷως ἐν αὐτοῖς ὅτι παραιτοῦνται πάσης ἐνστάσεως περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἀγοραπωλησίας τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀγοραστῶν οἰκοπέδων.

6. Ἡ καθυστέρησις μᾶς τῶν κατὰ τὰς προηγούμενας διατάξεις ἐτησίων δόσεων καθιστᾷ ἀπαιτητὴν τὴν πληρωμὴν ὀλοκλήρου τοῦ ὀφειλομένου ἐπι κεφαλαίου μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 122.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφαιρούσαι τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Κατακόλου (α') Ν. 2818, β') ἄρθρ. 8 Ν. 2845, γ') Ν. 5062).

1. Διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ συμπλήρωσιν τῶν ἔργων τοῦ λιμένος Κατακόλου ἐπιβάλλεται πρόσθετος φορολογία ἐκ δραχ. ὀκτὼ κατὰ χιλιόμετρον ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ λιμένος τοῦτου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγομμένου ἢ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μεταφερομένου σταφιδουκάριου. Ἐπίσης ἐπιβάλλεται φορολογία ἐξ ἐνός καὶ ἡμίσεος λεπτοῦ κατ' ὁκτὼ ἐπὶ τοῦ ἐξαγομμένου οἴνου καὶ δέκα λεπτῶν κατ' ὁκτὼ ἐπὶ τοῦ οἴνου πνεύματος τῶν διὰ τοῦ λιμένος Κατακόλου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μεταφερομένων. Ἡ εἰσπραξις τῶν φόρων τούτων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Τελωνειακῆς ἀρχῆς Κατακόλου.

Αἱ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον εἰσπράξεις κατατίθενται ἀνὰ δεκάημερον ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων τὴν εἰσπρα-

ἐν αὐτῶν εἰς τὸ ἐν Πύργῳ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ποσοστοῦ 1 ο/ο διὰ τὸν Τελὸν Κατακόλου. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ εἰσπράξεις αὐτὰ τυγχάνουσι κατώτεραι τῶν χιλίων δραχμῶν κατατίθενται κατὰ μῆνα.

Οἱ ἐντεταλμένοι τὴν εἰσπράξιν τοῦ φόρου υποβάλλουσιν ἀνὰ τριμηνίαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς κατάστασιν εἰσπράξεων τῆς ληξάσης τριμηνίας μετ' ἀντιγράφων τῶν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς ἐκδοθέντων γραμμικῶν παραλαβῆς. Κατὰ δὲ τὴν λῆξιν ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ἢ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν ἐνεκὰ μεταθέσεως ἢ ἀπυλοποιήσεως υποβάλλουσιν ἰσολογισμόν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν ἐν ᾧ ἐπισυνάπτονται τὰ στελέχη τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκδοθεισῶν ἀποδείξεων καὶ τὰ γραμμικὰ παραλαβῆς τῆς Τραπεζῆς.

Ἡ Τράπεζα, παρ' ἣ αἱ εἰσπράξεις κατατίθενται εἰς ἴδιον ἐντοκὸν ἀνοικτὸν λογαριασμόν, εἰς ὃν ἐπίσης περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἐπὶ τῇ βάζει τῶν προσόδων τούτων τοχὸν δάνεια, ἀποστέλλει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν λῆξιν ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους συνοπτικὴν κατάστασιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος.

Αἱ καταστάσεις διαχειρίσεως τῶν ἐντεταλμένων τὴν εἰσπράξιν τοῦ φόρου ἐλέγχονται καὶ θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτικοῦ φόρου εἴκοσι πέντε δραχμῶν κατὰ χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν τῶν περιφερειῶν τῶν πρώην δήμων Λατρίων, Ὀλυμπίων καὶ Ἀλένης δραχμαὶ τέσσαρες κατὰ χιλιόλιτρον ὅ' ἀποδίδονται εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Κατακόλου πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτοῦ δι' ἀναγκίας ἐπισκευᾶς καὶ συντήρησιν τοῦ Λιμένος Κατακόλου. Τὸ κατὰ τὴν προῦσαν παράγραφον ἀποδοτέον εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Κατακόλου ποσὸν ὀρίζεται κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 2353 Ἐπιτροπῆς. Ἐπιτρέπεται δὲ ἵνα διὰ Διατάγματος κανονισθῶσιν τὰ τῆς ἀποδόσεως ἢ διαθέσεως τῶν ποσῶν τούτων.

3. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἔργων δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ παράκλησιν τὴν περιορισμένην ὡς κατωτέρω ἐγγύησιν τοῦ Κράτους διὰ τὸ συναρθησόμενον ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Κατακόλου δάνειον μέχρι ποσοῦ δραχ. 20.000.000. Ἡ ἐκ τῆς ἐγγυήσεως ταύτης ὑποχρέωσις τοῦ Δημοσίου συνίσταται μόνον εἰς τὸ ὅτι ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν προσόδων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου, τὸ Δημόσιον θὰ συμπληροῖ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ διὰ ποσοῦ μὴ δυναμένου νὰ υπερβῇ τὰς 500.000 δραχ. ἑτησίως.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς τοκοχρεωλυτικῆς ἀποσβέσεως ἀπαγορεύεται οἰκδῆποτε αὐξήσις τῶν ἐξόδων διοικήσεως τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Κατακόλου πέραν τῶν διὰ τὸ ἔτος 1931-1932 προϋπολογιζομένων τοιούτων.

Ἄρθρον 123_α

Ἐιδικὴ διατάξις ἀφορῶται τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Κερκύρας.

(α') Ἄρθρον 18 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1925, β') παρ. 2 ἄρθρ. 3 Ν. Δ. 4-3-1926, γ') ἄρθρον τρίτον τοῦ Ν. 4365, δ') παραγρ. 1 ἄρθρ. 2 Ν. 4408, ε') ἐδάφ. γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 5179, στ') Ἄν. Νόμου 1180]1938).

1. Συνίσταται ἐν Κερκύρᾳ Ὀργανισμὸς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡλεκτρικαὶ ἔγκαταστάσεις Κερκύρας», ἀποτελῶν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, εἰς ὃ περιέρχεται τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον τοῦ ἠλεκτροφυτισμοῦ τῆς πόλεως Κερκύρας καὶ τῶν προαστείων αὐτῆς καὶ ἡ ἀπλή ἄδεια χορηγήσεως ρεύματος βιομηχανίας, τὰ

παρασχεθέντα τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ Κερκύρας δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 4352 καὶ μεταβιβασθέντα εἰς τὸν Δήμον Κερκυραίων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1935 Ἄναγκ. Νόμου, ἐκτεινομένης συνάμα τῆς περιουσίας τοῦ προνομίου εἰς κατ' εὐθείαν ἀκτῖνα 25 χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου τῆς πόλεως Κερκύρας.

2. Εἰς τὸν ὡς ἄνω Ὀργανισμόν τῶν Ἡλεκτρικῶν ἔγκαταστάσεων Κερκύρας μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως ἅπαντα τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Κερκύρας καὶ τοῦ Δήμου Κερκυραίων, τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τοῦ Νόμου 4352 καὶ τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1935 Ἄναγκαστικοῦ ἐτέρου τοιοῦτου, ὡς ἐπίσης ἐκ τῶν συναφθεισῶν συμβάσεων, ἀντικείμενον ἔχουσῶν τὴν παροχὴν ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἢ σὺνάψιν δανείων πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἠλεκτρικῶν ἔγκαταστάσεων.

Εἰς τὸν Ὀργανισμόν ἐπίσης μεταβιβάζονται τὰ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὡς καὶ ἅπασαι αἱ ἔγκαταστάσεις.

3. Ἡ διάρκεια τοῦ προνομίου ὀρίζεται εἰς 35 ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Α. Ν. 1180]1938.

4. Τὸ νομικὸν πρόσωπον τῶν Ἡλεκτρικῶν ἔγκαταστάσεων Κερκύρας διοικεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, καλουμένης Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἀποτελουμένης ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τοῦ Δήμου Κερκυραίων, ὃν ὁ εἰς ὁ ἐκάστοτε Δήμαρχος Κερκυραίων, ὅστις αὐτοδικαίως εἶναι καὶ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως, ἢ ὁ ἐκτελῶν καθήκοντα Δημάρχου, τοῦ ἐτέρου ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κερκυραίων, δύο ἀντιπροσώπων τῆς Λιμ. Ἐπιτροπῆς, ἐκλεγομένων ἐκάστοτε ὑπ' αὐτῆς ἐκ τῶν μελῶν τῆς, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Σιδηροδρόμων, ὀριζομένου ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπ. Σιδηροδρόμων, ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Νομομηχανικοῦ Κερκύρας, ἐνὸς Ἐφετοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν Κερκύρας, τοῦ ἐκάστοτε Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐφ' ὅσον α' Ἡλεκτρικαὶ ἔγκαταστάσεις Κερκύρας) ἤθελον συνάψῃ δάνειον μετὰ τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦ ἐκάστοτε Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ὀητεία τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κερκυραίων καὶ τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς Κερκύρας ἐκλεγομένων, ἔσται ἀντιστοίχως ἰσόχρονος πρὸς τὴν τῶν Λιμενικῶν καὶ Δημοτικῶν ἀρχῶν, τερματιζομένη διὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἔγκαταστάσεως τῶν νέων τοιούτων.

5. Ἡ ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται τὴν προκειμένην ἐπιχείρησιν καὶ εἶναι ἀρμοδίᾳ νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως ἐγκειμένης εἰς τὴν φύσιν καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ διὰ τῆς παραγρ. 1 χορηγομένου προνομίου. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχυούσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

6. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκπροσωπεῖ αὐτὴν εἰς πάσας αὐτῆς τὰς σχέσεις.

7. Ἡ τεχνικὴ διεύθυνσις τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἔγκαταστάσεων ἀνατίθεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκμεταλλεύσεως εἰς διπλωματοῦχον μηχανικὸν ἠλεκτρολόγον ἀνωτάτης Τεχνικῆς Σχολῆς καὶ ἀνεγνωρισμένης πείρας.

8. Ἡ τε ἐκτέλεσις ἔργων καὶ ἡ ἐκμετάλλευσίς ὑπόκεινται εἰς τὸν τεχνικὸν ἐλεγχον τοῦ Κράτους.

9. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκμεταλλεύσεως ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ λεπτομερῆ βιβλία τῶν δαπανωμένων διὰ τὰς ἔγκαταστάσεις καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν κεφαλαίων μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν καὶ ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων καὶ συντάσῃ κατ' ἑκαστον οἰκονομικὸν ἔτος ἴδιον προϋπολογισμόν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὅστις, ψηφίζομενος ὑπ' αὐτῆς, θὰ υποβάλληται

εις τὸν Νομόρχην ὁ ὁποῖος μετὰ τῆς γνώμης αὐτοῦ θὰ ὑποβάλλῃ τοῦτον πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐσωτερικῶν καὶ Σιδηροδρόμων ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐκάστον ἑτοῦς.

10. Οὐδεμία δαπάνη ἐπιτρέπεται ἐφόσον δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένη ἐν τῷ ἐγκριμένῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Σιδηροδρόμων προϋπολογισμῷ ἢ ἐφόσον δὲν ἔτυχε τῆς προγενεστέρως αὐτοῦ ἐγκρίσεως.

11. Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους θὰ συντάσσεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως ὁ ἀπολογισμὸς τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἔργων, ὅστις διὰ πράξεως τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ θὰ ἀποστέλλονται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Σιδηροδρόμων καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν διὰ τοῦ Νομόρχου.

12. Διὰ τὰς λεπτομερείας τῶν συνεδριάσεων καὶ ἀποζημιώσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως ὡς καὶ τοῦ τρόπου διαθέσεως τῶν δαπανῶν δι' ἐνίσχυσιν, ἐπέκτασιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἀναγκαιουσῶν προμηθειῶν, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1932 Διατάγματος ἀπερὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Κερκύρας», δυναμένου νὰ τροποποιηθῇ εἴτε κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως εἴτε καὶ μὴ, διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Σιδηροδρόμων Ὑπουργοῦ.

13. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς θέσεις, τὰ προσόντα, τὰς ἀποδοχὰς ὡς καὶ τὸν τρόπον προβιβασμοῦ ἢ ἀπολύσεως καὶ ἐν γένει τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ ἐργατοτεχνικοῦ ἐν γένει προσωπικοῦ τῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἰσχύει ὁ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 5 Αὐγούστου 1935 Διατάγματος κυρωθεὶς ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τοῦ προσωπικοῦ δυνάμενος νὰ τροποποιηθῇ προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Σιδηροδρόμων κατόπιν γνώμης τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου μὴ θιγομένης ὅμως τῆς δυνάμει τοῦ Νόμου 4352 ἢ τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1935 Ἀν. Νόμου κτηθείσης μονιμότητος τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει.

14. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς τριακονταπενταετίας τοῦ προνομίου ἅπαντα τὰ ἔργα καὶ ἐγκαταστάσεις τὰ ἀφορῶντα τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν, ἤτοι τὰ οἰκοδομήματα, αἱ μηχαναὶ μεθ' ἀπάντων αὐτοῦ τῶν ἐξαρτημάτων, τὸ δίκτυον καὶ οἱ ὑποσταθμοὶ μεθ' ἀπάντων αὐτῶν τῶν ἐξαρτημάτων περιέρχονται ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δήμου Κερκυραίων ἐν καλῇ καὶ ἐτοιμῳ πρὸς λειτουργίαν καταστάσει, ἐλεύθερα παντὸς χρέους καὶ οἰουδήποτε βάρους, τὰ δὲ κατὰ τῆ Τραπεζῆ ὑπάρχοντα μετρητὰ ἢ χρεώγραφα ἐπ' ὀνόματι τῆς περὶ ἧς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως περιέρχονται ἐξ ἡμισείας εἰς τὸν Δήμον Κερκυραίων καὶ Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Κερκύρας.

15. Ἡ τιμὴ τῆς κατὰ διαφόρους κατηγορίας ἐντὸς τῆς ζώνης τοῦ προνομίου πωλουμένης ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας καθορίζεται καθ' ἑκάστον οἰκονομικὸν ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Σιδηροδρόμων, ἐπὶ τῇ βάσει προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Σιδηροδρόμων ἀρμοδίου Συμβουλίου. Ἡ τιμὴ τοῦ ρεύματος κανονισθῆσεται λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι δεόν νὰ καλύπτῃ πάντα τὰ ἐξόδα τῆς ἐκμεταλλεύσεως, τὸ τοκοχρεολύσιον τῶν βαρυνουσῶν τὰς ἐγκαταστάσεις δανείων, τὴν συμφωνίαν τῆ παραγρ. 18 ὁφειλῆν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων Κερκύρας καὶ κράτησιν μέχρι τεσσάρων τοῖς ἑκατῶν (40%) δι' ἀνανέωσιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν ἐγκαταστάσεων ἧτις παραμένει ὡς κατάθεσις παρὰ τῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος πρὸς δημιουργίαν ἀποθεματικοῦ ἀνανεώσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἐγκαταστάσεων, δὲν θὰ δύνανται δὲ νὰ χρησιμοποιηθῇ

ἀνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Σιδηροδρόμων. Ὅταν τὰ κατατεθειμένα συνολικῶς ὡς ἄνω ἀποθέματα ὑπερβῶσι τὰ εἰκοσι τοῖς ἑκατῶν (200%) τῆς κατὰ τὰ κατωτέρω καθορισθησομένης ἀξίας τῶν ἐγκαταστάσεων, εἴτε ἐφόσον αἱ ἐτήσια εἰσπράξεις μετ' ἀφαιρέσιν τῶν ὡς ἄνω ἐτησίων κρατήσεων ἀφίνουσιν ὑπὲρλοιπον, τότε διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας, Ἐσωτερικῶν καὶ Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων, τίθενται κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως εἰς διάθεσιν τοῦ Δήμου Κερκυραίων καὶ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Κερκύρας τὰ ἐπὶ πλέον τοῦ 200% ἀποθεματικὰ ὡς καὶ τὰ προκύπτοντα ὑπὲρλοιπα κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν: 65 ἑκατοστὰ εἰς τὸν Δήμον Κερκυραίων καὶ 35 ἑκατοστὰ εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Κερκύρας. Ὡς ἀξία τῶν ἐγκαταστάσεων λαμβάνεται ἡ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1935 Ἀν. Νόμου ἐκτιμηθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοιαύτη μετὰ τῶν γενομένων ἐκαστοτε ἐπεκτάσεων τῶν ἐγκαταστάσεων.

16. Τὸ εἰς τὸν Δήμον Κερκυραίων καὶ τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Κερκύρας πρὸς φωτισμὸν τῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ προκουμαίας τῆς πόλεως ἀναγκαῖον ρεῦμα, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν ἐντὸς τῆς ζώνης τοῦ προνομίου Κοινοτήτων θὰ παρέχεται μὲ ἐκπτώσιν 350% τριακοντα πέντε τοῖς ἑκατῶν ἐπὶ τῇ τιμῇ τοῦ ἰδιωτικοῦ φωτισμοῦ. Ἡ τοιαύτη ἐκπτώσις δύναται νὰ ἀξῆθῃ μέχρι πενήτηκοντα τοῖς ἑκατῶν (500%) προκειμένου περὶ τῆς κατ' ἀποκοπὴν χορηγήσεως τοῦ ρεύματος.

Εἰς τὴν ὡς ἄνω τιμὴν συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ δαπάνη συντηρήσεως αὐτοῦ. Τῶν ὡς ἄνω ἐκπτώσεων δικαιουῦνται τὰ Δημοτικά, Λιμενικά καὶ ἀγαθοεργὰ καταστήματα Κερκύρας.

17. Ὁ Δήμος Κερκυραίων καὶ ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ Κερκύρας ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1180]1938, ἐρχόμενοι εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως, προβῶσιν εἰς τὸν καταρτισμὸν συμβάσεως τριακονταπενταετοῦς διαρκείας ἧτοι μέχρι τῆς λήξεως τοῦ προνομίου, περιεχοῦσης τοῦς ὅρους ἠλεκτροφωτισμοῦ τοῦ Λιμενίου καὶ τοῦ Δήμου ἧτοι ἀριθμῶν λαμπτήρων, θέσιν αὐτῶν, ὥρας λειτουργίας, τιμὴν μονάδος, χρόνον πληρωμῆς καταναλισκομένου ρεύματος, συντήρησιν κλπ. ὑποβληθησομένης πρὸς ἔγκρισιν εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς Ἐσωτερικῶν καὶ Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων διὰ κοινῆς αὐτῶν πράξεως.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἢ παρελεύσεως ἀπράκτου τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, ἀποφασίζουσιν ὀριστικῶς αἰτήσει τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Σιδηροδρόμων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Σιδηροδρόμων. Οἱ κατὰ συμφωνίαν ὄροι τοῦ ἐδαφίου 1 τῆς παρούσης παραγράφου καὶ ἡ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν ἐν περιπτώσει διαφωνίας, ἰσχύουσιν ὑποχρεωτικῶς δι' ἀμφοτέρα τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἅτινα ὑποχρεοῦνται ὅπως ὑπογράψωσι τὴν σχετικὴν σύμβασιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῖς τῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν διαφωνιῶν.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον σύμβασις δὲν ὑπογραφῆ ἐντὸς τῆς δεκαπενθήμερου προθεσμίας οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Σιδηροδρόμων καὶ Ἐσωτερικῶν δι' ἀποφάσεως τῶν καθορίζουσιν τοὺς ὄρους περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον 1 τῆς παρούσης παραγράφου τοὺς τε κατὰ συμφωνίαν ληφθέντας ὡς καὶ τοὺς ἐφ' ὧν λόγῳ διαφωνίας ἔχει ἀποφανθῆ καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτῆ ἰσχύει ὡς συμβατικὴ ὑποχρέωσις διὰ τε τὸν Δήμον καὶ τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν ὡς καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐκμεταλλεύσεως.

18. Εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Κερκύρας εἰσφορῶν διὰ τὰς ἠλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις Κερκύρας κατὰ τὸ μέχρι 12 Μαΐου 1935 διάστημα, τῶν

γενομένων είτε απ' ευθείας εκ του Λιμενικού Ταμείου. είτε εκ των προσόδων τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων, συμπεριλαμβανομένου δῆλον ἔτι καὶ τοῦ δικαιώματος κυριότητος ἐπὶ τῶν ἀποτελούντων τὰς ἐγκαταστάσεις ταύτας κινήτων ἢ ἀκινήτων ἀνεξαρτήτως τῶν διὰ τῆς παραγράφου 16 τοῦ παρόντος καθοριζομένων διὰ τὸν δημοτικὸν φωτισμὸν χαμηλῶν τιμολογίων, ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν (9.044.352.40) ἑννέα ἑκατομμυρίων τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων τριακοσίων πενήτηκοντα δύο δραχμῶν καὶ 40 ἑκατοστῶν, ὕπερ ἀποτελεῖ ὀφειλὴν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἠλεκτρικῶν Ἐγκαταστάσεων Κερκύρας πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον καὶ ἐξοφληθήσεται τοκογεωλυτικῶς πρὸς 3 ο]ο ἐντὸς δεκαοκταετίας ἀπὸ τῆς σήμερον (18-4-1938).

19. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. 1180]38 ἢ Λιμενικῆ Ἐπιτροπῆ Κερκύρας διὰ συμβολιογραφικῆς πράξεως συντασσομένης μεταξὺ τοῦ Προέδρου τῆς διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένης Ἐπιτροπῆς Ἐκμεταλλεύσεως καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ὅα μεταβιβάζῃ πάντα τὰ ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων ἐγκαταστάσεων ἐμπράγματα καὶ προσωπικὰ δικαιώματα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ἀνθ' ὧν καθωρίσθη τὸ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀντάλλαγμα.

Ἡ ὡς ἄνω συμβολιογραφικὴ πράξις συνταχθήσεται ἀτελῶς.

20. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐκμεταλλεύσεως ἠλεκτρικῶν Ἐγκαταστάσεων Κερκύρας ἢ συναφίς μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ ἑτέρας Τραπέζης ἢ Πιστωτικοῦ Ὁργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου δανείου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 10.000.000 δραχμῶν πρὸς μετατροπὴν τοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑφισταμένου προγενεστέρου τοιοῦτου.

21. Πᾶσα διάταξις τοῦ Νόμου 4352 καὶ τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1935 Ἀναγκ. Νόμου ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον καταργεῖται.

22. Πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία πρὸς ἐξάσκησιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προνομίου κανονισθήσεται διὰ Διατάγματος.

23. Ὑπὲρ τοῦ κατὰ τὸν Νόμον 2806 ἰδρυθέντος «Ὑδραγωγείου Κερκύρας» ὀρίζεται εἰσφορά τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Κερκύρας ἀναγραφομένη εἰς τὰς νομίμους ὑποχρεώσεις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ταμείου τούτου, ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, μὴ δυναμένη δὲ νὰ ἢ κατωτέρα τῶν ἐβδομηκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἑτησίως.

24. Τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κερκύρα Σινοῖ-απωνικοῦ Μουσείου Γρ. Μάνου καὶ αἱ δαπάναι συντηρήσεως τοῦ Μουσείου καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας προκαταβάλλονται μὲν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀλλ' ἢ δαπάνη αὕτη βαρύνει τὸν Δῆμον καὶ τὰς Κοινότητας, πρὸς δὲ καὶ τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον καὶ τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Κερκύρας εἰς ἃ κατανέμεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἐκδιδομένης ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους. Ἡ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἰσπραξις τοῦ κατανεμητέου ποσοῦ ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

25. Ἐν τῷ λιμένι τῆς Κερκύρας, μέχρις ὅτου γίνῃ δυνατὸν τὸ πλεῦρισμα τῶν πλοίων, καθίσταται ἀρμοδία διὰ τὴν διαπρόβουσιν τῶν ἐπιβατῶν ἢ Λιμενικῆ Ἐπιτροπῆ, ἥτις ἀναλαμβάνει ὑπὸ τὰς ὁδηγίας καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 81 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς, ἐνεργούσης διὰ τοῦ Λιμενάρχου, τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν δι' ἰδίων μηχανοκινήτων πλοίων ἐπὶ τῇ βᾶσει τιμολογίων ὀριζομένων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἰσχυόντων νόμων. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 80—92 τοῦ παρόντος, ἐπιτρεπομένου ὅπως ἐκ τῶν προϊόντων κατὰ τὸ ἄρθρον 88 παραγρ. 3 τοῦ παρόντος δανείου διατεθῇ

τὸ ἀναγκάζον διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ὡς ἄνω μηχανημάτων πρὸς διαπρόβουσιν τῶν ἐπιβατῶν πλοίων.

26. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Κερκύρας βαρύνεται διὰ τῆς δαπάνης ἐγκαταστάσεως πυρσοῦ συμφώνως τῇ ἄρθρῳ 77 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 124.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Κιάτου.

(α') Ἄρθρ. 1, πλὴν τοῦ τελευταίου ἔδαφιου, καὶ ἄρθρ. 3 Ν. Δ. 14 Δεκεμβρίου 1925, β') Ἄρθρ. 2, 4, 5 Ν. Δ. 14 Ἰουνίου 1926, γ') Α. Ν. 1065]1938, δ') Διάταγμα 29 Μαρτίου 1938).

1. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1938—1939 καταργεῖται ἡ δυνάμει τοῦ Ν. Δ. τῆς 14 Ἰουνίου 1926 «περὶ ἐπιβολῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Κιάτου» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ἀπὸ 5]10 Μαρτίου 1930 καὶ 17]25 Μαΐου 1934 Διαταγμάτων ἐπιβεβλημένη ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ τούτου Ταμείου φορολογία.

2. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Κιάτου ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ λιμένος ὁρμῶν καὶ παραλίῶν τῆς περιφέρειας τῶν κοινοτήτων Συκιωνίας καὶ Μελισσίου εἰσαγομένων ἢ ἐξαγομένων ἢ κάτωθι φορολογία, εἰς ἣν ὑπάγονται καὶ τὰ διὰ ταχυδρομικῶν δεμάτων εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα ὄνια, προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα.

Α'. 1) Ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀλεύρων πέντε (5) λεπτῶν κατ' ὀκτῶν. 2) ἐπὶ τοῦ θείου μιᾶς καὶ ἡμισείας (1.50) δραχ. κατὰ σάκκον πενήτηκοντα χιλιογράμμων. 3) ἐπὶ τοῦ θεϊκοῦ χαλκοῦ εἴκοσι (20) λεπτῶν κατ' ὀκτῶν. 4) ἐπὶ τῶν τσιμέντων δύο (2) δραχμῶν κατὰ σάκκον πενήτηκοντα χιλιογράμμων. 5) ἐπὶ τῆς ζαχαρέως εἴκοσι (20) λεπτῶν κατ' ὀκτῶν, 6) ἐπὶ τοῦ καφῆ πενήτηκοντα (50) λεπτῶν κατ' ὀκτῶν καὶ 7) ἐπὶ τῆς ὀρυζῆς εἴκοσι (20) λεπτῶν κατ' ὀκτῶν.

Β'. 1) Ἐπὶ τῆς εἰσαγομένης ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζυλείας 10 ο]ο ἐπὶ τῶν ἀντιστοίχων δημοσίων εἰσαγωγικῶν τελῶν. 2) ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων, ὠνίων, προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων, πλὴν λιπασμάτων, 3 ο]ο ἐπὶ τῶν ἀντιστοίχων δημοσίων εἰσαγωγικῶν τελῶν.

Γ' 1) ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰσαγόμενων ὠνίων καὶ προϊόντων πλὴν σταφίδος, λιπασμάτων καὶ τῶν ἀνωτέρω εἰδικῶς κχτονομαζομένων, 25ο]ο ἐπὶ τοῦ ἰσχυόντος ἐκάστου δημοτικοῦ δασμολογίου τοῦ καὶ διὰ τὴν λοιπὴν λιμενικὴν φορολογίαν ἐν τῷ Κράτει χρησιμικοποιούμενου. 2) ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων, πλὴν τῶν ἀνωτέρω εἰδικῶς κατονομαζομένων, 33ο]ο ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δασμολογίου.

Δ' 1) ἐπὶ τῆς ἐξαγομένης σταφίδος διὰ τὸ ἐσωτερικὸν μετὰ συσκευασίαν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Κιάτου 11ο]ο ἐπὶ τοῦ ρηθέντος ὡς ἄνω δημοτικοῦ δασμολογίου 2) ἐπὶ τῆς ἐξαγομένης σταφίδος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπ' εὐθείας μετὰ συσκευασίαν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ λιμεν. Ταμείου Κιάτου, 33ο]ο ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δασμολογίου 3) ἐπὶ τῆς ἐξαγομένης σταφίδος διὰ τὸ ἐξωτερικὸν, συσκευασθείσης ὅμως οὐχὶ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Λιμενικοῦ τούτου Ταμείου, 11ο]ο ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δασμολογίου 4) ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων προϊόντων, ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων, πλὴν τῆς πρὸς βιομηχανοποίησιν σταφίδος, νωπῶν σταφυλῶν καὶ λιπασμάτων διὰ τὸ ἐσωτερικὸν 20ο]ο ἐπὶ τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω δασμολογίου καὶ 5) ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων δὲ τοιούτων διὰ τὸ ἐξωτερικὸν 40ο]ο ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω δασμολογίου.

Ε) Ἐπὶ τῆς πρὸς βιομηχανοποίησιν ἐξαγομένης σταφίδος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν Δρχ. δέκα (10) κατὰ ἐνετικὸν χιλιάλιτρον, ἐπὶ δὲ τῆς τοιαύτης διὰ τὸ ἐξωτερικὸν Δρχ. εἴκοσιν (20) κατὰ ἐνετικὸν χιλιάλιτρον.

ΣΤ' Ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ προσεργόμενων προϊόντων, ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων ἐν γένει, τῶν ἐν τῷ λιμένι ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον ἐπιβιβάζομένων, εἰς καὶ τῶν ἐπὶ

των ἐν τῇ παραλία ἀποβιβαζομένων πρὸς μεταφόρτωσιν ἐπὶ πλοίου δραχμῆ (1) μία κατὰ τόννον. Ἐπὶ δὲ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχομένων ἐμπορευμάτων, ὀνίων καὶ παντὸς εἶδους προϊόντων ἐν γένει τῶν ἐν τῷ λιμένι ὡς ἂνω ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον ἐπιβιβαζομένων ἢ ἐν τῇ παραλία ὡς ἂνω ἀπὸ ἀποβιβαζομένων πρὸς μεταφόρτωσιν εἰς πλοῖον δραχμῆ τρεῖς (3) κατὰ τόννον.

3. Ὅνια νοσῶνται πάντα τὰ φασίσιμα εἶδη, Προϊόντα πάντα τὰ εἶδη τὰ παραγόμενα ἐν Ἑλλάδι, ἐμπιρεύματα δὲ τὰ μὴ ἐν αὐτῇ παραγόμενα.

4. Ἀπαλλάσσονται τῆς ἀνωτέρω φορολογίας 1) ἡ πρὸς συσκευασίαν καὶ ἐπιανεξαγωγήν εἰσαγομένη σιγαῖς ὡς καὶ ἡ εἰσαγομένη τοιαύτη συσκευασμένη καὶ ἐτοίμη πρὸς ἐξαγωγήν.

2. Τὰ εἶδη ἐν γένει τοῦ Δημοσίου τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα. 3) τὰ εἰσαγόμενα πάσης φύσεως γεωργικὰ ἐργαλεία ὡς καὶ τὰ εἰσαγόμενα μηχανήματα τὰ προσωρίζόμενα διὰ βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις ἢ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Κοινοτήτος, ἀμοδιῶς τούτων πιστοποιουμένων 4) τὰ εἰσαγόμενα μηχανήματα καὶ ὕλικά ἐν γένει πρὸς κατασκευὴν, ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τοῦ λιμένος ὡς καὶ τὰ δι' ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα τοιαῦτα καὶ μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ. Τὰ εἶδη ταῦτα ἀπαλλάσσονται τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν, τοῦ δημοτικοῦ φόρου καὶ παντὸς ἄλλου οὐροδῆποτε φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος (τηρουμένων τῶν περὶ περιορισμοῦ τῶν ἀτελειῶν σχετικῶν διατάξεων.) Ἐπίσης ταῦτα ἀπαλλάσσονται καὶ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν αὐτῶν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων δι' ἃ εἰσῆχθησαν 5) τὰ ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων Σικυωνίας, Μελισσίου, Συκιᾶς καὶ Βέλλου εἰσαχθόμενα πάσης φύσεως εἶδη κοινῆς ὁμοῦ ἀφελείας καὶ ἀμοδιῶς ταύτης πιστοποιουμένης καὶ μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ. 6) τὰ κιβώτια, κάλαθοι καὶ λοιπὰ δοχεῖα, ὅσα εἰσαγόμενα πρόκειται νὰ ἐξαχθῶσιν πλήρη ἐγχωρίων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων.

5. Ἡ ἀνωτέρω φορολογία εἰσπράττεται παρὰ τῶν οἰκειῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ ἡ λοιπὴ φορολογία ὑπὲρ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων τοῦ Κράτους καὶ ἐπὶ ἀμοιβῇ χορηγούμενη καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τελωνειακὰς ἀρχὰς τὰς ἐνεργούσας λιμενικὰς εἰσπράξεις.

Τὸ εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομακρικὸν Ταμεῖον ἀποδιδόμενον ποσοστὸν ἐκ τῶν ὑπὲρ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Κιάτου ἐνεργουμένων εἰσπράξεων καταργεῖται.

6. Ἐκ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰσπραττομένης φορολογίας ἀνήρουν 80ο εἰς τὴν Κοινότητα Κιάτου καὶ ἀνὰ 10ο εἰς τὰς Κοινότητας Κάτω Διμητιοῦ καὶ Μελισσι, ἀποδιδομένα πρὸς τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Κιάτου κατὰ τριμηνίαν.

7. Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν.Δ. 14)26 Ἰουνίου 1926 γενόμεναι εἰσπράξεις ὑπὲρ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Κιάτου ἐκ φόρων ἢ ἄλλων δικαιωμάτων νομιμοποιῶνται.

8. Ἡ ὡς ἀνωτέρω ὑπὲρ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Κιάτου ἐπιβιβαζομένη φορολογία ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ὡς καὶ διὰ παντὸς ἄλλου μεταφορικοῦ μέσου εἰσαγόμενων εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἐκ τῆς περιουσίας ἐξαγόμενων.

9. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ Λιμεν. Ταμείου Κιάτου καὶ πᾶν ἕτι ἀφορᾷ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν αὐτοῦ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμείων νόμου ἐφ' ὧν δὲν τροποποιῶνται διὰ τῶν προηγουμένων προγράφων τοῦ παρόντος ἀρθρου.

10. Ὁ ἐπιβληθεὶς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἔργων Κοινῆς ἀφελείας Κορίνθου διὰ τοῦ ἀρθρου 5 τοῦ Νόμου 3327) 1925 φόρος ἐπὶ τοῦ πραγματοποιουμένου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐσόδου ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἐργείου φόρου ἐπὶ τοῦ

ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαίων τῆς Ἐπαρχίας Κορινθίας, ἐπὶ τῆς ἐξαγομένης σιγαῖδος ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου τυροῦ καὶ καπιῶ τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας κατανέμεται ὡς ἑξῆς. Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐκ τῶν Κοινοτήτων τοῦ τέως Δήμου Σικυῶνος διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης ἕξω τῆς Ἐπαρχίας Κορίνθου μεταφερομένων ὡς καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐσόδου ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ πραγματοποιουμένου ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαίων τῶν τέως Δήμων Σικυῶνος καὶ Πελλήνης περιέχονται εἰς τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Κιάτου, βεβαιούμενοι καὶ εἰσπραττέμενοι ὑπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑποπελάγου Κιάτου

11. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ν.Δ. 14) Ἀρθρου 1925 κανονισθῶσονται διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 125

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορᾶσαι τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Κορίνθου.

(α) παρὰ γρ. 1,2 καὶ 3 ἄρθρ. 12 Ν. Δ. 13)14)1929 β) ἄρθρ. πρῶτον Δ)τος 14 Ἀπριλίου 1931 γ) ἄρθρ. μόνον Ν.6260 δ) Παρά γρ. 2 ἄρθρου 3 καὶ παρ. 4 ἄρθρου 4 Α.Ν. 577)1937.)

1. Μεταξὺ τῶν πόρων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ὑδρεύσεως καὶ Ἐξυγιάνσεως Κορίνθου καθορίζεται καὶ ἐτησίαι εἰσπράξαι τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Κορίνθου Δρχ. μέχρι 100.000 καθοριζομένη κατ' ἑκάστον ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας. Ἡ διάρκεια τῆς εἰσπράξεως ἰσχύει δακαετηρῆς, ἐκτὸς ἐὰν συνομολογηθῆ δάνειον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, ὅποτε ἡ καταβολὴ τῆς εἰσπράξεως παρατείνεται μέχρις ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου.

2. Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων 3769 καὶ 3770 εἰς τὴν σεισοπαθῆ περιφέρειαν τοῦ τέως Δήμου Κορινθίων ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νόμου 3769 προσόδων τῶν Λιμεν. Ταμείων Κορίνθου, Βραχατίου καὶ Βέλλου διατιθεμένου ἀμέσως καὶ ἐκ τῶν γενικῶν τοῦ λιμένος προσόδων τοῦ ἐκ πέντε (5) λεπτῶν κατὰ χιλιογράμμον σίτου καὶ ἀλεύρων λιμενικοῦ φόρου καὶ ἄνευ ἄλλης τιμῆς δικτυώσεως.

3. Ἐν ἀνεπικρατεῖα τῶν πόρων τούτων ἐπιτρέπεται ἡ συμπληρωσις αὐτῶν εἴτε διὰ νέας ἢ προσθέτου δημοτικῆς φορολογίας εἴτε διὰ μειώσεως ἀναλόγως τοῦ ποσοστοῦ τῆς κοινωνικῆς ἀφελείας ἐκ τῆς ὁμοῦς ἐπιβληθησομένης μειώσεως τῶν ἀρτοποιητικῶν ἐξόδων.

4. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ θέλει κανονίσῃ τὸν τρόπον τῆς ὁμοῦς καὶ διὰ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Κορίνθου εἰσπράξεως τοῦ ποσοστοῦ τῆς διατιθεμένης διαφορᾶς τῶν ἀρτοποιητικῶν ὑπὲρ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν κλειουμένων ἀρτοποιείων.

5. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων 1,2,3,4,7,9 καὶ 10 τοῦ Νόμου 3769, ὡς αἴτι ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν Νόμων 4169, 4573 καὶ 4829, ἐπεκτείνονται εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ τέως Δήμου Κορινθίων. Ἀπὸ 1ης Μαΐου 1931 αἱ εἰσπράξεις τῶν Λιμενικῶν Ταμείων Κορίνθου, Βραχατίου καὶ Βέλλου θέλουσι διατίθεσθαι πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον, κατατιθέμεναι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας εἰς τὸ ἐν Κορίνθῳ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Νόμου 4829 ἰδρυθησομένου Εἰδικοῦ Ταμείου Ἄρτου Κορίνθου.

6. Ἐπιτρέπεται ἡ παροχὴ ἐφ' ἑκατὸ ἀκομῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους δρχμῶν 5.650.000 πρὸς τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Κορίνθου διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν λιμεν. ἔργων Κορίνθου, ἐγγραφουμένης ἰσοπέσου πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας χρήσεως 1934-1935.

Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἀκομῆς ταύτης ἐνεργεῖται δι' ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Κορίνθου ἀναλόγως τῶν διὰ τὰ λιμενικὰ ἔργα ἀναγκῶν αὐτοῦ.

Άρθρον 126

Ειδικαί διατάξεις περί τῆς Διόρυγος καὶ τοῦ
Λιμένος Λευκάδος

(α) ἄρθρ. 6 Νόμου ΒΩΠ' 1903 β) παράγρ. 1 ἄρθρ. 26 Ν.Δ. 28 Ἰουνίου 1923 γ) Ν.Δ. 11 Σ)βρίου 1925 δ) ἄρθρ. 9 Ν.Δ. 4 Δ)βρίου 1925 ε) παράγρ. 9 ἄρθρον μόνου Δ)τος 26 Ἀπριλίου 1926 στ) παράγρ. 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ Ν.Δ. 2 Σ)βρίου 1926 ζ) Ν. 4356. η) Δ)γμα 20 Ἰανουαρίου 1932 (περὶ διευθετήσεως νομικῶν προσώπων ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος). θ) παράγρ. 10 τοῦ ἄρθρου δευτέρου καὶ παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρ. τρίτου τοῦ Ν.5988 ι) ἔδαφ. 2 τῆς παραγρ. 2 ἄρθρ. 5 Δ)τος 28 Σ)βρίου 1934 ια) ἄρθρ. 4 Α.Ν. 21 Ν)βρίου 1935 ιβ) ἄρθρ. 3 τοῦ Α.Ν. 164/1936 ιγ) τὸ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1938 Β.Δ)γμα ιδ) ἄρθρ. 56 Α.Ν. 4179/1938).

1. Ἡ σύγκλησις, συντήρησις καὶ συμπλήρωσις τῆς διόρυγος Λευκάδος—Ἀλεξάνδρου βαρύνει ὑποχρεωτικῶς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα Λευκάδος, Ποσειδέζης, Ἄρτης, Ἀμφιλοχίας, Βονίτσης, Πάργας καὶ Ἡγουμενίτσης.

2. Πρὸς κατασκευὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἔργων ἐπιβάλλεται ἐπιτροπευμένης ἐπὶ μὴν πενταετίας τῆς παρατάσεως διὰ Δ)τος πρὸς ἐξόφλησιν συνσθέντων τυχόν δανείων, ἢ κατ'οἴκη φορολογίᾳ, ἥτις θέλει εἶσθαι ἀνεξάσθητος τῆς ἄλλης τυχόν ὑποχρέωσιν λιμενικῆς φορολογίας ὑπὲρ τῶν ρηθέντων Ταμείων καὶ θέλει διαρκέσει ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι συμπληρώσεως καὶ συντηρήσεως τῶν ἔργων τῆς Διόρυγος Λευκάδος—Ἀλεξάνδρου ἦθελον ἀπαιτήσῃ τοῦτο, δι' ἃ καὶ μόνον διατίθενται τὰ ἔσοδα τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένης φορολογίας, ἀπορροουμένης πάσης ἄλλης χρήσεως αὐτῶν.

α) Ἐπὶ τῶν διερχομένων πλοίων διὰ τῆς διόρυγος ὑπὸ τοῦ Λιμένος Φρουρίου εἰς τὴν λιμένα Ἀλεξάνδρου ἢ ἀπιστρέφουσιν τῶν ἐχόντων χωρητικότητας ἄνω τῶν 5 τόνων ἐπιβάλλονται τέλη διελεύσεως καθοριζόμενα διὰ Δ)τος κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος Συμβουλίου καὶ προτάσεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Λευκάδος, τὰ ἀγκυροβολοῦντα εἰς τὰ στόμια τῆς διόρυγος Λευκάδος καὶ μὴ διερχόμενα δι' αὐτῆς πλοία ὑπόκεινται εἰς τὸ ἡμισυ τοῦ τέλους διελεύσεως.

β) Δραχμὴ μία ἐφ' ἑκάστου ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίου Γ' θέσεως καὶ δραχμαὶ δύο ἐφ' ἑκάστου ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων Α' ἢ Β' θέσεως ὁπωσδήποτε ἐκδιδομένου ὑπὸ τῶν ἑμπολιτικῶν πρακτορείων τῆς περιοχῆς τῶν ἄνω Λιμεν. Ταμείων, καταβαλλόμενοι ὑπὸ τοῦ ἐπιβάτου.

γ) Δραχμαὶ δύο (2) κατὰ κεφαλὴν αἰνοπροβάτων καὶ χοιριδίων εἰσπαγόμενων ἢ ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων ἐκ τῶν λιμένων Λευκάδος, Ποσειδέζης Ἄρτης, Ἀμφιλοχίας, Βονίτσης, Πάργας καὶ Ἡγουμενίτσης.

δ) Δραχμαὶ δέκα (10) κατὰ κεφαλὴν βοῶν, ἔππων, ἡμίονων καὶ χοίρων εἰσπαγόμενων ἢ ἐξαγομένων ἐκ τῶν ὡς εἰρηται λιμένων.

ε) Ἐπτά ἐπὶ τοῖς ἑκκτὸν (700) ἐπὶ τοῦ ἰσχύοντος ἐκαστοῦ δημοτικῶν δασμολογίου διὰ τὰ ἐκ τῶν ὡς ἄνω λιμένων εἰσπαγόμενα καὶ ἐξαγομένα ἢ μεταφερόμενα προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα πλὴν τῶν μεταφερομένων ἐλευθέρων ἀλλοδαπῆς προαγωγῆς εἰδῶν δι' ἃ τὸ ποσοστὸν ὀρίζεται εἰς 10% καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δασμολογίου.

3. Τὰ ποσοστὰ τῆς φορολογίας ταύτης δύνανται ἐν ἑκάστῳ ἔτη ἀναρῶνται διὰ Δ)τος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἑπιτροπῆς τῆς Συγκοινωνίας καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος Συμβουλίου καὶ προτάσεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Λευκάδος, μέχρι τοῦ ἀπλοῦ τῶν καθορισθέντων διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 11/21 Σ)βρίου 1925 (περὶ σημανσεως συντηρήσεως, καὶ συμπλήρωσεως τῆς Διόρυγος Λευκάδος—Ἀλεξάνδρου).

4. Τὸ Δημόσιον ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς τῶν διελεύσεως τοῦ Πορθμοῦ Λευκάδος—Ἀλεξάνδρου διὰ τὰ πολεμικὰ πλοία καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτασσόμενα τοιαῦτα πρὸς χρῆσιν καὶ διὰ λ)σμον αὐτῆς.

5. Τὰ εἰσπαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορεύματα ἀπ' εὐθείας διὰ τῶν λιμένων Ποσειδέζης, Ἄρτης, Ἀμφιλοχίας, Βονίτσης, Πάργας καὶ Ἡγουμενίτσης ὡς καὶ τὰ ἐκ τῶν λιμένων τούτων ἐξαγομένα προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἀπ' εὐθείας ποσορίζόμενα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν κατὰ τὴν δυνάμει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου τούτου εἰσπραττομένην φορολογίαν ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς σημανσεως.

Τοῦ φόρου τούτου ἀπαλλάσσονται ἐπίσης τὰ μὴ διὰ τῆς διόρυγος διερχόμενα ζῶα, προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα.

6. Ἡ εἰσπράξις τῆς ἐν τῇ παραγρ. 2 τοῦ παρόντος καθοριζομένης φορολογίας ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν οικείων Τελωνειακῶν Ἀρχῶν ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων λιμενικῶν εἰσπολάσεων, πλὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων τέλους, εἰσπραττομένου ὑπὸ τῶν ἑμπολιτικῶν πρακτορείων ἀπ' εὐθείας ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ εἰσιτηρίου καὶ ὑπ' εὐθύνην των, ὑποχρεομένων ἅμα τούτων ἰὰ προσδίδωσι τὸ εἰσπραττούμενον τέλος εἰς τὴν ἐνεργεῦσαν λιμεν. εἰσπράξεις τελων. ἀρχὴν κατὰ τὸ πρῶτον πενθήμερον ἐκάστου μηνὸς μετὰ σχετικῆς καταστάσεως εἰς διπλῶν.

7. Αἱ κατὰ τ' ἄνωτέρω ἐνεργούμεναι εἰσπράξεις κατατίθενται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ ἴδιον λ)σμον «συντηρήσεως διόρυγος Λευκάδος—Ἀλεξάνδρου» καὶ εἰς πίστωσιν τοῦ Λιμεν. Ταμείου Λευκάδος παρὰ τῶν ἀρμοδίων τελωνειακῶν Ἀρχῶν, ὑποχρεομένων ἅμα ν' ὁπιστεῖλαισιν ἴδιαν καταστάσιν εἰς διπλῶν ἐμφανίονσαν τὰ κατ' εἶδος εἰσπραττόμενα ποσά, γωριστὰ καθ' ἕκαστον μῆνα, εἰς τὸν Ποθέδρον τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς Λευκάδος μετὰ τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως τῆς παρὰ τῇ Τραπεζῇ καταθέσεως τῶν εἰσπράξεων. Ἐν τῶν ἀντιτύπων τῆς καταστάσεως ταύτης ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Λευκάδος εἰς τὸ Ἰπουργεῖον Συγκοινωνίας ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν τριμηνησίων καταστάσεων τῶν λιμενικῶν εἰσπράξεων.

8. Διὰ τὸν ἔλεγγον καὶ ἐνέργειαν τῶν κατὰ τ' ἄνωτέρω εἰσπράξεων καὶ διὰ πᾶσαν τυχόν καθυστέρησιν αὐτῶν ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ ἐκαστοῦ ἰσχύοντος νόμου περὶ λιμένων.

9. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Λευκάδος εἰς τὸν ἐτήσιον αὐτοῦ προ)σμον ἀναγράφει ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ κατὰ ἄρθρα τὰ προβλεπόμενα ἔσοδα ἐκ τῆς δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένης φορολογίας εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα Λευκάδος, Ποσειδέζης, Ἄρτης, Ἀμφιλοχίας, Βονίτσης, Πάργας καὶ Ἡγουμενίτσης. Ἐν δὲ τῇ στήλῃ τῶν ἐξόδων ἐν ἰδίῳ κεφαλαίῳ καὶ ἄρθρῳ «συντηρήσεως διόρυγος Λευκάδος—Ἀλεξάνδρου» τὴν ἀνάλογον πίστωσιν καθ' ἕκαστον ἔτος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς σημανσεως κλπ. καὶ τὰς συναφεῖς ταύτης δαπάνης.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πιστώσεως ταύτης ἐκδίδονται αἱ σχετικαὶ ἐπιταγαὶ πληρωμῆς παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ἐν Λευκάδι Ἰπ)μματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος αἰτινες καθίστανται πῆρωτέα μετὰ τὴν θεώρησιν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Λευκάδος.

10. Τὰ ἔργα περὶ ὧν ἡ παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκτελεσθήσονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐκαστοῦ ἰσχύοντος περὶ λιμένων νόμου ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψὴν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Λευκάδος, εἰς ἣν συμμετέχουσι διὰ τὴν περιπτώσιν ταύτην μόνον ἀνὰ ἓν μέλος τῶν ἐνδιαφερομένων Λιμεν. Ταμείων, διοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, συμφώνως τῷ ρηθέντι περὶ λιμένων Νόμῳ.

11. Τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 11 Σ)βρίου 1925 (περὶ σημανσεως καὶ συμπλήρωσεως τῆς διόρυγος Λευ-

κάδος· Αλεξάνδρου καταβλήθοντα παρά τῶν ἡνω Λιμεν. Ταμείων πρὸς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς σημερινῆς δὲν ἐπιστρέφονται εἰς τὰ καταβλήοντα ταῦτα Λιμεν. Ταμεία ἀλλὰ παραμένουσιν ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τῆς διώρυγος Λευκάδος, ὅπως διατεθῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ αὐτὴν ἢ παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἔθρου ἔργων.

12. Βάσει τῶν πύρων τῆς εἰς τὰ ρηθέντα Ταμεία ἐπιβληθέντες κατὰ τὴν παραγρ. 2 τοῦ παρόντος ἔθρου φροσολογίας, ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Λευκάδος κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου, νὰ συνάψῃ δάνειον, ἢ περὶ θέλει δικαίωσθαι ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν παραγρ. 1 ἔργων.

13. Εἰς τὸν εἰδικὸν προσημῶν τῆς Διώρυγος Λευκάδος ἀναγράφονται κατ' ἔτος τὰ τοκοφρεωλῶσια τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 5988 συνωμολογημένων δανείων τοῦ Λιμεν. Ταμείου Λευκάδος διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς διώρυγος Λευκάδος. Ἐν ταῦτα δὲν ἤθελον ἀναγραφῆ, διατάσσεται ἡ ἀναγραφή αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ.

14. Ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἢ παροχῆ βοήθηματος ἐκ τοῦ προσημῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὡς καὶ ἡ χορηγήσις ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους διὰ τὴν συνωμολογήσιν δανείου ὑπὸ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Λευκάδος (εἰδικῶς ἰ)σμός Διώρυγος Λευκάδος) πρὸς τὸν πλοῦτον τῆς περιφέρειας ἐμβαθύνσεως τῆς διώρυγος Λευκάδος, τοῦ ποσοῦ καθορισθῆσιν ὑπὸ τοῦ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

15. Ἐπιτρέπεται ἢ κατόπιν διαταγῆς τοῦ Γεν. Διοικητοῦ διὰ δημοπρασίας ἐνοικίαισι τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβληθέντων φέρων, δι' ἕν ἔτος καὶ κατὰ τὰς διατάξεις πάντοτε τοῦ περὶ λιμένων νόμου.

Ἡ ἐνοικίασις ἐνεργεῖται φροντίδι τῶν κατὰ τόπους Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ διὰ λογαριασμῶν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Λευκάδος οὕτως ἀντιπρόσωπος ὑποχρεωτικῶς κηρύσσεται κατὰ τὴν διενέργειαν αὐτῆς.

16. Ἡ ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Ταμείου κρατήσις ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ Λιμεν. Ταμείου Λευκάδος λαμβάνεται μόνον ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἐδάριον α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἔθρου ἐσόδων ἐκ τέλους διελεύσεως ἐπὶ πλοίων ἀγκυροβολούντων εἰς τὸν ἐσωτερικὸν λιμένα ὡς καὶ εἰς τοὺς λιμένας Φρουρίου καὶ Αλεξάνδρου.

17. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Α. 2-9-1926 οἱ ὑπὲρ τῶν Λιμεν. Ταμείων Λευκάδος εἰσπραττόμενοι φόροι εἰς τὸν ὁμόνομον λιμένα ἀυξάνονται κατὰ 30 ο)ο. Αἱ ἐκ τῆς ἀυξήσεως ταύτης πρόσδοδοι κατατίθενται ἅμα τῇ εἰσπράξει εἰς τὸ ἐν Λευκάδι Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἐλλάδος ὑπὲρ τῆς Κοινοῦτητος Λευκάδος καὶ διατίθενται ἀποκλειστικῶς πρὸς φωτισμὸν τῆς ὡς εἰρηται Κοινοῦτητος.

18. Αἱ τυχὸν ἀναγκαιότητες λεπτόσαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἔθρου ὁρισθῶσιν διὰ Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 127.

Περὶ παραγῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους εἰς δάνειον Λιμεν. Ταμείου Λεωνιδίου

(Νόμος 4348)1929)

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παράσῃ, διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐγγυήσιν τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπὶ πλέον ἀσφάλειαν τῆς ὑπηρεσίας τοκοφρεωλῶτικῶν δανείων, χορηγηθῆσιν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κτμητικῆς Τραπέζης ἢ ἄλλου πιστωτικοῦ ἰδρυμάτος ἢ νομικοῦ προσώπου πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Λεωνιδίου, μέχρι τοῦ ποσοῦ Δρχ. 1.500.000 λόγι ἀνάγκης ἀμέσῳ κατασκευῆς διαφόρων ἔργων πρὸς συμπλήρωσιν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ λιμένος Πύλας (Λεωνιδίου). Ὡς πρώτην ἀσφάλειαν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου τούτου τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Λεωνιδίου

θέλει παραχωρήσει τὰς ἐκ τῶν λιμεν. φέρων εἰσπράξεις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 128.

Περὶ τοῦ Λιμενικοῦ καὶ Ἐξυγιαντικοῦ Ταμ. Μεσολογγίου

(α') ἔθρο. 3 Ν. Α. 8 Μαΐου 1923, β') Ν. Α. 14 Ἰουνίου 1925 γ') ἔθρο. 10 Ν. Α. 4 Δεκεμβρίου 1925, δ') ἔθρο. 6 Ν. Α. 16 Ἰουνίου 1926, ε') ἐδαφ. 3 παραγρ. 1 καὶ παραγρ. 5 ἔθρο. 6 καὶ παραγρ. 2 καὶ 4 τοῦ ἔθρο. 11 Ν. 3970, στ') ἔθρο. 5 Α. Ν. 28 Ὀκτωβρίου 1925, ζ') Α. Ν. 256)1936, η') ἔθρο. 1 τοῦ Α. Ν. 413)1936, θ') ἔθρο. 56 Α. Ν. 4179) 1938).

1. Τὸ Ταμεῖον Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου ὡς καὶ τὸ Ταμεῖον τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Μεσολογγίου ἐνοῦνται πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων λιμενικῶν, ἐξυγιαντικῶν καὶ ἐν γένει ὑδρουλικῶν κατὰ τὰς ἀποφάσεις ἐς πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὴν τάξιν αὐτῶν τῆς κατὰ τὸ κατωτέρω Ἐπιτροπῆς, καλοῦνται δὲ τοῦ λοιποῦ Λιμενικῶν καὶ Ἐξυγιαντικῶν Ταμείων Μεσολογγίου.

2. Τὸ Ταμεῖον τοῦτο διοικεῖται, συμφώνως τοῖς ἰσχύουσιν νόμοις περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμείων, ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐκείστοτε μελῶν τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς, τοῦ Δημάρχου Μεσολογγίου καὶ δύο δημοτῶν, ἐκλεγμένων παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Μεσολογγίου, ἀλλ' οὐχὶ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, καὶ προεδρεύεται παρὰ τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη διαχειρίζεται ἐφεξῆς, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος ἔθρου, διὰ κοινοῦ προσημῶν ὀλόκληρον τὴν περιουσίαν τῶν τῶς Ταμείων Ἐξυγιάνσεως καὶ Λιμενικοῦ.

3. Τὸ ἀπὸθεμα καὶ αἱ ἐτήσιαι πρόσδοδοι τοῦ Ταμείου Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου ὡς καὶ ὀλόκληρος ἡ περιουσία τοῦ Λιμεν. Ταμείου Μεσολογγίου δύνανται νὰ ἐκχωρηθῶσι πρὸς ἐξόφλησιν δανείου συναρθησμένου ὑπὸ τὸ Λιμενικὸν καὶ Ἐξυγιαντικὸν Ταμεῖον Μεσολογγίου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δικτηροῦνται ἀπαραμειωτοὶ αἱ πρόσδοδοι τῶν ἠνωμένων Ταμείων καὶ ἡ σχετικὴ συνεπῶς εἰσφορὰ τοῦ Δημοσίου ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐξυγιάνσεως.

4. Ἡ νομὴ τῶν ἐν τῇ λιμνοθαλάσσει Μεσολογγίου ἰχθυοτροφείων «Ἐκβολαὶ Εὐήνου», «Κλείσβα», «Πλώσταινα», «Σχοινίτς», «Δυτικὸ Βασιλάδι», «Μεγάλος Ποταμός», «Θολή», «Πόρος», «Ἀγγελόκαστρο», «Παπιδάτες», «Προκοπάνιστος», «Παλιοσιπόταμος», «Κεντρικὸ Βασιλάδι», «Ἀνατολικὸν Βασιλάδι» καὶ «Μπούκα Σικιάς» παραχωρεῖται εἰς τὸ Ταμεῖον Λιμένος καὶ Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου, μὴ δικαιούμενον ἑμῶς νὰ ἐκποιήσῃ ἢ ἄλλως πως χρησιμοποιήσῃ ταῦτα, πλὴν μόνον διὰ μισθώσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν προϊόντων αὐτῶν.

5. Τὸ Ταμεῖον Λιμένος καὶ Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐκ τῶν ἐτησίων προσόδων κατοβάλλῃ εἰς μὲν τὸν Δῆμον Μεσολογγίου τὰ 30)100, οὐχὶ ἄλλως ὀλιγώτερον τῶν Δρχ. 800.000, εἰς δὲ τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐξυγιάνσεως Αἰτωλικῶν τὰ 10)100, τοῦ υπολοίπου διατιθεμένου διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀνάγκης, καταγοιυμένων πασῶν τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Α. Ν. 256)1936κιεμένων διατάξεων ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκχώρησιν μέρος τῶν προσόδων τῶν ἰχθυοτροφείων εἰς τὰ ὡς ἄνω τρία νομικὰ πρόσωπα.

6. Αἱ πρόσδοδοι τῶν ἰχθυοτροφείων βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου Λιμένος καὶ Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου ἐφαρμοζομένων διὰ τὴν εἰσπραξιν πασῶν τῶν περὶ εἰσπράξεως δημοσ. ἐσόδων ἰσχυουσῶν ἐκείστοτε διατάξεων.

7. Ἀπασαὶ αἱ ἐκ τῶν λιμένων διατάξεων ἀρμοδιότητος τῆς Ὑπηρεσίας Ἀλιείας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκ.

λονομίας καραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ, ἐφόσον δὲν τριποποι-
ῶνται διὰ τοῦ παρόντος ἔθρου.

8. Οἱ πόροι τοῦ τέως Ταμείου Ἐξυγιάνσεως Μεσο-
λογγίου οἱ περιερχόμενοι εἰς τὸ Λιμενικὸν καὶ Ἐξυγιαν-
τικὸν Ταμεῖον Μεσολογγίου εἰσὶν οἱ ἑξῆς:

α') εἰδικὸν τέλος, ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων
ἐξ οἰκοδομῶν τῆς πόλεως Μεσολογγίου. Τὸ τέλος τοῦτο ὀρι-
ζεται εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ βεβηλουμένου δημο-
σίου φόρου.

β') ἐτήσια εἰσφορὰ τοῦ Δημοσίου ἐκ τῶν προσόδων
τῶν ἀλυκῶν τῆς περιφερείας Μεσολογγίου, ὀριζομένη εἰς
Δρχ. 100.000.

γ') ἐτήσιαι εἰσφοραὶ.

9. Μεταξὺ τῶν ἐξυγιαντικῶν ἔργων Μεσολογγίου κα-
ταλέγονται α') ἡ διευθέτησις κοιτῶν τῶν γύρω τοῦ Μεσο-
λογγίου χειμάρρων, β') ἡ διευθέτησις τῶν ρεόντων ὑδάτων,
ἐμπλουτισμὸς αὐτῶν καὶ ἄρδευσις τῶν κτημάτων τοῦ Δή-
μου Μεσολογγίου, δικιουμένων τῶν κτημάτων τούτων
ἀρδύσεως ἐκ τοῦ Εὐήνου, γ') ἡ ἀπαλλοτριώσις λόγῳ κοι-
νῆς ἀφειρίας καὶ ἐντὸς τοῦ Δήμου Μεσολογγίου κητόπων
δὲ ἀποφάσεως τῆς διοικήσεως τὸ Ταμεῖον Ἐπιτροπῆς, τῶν
ἀναγκαιοῦτων ἀκινήτων πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, τηρου-
μένων τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Ν. 2853 (περὶ ὑδραυλ.
Ταμείων), ὡς καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ κτημάτων ἰδιωτῶν ἀναγκαι-
ῶν διὰ τὰ ἔργα πρὸς ἄλλα τοῦ Ταμείου. Πρὸς τὸν σκοπὸν
τοῦτον ἐκχωροῦνται συμφώνως τῷ Ν. 2853 παρὰ τοῦ Δη-
μοσίου πάντα τὰ περίξ τῆς πόλεως Μεσολογγίου ἐθνικὰ
ἐδάφη, μεταβιβαζόμενα ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸ Ταμεῖον.

10. Δυνάμει τῆς ἀποφάσεως τῆς διοικήσεως τὸ Ταμεῖον
Ἐπιτροπῆς καὶ ἐντὸς τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 2853 κανονί-
ζεται ἐφ' ἅπαξ, 1) ἡ κατὰ στρέμμα καὶ κατ' εἶδος ἐργασίας
εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου πάσης ἐξυγιανόμενης περι-
φερείας τοῦ Δήμου Μεσολογγίου καὶ 2) τὸ ἀντίτιμον τοῦ
ἀρδουμένου ὕδατος. Διὰ τῶν προσόδων τούτων ἐνισχύεται
τὸ Λιμενικὸν καὶ Ἐξυγιαντικὸν Ταμεῖον Μεσολογγίου.

11. Τὰ ἐξυγιανθησόμενα ἐδάφη ἀνήκουσιν ὡς ἰδιοκτη-
σία τὰ μὲν τοῦ Δημοσίου ἐξ ὀλοκλήρου, τὰ δὲ τῶν λοιπῶν
νομικῶν προσώπων ὡς καὶ τῶν ἰδιωτῶν κατὰ τὸ ἥμισυ
εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐκτελέσῃ τὰ σχετικὰ ἔργα Ταμείου καὶ
κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην καὶ ἐφόσον ἀπο-
δείξῃ τὴν νόμιμον τοῦ ἀκινήτου κτῆσιν. Παρέχεται εἰς τὸν
ἰδιώτην τὸ δικαίωμα τῆς ἐξ ὀλοκλήρου διατηρήσεως τοῦ
δικαιώματος, ἐφόσον καταβληθῇ πρὸς τὸ Ταμεῖον ἡ ἀνα-
λογοῦσα εἰς τὸ ὅλον ἀκίνητον δαπάνη.

12. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἐκδίδει νομίμως ἀστυνο-
μικὰ διατάξας κανονίζουσας τὴν ὕδρευσιν, τὴν ἄρδευσιν,
τὴν καθαριότητα καὶ ἐπιχώσιν σχετικῶς πρὸς τὴν ἐξυγιαν-
σιν τοῦ Δήμου Μεσολογγίου.

13. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ διαθέσῃ ἐφ'
ἅπαξ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 20.000 Δρχ. διὰ τὴν ἀγορὰν
ὑφ' ἡν ἄντων καὶ τελειοποίησιν τοῦ Γυμναστηρίου καὶ τριά-
κοντα χιλιάδας δραχμὰς κατ' ἔτος πρὸς συντήρησιν τῆς
μουσικῆς τῆς πόλεως.

14. Ἐφ' ὅσον ἔχει προμηθευθῆ τὸ Γενικὸν Λιμενικὸν
Ταμεῖον τοῦ Κράτους ἐκσκαπτικὰ μηχανήματα κατάλ-
ληλα διὰ τὴν διάνοξιν αὐλακῶν καὶ ἐπιχώσιν τῆς πόλεως
καὶ τῶν περίξ τοῦ Μεσολογγίου θέλουσι διαθέσῃ ταῦτα ἀμέ-
σως καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἄλλως θέλουσι προμηθευθῆ
τοιαῦτα τὰ ἠνωμένα Ταμεῖα τοῦ Λιμένος καὶ Ἐξυγιάν-
σεως Μεσολογγίου ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ὑπουργείου
Συγκοινωνίας.

Τὰ ἀγορασθησόμενα οὕτω μηχανήματα μετὰ τὸ πέ-
ρας τῶν ἐργασιῶν ἐν Μεσολογγίῳ παραδοθήσονται εἰς τὸ
Δημόσιον, καταβαλλομένου τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν, μετὰ τὴν
ἐκπτώσιν ἀναλόγου ποσοστοῦ πρὸς τὴν τυχὸν ἐλάττωσιν
τῆς ἀρχικῆς ἀξίας λόγῳ τῆς χρήσεως.

15. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Δ)τος ρύθμισις τοῦ τρόπου τῆς
εἰσπράξεως τῶν λιμενικῶν φόρων τῶν ἐπιβιβαζομένων καὶ
ἀποβιβαζομένων εἰδῶν διὰ τῶν λιμένων Μεσολογγίου καὶ
Κρουονερίου τῶν προσριζομένων διὰ μέρι ἐκτὸς τῶν πόλεων
Μεσολογγίου καὶ Κρουονερίου.

16. Μεταξὺ τῶν πόρων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου γεφυρώ-
σεως Ἀγελῶν ὀρίζεται καὶ ἐτήσια εἰσφορὰ τοῦ Εἰδικοῦ
Ταμείου Ἐξυγιάνσεως κλπ. τῆς πόλεως Μεσολογγίου
οὐχὶ κατωτέρα τῶν 25.000, ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Νομάρχου
κατὰ τὴν ἐγκρισιν τοῦ προσημοῦ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου. Ἡ
ἐτήσια αὕτη εἰσφορὰ, ἐφόσον τεθῆσεται ὑπέγγυος διὰ τὴν
συνομολογηθῆσιν δανείου, ὀρίζεται δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τοῦ
Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ δὲν δύναται νὰ ἐαυτωθῇ
πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου, εἰς ὃ ἐτέθη ὑπέγγυος,
πάντως δὲ κατὰ τὰς εἰδικωτέρας ἐξαιρέσεις τοῦ άρθρου
10 τοῦ Νόμου 3970 (περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου
γεφυρώσεως Ἀγελῶν). Ἐὰν κατὰ τὴν ἐξοφλήσιν τῶν
συνομολογηθῆσμένων δανείων δὲν ἔγῃσι τυχὸν περαιωθῆ
ἄπασαι αἱ προβλεπόμεναι ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ Νόμου 3970
ἐργασίαι, τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Γεφυρώσεως Ἀγελῶν ἐξα-
κολουθεῖ λειοποροῦν μέχρι περαιώσεως τούτων δι' ἄλλων
τῶν ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ Νόμου 3970 πόρων, ἐπὶ μετὰ τὴν
περαιώσιν τῶν ἔργων διαλύεται καὶ πάλιν τοῦτο. Τὸ κατὰ
τὴν διάλυσιν τοῦ Ταμείου ὑπάρχον παρὰ τῆς οἰκείας Τραπεζῆς
χρηματικὸν ὑπόλοιπον μεταβιβάζεται εἰς τὸ Εἰδικὸν Τα-
μεῖον Ἐξυγιάνσεως κλπ. τῆς πόλεως Μεσολογγίου.

17. Πρὸς ἐξυγιάνσιν τοῦ χώρου τῶν Ἡρώων τοῦ Με-
σολογγίου καὶ συμπλήρωσιν τοῦ ἐξωροῦσμου αὐτῶν, ἐφαρ-
μοσθήσονται τὰ σχέδια τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου
κ. Νικολοῦδης.

Διὰ τὴν ἔκτελεσιν τῶν ἔργων καὶ παρασκευὴν
χάριν πανηγυρισμοῦ τῆς ἐκατονταετηρίδος τῆς Ἑλληνικῆς
Ἐπανάστασεως διατεθήσονται οἱ ἀκολουθοῦντες εἰδικοὶ πόροι
τιμῆς ἕνεκεν λυμβανόμενοι.

α') Διὰ πανελληνίων ἐράνων κανονισθησόμενοι διὰ
Διατάγματος.

β') Αἱ εἰσπράξεις ἐξ εἰδικῶν 20λέπτου ἀναμνηστικῶν
τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου γραμματοσήμου κυκλοφορή-
σαντος ἐπὶ τρίμηνον, ὑποχρεωτικῶς δὲ καὶ προσθέτως ἐπι-
τιμημένου ἐπὶ παντὸς ταχυδρομουμένου ἀντικειμένου, ἐπι-
στολῶν, δευμάτων, ἐπιταγῶν κλπ. Αἱ πρόσοδοι αὗται, εἰ-
δικῶς ἐξοφλοῦνται καὶ ξέναι πρὸς πᾶσαν ἄλλην ἐξυ-
γιαντικὴν ἐργασίαν, διατεθήσονται ὑπὸ τῆς Διοικήσεως
Ἐπιτροπῆς εἰδὼς ὑπὲρ τοῦ Ἡρώου.

18. Αἱ ὑποστάμεναι κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ Α. Ν. 256)1936
μισθώσεις τῶν προσόδων τῶν ἐν παραγρ. 4 τοῦ παρόντος
ἄρθρου ἰχθυοτροφείων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς λή-
ξεως οὗτων.

Τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον
Λιμένος καὶ Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου, τὸν Δήμον Με-
σολογγίου καὶ τὸ Εἰδ. Ταμεῖον Ἐξυγιάνσεως Αἰτωλικοῦ,
τὰ κατὰ τὰς καταργουμένας διὰ τῆς παραγράφου 5 δια-
τάξεις, ἀνήκοντα ποσὰ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκ.
ἔτους 1936-1937 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 256)1936
προκαταποικηθεισῶν εἰσπράξεων. Ἐκ τοῦ ποσοῦ ὁμοίως
τούτου ἀφαιρηθήσεται ποσὸν Δρχ. 600.000, προκαταβληθὲν
ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἔναντι ἐσόδων τῶν ἰχθυοτροφείων, μὴ
πραγματοποιηθέντων εἰσέτι. Τὸ Δημόσιον ἐκχωρεῖ εἰς τὸν
Δῆμον Μεσολογγίου ἴσου ποσοῦ ἀπαίτησιν αὐτοῦ κατὰ τῶν
ἐνοικιαστῶν τῶν ἐν παραγρ. 4 ἰχθυοτροφείων ἐκ τῶν πρὸς
τὸ Δημόσιον ὀφειλῶν τούτων τῶν προηγούμενων τοῦ οἰκ.
ἔτους 1936-1937 ἐτῶν.

19. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσιν
ἐφεξῆς τὰ μισθώματα, ὡς καὶ τὰ καθυστερούμενα ἐκ τῶν
μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. 256)1936 δεδουλευμένων μι-

σθωμάτων εις τὸ Τζαμείον Λιμένος καὶ Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου.

20. Ἐὰ κατὰ τὴν παρ. 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ποσοστὰ τοῦ Ἀΐμου Μεσολογγίου καὶ τοῦ Εἰδ. Ταμείου Ἐξυγιάνσεως Αἰτωλικοῦ καθορισθῆσονται κατ' ἀναλογία πρὸς τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. 256) 1937) μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1937, τὰ δ' ἐκ καθυστερουμένων τυγλὸν ἐκ δεδουλευμένων δόσεων εἰσχυρήσονται, καταναληθῆσονται κατὰ τὰς διὰ τῆς παρ. 5 τοῦ παρόντος καταργουμένης διατάξεις.

21. Ἡσχ διατάξεις ἀντικειμένη πρὸς τὰς παρογράφους 1, 2, 3-9, 10, 11, 12, 13, 14 καὶ 17 τοῦ παρόντος ἄρθρου καταργεῖται.

Ἄρθρον 129

Περὶ φωτισμῶν τοῦ ὑφαλάλακος Μεσολογγίου.

(Α.Ν. 1022)1938)

1. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς ἐν γένει φωτισμῶν τοῦ διωρῦκτου ὑφαλάλακος Μεσολογγίου καὶ ἡ συντήρησις τῶν ἐγκαταστάσεων ταύτης βαρύνει τὰ ἡνωμένα Ταμεία Λιμένος καὶ Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου.

2. Ἡ δαπάνη λειτουργίας τοῦ συστήματος φωτισμῶν βαρύνει τὰ Ἡνωμένα Ταμεία Λιμένος καὶ Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου.

3. Ὁ ναυτικὸς φωτισμὸς τοῦ ὑφαλάλακος ἀποτελεσθήσεται α) ἐκ δύο διοπτρικών φώτων εὐθυγραμμίσεως καταδηλούσης τὸν ἕξονα αὐτοῦ καὶ ὧν τὸ πρόσθιον θέλει τοποθετηθῆ ἵσον ἐγγύτητα πρὸς τὸν βόρειον τοῦ σκαπτοῦ Λιμένος μυχόν, τοποθετηθῶσιν δὲ ἐπὶ καταλήκων κατασκευασμάτων β) ἐκ τεσσάρων αὐτομάτων φανῶν μαρμαίροντος φωτὸς ἐρυθροῦ ἐκατὸν καὶ εἴκοσι ἐκλάμψων τοῦλάχιστον κατὰ λεπτὴν τοποθετηθῶσιν δὲ ἐπὶ τεσσάρων πασσαλοπήκτων καὶ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου βυθοῦ ἐδρασησόμενων κατασκευασμάτων κατὰ μήκος τῆς δυτικῆς τοῦ ὑφαλάλακος κρηπίδος καὶ πρὸς καταδελῶσιν αὐτῆς.

γ) ἐκ τεσσάρων ἁμείων ἐγκαταστάσεων, ἀλλὰ μαρμαίροντος φωτὸς πρασίνου κατὰ μήκος τῆς ἀνατολικῆς τοῦ ὑφαλάλακος κρηπίδος καὶ πρὸς καταδελῶσιν αὐτῆς.

δ) ἐξ ἑνὸς φωτοβόλου σημαντήρος ἐρυθροῦν παρατεινομένων ἀνακλιπῶν ἀγκυροβοληθησόμενου πελαγίως κατὰ τὸ στήμιον τοῦ ὑφαλάλακος καὶ κατὰ τὴν νοτιῆν πρυμνασίαν τῆς δυτικῆς αὐτοῦ κρηπίδος πρὸς καταδελῶσιν τῆς διευθυσεῶς τῆς.

ε) ἐξ ἑνὸς ἁμείου ἀλλὰ πρασίνου παρατεινομένων ἀνακλιπῶν πρὸς καταδελῶσιν τῆς διευθυσεῶς τῆς ἀνατολικῆς νοτιῆς πρυμνασίως τῆς κρηπίδος τοῦ ὑφαλάλακος.

στ) Ὁ ὑφιστάμενος φανὸς Τουρλίδος καταργηθήσεται ἅμα τῇ τοποθετήσει τῶν περὶ ὧν αἱ παρ. 1, 2 καὶ 3 φωτοβόλων σημαντήρων, οἵτινες ὅλ' ἠνομιάζονται ἀσημαντήρες Τουρλίδου. Ἐὰ δὲ μηχανήματα τοῦ φανοῦ τούτου ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ χρησιμοποιοῦνται δι' ἑν τῶν σημείων (α) εὐθυγραμμίσεως, ἐφόσον ἡ κατάστασις τῆς συντηρήσεως τοῦ τῷ ἐπιτρέψει. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὸ Τζαμείον Ἐξυγιάνσεως εἰς οὐδεμίαν διὰ τὸ σημεῖον εὐθυγραμμίσεως τοῦτο ὀλ' ὑποχρεοῦται δαπάνην.

4. Αἱ θέσεις, εἰς ἧς κατασκευασθῆσονται τὰ κτίσματα, ἐφ' ὧν τοποθετηθῶσιν τὰ μηχανήματα, περὶ ὧν τὰ ἐδάφια α', β' καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου, καθορισθῆσονται τοπογραφικῶς ὑπὸ τῆς Ἱδρυματικῆς Ἱπηρεσίας τοῦ Β.Ν. Ἐπίσης καὶ αἱ θέσεις τῆς ἀγκυροβολίας τῶν σημαντήρων περὶ ὧν τὰ ἐδάφια δ' καὶ ε' τῆς προηγουμένης παραγράφου.

5. Ἡ προμήθεια καὶ ἡ προσαρμογὴ τῶν φωτιστικῶν μηχανημάτων περὶ ὧν τὰ ἐδάφια α', β' καὶ γ' τῆς παραγράφου 3 καὶ ἡ τοποθέτησις ἐν γένει τῶν λοιπῶν ὡς καὶ

πάντα μελλοντικὴ ἀντικατάστασις ἢ ἐπισκευὴ τούτων γενήσεται διὰ τῆς Ἱπηρεσίας τῶν Φάρων τοῦ Ἱπουργείου τῶν Ναυτικῶν, δαπάναις πάντοτε καὶ διὰ πόντα ταῦτα τοῦ Ταμείου Λιμένος καὶ Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου.

6. Ἡ μετὰ τὸν ὑπὸ τῆς Ἱδρυματικῆς Ἱπηρεσίας καθορισμῶν τῶν θέσεων τῶν μελέτη καὶ κατασκευῆ τῶν περὶ ὧν τὰ ἐδάφια α' β' καὶ γ' τῆς παραγράφου 3 κτισμάτων ἢ κατασκευασμάτων, γενήσεται μερίμνη καὶ δαπάναις τοῦ Λιμενικοῦ καὶ Ἐξυγιαντικοῦ Ταμείου Μεσολογγίου, ἄνευ παρεμβολῆς τῆς Ἱπηρεσίας τῶν Φάρων. Ὅταν δὲ αἱ κατασκευαὶ αὐταὶ παραδοῦσι συντελεσμέναι εἰς τὴν Ἱπηρεσίαν τῶν Φάρων, ὑποχρεοῦται αὐτὴ νὰ προβῇ εἰς τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐπομένης παραγράφου παραγγελίαν τῶν ἀναγκαιούτων μηχανημάτων καθ' ὅσον καὶ εἰς τὴν κατόπιν τοποθέτησιν των, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ ἕθελον διὰ τοῦ μεσολαβήσαντος χρόνου διαπιστωθῇ ὅτι τὰ παραδοθέντα κατασκευάσματα ταῦτα διετήρησαν ἀπόλυτον εὐστάθειαν καὶ τὸ κατακόρυφον τοῦ ἄξονος αὐτῶν.

7. Ἡ προμήθεια τῶν ἀναγκαιούτων μηχανημάτων γενήσεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ παρόντος παρὰ τῆς Τεχνικῆς Ἱπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως τῶν Φάρων. Καὶ διὰ μὲν τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προμηθευθῆσόμενα εἶδη, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ παρόντος, διὰ δὲ τὰ ὑπὲρ τῆς ἐλαττικῆς βιομηχανίας κατασκευασθῆσόμενα ὡς καὶ διὰ πᾶν ἄλλο εἶδος ἐκ τῶν ἀποτιμηθῶσιν εἰς δραχμὰς, ἀναλαμβάνονται ὑπὸ τῆς προμηθεύσεως ὑπηρεσίας τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ ἐκ τῆς παρὰ τῇ Ἱρππέλῃ καταθέσεως τοῦ Ταμείου Ἐξυγιάνσεως καὶ ἐπὶ ἀποδόσει λ)σμοῦ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἱπουργεῖον.

8. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν διαπιστωθῇ ἀδυναμία διὰ τὴν ἀνάγεσιν τῶν πλευρικῶν κτισμάτων ἕνεκα τεχνικῶν λόγων ὑπευθύνως ἐπιθεμένων δι' ἀναφορὰς τῶν ἐπιληφθέντων τὴν κατασκευὴν τῶν Μηχανικῶν πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἱπουργεῖον καὶ κατόπιν ἀναγνωρίσεως παρ' αὐτοῦ τῆς ὑποστάσεως τῶν λόγων τούτων, ὁ κυρίως ὑφαλάλαξ φωτισμὸς ἀναληθῆσεται δαπάνη τοῦ Λιμενικοῦ καὶ Ἐξυγιαντικοῦ Ταμείου διὰ πέντε φωτοβόλων σημαντήρων πρασίνου μαρμαίροντος φωτὸς καταδελῶσιν τὴν δυτικὴν καὶ ἄριστρερὰ τῷ εἰσπλέοντι τοιαύτην.

9. Ἡ φωτισμῶν διὰ τῶν δέκα ὡς ἂν ο σημαντήρων, εἰς οὓς δὲν περιλαμβάνονται οἱ περὶ ὧν τὰ ἐδάφια δ' καὶ ε' τῆς παραγράφου 3, γενήσεται προσωρινῶς καὶ μέχρις οὗ καταστῆ δυνατὴ ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 Ἱδρυσις τῶν κατασκευασμάτων, ἐφ' ὧν τοποθετηθῶσονται τὰ μηχανήματα τοῦ ὀριστικοῦ φωτισμοῦ.

10. Ἡ ναυτικὴ φωτισμῶν τοῦ σκαπτοῦ λιμένος γενήσεται δι' ἡλεκτροφωτισμοῦ μερίμνη καὶ δαπάνη τοῦ Ταμείου Λιμένος καὶ Ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου ἄνευ οὐδεμιᾶς παρεμβάσεως τῆς Ἱπηρεσίας τῶν Φάρων. Ἡ ἀποτελεθῆσεται δὲ αὐτὴ πρωτίστως ἐκ δύο ἡλεκτρικῶν λυχνιῶν καταδελῶσιν τὸ ἄνοιγμα τοῦ στομίου τοῦ σκαπτοῦ λιμένος τῆς μὲν πρασίνου φωτὸς, κατὰ τὸ ἀνατολικὸν ἀμφοχῆλιον, τῆρ δεξιᾷ τῷ εἰσπλέοντι τὸ στήμιον, τῆς δὲ ἐρυθροῦ φωτὸς κατὰ τὸ δυτικὸν καὶ ἄριστρερὰ τῷ εἰσπλέοντι.

11. Ἡ ἀνατολικὴ καὶ δυτικὴ γωνία τοῦ σκαπτοῦ λιμένος φωτισθῆσεται δι' εὐαναγνωρίστων λευκῶν φώτων ὡς ἐπίσης καὶ αἱ τέσσαρες πλευραὶ τοῦ σκαπτοῦ λιμένος καθ' ὅσον αὐτῶν τὸ μήκος, ἐὰν ἐκ τῆς κατόπιν πείρας ἕθελαι κριθῆ καὶ τοῦτο ἀναγκαῖον.

12. Διὰ Β.Δ. ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ἱπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Ναυτικῶν καθορισθῶσονται αἱ τυγλὸν ἀναγκαῖοῦσαι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

"Αρθρον 130

Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς λιμεν. φορολογίας Μύλων.
(ἄρθρον 21 Ν.Δ. 23 Σ)βρίου 1925)

Ἡ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν.Δ. 23)30 Σ)βρίου 1925 ὑφισταμένη ὡς καὶ ἡ τυχὸν ἐπιβληθησομένη φορολογία ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Μύλων (Ἀργολιδοκορινθίας) ἐπεκτείνεται 1) ἐπὶ τῶν μεταφερομένων διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀργούς ἐκ τοῦ Νομοῦ Ἀρκαδίας ποσούντων καὶ ἔμπορευμάτων 2) ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἐκ τῆς ἐπαρχίας ταύτης προϊόντων, ἔμπορευμάτων καὶ ὀρυκτῶν ἐν γένει καὶ διὰ τὸν ρηθέντα Νόμον προοριζομένων. Αἰ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐπεκτεινομένης ταύτης φορολογίας, ὁ τόπος τῆς εἰσπράξεως ταύτης ὡς καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν γινομένων εἰσπράξεων κανονίζονται διὰ Δ)τος.

"Αρθρον 131

Περὶ ἀρωγῆς τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Νάξου.

(α) Νόμος ΓΡΝΓ' (1906 β) Νόμος ΓΤΙΑ' (1908 γ) ἄρθρ. μόνον Ν. 565)1915).

1. Πρὸς κατασκευὴν τῶν λιμενικῶν ἔργων Νάξου τῶν κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Νόμου ΓΤΙΑ' (1908 ἐγκυκλιζομένων καὶ ἐκτελουμένων καὶ μέχρις ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων τούτων χορηγοῦνται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Νάξου ἐτησίως δραχμαὶ δέκα πέντε χιλιάδες (15.000).

2. Ἡ καταβολὴ τῶν ὡς ἄνω 15.000 δραχμῶν ἐτησίως ἄρξεται μόνον ἀπὸ τῆς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐγκρίσεως τοῦ σχεδίου μετὰ λεπτομεροῦς προ)σμοῦ λιμενικῶν ἔργων δυναμένων νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν ἐν τῷ λιμένι παραμονὴν πλοίων 5.000 τοῦλάχιστον τόνων ἐπὶ δαπάνη μὴ ὑπερβαίνουσα ἐν συνόλῳ τὰς δραχμὰς 800.000.

3. Εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν τὴν ἐκπροσωποῦσαν τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Νάξου ἐπιτρέπεται πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν παραγράφῳ 2 ἔργων νὰ συνομολογήσῃ δάνειον τοκοχρεωλυτικὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὰς 500.000 δραχμὰς ἐπὶ τόκῳ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 6)ο καὶ χρεωλυσίῳ οὐχὶ κατωτέρῳ τοῦ 1)2)ο. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου τούτου ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Νάξου νὰ καταστήσῃ ὑπέγγυον καὶ ἐκχωρήσῃ μέχρις ἀποσβέσεως τοῦ συνομολογηθησομένου ὡς ἄνω δανείου πάσαν πρόσοδον τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Νάξου, ἐπιπροσθέτη δὲ καὶ τὴν κατὰ τὴν παραγρ. 1 ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν τοῦ Δημοσίου ἐκ Δρχ. 15.000 καὶ ὅσον αἱ ἄλλαι πρόσοδοι τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου δὲν ἦθελον εἶναι ἐπαρκεῖς πρὸς τὴν συμπληρωματικὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ δανείου τῶν δραχμῶν 500.000.

Τὸ δάνειον τοῦτο ὑπόκειται εἰς τὴν διὰ Β.Δ. ἐγκρισιν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

4. Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν λιμενικῶν ἔργων Νάξου καὶ ἐπισκευὴν τῶν ἐπελθουσῶν εἰς αὐτὰ βλαβῶν χορηγοῦνται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Νάξου ἐτησίως Δρχ. 15.000 ἢ καταβολὴ τῶν ὁποίων ἄρξεται ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς ἐγκρίσεως τῆς διὰ τὰ ἔργα συνταχθησομένης μελέτης.

5. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν παραγρ. 4 ἔργων ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Νάξου νὰ συνομολογήσῃ δάνειον χρεωλυτικὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὰς 250.000 Δρχ. ἐπὶ τόκῳ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 6)ο καὶ χρεωλυσίῳ οὐχὶ κατωτέρῳ τῶν 1) 2)ο. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου τούτου ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Νάξου νὰ καταστήσῃ ὑπέγγυον καὶ ἐκχωρήσῃ μέχρις ἀποσβέσεως αὐτοῦ τὴν ὡς ἄνω πρόσοδον τῶν 15.000 δραχμῶν.

Τὸ δάνειον τοῦτο ὑπόκειται εἰς τὴν διὰ Β.Δ. ἐγκρισιν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 132

Εἰδικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πάργας
(α) ἄρθρ. 1. Ν.Δ. 11-9-1925 β) ἄρθρ. 18 Ν.Δ. 28-9-1925 γ) παραγρ. 9 ἄρθρ. μόνου Δ)τος 26 Ἀπριλίου 1926).

Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Πάργας βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων σημάσεως, συντηρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Διώρυγος Λευκάδος — Ἀλεξάνδρου ἐκπροσωπούμενον παρὶ αὐτῆς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 126 τοῦ παρόντος καὶ διὰ τῆς δαπάνης ἐγκαταστάσεως πυρσοῦ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 77 τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 133

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Πατρῶν.

(α) Ν.Α. 15 Ἰουλίου 1936 β) ἐδάφ. ι ἄρθρ. 6 καὶ ἄρθρ. 7 Α.Ν. 1044)1938 γ) παρ. 3 ἄρθρ. μόνου Α. Ν. 1156)1938 δ) παραγρ. 2 ἄρθρ. 2 Α. Ν. 1409)1937 ε') ἄρθρ. 56 Α.Ν. 1179)1938).

1. Μεταξὺ τῶν πόρων κατὰ τοῦ Α. Ν. 1044)1938 ἰδρυθέντος Εἰδικοῦ Ὑδραυλικοῦ Ταμείου Γλαυκοῦ ὀρίζεται καὶ ἐτησίᾳ εἰσφορὰ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Πατρῶν ὀριζομένη κατ' ἔτος διὰ Δ)τος μετὰ γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. 2853 Ἐπιτροπῆς καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας. Ἡ καταβολὴ τῆς εἰσφορᾶς ταύτης ἄρξεται ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1938.

2. Ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ κατωτέρω ἐφαρμογῆς τῶν παραγρ. 3-8 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁ ὑπὲρ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Πατρῶν φόρος ἐπὶ τοῦ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένου πρὸς ἀλευροποίησιν ἐν Πάτραις σίτου δὲν θὰ καταβάλληται τοῖς μετρητοῖς, ἀλλὰ, βάσει βεβαιώσεως τῆς οἰκείας τελωνειακῆς Ἀρχῆς, θὰ χρεώται δι' αὐτοῦ ὁ ἀνοιχθισομένος ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ Λιμεν. Ταμείου εἰδικὸς λ)σμός δι' ἕκαστον τῶν ἐν Πάτραις Κυλινδρομύλων ὑπὸ τὸν τίτλον «Δάνειον πρὸς Κυλινδρόμυλον Α'», τιθεμένου ἀντὶ τοῦ γράμματος Α' τοῦ ὀνόματος τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τῶν ἰδιοκτῆτῶν τοῦ κυλινδρομύλου.

3. Τὸ κεφάλαιον τοῦ οὕτω χορηγηθησομένου δανείου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ δι' ἅπαντας τοὺς ἐν Πάτραις κυλινδρομύλους τὰ ἑπτὰ ἑκατομμύρια Δρχ. (7.000.000).

4. Τὸ δάνειον ἐξορληθήσεται ἐντὸς πέντε ἐτῶν, λογιζομένων ἀπὸ τῆς παρελεύσεως πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς χορηγήσεως αὐτοῦ, διὰ πέντε ἴσων ἐτησίως τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων. Ὁ τόκος 3)ο ἐτησίως λογισθήσεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς χορηγήσεως τοῦ δανείου.

5. Ἰδιοκτῆται κυλινδρομύλων, ἐπιθυμοῦντες νὰ τύχωσι τῆς κατὰ τὴν παραγρ. 2 τοῦ παρόντος ἀναστολῆς τῆς καταβολῆς τοῦ ὑπὲρ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Πατρῶν φόρου ἐπὶ σίτου ὑποβάλλουσι τὴν σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὸ Ταμεῖον τοῦτο, ὅπερ δύναται νὰ παράσχῃ τὴν ἀναστολὴν διὰ πράξεως τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου κατὰ τὰ νενομισμένα, ἐγγράφον, δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, υποθήκην ἐπὶ τοῦ κυλινδρομύλου καὶ ἄλλων περιουσιακῶν στοιχείων τῶν αἰτούντων κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 7.000.000 δραχμῶν.

Ἡ ἐγγραφή τῆς υποθήκης ταύτης διὰ τὸ ἀνωτέρω ποσὸν γίνεται ὑπὸ τοῦ ἰποθηκοφύλακος ἐπὶ τῇ ἀπλῇ αἴτησει τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πατρῶν, εἰς ἣν ἐπισυνάπτεται ἀπαραίτητος ἀντίγραφον τῆς οἰτήσεως τῶν ἰδιοκτῆτῶν τοῦ κυλινδρομύλου, ἀντίγραφον τῆς περὶ ἀναστολῆς τῆς καταβολῆς πράξεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀντίγραφον τῆς κυρώσεως τὴν πρᾶξιν ταύτην ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου.

6. Ο τρόπος του ελέγχου τῆς πραγματικῆς ὑπὸ τῶν ἐν Πάτραις ἑλευθερομύλων ἀλέσεως τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 3 οἴτου καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν παραγρ. 2—8 καθορισθῆσονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Πατρῶν.

7. Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως οἰουδήποτε τῶν ἐν Πάτραις Κυλινδρομύλων εἰς ἕτερα πρόσωπα μετὰ τὴν ἐναρξίν τοῦ δανεισμοῦ ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, ἢ ἡπεραιτέρω πρὸς τοὺς νέους ἰδιοκτῆτας ἐξχολούθησις παροχῆς τοῦ δανεισμοῦ δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὸ χρέος τῶν νέων ἰδιοκτῆτῶν καθορίζεται ἀπὸ τὰς ὁρμηλὰς τοῦ φόρου ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τοῦ δανεισμοῦ μέχρι τῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τοῦ Κυλινδρομύλου.

8. Ἡ τυχὸν περαιτέρω συνέμισις τοῦ δανεισμοῦ εἰς τοὺς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον νέους ἰδιοκτῆτας ἐγκρίνεται διὰ πράξεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς κυρουμένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

9. Τὸ Λιμ. Ταμεῖον Πατρῶν ὑποχρεοῦται ὅπως ἀναγράφῃ εἰς τὰς ὑποχρεωτικὰς αὐτοῦ δαπάνας ἐτησίως δραχμὰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000). Ἡ εἰσφορά αὕτη ἀποτελεῖ ὑποχρεωτικὴν δαπάνην τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου διὰ τὰ ἐκτελεσθησόμενα ἔργα ὕδρευσεως συμφώνως τῇ παραγράφῳ 1. τοῦ ἀρθροῦ μόνου τοῦ Α. Ν. 1156) 1938 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Α. Ν. 1409) 1938, ἀνεξαρτήτως τοῦ τῆς εἰς χρεωλύσια ἢ ἀπ' εὐθείας εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων διαθέσεως τῆς εἰσφορᾶς ταύτης, τῆς σχετικῆς πιστώσεως ἐγγραφουμένης εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

Ἄρθρον 134.

Περὶ εἰδικῶν προσόδων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πλωμαρίου.

(Ἄρθρ. 57 Ν. Δ. 27 Αὐγούστου 1925).

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1925 καὶ ἐφεξῆς τὰ κατὰ τὸν νόμον 2835 ταγαρέλνια τοῦ Δήμου Πλωμαρίου ὡς καὶ αἱ πρόσσοδοι τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 2508 ἐξευρεθησομένης κοινοτικῆς περιουσίας τοῦ αὐτοῦ Δήμου διατίθενται ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πλωμαρίου.

Εἰκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἑκ τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων τῶν προσόδων τούτων ἀποδίδονται κατ' ἔτος παρὰ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου εἰς τὸν Δήμον.

Ἄρθρον 135.

Εἰδικὴ διάταξις ἀφορῶσα τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Πόρου (Κεφαλληνίας).

(Ἐδάφιον 1 παραγρ. 1η ἀρθροῦ τρίτου Νόμου 5988).

Δὲν ἰσχύουσιν οἱ περιορισμοὶ τῶν παραγρ. 1, 2, καὶ 3, τοῦ ἀρθροῦ 32 τοῦ πρὸντος ἐπὶ τῆς ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πόρου (Κεφαλληνίας) φορολογίας.

Ἄρθρον 136.

Περὶ προσθήκης μελῶν εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Πόρτου—Λάγω.

(Ἐδάφ. 1 παραγρ. 4 ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν. Δ. 22—7—1933).

Εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Πόρτου—Λάγω συμμετέχουσιν ἀνὰ εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ Δήμου καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Κομοτινῆς.

Ἄρθρον 137.

Ἰποχρεώσεις Λιμεν. Ταμείου Πρεβέζης ὑπὲρ διώρυγος Λευκάδος.

(α) ἀρθρ. 1. Ν. Δ. 11-9-1925 β) παρ. 9 ἀρθρ. μόνου Δ)τος 26 Ἀπριλίου 1926)

Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Πρεβέζης βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων σημάτων, συντηρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Διώρυγος Λευκάδος—Λεξάνδρου, ἐκπρωστούμενον παρὰ τούτῃ κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 126 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 138.

Περὶ διωρύξεως, συντηρήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἐπιστήσεως τοῦ ὕφαλαύλακος Πρεβέζης.

(α) Νόμος 5658 β) Α. Ν. 163) 1936)

1. Τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα Πρεβέζης, Ἄοτης, Ἀμφιλοχίας, καὶ Βονίτσης συμμετέχουσιν ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν δαπάνην τῶν ἔργων κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ διαύλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ Κόλπου. Ἡ συμμετοχὴ αὕτη, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ οἰκ. ἔτους 1932-1933, καθορίζεται κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν: τοῦ Λιμεν. Ταμείου Πρεβέζης κατὰ 73οο, τοῦ τῆς Ἄοτης κατὰ 12οο τοῦ τῆς Ἀμφιλοχίας κατὰ 11οο καὶ τοῦ τῆς Βονίτσης κατὰ 4οο.

2. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἀνωτέρω ἔργου γενήσεται ὑπὸ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Πρεβέζης, ὑπερ ὅσῃ καταβάλλῃ πάσας τὰς δαπάνας ἐξ ὧν ἀποδοθῆσονται αὐτῷ τὰ βαρύνοντα τὰ λοιπὰ ὑπόχρεα Λιμενικὰ Ταμεῖα ποσοστά, κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα.

3. Ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ προσημοῦ τοῦ ἔργου, ὁ Ἰπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας καταλογίζει κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀναλογίαν εἰς ἕκαστον Λιμεν. Ταμεῖον τὸ βαρύνον αὐτὸ μέρος τῆς δαπάνης δι' ἀποφάσεώς του, ὀρίζων ἅμα καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὁ ἀποδοθῆ πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Πρεβέζης τὸ καταλογισθησόμενον εἰς τὰ λοιπὰ Λιμεν. Ταμεῖα χρηματικὸν ποσόν. Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα δὲν δύναται νὰ εἶναι μείζον τῆς πενταετίας. Ἐν τῇ ἀποφάσει ὀρίζεται τὸ κατὰ χροῖσιν καταβληθησόμενον ποσόν. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου, ἐν μὲν προκύψῃ ὑπέρβασις τοῦ προσημοῦ ποσοῦ, καταλογίζονται διὰ συμπληρωματικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ τὰ ὑπόχρεα Λιμενικὰ Ταμεῖα κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν διὰ τὸ ὑπερβάλλον, ἐὰν δὲ προκύψῃ ἐλάττωσις, ἀποδίδεται τὸ περίσσευμα εἰς αὐτὰ ὑπὸ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Πρεβέζης κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν.

4. Ἐν περιπτώσει ἀσυνήσεως ἢ ἀμελείας τῶν οἰκείων Λιμεν. Ταμείων νὰ ἐνεργήσωσι τὰ δέοντα πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ καταλογισθέντος ποσοῦ ἐντὸς τῶν τεσσάρων πρώτων μηνῶν τῆς οἰκείας χρήσεως, ὁ Ἰπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας χορηγεῖ δι' ἀποφάσεως του τὴν ἀναγκαίαν πίστωσιν ἐπὶ τοῦ προσημοῦ τοῦ οἰκείου Λιμεν. Ταμείου, ἢ δὲ Τράπεζα ἢ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, εἰς ὃ τυγχάνουσι κατατεθειμένα τὰ κεφάλαια τοῦ ὑποχρέου Λιμεν. Ταμείου ὑποχρεοῦται ἐπὶ τῇ ἐντολῇ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας νὰ μεταβιβάσῃ πρὸς τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Πρεβέζης τὸ καθοριζόμενον ἐν τῇ ἐντολῇ χρηματικὸν ποσόν.

5. Εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Πρεβέζης δικαιοῦνται νὰ ἀντιπροσωπεύωνται δι' ἐνὸς μέλους ἕκαστον τὰ λοιπὰ ὑπόχρεα Λιμενικὰ Ταμεῖα μόνον ὡσάντις συζητοῦνται θέματα ἀφορῶντα ἀμέσως τὰ περι ὧν αἱ παράγραφοι 1-7 ἔργα. Εἰς τὴν τοιαύτην σύνθεσιν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει καὶ εἰς πρωτοδικῆς Πρεβέζης, ὡς Πρόεδρος. Ἐπὶ τῶν μελῶν τούτων, ἐκλεγόμενων ὑπὸ τῶν οἰκείων Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν, ἐφαρμόζονται τὰ ἐπὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῶν Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν ἰσχύοντα.

6. Πάντα τὰ μέλη τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς Πρεβέζης δέον νὰ ὦσι κάτοικοι Πρεβέζης.

7. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1-6 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἰσχύουσιν καὶ διὰ τὰ ἔργα συντηρήσεως, ἐπισκευῆς ἢ συμπληρώσεως τοῦ διαύλου τοῦ στομίου τοῦ Ἀμβρακικοῦ Κόλπου.

8. Ὁ νέος διώρυκτος ὕφαλαύλαξ Πρεβέζης, ἐξυπῆ-

ρετδν την από του 'Ιονίου προς τον 'Αμβρακικόν ναυσι-
πλοϊαν και αντίστροφως, αλλά και επίτελικώς ανάγκως.
θέλει επίσημανθῆ δια τῶν ἀκολουθῶν ναυτικῶν φώτων:

α) Τοῦ φωτοβόλου σημαντήρος « Παντοκράτορας »
μεθομιζομένου εἰς τὸν ἄξονα τοῦ ὑφαλαύλακος.

β) Τοῦ φανοῦ « Αἰγιαλοῦ Δένδρου », μεταφερομένου
εἰς τὸν αὐτὸν ἄξονα ὡς ἀνατολικὸν (ὀπίσθιον) σημεῖον
εὐθυγραμμίας αὐτοῦ.

γ) ἐκ διοπτρικοῦ φανοῦ, τοποθετηθησομένου εἰς τὸν
αὐτὸν ἄξονα ὡς δυτικὸν (πρόσθιον) σημεῖον εὐθυγραμμίας
αὐτοῦ.

δ) ἐκ τριῶν αὐτομάτων πυρσῶν, τοποθετηθησομένων
ἐπὶ βάθρων ἐδραστησομένων ἐπὶ τοῦ θαλασσοῦ βυθοῦ
καὶ κατὰ μῆκος τῆς βορείας, ἀριστερᾷ τῷ ἀπὸ τοῦ 'Ιονίου
εἰσπλέοντι, κρηπίδος τοῦ ὑφαλαύλακος.

ε) Ὁμοίως ὡς ἐν προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἐπὶ τῆς νοτίας
(δεξιᾷ τῷ εἰσπλέοντι) κρηπίδος.

στ) Ἐνὸς φωτοβόλου σημαντήρος, δηλωτικοῦ τοῦ
σημείου στροφῆς, ἐὰν ἤθελεν ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἀναγκαιῶν
τοῦτο καταδειχθῆ.

ζ) Ἐνὸς διπλοῦ κατακορύφου ἠλεκτρικοῦ πυρσοῦ εἰς
τὴν ἄκρον τοῦ ποτὲ πυροβολείου (Παληροάραγας).

9. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 163)1936 τὸ πιστωτικὸν
ὑπόλοιπον τῆς παρὰ τῇ Ἐθν. Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος
μερίδος ὑπὸ τίτλον « Ἑλληνικὸν Δημόσιον-Σήμερον στενοῦ
Προβέξης καὶ Ἀμβρακικοῦ » τὸ πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ἐκ
τῶν καταθέσεων τῶν Λιμεν. Ταμείων Ἀμφιλοχίας, Ἄρτης,
Βονίτης καὶ Προβέξης προσελθὼν συνωδᾷ τῶν διατάξεσι
τοῦ Νόμου 3090, μεταφέρεται μετὰ τῶν τόκων του εἰς
νέαν παρὰ τῇ αὐτῇ Τραπεζῇ μερίδα ὑπὸ τίτλον « Ἑλληνι-
κὸν Δημόσιον-Ἐπισήμερον διωρύντου ὑφαλαύλακος Προ-
βέξης », ἥτις τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτι-
κῶν Ὑπουργείου, Δ)σις Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν (Ὑπηρε-
σία Δ.Ν. Ἔργων), πρὸς τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς
μερίμνη καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ κατασκευῆς τῶν ἐξ
(6) βάθρων, ἐφ' ὧν, ἐδραζομένων ἐπὶ τοῦ θαλασσοῦ βυθοῦ,
θέλουσι κατόπιν τοποθετηθῆ, μερίμνη τῆς Δ)νσεως Φάρων,
τὰ αὐτόματα φωτιστικὰ μηχανήματα.

10. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ περὶ οὗ ἢ προηγουμένη
παράγραφος πιστωτικὸν ὑπόλοιπον εἶναι μικρότερον τῆς
προϋπολογιζομένης δαπάνης διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἐξ
βάθρων τῶν ὑφαλοκρηπίδων, ἢ ἐπὶ πλέον δαπάνη ὡς καὶ
τὸ τυχὸν ἀναγκαιῶν μελλοντικῶς συμπλήρωμά της προ-
καταβάλλεται ὑπὸ τῶν Λιμεν. Ταμείων Προβέξης, Ἄρτης
Ἀμφιλοχίας καὶ Βονίτης εἰς μίαν δόσιν καὶ κατατίθεται
εἰς πίστωσιν τοῦ ἀνωτέρω λ)σμοῦ κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλο-
γίαν. Λιμενικὸν Ταμεῖον Προβέξης τὰ 50ο), Ἄρτης τὰ
25ο), Ἀμφιλοχίας τὰ 20ο), Βονίτης τὰ 5ο). Ὁ δὲ
καταλογισμὸς τῶν Λιμενικῶν τούτων Ταμείων διὰ τὰ ὡς
ἀνωτέρω ποσὰ γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοι-
νωσίας Ὑπουργοῦ.

11. Ἐὰν ἤθελε κριθῆ μελλοντικῶς ἀναγκαῖα ἢ πύκνωσις
τῶν κατὰ μῆκος τῶν ὑφαλοκρηπίδων ἐπισημάνσεων, τὰ
πρόσθετα βάρη μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν φανῶν καὶ τῶν παρελ-
κομένων των ὑποχρεοῦσι τὸ Δημόσιον καθ' ὅλα.

12. Τοῦ περὶ οὗ τὸ ἐδαφίον ζ' τῆς παραγρ. 8 διπλοῦ
φανοῦ τῆς ἄκρας (Παληροάραγας) ἢ τε δαπάνη καὶ ἢ μερί-
μνα προμηθείας καὶ ἐγκαταστάσεως βαρύνει τὴν Λιμενι-
κὴν Ἐπιτροπὴν Προβέξης, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ δαπάνη
τῆς διὰ τοῦ ρεύματος τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως
κανονικῆς αὐτοῦ λειτουργίας, καὶ τῆς ἐπισκευῆς τῶν ἐνδε-
χόμενων εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ φανοῦ βλαβῶν. Τὰ
χρηματηρικὰ τοῦ φανοῦ τούτου ὀρισθῆσονται δι' ἀπο-
φάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, τὴν ἔκδοσιν τῆς
ὁποίας ἐπακολουθεῖ ἢ μερίμνη τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοι-

νωσίας κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐκτελέσει παρὰ τοῦ
Λιμεν. Ταμείου Προβέξης.

13. Οἱ πυρσοὶ περὶ ὧν τὰ ἐδάφια α' β' γ' καὶ στ' τῆς
παραγράφου 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐγκατασταθήσονται
εἰς τὰς νέας των θέσεις ἐντὸς τετραμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος
τοῦ Ἄν. Νόμου 163)1936 μερίμνη τῆς Δ)σεως τῶν Φάρων
καὶ τῆς Ὑδρογραφίας εἰδικῶς ἐπιφορτιζομένης καὶ τὸν ἐπὶ
τόπου καθορισμὸν τῶν θέσεων, εἰς ἅς οἱ ἐν λόγῳ πυρσοὶ
θέλουσι ἐγκατασταθῆ.

14. Ἐὰν ἐκ τῶν πραγμάτων ἤθελεν ἀποδειχθῆ
ἀναγκαῖα ἢ κατασκευὴ οἰκίσκου ἐγγυὲς τοῦ φανοῦ « Αἰγιαλοῦ
Δένδρου » πρὸς κατοίκησιν τῶν φαροφυλάκων του, θέλει
ἐκτελεσθῆ αὕτη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου (Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν
Δ.Ν. ἔργων) δι' ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ὑπὲρ τοῦ
κονδυλίου ἐπισκευῶν κτιρίων φανῶν τοῦ εἰδικοῦ προ)σμοῦ
τῆς ὑπηρεσίας τῶν Φάρων.

15. Ἡ προμήθεια τῶν ἐξ (6) αὐτομάτων πυρσῶν, περὶ
ὧν τὰ ἐδάφια δ' καὶ ε' τῆς παραγράφου 8, ὡς καὶ ἡ τῶν
ἀεροταμιευτήρων καὶ τῶν παρελκομένων των βαρύνει τὸ
Δημόσιον καθὼς καὶ ἡ ἐγκατάστασις αὐτῶν. Τὸ Δημόσιον
βαρύνουσι ἐπίσης καὶ καθ' ὅλα οἱ περὶ ὧν τὰ ἐδάφια β'
καὶ στ' τῆς παραγρ. 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

16. Πρὸς τοῦτο ἢ Δ)σις τῶν Φάρων αἰτεῖται τὴν
ἀναγραφὴν τῆς οἰκείας πιστώσεως μετὰ ρητῆς μείας τοῦ
διὰ τοὺς πυρσοὺς τούτους προορισμοῦ της ἐν τῷ προ)σμῷ
τοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν λόγῳ βάθρων
οἰκονομικοῦ ἔτους.

17. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν βάθρων καὶ μέχρι
τῆς ἐπ' αὐτῶν τοποθετήσεως τῶν αὐτομάτων φανῶν ἢ
ὑφαλαύλαξ δύναται νὰ ἐπισημανθῆ προσκαίρως εἴτε διὰ
φωτοβόλου σημαντήρων, εἴτε διὰ προχειρῶν καὶ προσκαί-
ρων ἐγκαταστάσεων ἐπὶ τῶν βάθρων κεφαλῶν αὐτομάτων
φάρων, ἐὰν καὶ ἐφόσον δύναται νὰ διαθεσῆ ἢ Ὑπηρεσία τῶν
Φάρων τοιαῦτα φωτιστικὰ μέσα.

18. Πᾶσα προσθήκη πέραν τῆς διὰ τοῦ παρόντος-
προβλεπομένης φωτεινῆς τοῦ ὑφαλαύλακος ἐπισημάνσεως
βαρύνει τὸ Δημόσιον καθ' ὅλα ὡς πρὸς τὰ μηχανήματα
ἐν γένει καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐνδεχόμενα βάρη ἢ κτίσματα.
Ἐξαιρεῖται ἢ περιπτώσεις ἐπισημάνσεως μέσῳ ἠλεκτροικῶν
φώτων ἀπὸ τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως Προβέξης,
ὅποτε αἱ τε ἐγκαταστάσεις καὶ ἡ λειτουργία αὐτῶν καὶ αἱ
ἐπισκευαὶ ἐνδεχομένων βλαβῶν των βαρύνουσι καθ' ὅλα
τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Προβέξης.

Ἄρθρον 139.

Εἰδικὴ ὑποχρέωσις τοῦ Λιμεν. Ταμείου Σαγιάδας
(ἄρθρ. 18 Ν.Δ. 18-9-1925)

Τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Σαγιάδας βαρύνεται διὰ τῆς δαπάνης
ἐγκαταστάσεως πυρσοῦ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 77 τοῦ παρόν-
τος.

Ἄρθρον 140.

Περὶ προσθήκης μέλους εἰς τὴν Λιμεν. Ἐπιτροπὴν Στυ-
λίδος

(ἔδραφ. 2 τῆς παραγρ. 4 ἄρθρ. 2 Ν.Δ. 22 Ἰουλίου 1933)

Εἰς τὴν Λιμεν. Ἐπιτροπὴν Στυλίδος συμμετέχει εἰς
ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Λαμίας.

Ἄρθρον 141.

Περὶ Ὁργανισμοῦ Δεξαμενῆς Σύρου.

(α) Ἄν. Ν. 1096)1938 β) ἄρθρ. 56 Α.Ν. 1179)1938)

1. Συνιστᾶται Ὁργανισμὸς ὑπὲρ τῶν τίτλων « Ὁργα-
νισμὸς Δεξαμενῆς Σύρου », ἐδρεύων ἐν Ἐρμούπολει, σκοπὸς
τοῦ ὁποῦ εἶναι ἢ διοικήσις καὶ διαχειρίσις ἰδίως περιου-

σίας, ήτις, άποτελουμένη έκ τών διὰ τοῦ παρόντος έριζομένων πόρων, δικτίθεται άποκλειστικώς διὰ τήν πληρωμήν τών άπαιτουμένων δαπανών διὰ τήν κατασκευήν πλωτῆς δεξαμενῆς έν Έρμουπόλει διὰ τόν καθαρισμόν καί τήν επισκευήν πλοίων, τήν επισκευήν καί συντήρησιν οὐτῆς καί τήν λειτουργίαν καί έκμετάλλευσιν τῆς δεξαμενῆς τούτης.

2. Ο Όργανισμός άποτελεῖ νομικόν πρόσωπον δημοσίῳ δικαίῳ έκπρωσωπούμενον έν πάσῃ δικαιοπραξίᾳ ἢ άλλῃ έννόμῳ σχέσει καί ένώπιον τών Διασταθρίων ύπό τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καί τούτου άπόντος ἢ κωλυομένου ύπό τοῦ Άντιπροέδρου, δι' ὧν καί άλληλογραφεῖ μετά τών Δημοσίων Άρχῶν καί παντός Ιδιώτου.

3. Η εὐθύνη τοῦ Όργανισμοῦ τούτου διὰ τās ύπό τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ ένεργουμένης πράξεις διέπεται ύπό τών περί προστήσεως άρχῶν τοῦ Άστικοῦ Δικαίου.

4. Ο Όργανισμός υπάγεται εἰς τήν άρμοδιότητα τήν έποπτεῖαν καί τόν έλεγχον τοῦ Υπουργείου Συγκοινωνίας καί εἰδικώτερον τήν Δύσιν Λιμενικῶν Έργων αὐτοῦ.

5. Ο Όργανισμός Δεξαμενῆς Σύρου, συνοπτικῶς «Ο.Δ.Σ.», διοικεῖται ύπό τοῦ Συμβουλίου, άποτελουμένου έκ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμεν. Έπιτροπῆς Σύρου, εἰς Προέδρου, ένός τών μελῶν τῆς Λιμεν. Έπιτροπῆς, έλεγχομένου ύπ' αὐτῆς, έκ τοῦ Δημάρχου Έρμουπόλεως, εἰς ένός τών Δημοτικών Συμβουλῶν, έλεγχομένου ύπὲρ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Έρμουπόλεως, έκ τριῶν άντιπροσώπων τών όμολογιούχων δανειστῶν άπαοαιτήτως κατοίκων Σύρου, τοῦ Λιμεναρχοῦ Σύρου, τοῦ Νομομηχανικοῦ Κυκλάδων καί τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Υποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ελλάδος ἢ τοῦ ύπὲρ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς τούτης όριζομένου άντιπροσώπου αὐτῆς.

6. Τό μέλος τῆς Λιμεν. Έπιτροπῆς, ὁ Δημοτικός Σύμβουλος καί οἱ άντιπρόσωποι τών όμολογιούχων εκλέγονται διὰ μίαν διετίαν. Η εκλογή αὐτῶν ένεργεῖται κατά μήνα Ιανουάριον καί ἡ θητεία αὐτῶν άρχεται έπὲρ τοῦ έπομένου μηνός Ἀπριλίου.

7. Οἱ όμολογιούχοι διὰ τήν εκλογήν τών άντιπροσώπων αὐτῶν έν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ καί τήν άσκησιν τών κατά τούς κειμένους νόμους δικαιωμάτων αὐτῶν ὡς δανειστῶν συγκροτοῦνται εἰς Όμάδα κατά τὰ διὰ Β.Δ. καθορισθησόμενα.

8. Έν περιπτώσει μεταβολῆς τῆς συνθέσεως τῆς Λιμενικῆς Έπιτροπῆς ἢ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, οἱ εκλεγέντες ύπό τών Σωμάτων τούτων κατ' άριθμόν μελῶν μείζονα τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν, έφόσον δέν έχουσι τήν ιδιότητα τοῦ μέλους τῆς Λιμεν. Έπιτροπῆς ἢ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, δύνανται ν' άντικαταστήσωσι ύπό τών εκλεγόντων αὐτοῦς Σωμάτων, δι' έτέρων έκ τών μελῶν αὐτῶν καί διὰ τόν υπόλοιπον τῆς θητείας αὐτῶν χρόνον. Οἱ εκλεγόμενοι επίσης πρὸς άντικατάστασιν παραιτουμένων ἢ όπωσδήποτε εκλειπόντων έκ τών άνωτέρω μελῶν εκλέγονται διὰ τόν υπόλειπόμενον τῆς θητείας τών άντικαθισταμένων χρόνον.

9. Οἱ όμολογιούχοι δικαιούνται ν' άντικαταστήσωσι τούς άντιπροσώπους αὐτῶν έρ' άπαξ κατά τήν διάρκειαν μιᾶς διετίας κατά τὰ διὰ Β.Δ. όρισθησόμενα, άλλ' οἱ άντικαταστάται εκλέγονται διὰ τόν υπόλοιπον χρόνον τῆς θητείας τών άντικαθισταμένων. Διὰ τό αὐτό επίσης χρονική διάστημα εκλέγονται καί οἱ άντικαταστάται παραιτουμένων ἢ όπωσδήποτε εκλειπόντων μελῶν.

10. Τόν Πρόεδρον τῆς Λιμεν. Έπιτροπῆς, τόν Δημάρχον, τόν Λιμενάρχη καί τόν Νομομηχανικόν, κωλυομένους ἢ άπουσιάζοντας, άναπληροῦσι έν τῇ ιδιότητι τοῦ μέλους τῆς Έπιτροπῆς οἱ νόμιμοι αὐτῶν άναπληρωταί.

11. Κατά τήν πρώτην αὐτοῦ συνεδρίαν μεθ' εκάστην άνά διετίαν συγκρότησιν τό Διοικητικόν Συμβούλιον εκλέγει δι' μυστικῆς ψηφοφορίας ένα Άντιπρόεδρον έκ τῶν μελῶν

αὐτοῦ. Έν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ Άντιπρόεδρος παραιτηθῆ ἢ όπωσδήποτε εκλείψῃ, τό Διοικητικόν Συμβούλιον, προβαίνει άμέσως εἰς τήν πρώτην αὐτοῦ συνεδρίαν, εἰς τήν εκλογήν νέου Άντιπροέδρου διὰ τόν μέχρι λήξεως τῆς θητείας τοῦ παραιτηθέντος ἢ εκλιπόντος χρόνον.

12. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον εὐρίσκεται έν' άπαρτίᾳ όταν παρίστανται εἰς τῶν μελῶν αὐτοῦ. Αἱ άποφάσεις τοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν, έν περιπτώσει ἰσοψηφίας ύπερισχυούσης τῆς γνώμης ύπὲρ ἧς ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

13. Καθήκοντα γραμματέως τοῦ Συμβουλίου εκτελεῖ εἰς τῶν υπαλλήλων τοῦ Όργανισμοῦ όριζόμενος ύπό τοῦ Προέδρου.

14. Τὰ Γραφεῖα τοῦ Όργανισμοῦ εκκαθίστανται εἰς τό έν ᾧ τὰ Γραφεῖα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου οἴκημα, ἢ δ' ύπηρεσία διεξάγεται ύπό τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου ἐπὶ ἐπιμισθίῳ καθοριζόμενα κατά τὰ κατωτέρω.

15. Διὰ τήν προμήθειαν καί εκκατάστασιν τῆς Δεξαμενῆς καί τήν εκτέλεσιν τῶν συναφῶν έργων, ὅπως καταστή δυνατῆ ἡ λειτουργία τῆς Δεξαμενῆς επιτρέπεται εἰς τόν Ο.Δ.Σ. ἢ συνομολόγησις δανείου όμολογιακοῦ μέχρι δραχμῶν εἰς ἕκοντα εκατομμυρίων.

16. Τοῦ άνωτέρω δανείου ὅα κολύψωσιν ύπογρεωτικῶς άνά 15.000.000 τό Λιμεν. Ταμεῖον καί ὁ Δήμος Έρμουπόλεως, τοῦ υπόλοιπον καλυφθησομένου διὰ δημοσίας έγγραφῆς.

17. Έν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ έγγραφαι ύπερβαίνουσι τό διαθέσιμον ποσόν όμολογιῶν, προτιμῶνται κατά σειράν οἱ έχοντες νηολογημένα πλοῖα έν Σύρῳ, εἴτε οἱ έχοντες νηολογημένα πλοῖα εἰς τούς λοιπούς λιμένας τῶν Κυκλάδων καί άκολούθως οἱ έχοντες νηολογημένα πλοῖα εἰς τούς λοιπούς Έλληνικούς λιμένας, εάν δ' άπομένῃ υπόλοιπον τοῦτο κατανέμεται εἰς τούς λοιπούς έγγραφέντας κατά ποσοτῶν τῆς έγγραφῆς των ἴσον ἢ περίπου ἴσον πρὸς τήν αναλογίαν έγγραφῶν καί άπομένοντος διαθέσιμου άριθμοῦ όμολογιῶν.

18. Έν περιπτώσει καθ' ἣν τό ποσόν τῶν εἰς ἕκοντα εκατομμυρίων δέν ἤθελεν επαρκέσει, διὰ τήν εκτέλεσιν ὅλων τῶν έργων, επιτρέπεται ἡ συνομολόγησις δευτέρου δανείου ύπό τούς αὐτούς ὅρους τοῦ πρώτου. Έάν αντίθετως έκ τοῦ κεφαλαίου τοῦ πρώτου δανείου ἤθελεν υπόλειφθῆ άδιάθετον ποσόν, τοῦτο διατίθεται πρὸς εξαγοράν όμολογιῶν.

19. Πᾶσαι αἱ δαπάναι διὰ τήν εκτύπωσιν τῶν όμολογιῶν καί λοιπὰ συναφῆ έξοδα, βαρύνουσι τόν Όργανισμόν Δεξαμενῆς Σύρου, καί καταβάλλονται έκ τοῦ προϊόντος τοῦ δανείου, ύπολογιζόμενα εἰς τήν ὅλην αξίαν τῶν έργων.

20. Τὰ τῆς εκδόσεως τοῦ δανείου, ὁ τόκος, ἡ πρῆβσημία καί ὁ τρόπος εκφορτίσεως τῶν όμολογιῶν καί πᾶσα έν γενεῖ λεπτομέρεια, άφορῶσα τό πρῶτον καί ένδεχομένης τό δεύτερον, δάνειον, κανονισθῶσονται διὰ Β. Δ. εκδιδόμενου προτάσει τῶν Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καί Συγκοινωνίας μετά γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Όργανισμοῦ.

21. Τὰ συνομολογηθησόμενα δάνεια θεωροῦνται αὐτοδικαίως καί άνευ άλλῆς δικτυπώσεως ἢ έγγραφῆς ύπόθήκης εκζησφαλισμένα δι' ύποθήκης ἐπὶ τῆς δεξαμενῆς, τῶν παραρτημάτων, παρακολουθημάτων καί εκκαρτημάτων αὐτῆς εκμοισιόμενων πάντων τούτων διὰ τήν περιπτώσιν άναγκαστικῆς εκτελέσεως πρὸς άκίνητα.

22. Οἱ πόροι τοῦ Όργανισμοῦ διὰ τήν ύπηρεσίαν τοῦ όμολογιακοῦ δανείου, τήν λειτουργίαν καί εκμετάλλευσιν τῆς δεξαμενῆς, τήν πληρωμήν τῶν δαπανῶν συντηρήσεως, επισκευῆς καί βελτιώσεως αὐτῆς εἰς καί τήν πληρωμήν τῶν έν γενεῖ δαπανῶν διοικήσεως άποτελοῦνται άπό τās εκ τοῦ δεξαμενισμοῦ τῶν πλοίων εισπράξεις.

23. Επιτρέπεται ὅπως τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον καὶ ὁ Ἀἴμας Ἐρμουπέλειος πρὸς ἐξέδρασι τῶν διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ δάνειον τοῦ Ο.Δ.Σ. ἀπαιτούμενων κεφαλαιῶν συνομολογήσῃσι δάνεια, ἐξυπηρετούμενα διὰ τῶν τακτικῶν φόρων τῶν, ἐπιτρεπομένης προσθέτου εἰδικῆς ἀξίσεως τῶν ὑφισταζόμενων λιμενικῶν καὶ δημοτικῶν φόρων τελῶν ἢ δικαιωμάτων ἢ καὶ ἐπιβολῆς νέων ἐπιτρεπομένων ὁμῶς ὑπὲρ τῶν κειμένων διατάξεων.

24. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀξίσεις ἢ ἐπιβολὴ λιμενικῶν ἢ δημοτικῶν φόρων, τελῶν ἢ δικαιωμάτων, γίνεται διὰ Β. Διατάγματος προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην ἀντιστοίχως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, δύνανται δὲ αἱ οὕτως ἐπιβληθέντες φόροι νὰ υπερβῶσι τὰ ἐπιτρεπούμενα ὑπὲρ τῶν κειμένων διατάξεων ἀνώτατα ἔρια.

25. Διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐκδοθησομένων, θέλουσι καθορισθῆ τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Σ. τὰ ἔξοδα παροστάσεως τοῦ Προέδρου, τὰ τοῦ ὄρου τοῦ ἐπιμισθίου τῶν ἐκτελούντων τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ο.Δ.Σ. ὑπαλλήλων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου, τὰ τοῦ τρόπου ἐκλογῆς τῶν παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Ο.Δ.Σ. ἀντιπροσώπων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου, τοῦ Δήμου καὶ τῶν ὁμολογιούχων, τὸ τοῦ ἀριθμοῦ, μισθοῦ καὶ καταστάσεως ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς δεξαμενῆς, ὁ κενονισμὸς λειτουργίας καὶ τὸ τιμολόγιον Ἐκμεταλλεύσεως οὗτῆς καὶ ἄλλα λεπτομέρεια ἀφορέουσα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

26. Ἐπὶ τοῦ Ο.Δ.Σ. ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν περὶ λιμένων νόμων, αἱ ἀφορῶσαι τὸν τρόπον ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, τὰς ἀπαλλοτριώσεις κτημάτων, τὰ προσόντα καὶ κωλύματα διορισμοῦ μελῶν καὶ ὑπαλλήλων, τὴν πειθαρχικὴν εὐθύνην τῶν μελῶν καὶ ὑπαλλήλων, τὴν κατάστασιν τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰς περιπτώσεις μονιμοποιήσεως ἢ ἀπολύσεως οὗτων, τὴν ἀναγκαστικὴν εἰσπραξίαν τῶν ἐσόδων, τὴν σύνταξιν τοῦ ἐτησίου προσημοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων, τὸν προληπτικὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν δαπανῶν, τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἀπολογισμοῦ, τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν δωρεῶν καὶ τῆς διαθέσεως χρημάτων πρὸς ἄλλους σκοπούς, τὰς περιπτώσεις καὶ διατυπώσεις συμβιβασμοῦ, τὰς παραγραφὰς, κατασχέσεις, ἐκχωρήσεις ἀπαιτήσεων, ὡς καὶ τὸν τόκον, τὴν ἐξίλησιν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῶν διὰ τὴν διοίκησιν καὶ λειτουργίαν τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἀπαιτούμενων χρηματικῶν ποσῶν, τὴν πρόσληψιν δικηγόρων, τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ Νομάρχου διὰ τὴν ἔγκρισιν τῶν πράξεων τῶν Λιμεν. Ἐπιτροπῶν, τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ὑπουργοῦ, τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἐνεργούντων θεώρησιν ἐπιταγῶν ταμειακῶν ὑπαλλήλων, καὶ τὰ τοῦ διορισμοῦ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου μελῶν ἀντὶ τῶν ἀμελούντων νὰ ἐκλέξωσι τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν νομικῶν προσώπων

27. Ἀπαντα τὰ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τοῦ Ο.Δ.Σ. εἰσαγόμενα ἐξ ἀλλοδαπῆς ἢ ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερόμενα μηχανήματα, ἐργαλεῖς, ὕλικά καὶ λοιπὰ εἶδη ἀπαλλάσσονται δημοσίου εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, δημοτικῶν καὶ λιμενικῶν φόρων καὶ οἰωνδήποτε ἄλλων φόρων, τελῶν καὶ δικιωματῶν.

28. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Σύρου θὰ προκαταβάλλῃ πρὸς τὸν Ο.Δ.Σ. ποσὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας διὰ τὰς δαπάνας λειτουργίας αὐτοῦ, ἕτινα ποσὰ παρακρατηθῶσιν ἐκ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 15 εἰσφορᾶς τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου πρὸς τὸν Ο.Δ.Σ.

29. Κατὰ τὴν πρότην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἢ ἐκλογῆς τῶν κατὰ τὴν παρ. 5 αἰρετῶν μελῶν γίνεται ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, τῆς 17ης τῶν ἐλλεζομένων μελῶν ληγούσης τὴν 31 Μαρτίου 1939.

30. Μέχρι τῆς κλήψεως τοῦ δανείου καὶ τῆς συγκρο-

τήσεως τῶν ἰδιωτῶν ὁμολογιούχων δανειστῶν πρὸς ἐκλογὴν μελῶν τῶ Διοικητικῶν Συμβουλίων διοικεῖ ἐγκύρως διὰ τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτοῦ, θεωρούμενον ἐν ἀπαιτείᾳ ὅταν παρίστανται πέντε τῶν μελῶν οὗτοῦ.

31. Μέχρι συμπληρώσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἰδιωτῶν ὁμολογιούχων δανειστῶν ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν ὑπαρχόντων μελῶν τοῦ Συμβουλίου προσωρινὸς Ἀντιπρόεδρος ὅστις ὁσχεῖ τὰ καθήκοντα οὗτοῦ μέχρι τῆς μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλογῆς ἑριστικοῦ Ἀντιπρόεδρου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 11 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 142.

Περὶ τῆς συνδρομῆς τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος Εὐαγγελιστρίας ὑπὲρ τῶν Λιμένων τῆς νήσου Τήνου.

(α') ἄρθρ. 1 καὶ 3 Ν. Δ. 6 Σεπτεμβρίου 1925, β) παραγρ. 1 ἄρθρ. 8, ἄρθρα 10 καὶ 33 τοῦ Ν. 3775, γ) ἄρθρ. 3 πλὴν τῆς παραγρ. 1 τοῦ Α. Ν. 1099 (1938).

1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου ΑΦΖ' τῆς 28 Μαΐου 1887 διατιθέμενον ἐκ τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας ποσὸν ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου πόλεως Τήνου ὀρίζεται 10 ο/ο ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων εἰσοδημάτων τοῦ ἐν λόγῳ Ναοῦ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ρηθέντος Νόμου. Ἡ εἰσφορὰ αὕτη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὑπὲρ τοῦ Λιμεν. Ταμεῖου Τήνου ὑπάγεται εἰς τὰ Κοινωφελῆ ἔργα, ἅτινα προαφαιροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου 3079 τῆς 4ης Ἰουνίου 1924 πρὸ τῆς ἐνεργείας τῆς αὐτοῦ ὀριζομένης καταθέσεως τῶν ἡμίσεων περισσευμάτων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας δικαιούται νὰ ἀναγράφῃ ἐν τῷ προσημῷ κονδύλια ἢ καὶ νὰ ζητῇ ἐκτάκτους πιστώσεις διὰ τὰς διαφόρους ἐμφανιζόμενας ἀνάγκας τῆς νήσου, ὡς καὶ διὰ τὰ κοινωφελῆ ἔργα τὰ ἀφορῶντα τὸ τε ἱερὸν ἱδρυμα, τὰ λιμενικὰ ἔργα τῆς νήσου καὶ τὰς Κοινότητας τῆς νήσου. Ὡς κοινωφελῆ ἔργα θεωροῦνται ἡ κατασκευὴ μεγάλου ναοῦ, τὰ ἔργα τῆς ὑδρεύσεως, τὰ λιμενικὰ ἔργα, τὰ ἐν γένει ἐξυγιαντικὰ τῆς νήσου, τὰ τῆς στεγάσεως τῶν προσκνητῶν, ἢ διαχάραξις καὶ κατασκευὴ τῆς νέας Λεωφόρου Εὐαγγελιστρίας μέχρι τοῦ λιμένος Τήνου, τὰ τῆς ὁδοποιίας καὶ ρυμοτομίας τῆς πόλεως Τήνου καὶ τὰ τούτοις συμπαραμαρτυῶντα. Ὡς κοινωφελῆ ἔργα θεωροῦνται ἐπίσης ἡ ἰδρυματικὴ φιλανθρωπικὴ καὶ ἐκπαιδευτικὴν ἰδρυμάτων ὡς καὶ ἡ ἰδρυματικὴ λαϊκῶν οἰκημάτων.

3. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς ὑδρεύσεως καὶ τῆς νέας λεωφόρου ἀπὸ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας εἰς πλατεῖαν πόλεως Τήνου καὶ τὴν ἐξόφλησιν πάσης χρηματικῆς ὑποχρέσεως τοῦ ἱδρύματος τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ὑδρεύσεως καὶ ρυμοτομίας καταργεῖται, οἱ δὲ πόροι αὐτοῦ διατίθενται ὑπὲρ τῶν κοινωφελῶν ἔργων τῆς νήσου Τήνου, λιμενικῶν ἔργων Τήνου, ὑπὲρ τοῦ Γυμνασίου Τήνου, ὡς καὶ πρακτικῶν σχολῶν αἵτινες τυχὸν ἤθελον ἰδρυθῆ, ὑπὲρ τῆς ἀνασυστάσεως τῆς Φιλαρμονικῆς ὡς καὶ ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως λαϊκοῦ συνοικισμοῦ, παρεχομένων τῶν οἰκημάτων ἢ δι' ἐνοικίωσιν πρὸς ὄφελος τοῦ Ναοῦ, ἢ τοκοχρεωλυτικῶς εἰς Τηνίους ἢ παραθεριστὰς τῆς νήσου.

4. Ἐπιτρέπεται ὅπως διατεθῶσιν ἐκ τοῦ γενικοῦ Ταμεῖου τοῦ Ἱδρύματος πρόσδοδοι αὐτοῦ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοκοχρεωλυτικῶν δανείων, συναφθησομένων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱδρύματος ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους, χορηγουμένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐξῆς ἔργων:

- α') τοῦ λιμένος τῆς πόλεως Τήνου μόνον,
- β') τῶν δικτύων ὑδρεύσεως καὶ ὑδραυλικῆς τῆς πόλεως
- γ') ὑποστῆγων ἐπαρκῶν, ὅπως περιλάβωσιν ὅλους τοὺς

προσκυνητάς εις ἕκτασιν περίξ τοῦ Ναοῦ, δυναμένην ν' ἀπαλλοτριωθῇ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ διὰ Β. Δ)τος κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου ἀπερὶ ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ Μεγάρου ἐν Τριπόλει».

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἄνω ἔργων ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἰδρύματος προέβηται εἰς συνεννόησιν προκειμένου μὲν περὶ τῶν ἔργων τοῦ λιμένος μετὰ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἔργων ὑδρεύσεως μετὰ τῆς Κοινοῦττος Τήνου καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἀναθέτουσιν εἰς ἐπιστήμονα ἄρχιτέκτονα μηχανικὸν τὴν σύνταξιν μελετῶν καὶ προσημῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων Συγκαιωνίας καὶ Ὀρυκτικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, καὶ τοῦ τυχόν διὰ τὴν εἰδικὴν περίπτωσιν ἄλλου ἀρμοδίου Ὑπουργείου, μετὰ δὲ τὴν ἔγκρισιν τῶν μελετῶν τούτων ἄρξεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων, κατόπιν εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ὀρυκτικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας δι' ἕν ἕκαστον τῶν ἔργων τούτων ἢ διὰ πλείονα ἑμῶν, ἰσχυροῦσιν κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ παραλαβὴν αὐτῶν τῶν περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων κειμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 143.

Εἰδικὰ διατάξεις ἀφορῶσι τὸ Λιμενικὸν Τομ. Χαλκίδος

(α') Ν. 2315, β') παραγρ. 1 ἄρθρ. 26 Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923, γ') ἄρθρ. 20 Ν. Δ. 6 Αὐγούστου 1923, δ') ἄρθρ. 18 καὶ 19 Ν. Δ. 23 Σεπτεμβρίου 1925, ε') παραγρ. 4 καὶ 5 ἄρθρ. 4 Ν. Δ. 13 Νοεμβρίου 1927, στ') ἄρθρ. δεύτερον νόμου 3968, ζ') ἄρθρ. μόνον παραγρ. 2 Δ)τος 3-4-933, η') ἄρθρ. 1-3 Δ)τος 7-11-933).

1. Οἱ νόμοι ΣΕ' τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1853, ΧΟΣΤ' τῆς 7 Αὐγούστου 1861, ΣΚΖ' τῆς 26 Ἀπριλίου 1867, ΥΟΗ' τῆς 28 Ἰουλίου 1873, ΑΧΙΖ' τῆς 21 Δ)βρίου 1887, ΒΣΜΔ' τῆς 24 Μαρτίου 1894, ΒΣΝΘ' τῆς 19 Δεκεμβρίου 1894 καὶ ΔΜΖ' τῆς 31 Ἰανουαρίου 1912 περὶ Πορθμοῦ Εὐβοίου καταργοῦνται, ἐφαρμοζομένων εἰς τὸ ἐξῆς καὶ διὰ τὸν λιμένα Χαλκίδος τῶν κειμένων νόμων περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμείων.

2. Ἐπὶ τῶν πρὸς ἐμπορίαν εἰσπαγομένων εἰς Χαλκίδα εἶτε διὰ θαλάσσης εἶτε διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Πορθμοῦ Εὐβοίου γεφύρας ζώων ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ὡς ἐξῆς.

α') Διὰ τοὺς βόας, ἀγελάδας, ἵππους καὶ ἡμίονους δραχμὰί πέντε (5) κατὰ κεφαλὴν.

β') Δι' ἅπαντα τὰ λοιπὰ δραχμὴ μία κατὰ κεφαλὴν.

3. Ἐπὶ τῶν διαπλεόντων τὸν Πορθμὸν πλοίων ἐπιβάλλονται πορθμεῖα ὡς ἐξῆς.

Κατηγορία πλοίου	Ὀλικὴ χωρητικότης εἰς τόννους	Πορθμεῖα κατὰ τόννον Δραχ.	Παρατηρήσεις
Ἀτμόπλοια φορτηγὰ (πλὴν τῶν ἄκτοπλοοῦντων)	μέχρι 500 500—1000 1000 καὶ ἄνω	1.10 0.88 0.77	Τὰ κατὰ τὴν νύκτα διερχόμενα, ἦτοι ἀπὸ τῆς 9ης νυκτερινῆς μέχρι τῆς 6ης πρωϊνῆς, θὰ καταβάλλωσιν 200)ο ἐπὶ πλέον.

Κατηγορία πλοίου	Ὀλικὴ χωρητικότης εἰς τόννους	Πορθμεῖα κατὰ τόννον Δραχ.	Παρατηρήσεις
Ἀτμόπλοια ἐπιβατικά, μικτὰ καὶ ἄκτοπλοοῦντα φορτηγὰ.	μέχρι 50 50—100 100—500 500—1000 1000 καὶ ἄνω	1.05 0.80 0.66 0.60 0.53	Τὰ κατὰ τὴν νύκτα διερχόμενα, ἦτοι ἀπὸ τῆς 10ης νυκτερινῆς μέχρι τῆς 5ης πρωϊνῆς, θὰ καταβάλλωσιν 100)ο ἐπὶ πλέον.
Ἰστιοφόρα πλοῖα	5—20 20—60 60—100 100—500 500 καὶ ἄνω	0.92 0.79 0.66 0.53 0.40	Τὰ πετρελαιοκίνητα καὶ βενζινοκίνητα θὰ καταβάλλωσιν 200)ο ἐπὶ πλέον.

Τὰ παρ' ἄλλων ρυμουλκούμενα πλοῖα θὰ καταβάλλωσιν ἀνεξαρτήτως εἵδους καὶ χωρητικότητος Δραχ. 0.60 κατὰ τόννον.

Τὰ ρυμουλκὰ, ναυαγοσωστικά, ἀλιευτικὰ κλπ. ἀτμόπλοια ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τῶν πορθμείων πρὸς τὰ φορτηγὰ.

Τὰ ξένα πλοῖα ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τῶν πορθμείων πρὸς τὰ Ἑλληνικά.

4. Ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τῶν ὡς ἄνω πορθμείων τὰ Ἑλληνικὰ πολεμικὰ πλοῖα, τὰ πρὸς ταῦτα δυνάμει εἰδικῶν νόμων ἢ συμβάσεων ἐξομοιούμενα, τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτασσόμενα τοιαῦτα πρὸς χρῆσιν καὶ διὰ λ)σρὸν αὐτῆς ὡς καὶ τὰ ξένα πολεμικά.

5. Διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν ὡς ἄνω πορθμείων λαμβάνεται ὡς βᾶσις ἡ ὄλικὴ εἰς τόννους χωρητικότης τῶν πλοίων. Ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τούτων, ἢ ἐν γένει καταγραφὴ εἰς βιβλία καὶ καταστάσεις αὐτῶν, κανονισθῶσονται ἐκάστοτε διὰ Δ)των.

Ὡς πρὸς τὰ ὄργανα τῆς εἰσπράξεως τῶν πορθμείων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ παρόντος.

Τὸ ἐπιμίσθιον τῆς λιμενικῆς ὑπηρεσίας Χαλκίδος ἐπὶ τῶν ἐκ διωδίων πλοίων εἰσπράξεων τοῦ Λιμεν. Ταμείου περιορίζεται ἀπὸ 2 ο)ο εἰς 1 ο)ο.

6. Ἐπιτρέπεται ἔπως διὰ Β. Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκαιωνίας καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Χαλκίδος καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, τροποποιῶνται οἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους ἐπιβεβλημένοι πρόσθετοι φόροι καὶ πορθμεῖα ὑπὲρ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Χαλκίδος.

7. Οἱ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ παρόντος ἐπιβαλλόμενοι φόροι καὶ πορθμεῖα ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Χαλκίδος δύνανται νὰ διατεθῶσιν ἐνωτικῶς καὶ διὰ μονετοῦς ἐνοικιάσεως κατὰ τὰ περὶ λιμεν. φάρων ἰσχύοντα.

8. Ἐκ τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων τοῦ Λιμεν. Ταμείου Χαλκίδος καὶ τῶν κατὰ τὰς παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου τοιούτων διατίθενται ἐτησίως κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης δαπάνης Δραχ. 40.000 δι' ἐξόφλησιν τῶν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου γενομένων προκαταβολῶν διὰ τὴν

κατασκευήν τῶν ἔργων τοῦ Πορθμοῦ. Ἐπίσης τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Χαλκίδος ὑποχρεῖται νὰ καταβάλλῃ κατ' ἔτος πρὸς τὸν Δῆμον Χαλκιδέων δραχμὰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000) ἀντὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 2315 καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4)12 Δεκεμβρίου 1925 καθοριζομένης συμμετοχῆς του εἰς δαπάνας πρὸς κατασκευὴν ὑδραγωγείου καὶ ὑπονόμων.

Τὸ ὑπόλοιπον τῶν ρηθριστῶν εἰσπράξεων διατίθεται διὰ τὴν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν τῆς γεφύρας καὶ τῆς διώρυγος καὶ λοιπῶν ἔργων τοῦ λιμένος, συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἰσχύοντες νόμους περὶ λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμεῖων.

9. Αἱ περὶ λαθραίας εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς ἢ μεταφορᾶς ἢ μὴ ἀκροβοῦς δηλώσεως ἢ διασαφήσεως ὡς καὶ αἱ περὶ ἄλλων παραβάσεων ποινικαὶ διατάξεις τῶν περὶ Τελωνείων νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένους φόρους καὶ πορθηεῖα.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν φόρων καὶ πορθηεῖων ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων ὀφειλᾶς τοῦ Δημοσίου νόμου ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν αὐτῶν καὶ τῶν ἐξ ἐνοικιάσεων ὀφειλομένων καὶ τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ὡς πρὸς τοὺς ἐπιφρτυσιμένους τὴν εἰσπραξίν καὶ διαχειρίσιν αὐτῶν.

10. Οἱ δυνάμει τῶν κειμένων νόμων περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμεῖων ἐπιβαλλόμενοι λιμενικοὶ φόροι ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων, ἐξαγομένων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν μεταφερομένων διὰ θαλάσσης ἐμπορευμάτων καὶ προϊόντων, ἐπιτρέπεται νὰ εἰσπράττωνται ὑπὲρ τοῦ λιμένος Χαλκίδος καὶ ἔταν τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα εἰσάγονται ἢ μεταφέρωνται διὰ τῆς γεφύρας.

11. Διὰ Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆναι λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου 2315.

Ἄρθρον 144.

Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν λεμβούχων λιμένος Χίου
(Ἀν. Νόμος 772)1937)

1. Καταργεῖται τὸ ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1930 Δῆμον περὶ ἀναθέσεως τῶν κοθηρόνων καὶ δικαιομάτων τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν Ἐταιρίαν Λιμένος ἐν Χίῳ.

2. Ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1937 τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 80-93 τοῦ παρόντος καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῆς ἔλλειπτοῦς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνατίθενται εἰς τὸ Ναυικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον.

3. Ἡ Λιμεν. Ἀρχὴ Χίου ἐλέγχει καὶ δέχεται τὰς ὑπὸ τῶν προσκορεῖων κατὰ μῆνα πραγματοποιούμενας εἰσπράξεις ἐν τοῦ τέλους πλεურίσματος ἐπὶ ποσοστῶ ἐν τοῖς ἑκατὸν καταθέτει δὲ ταύτας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Ταμεῖου, ὑποχρεομένου ὅπως τηρῆ ἴδιον λ)σμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Κεφάλαιον Ἀποζημιώσεως λεμβούχων Χίου» πρὸς παρακολούθησιν τῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν. Ἡ αὐτὴ ἀρχὴ ἐκτελεῖ πᾶσαν ὑπὸ τοῦ Ν. Α. Ταμεῖου ἀνατιθεμένην αὐτῇ σχετικὴν ἐργασίαν.

4. Εἰδικῶς διὰ τὸν λιμένα Χίου τὸ τέλος πλεურίσματος ὀρίζεται εἰς 10 ο) ἐπὶ τοῦ καθαροῦ ναύλου τοῦ εἰσιτηρίου θεωρεῖται δὲ πόρος τοῦ Ν. Α. Ταμεῖου μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ διατεθησομένου Κεφαλαίου μετὰ τοῦ ἐκάστοτε νομίμου τόκου αὐτοῦ.

Τὸ τέλος τοῦτο ἐπιβάλλεται ἐπὶ παντὸς ἐν Χίῳ ἐκδιδομένου εἰσιτηρίου ἢ καὶ ὅπουδῆποτε ἢ ὅπωςδῆποτε ἀλλαγῶ ἐκδιδομένου τσιούτου δίδοντας δικαίωμα ταξειδίου ἐν Χίῳ.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ



ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Ε Ι

Ότι από 1ης Ιανουαρίου 1938 δυνάμει τών §§ 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 1 του υπ' αριθ. 1013)1937 Αναγκαστικού Νόμου της 3) Δεκεμβρίου 1937 «περί τροποποιήσεως τών περι του Έθνικου Τυπογραφείου κειμένων διατάξεων» δημοσιευθέντος διά του υπ' αριθ. 531 της 31 ιδίου μηνός (Τεύχος Α') φύλλου της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και της εις εκτέλεσιν αυτού εκδοθείσης υπ' αριθ. Μ. 19233 της 31 Δεκεμβρίου 1937 αποφάσεως του Υπουργού τών Οικονομικών δημοσιεύσεως αυτήμερὸν διά του υπ' αριθ. 278 (Τεύχος Β') φύλλου της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, ωρίσθησαν οι ὅροι της ἐτησίας συνδρομῆς της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, τὰ τέλη τών δημοσιεύσεων και ἡ τιμὴ τών τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων (παλαιῶν και νέων) της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως κλπ., ἀπὸ δὲ της 16 Ιουλίου 1938, δυνάμει της § 3 του άρθρου 1 του αὐτοῦ Α. Ν. και της υπ' αριθ. Τ. 5733 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως του αὐτοῦ Υπουργοῦ, δημοσιεύσεως εις τὸ υπ' αριθ. 145 (Τεύχος Β') φύλλον της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, ωρίσθησαν και τὰ τέλη της δημοσιεύσεως τών κωδικοποιουμένων Καταστατικῶν τών Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν, ὡς κάτωθι :

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΛΠ.

	Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δομ.χ. 300	500
2. Διὰ τὸ τεύχος Β'	» 200	350
3. Δι' ἀμφοτέρω τὰ τεύχη Α' και Β'	» 450	750
4. Διὰ τὸ τεύχος Γ'	» 200	350
5. Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β' και Γ'	» 600	1000
6. Διὰ τὸ Παράρτημα	» 500	850
7. Διὰ τὰ τεύχη Α, Β, Γ και τὸ Παράρτημα	» 1000	1750
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀν. Ἐταιριῶν	» 600	1000
9. Διὰ τὰ τεύχη Α, Β, Γ, τὸ Παράρτημα και τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν	» 1500	2500
10. Διὰ τὸ Δελτίον Βιομηχ. Ἰδιοκτ.	» 200	350
11. Διὰ τὰ τεύχη Α, Β, Γ, τὸ Παράρτημα και τὰ Δελτία Ἀν. Ἐταιριῶν και Βιομηχ. Ἰδιοκτ.	» 1700	2900
12. Διὰ τὸ Τεύχος «Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου κτλ»	» 500	850
13. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα και τὰ Δελτία	» 2000	3500

Διὰ τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους ἡ ἐτησία συνδρομὴ ὠρίσθη εις τὸ ἡμισυ της ὡς ἄνω ἀναγραφομένης συνδρομῆς τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

- Ἡ τινδρική εις τὰς ἑκδοτέρας ἀρχεται ἀπὸ 1ης Ἰαννουαρίου ἐκάστου ἔτους και εἶναι προπληρωτέα.
- Ἡ τιμὴ τών τμηματικῶς πωλουμένων παλαιῶν και νέων φύλλων της Εφημερίδος ὠρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον.
 - 1 Γῶν Α' Β' Γ' τευχῶν, τοῦ Πραρτηματος, τοῦ Δελτίου Ἀν. Ἐταιριῶν και τοῦ Τεύχους «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ» Δρ. 10.—
 - 2 Δι' ἕκαστον δὲ ἀντίτυπον τοῦ Δελτίου Βιομηχανική Ἰδιοκτησίας » 25.—
- Τὰ τέλη τών δημοσιεύσεων ὀρίζονται ὡς ἐξῆς :
 - Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν
 - 1 Τῶν δικαστικῶν πράξεων Δρ. 300
 - 2 Γῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνων Ἐταιριῶν » 10.000
 - 3 Γῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν » 2.000
 - 4 Γῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν, ὅσας δημοσιεύονται μετὰ τῶν ἡ τροποποιουμένων ἄρθρων εις ἐνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ » 5.000
 - 5 Γῶν ἀνακινήσεων και προσκλήσεων εις Γεν. Συνελεύσεις τῶν Ἀνων Ἐταιριῶν... » 800
 - 6 Γῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων Ἐταιριῶν... » 4.000
 - 7 Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν..... » 1.500
 - Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Εφημ. Κυβερνήσεως
 - 1. Τῶν δικαστικῶν προσκλήσεων και λοιπῶν δημοσιεύσεων..... Δρ. 300

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς και διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εις τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἐναντι γραμματίου παραλαβῆς ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εις τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1938

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ι. Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ